

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنسی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههسیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

گوندی ئیمه

به‌ناوی خودا

وہرگیتیرانی ئەم کتیبہ پیشکەش دەکەم بە: رۆحی پاکى
مامۆستا هێمن، ھەرۆھە سوپاسی ئەو برادەرانی دەکەم کە
ھەریەکەى بەشپۆھەیک یارمەتییان داوم بەرێزان: کاک سلیمان
عەبیاسی، کاک سەلاح ناشتی و کاک وسین موھتەدی.

مەحمود ماکال

گوندی ئیمه

وہرگیتیرانی لە فارسییەوہ:

مەحمەد بەھرەوہر

کتیب: گوندی ئیمه

نووسینی: مەحمود ماکال

وہرگیتیرانی لە فارسییەوہ: مەحمەد بەھرەوہر

بلاوکراوہی ئاراس - ژمارە: ٣٤٨

دەرھینانی ھونەری ناوہوہ و بەرگ: ئاراس ئەکرەم

ھەلەگری: ھەندەرتین شێرزاد

سەرپەرشتیی چاپ: ئاوپرەحمانی حاجی مەحمود

چاپی دووہم، ھەولێر - ٢٠٠٥

لە کتیبخانەى بەرپۆھەرایەتیی گشتیی رۆشنیبری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە

(٧٤) ی سالی ٢٠٠٥ ی دراوہتی

پيشه‌گی

به‌قه‌له‌می دوو وه‌رگیتیری فارسی ئەم کتیبه‌ ناغایان دوکتۆر ره‌زا ئەنزایی نژاد و عه‌لی ئەکبه‌ر دیانته‌

سی و سی‌سال له‌مه‌وبه‌ر مه‌یدانی ئەده‌بیاتی تورکیا هه‌لکه‌وتیتیکی مه‌زن و چاوه‌روان نه‌کراوی به‌خۆبه‌وه‌ بینی.

رۆژتیک کتیبیتیکی بچوک له‌ پشت شووشه‌ی کتیب فرۆشه‌کان سه‌رنجی خه‌لکی پراکیتشا، ئەو کتیبه‌ نووسراوه‌یه‌ک بوو به‌قه‌له‌می تازه‌لاوتیکی نه‌ناسراو، ئەوه‌ی راست بێ نه‌ بارستایی نامیلکه‌که سه‌رنج پراکیتش بوو نه‌ که‌م ته‌مه‌نی نووسه‌ر جیتی سه‌رسورمان. به‌لکو ئەوه‌ی زه‌ق و به‌رچاوبوو هاوارتیک بوو که له‌ هه‌موو لاپه‌ره‌ و دیرتیکی هه‌لده‌ستا و وه‌ک ئاگر بلیسه‌ی لی ده‌بووه‌. ئەو گونده‌ی که مه‌به‌ستی ماکاله‌ و ده‌یخاته به‌ریاس و لیکۆلینه‌وه‌ یه‌کتیکه‌ وه‌ک هه‌زاران گوندی فه‌رامۆش کراوی ژیر تووز و خۆلی زه‌مان. که‌نیشکی پاپه‌تی و شوانی دووره‌ ئاسۆی "چیملی" نمونه‌ی به‌میلیۆن، ملیۆن دیهاتی له‌بیرچووه‌وه‌ن که له‌ژیر قامچی نه‌داری و نه‌خۆتنده‌واریدا که‌وتوو نه‌ ئاویلکه‌ و که‌س نییه‌ بگاته‌ هاواریان.

ئهو کتیبه‌ توژی ناره‌حه‌تی و بێ به‌شی و هه‌ژاری رامالی و هاواری زوڵم و زۆر و چه‌وسانه‌وه‌ی به‌رزکرده‌وه‌. په‌نجه‌ وردیله‌کانی نووسه‌ری هه‌ژده‌ ساڵه‌ که له‌ روحیکی پاک و دووربێن فه‌رمانیان وه‌رده‌گرت، بوون به‌هۆی لاه‌ردنی ئەو ده‌سته‌ قورسانه‌ی که وه‌ک مۆته‌ قورساییبیان خستبووه‌ سه‌ر شانی خه‌لکی زه‌حمه‌تکیش و برسی ئاوابی تا ده‌نگی ره‌خنه‌ و ئازادپه‌خواریان له‌ گه‌روودا قه‌تیس کریت و نه‌توانن ده‌نگی هه‌ژاری خۆیان به‌رزبکه‌وه‌.

ده‌نگی نه‌رمی قه‌له‌می ئەو لاه‌وه‌ که له‌ ده‌روونیتیکی به‌هه‌ست و دڵسۆزانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گری ئەو په‌رده‌ ئه‌ستور و قورس و خۆلاوییه‌ی درێ که چه‌ندین سه‌ده‌ له‌مه‌وبه‌ر به‌سه‌ر دیهاتییه‌کان کشابوو و له‌ بنی نه‌ده‌هاتنه‌ ده‌ر.

ئه‌گه‌ر لامان وابی له‌گه‌رچاچوون و پێ هه‌لینانه‌وه‌ بۆ کاریتیکی دژوار و پرمه‌ترسی و رینگایه‌کی که‌س پیدانه‌رۆیشته‌و کاریتیکی گرینگه‌ و قاره‌مانیی ده‌وی، ماکاله‌ هه‌وه‌لین که‌س و ده‌ستپیشکه‌ری ئەو کاره‌ دژواره‌یه‌؛ له‌و باره‌دا تاقمیتیک له‌ زانایان پیتیان وایه‌ ماکاله‌ له‌ باری ویتیه‌ی و ئەده‌بییه‌وه‌ له‌ به‌ینی ئەده‌بیاتی سوننه‌تی و فۆلکلۆری و «رۆمانتیک» دایه‌ و به‌دریژه‌پیده‌ری ئەده‌بیاتی گه‌شه‌دار و دڵسۆزی تورکی ده‌زانن که نووسه‌ری وه‌ک «تالب ئاپ ئادین»، «فه‌قییر بایکورت»، «دوورسون ئاقچام» دوا‌ی ماکاله‌ پیتیان ناوه‌ته‌ ئەو ریتیاژه‌وه‌، ته‌نانه‌ت مامۆستای هیتزا و نیویه‌ده‌ره‌وه‌ «یاشار که‌مال»، ماکاله‌ به‌پیشره‌وه‌ ده‌زانن و ده‌لی «من دوا‌ی ماکاله‌ خۆم به‌هه‌وه‌لین دیهاتی چیرۆکنووس ده‌زانم».

ئه‌گه‌ر ئەو بیروراهی دروست بێ که «نرخ و بناغه‌ و بنچینه‌ی هونه‌ر پیتوه‌ندی راسته‌وخۆی له‌ گه‌ل نووسه‌ر و قاره‌مانه‌کانی هیه‌» ساکاری و راستی و پاکی و دروستی ماکاله‌ و ره‌سه‌ن بوونی کتیبه‌که‌ی حاشاهه‌لنه‌گره‌، چونکه‌ ماکاله‌ کوره‌ دیهاتییه‌که‌ که نیوچاوانی باوکی وه‌ک زه‌وییه‌کی شپۆکراو و تاوسوته‌ و له‌گه‌ل پیاوه‌ پیره‌کانی ئاوابی وه‌ک یه‌ک وان، هه‌روه‌ها ده‌ستی براهی وه‌ک ده‌ستی خه‌لکی دیکه‌ به‌داس و پاشباره‌ بلۆقی کردوو و خاراوه‌، پانییه‌ی دایکیشی وه‌ک گه‌لیکی تر شه‌قار شه‌قاربووه‌... به‌کورتی ماکاله‌ هه‌موو ده‌رد و کویره‌وه‌رییه‌کی له‌ نزیکه‌وه‌ هه‌ست پێ کردوو و قورسایی بارگرانییه‌که‌ی له‌سه‌رشانی خۆی دیوه‌، په‌یامی ماکاله‌ له‌و کتیبه‌دا ئەوه‌نده‌ی له‌ پێ هه‌لگوتن و دروشم دووره‌ سه‌د ئەوه‌نده‌ له‌ راسته‌قینه‌ نزیکترن.

تاقمیتیک له‌سه‌ر ئەواباوه‌رن که ئەو کتیبه‌ نه‌ چیرۆکه‌ و نه‌ داستان، به‌لکو راپۆرت و به‌سه‌رهاتیتیکه‌، دیاره‌ نووسه‌ره‌که‌شی پێ له‌سه‌ر ئەوه‌ داناگری که به‌کتیبه‌که‌ی بلین داستان یان چیرۆک و به‌سه‌رهات و ده‌لی:

«من پیم خۆشه‌ نووسراوه‌کانم که له‌ژیر سه‌ردیتری کۆکراوه‌ و بیره‌وه‌رییه‌کانی مامۆستایه‌کی قوتابخانه‌ی ئاوابی بلاووته‌وه‌ پیتیان بلیم

چیرۆک و بهسهرهاتیک له ژێانی ناوایی، بهلام هیوادارم نیوی «داستان و بهسهرهات» نه بیته هۆی ئهوه که راستی و دروستی و راسته قینهی نیوهه رۆکی نووسراوه که تیدا بچێ، چونکه کۆکراوه کانی من بی ئه مالاو لا هه مووی راستن و درۆیان تیدا نییه...^(۱)» ماکال دواى ئه و کتیبه، "راسته قینه و خه یال"، "به رتیه به رانی نیشتمان"، "ئاناتۆلییه که له ژێر زهوی"، "چیرۆکی په ره گرتن"، "ئه وانه ی ده چنه دئ"، "ماشینی زولم" و "ده سه لاتدارییه تی گه نده ل" ی نووسیوه، ئه وانه ی خاوه ن بیروپان پێیان وایه شاکاری ماکال هه وه لێن شوینه واریه تی. دواى بلا و بوونه وه ی ئه و کتیبه ناوبانگ و خۆشه و یستی بوو به به شیک له ناوی ماکال و مه لی به خته وه ری و سهروهت و سامان له سه ری نیشته و ناوی ده رکرد، به لام ئه و کوره دیهاتی و زهحمه تکیش و چاره رهش و بی به شه نه تاشقی ناو و ناوبانگ بوو، نه که وته داوی پوول و پوول کۆکردنه وه، به کورتی و یژدانی به گیرفانی نه فرۆشت. سه ره رای ئه وه ی پێشوازییه کی گه رموگوپ له نووسه ری کتیبه که کرا و وه ک بۆمب تهقی و دهنگی داوه، له لایه ن تا قمیکه وه دهنگی رهخه به رزبووه وه، بۆ وینه ژماره یه ک له نووسه ران کاری «ماکال» یان به هیند نه گرت و خۆیان لئ بیته دهنگ کرد، له لایه کی دیکه شه وه ئه و سیاسه تمه دارانه ی که ماکال ته شتی خیا نه تی له سه ر بانی به رزی بی ئابرووی و مله وری و خۆبه زلانی را گلۆر کرد بووه وه، ماکالیان ناخۆش ده و یست و رقیان لئ هه لگرت و له ده رفه تیک ده گه ران پێوه ی ده ن، بۆ به رتیه بردنی ئه و کاره چه په له ی خۆیان بی شه رمانه ناوی ئه و گونده شیان گوژی که دهنگی رهخه و هاوار له وئ به رز ببۆوه، به لام هه که می میژوو هه رگیزاوه رگیز له داوه ری خۆیدا به هه له ناچێ «کهف و چیلکه و چال وه لاده که وه ی، به لام ئه وه ی پاک و خاوتن و بی غه ل و غه ش و به که لکه له جیگای خۆی ده مینیتسه وه»^(۲) به لئ زانیانی لاری و ئه رک نه ناس و

(۱) گۆفاری رووداوه کانی هونه ری سالی ۱۹۸۲ ژماره ۱۴.

(۲) قورئانی پیرۆز، سووره ی رعد، ئایه ی ۱۷.

سیاسه تبا زانی دوور له خه لک له گێژاوی زه مانه دا ون بوون، به لام ماکال به هینانه گوپ و نیشاندان و ناساندنی چۆنه تی ژبان و به رتچوونی گونده که ی خۆی تاجی سه ره به رزی له سه ر سه ره و ناوی کوپر نابیته وه.

کتیبی «مه لاکانی دئ» له و ماوه دا زیاتر له ده جار له ولاتی خۆی جلوه رگی نوپی له به ر کردوه و هه موو جارێ له «تیراژیکێ» زیاتر دا بلا بوته وه، له ده ره وه ی تورکیه شدا به زۆریه ی زمانه کانی زیندووی وه ک ئینگلیزی، ئه لمانی، فه رانسه وی، ئیتالیایی، رووسی، بولغاری، رۆمانی و عبیری... وه رگێرداوه.

ئاغای جه مالزاده ئه و کتیبه له گه ل «کوخی مامه تۆم» له به ریه ک را ده نی و پیکه وه هه لیان ده سه نگینێ و ده لئ:

هه ر وه ک «پێچراستو» په رده ی ره شی له سه ر ره شه کانی ئه مریکا هه لگرت و رووی دزیوی سپیه کانی پێشان دا، ماکالیش چاره ره شی و به ده ختی دئ نشینه کانی ئاناتۆلی به دنیا ناساند.

ماکال ده به وه ی له گه ل چه وسانه وه، هه ژاری و نه زانی و چه وسینه ران به ره ره کانی بکا، ماکال هه ژاری و نه خوتنده واری له یه کتر جیا ناکاته وه و پێی وایه پشت و رووی پوولیکن و هه رجاره ی لایه کیان وه ده رده که وه ی، هه ره ک حه زه ته ی محمه د سلاوی خوا ی له سه ربی فه رمویه تی: «فه قیری له کفر زۆر نزیکه».

دوو وه رگێری فارسی ئه و کتیبه پێیان وایه نه یانته وانیوه بووکی بیروخه یالی ناسکی ماکال وه ک خۆی پرا زینه وه و به فارسی زمانانی خۆیانی بناسین، به لام له لایه کی دیکه وه خۆیان به به خته وه ر ده زانن که نووسه رتیکێ خه لکی و خۆمالی و چاکیان به ها ونیشتمانانی خۆیان ناساندوه، نووسه رتیکێ وا که حورمهت و ریزی بۆ قه له م دانا وه و ژبانی له پێناوی به خته وه ری خه لکی چه وساو ده دا به خته کردوه.

وهرزی زستان

ناوی ئاناتولی، به تایبعت به شی رۆژه لاتی، ده لئی هه ژاری و چاره رەشی به به ژن و بالای براوه، به لām ناوچهی ئیمهش که ناوهندی ئاناتولییه له م شوینه نامینیتتهوه، به لکو له هه ژاریدا له وانیش دهوله مه ندرتن، کاتیک لیره چاوم بهو خه لکه ده که وئ که له گه ل چاره رەشی و نه داری دهست به به خهن و بپر له وه ده که مه وه که وه زعی ئه وانیش له هی ئیمه خراپتره، مووی له شم وهک نه شته ر راست ده بیتته وه.

ئه گه ر ئاده میزاد کاو لاشیکی نه بی تیدا به سه بته وه و پر به زگی تیر بخوا، یا جلویه رگ و سووته مه نی نه بی کوا ده توانی خو له بهر سه رمای زستان رابگری و به سه لامه تی نه جاتی بی؟

لیره خه به ریک له و جوړه شتانه نییه، جاری باسی لیباس هه ر نه که م چاکه. به هه ژ نو ده سالان رهنگه بۆمان بلوی ده ستیک پیکه وه نیین، ئه ویش پارچه ی ئه وه نده ته نکه ته نانه ت به که لکی هاوینی نایه چ دهگا به زستان! کو ت له به رکردن ره سم و باونییه، ئه وه ی له بهری ده که یین جلیتقه یه که و پانتۆلیک؛ پیاوه پیره کانیش به پالتۆیه کی کو نی سه ربازی عه بیی خو یان داده پۆشن، له ژیر ئه و پالتۆ رهنگه روهش پانتۆلیکی پینه کراوی کو نی دوو ساله یان له به رکردووه، جاری واشه هه موو جلویه رگه که یان ژیر پانتۆل و کو نه کراسیکی دراوه.

هیچ کهس گوژه وی له پیدای نییه، له پیتاویش خه به ریک نییه. پیتاوی پیاوان هاوینان کاله یه و زستانان ریگای دووریان چایخانه یه. خیشکه خیشکی سۆل ئاسووده تر و بی ده رده سه رتره، له لایه کی دیکه شه وه چونکه کاروباریک نییه بیکه ن، تا زستان ته واوده بی له سه رمان هه لده له رزن. به لām وادیاره ژنه کان له پیاوه کان دهست و په ل قایم ترن و باشتر له بهر سه رما خو راده گرن، لیباسه کانیشیان ئه وه نده ته نکه سه رما ناگی پیتته وه، پیاو سه ری سو رده مه نی که به و جلویه رگه ته نکانه وه له به رامبه ر ئه و سه رما و زستانه سه خته دا چلۆن ده وام دپن؟ کاری ژنان زیاتر

پیراگه یشتن به ئاو و تفاقای مالاته و ئاوه ینان له کانی.

ئه وه ی زۆر زهق و به رچاو و سه رنج راکیششه ئه وه یه که تاقمی ک داده نیشن و بو ئه و خه لکه وتاری عیلمی ده نووسن و رینۆتینییان ده که ن و ده لین «به ین و پالی سه رانگۆتیک نه سووتین و بو کوودی زه وییه کان که لکی لی وه رگرن»، نا، بو کهس نییه له و ئاغا یانه بپرسن:

- هو ی ئاغا! کابرای دیهاتی ئه و وهخته که یفی سازه و داوه تی له دلیدا ده گه ری که ته پاله یه کی وه گیر ده که وئ و ئاورگی پی گه رم ده کا، ئه گه ر ته پاله نه سووتینی چ بکا؟ ده رد و به لاکه ی بسووتینی یان بارگرا نیکی که له ئه ستۆبه تی و پشتی له بهری چه ماوه ته وه؟ هیچ بیرتان له وه کردۆته وه و به دل تاندا ها تووه که له خو تان بپرسن و بزنان ئه و خه لکه رهنگی چری و داربان چاوپیکه و تووه یان نا؟

سه ره رای ئه وه ی ته پاله یان بو سووتان دن وه گیر ناکه وئ، تفاقای مالاته که شیان له نیوه ی زستاندا لی ده بری و خه لک به ته واری تووشی سه خله تی و نا هو میدی ده بن و کهس ئاگای له کهس نییه و هه رکه سه له بیری خو ی دایه؛ زستانی ئه و سال له و سالانه بوو.

چ زستانیک، یاخودا دوژمنیشت نه بیینی، هه رچه نده له به ر خو مه وه ده مگوت «به هار نزیکه و سه ر و شومی نه حسی زستان چی به به ره وه نه ماوه» به لām ئه وه خه یال پیلو بوو، با و بۆران و شلیوه و به فر و باران مه پرسه چی ده کرد، هه ر ئه و رۆ خو زگه به دوینی بوو، رۆژ به رۆژ ئاسۆ تار بکتر ده بوو.

گوندی ئیمهش وهک هه موو گوندیکی دیکه ی ئه و مه له بنده، نه کووره و سو یه هه بوو نه ته نوور، له کوچکا ور و ئاورگ زیاتر هیچ شتیکی دیکه ت به رچاو ناکه وئ، تاییه قه ندی ئاورگ و کوچکا وریش ئه وه یه، ئه گه ر لپی نزیک بییه وه ده سووتی و دوورکه وییه وه سه رما ده تبا، خه لکی ئاوا ده لین:

«پیششه وهت وا گه رم دادی وهک سیلی سه ر ئاور بریشکه ی پی ده کری.»

له پشته وهشت بايهك دى خه رمانى پى شهن ده كرى» .

سه رماوسولتيكه كهس سه ر دهرناكا و نهو ماله و مال ناكرى، له قه ديمه وه گوتويانه «چله كه هات پيمه رة و پاچ و قولينگ ده بنه دهسته چيله» .
خوتن تال ده بن و باويان ناميتنى .

چاوش رهمزى له حالتيكدا دهسته و نه ژنو له په نا ئاورگه كه هه لئروشكاوه و خو گهرم ده كاته وه، به دهم خه يالاته وه جارنا جارتيك به فوو ئاورگه كه ده گه شينيتته وه و خو له ميتشه كه ي به با ده كا . كچوله يه كي خوتن شيرن و به سته زماني له رولاواز كه له سه رمان كروشمه ي كردوه و كوم بوته وه، هه روه ها چاوى به به فر كه وتوه و فرميسكى هه ژارى به چاواندا ديتته خوار، به ويتدا راده برى و له سه رمان دداني، دداني ناگرى، چاويك له چاوش رهمزى ده كه م . ده ست بو ئاورگه كه راده دتيرم و ده پرسم :

– خو ناپازى نى ؟

ده ستى به ناو ره كه راده دتيرى و ده لئى :

– «قوربانى چاوه كانت بم به خواى ئاوره له پلاو و گوشت خوشره، زير و زيرى كابر اى دپهاتيش نه وه يه، خوژگه بمان بى و بيسووتينين...»

راست ده كا خوژگه وه گيربان كه وتبا و بيانسووتاندا... .

جارى وايه كا و ته پاله ويكرا ته واو ده بن، زور مال جه والى ئاردى ده ته كيتن و زمهه ريان له مالتيدا ناميتنى، به لام مه رومالائى به سته زمان داخوا چونن؟ باوه ركه له بهر بى تفاقى جگه له ئيسك و پيست هچيان پيوه نيسه، كاتيك ئاوردوو ته واو ده بى ئاورگ و كوچكاوريش له وان هيه سه رما بيانبا، مندال كه ناشقى كايه كاني سه رده مى مندالين و سه رما و گه رما نازانن، له سه رمان به زو يش له بن ليفه شره نايه نه دهر و خو مه لاس ده كه ن .

قوتابخانه كه مان نزيكه ي په نجا شه ست قوتابى هه بوو، جارى واوو له سه رمان هه لده له رزين، به لام كولمان نه ددها و به هزار فيل و ته له كه خو مان

گهرم دادينا، به هه ر فيل و ته له كه يهك بوو خو مان گه يانده نبوه ي زستان، به لام چله چكوله ني سوچاوانى لى تيك ناين، ته نكي پى هه لچنين و به رگه ي لى گرتين . له ناو قوتابيه كاندا ته نيا چهنه مالتيكبان دوو سى سه ريان پاتال هه بوو، جگه له و دوو سى ماله هيج كه س ئاوردوى نه مابوو، له وانيشم رانه ده ديت بلتيم به نو به هه ر روزه ي يه كتان ته پاله يهك، ده وه يه كي بيتن، له وان هه بوو دايك و باوكيشيان رازى نه بى، له لايه كي ديكه شه وه مه ترسى نه وه هه بوو كه نه وانيش دواى چهنه روزه يي ديكه ئالاي نه ماني كه لوپه ل و هه ژارى به رزكه نه وه، له بهر خو مه وه بيرم ده كرده وه و ده مگوت نه گه ر له لاي منداله كان بلتيم: «چ بكه ين و روو له كوئى كه ين خو سبه ينى هه موومان له سه رمان ده مرين» ده زانم كه سيان هيج نالى و مليان به لاره وه دنين و پيشنياره كه ده بيتته وه هيج، خو جگه له وه ش كاريكى ديكه يان له ده ست نايه، دنياش بووم نه گه ر هه يانبا سه ريان دانه ده خست و ده يان هيتنا، وه ختيكى كه هيج شك نه به ن چ بيتن؟

له گه ل سه رماوسول چم بو نه كرا و ده سته و نه ژنو دانيشتم، نازانم نه گه ر ئيوه بان چتان ده كرد؟

من ته نيا نه وه م له ده ست ده هات به هيو و هوميدتيكى هيجويوچ و دوور له راسته قينه خو م دلگه رم و هيوادار كه م . نه وه ش شيوه يهك بوو له مملانه و به ربه ركه كاني له گه ل كه ند و كو سى ژيان . نه وه خته يان ده مرم يان ده ميتنم، نه گه ر مردم شه هيدم و نه گه ر مام ده مه قاره مان، به و قسانه بريكم غيرت و به رخو م نا و تا راده يهك هاتمه وه سه رحال و بوو ژامه وه .

كاتيك دل م ده گيرا و نار هه ت ده بووم، سه رى خو م هه لده گرت و ده چوومه چايخانه داده نيشتم، به لام له و تيش گهرم نه ده بوومه وه و هه موو پي كه وه له سه رمان هه لده له رزين، دواى نه وه ي له سه رمان كه سي ره ده بووم و ده موچاوم شين هه لده گه را له حه يبه تان مووم لى ده بوو به نه شته ر و نه ژنو م ده نووشته وه و خو م پى له سه ريى رانه ده گيرا .

شه وان هه ش كه ده خه وتم وهك چاكي په رزيان هه رچى هه مبوو له خو مه وه

ده پيچا، به لّام ئەو شتانهی من له بهرامبەر ئەو سەرما بێ دای و بابەدا وەک نەبێ وابوو، بەرۆژ هەر جووژیک با پیاو بە پیاو و کارکردن خۆی دەخافلاند و برێک گەرم دادەهات، بە لّام هەر کە رۆژ ئاوا دەبوو له ترسی شەو وەک مار پێچمان دەخوارد، بە راستی ناهەقمان نەبوو چونکە سەرما له مێشکی ئینسانی کار دەکرد. نازانم روو له کوێ کەم، هەلامە تیش لێم بۆتە براگەورە و دەستم له یەخە ی ناکاتەو، هەردە لێتی کاتی له دایک بوونیش هەلامە تەم بوو، یەک دوو جاریش بە تەواوی له پێ پەریم و بە جیگاویان کەوتم، بە لّام بەو حالەش ورم بەرنەدا، ددانم له چیرەو دەبرد، شتم بۆ خۆم ساز دەکرد و دەمگوت: بەگۆشە نشینی رها تووم و باکم له هیچ شتێک نییه و پەرۆش نیم، له راستیدا بە ئاوری هیوا دەروونی خۆم گەرم دادیتنا و ساردی لەشم له بیردەچوو، دەبێ ئەوە بزانی کە هیواو ئاوات دەرمانیکی کاریگەرە بۆ ئادەمیزاد، ئەگەر هیوا و ئەوین و ئاوات نەیان تەنانەت نەمەدە توانی رۆژتیکیش له بەر ئەو سەرما و سوولە خۆ رابگرم و بەسلامەتی خۆم بگەینمە بەهار.

تەواوی سووتەمەنی قوتابخانە کەمان له دوو مانگی ناخری ئەو زستانە سەخت و دلته زینەدا نەدەگە یشتە بیست تە پالە، ئەوە شمان بەهەزار ترومنەت و پارانەو له مالتی ئاغا دیتنا، ئەویش بۆ چیش لێنان نەک سوێه، بۆ ئاورکردنەو هەش کتیب و دەفتەر نە مابوو نەیکە مە بن ئاوره، هەرچەند رۆژنامە بۆ ئەو مەبەستە زۆر باشتر بوو بە لّام بە داخەو درەنگم پێ زانی، خەلکی دێهات له بەر بێ شەمچەیی بە فوو ئاور دەگە شیننەو و هەلێ دەکەن، ئێمەش کە له وان زیاتر نەبووین شەمچەمان فوو بوو و ئاورمان پێ دەگە شانندەو، ئەو وەزعی ئاور هەلکردنە کەمان بوو، رەنگە پیتان وای دواي ئەو بەم شێو ئاورمان هەلکرد کەس له گەرمان حەجمینی نەبێ، نەبەخوای وانەبوو بەلکو ژووری کلاسەکان له دەرەو ساردتر بوو، ئەو رۆژانە ی کە قوتابخانەمان تەعتیل نەدەکرد و مندالە کائمان له کلاسەکان دەهێشتەو دواي ئەو ئاورە کە دەکوژاوه، گەرە و چکۆلەبی

نەدەما و هەرکەسە تی دەکوژا پێش ئەو دیکە خۆی بگە بە نیتە حەوشە، چونکە دیوکان ئەو نەدە ساردبوون پیاو له سەرمان قسە ی بۆ نەدەکرا و دەتگوت رەق هەلات، ئەو کە بۆ دەری خۆمان دەکوئا له بەر ئەو بوو کە له دەری بەهەلات هەلات و غارغاردین خۆمان گەرم دادیتنا.

بەهەزار چەرمەسەری و نارەحەتی خۆمان گەیانە بەهار، دیارە ئەو خوایه کە زستانی داناوه، عەقلیشی داوه بە ئادەمیزاد کە بتوانی رێگای بەر بەرەکانی دەگەل سەرما و سەخەتی بدۆزیتەو و نەهیلێ سەرما ی بێ، بە لّام ئەو کەسە ی کە رێگاچارە ی نییه دەبێ ددان بە جەرگیدا بگری و لێو لەرزە و هەلامەتی سەرما ی زستان قەبوول کا، هەرکەسیکی کە بتوانی گەمی خۆی رزگارکا، دەگاتە لێواری دەریا و مەترسی نەمان وە پشت سەری دەدا، بە لّام ئەو کەسە ی نەپەریتەو، دەخنکی و دەکەوێتە دەریای بێ بنەو، هەر و اش بوو. گەرەکان بەدانی زەرەرو زبانیکی کە مەتر توانیان له چنگ زستان دەریاز بن، بە لّام له بارە ی مندالە کائاندا نازانم بلێم چی؟ هەر هیچ نەلێم چاکە له مندالانە ی کە تەمەنیان نەدەگە یشتە سالتیک تاقیتکیان دەرنەچوو، سەرما و نەخۆشی بەریان لێ گرتن و وەک پالە ی چاک هەموویان دروونەو، بە لّام ئەگەر له دایک و باوکیان پرسی دەلێن «کاری خوایه و دەبوو هەر وایا».

گوندە کە ی ئێمە کار بە دەستیکی بێهەداستی لێ بوو کە بەسەر سێزده گوندی دیکەش رادەگەیی، خوا هەلناگری پیاویکی تێگە یشتوو بوو، جاروبار دەهاتە لای من و سەری لێ دەدام، دواي دانیشتن و گەپ لێدانیک ی زۆر، باسی زەرەرو زبانی نەخۆشی هاتە گۆر، پیکەو راپۆرتیکمان بۆ بێهەداری نووسی، ئەرکی وی ئەو بوو کە ئەگەر نەخۆشیکی هەمەلایەنە گوندەکانی داگرت ئاگاداریان کا، ئێمەش بەئەرکی خۆمان زانی و هەوالمان پیدان، ئەو رۆژە ی کە راپۆرتە کە ی ئێمەیان گەیانە بوو ئیدارە دوکتۆری لێ نەبوو، خزمەتکارە کە گوتبووی:

«سبەینی بێتەو»، ئەو رۆ دوکتۆر لێرە نین، نامە بەرە کە کاتیک ئەو

ده بیسی بهندی دلی ده پسی و دهستی شل ده بیته وه، چونکه ناتوانی شه وی له وی بمینیتته وه، له بهرته وهی نه به هیچ جیگایه ک ده زانی و نه خوئی پی به ختو ده کری، بهم هویه نامه که ددها به خزمه تکاره که و به په له ده گه پیتته وه، خو به ناشکوری نه بی خه لکی ئاواپی نه وهنده پولدار نین که بتوانن له شاران بمیننه وه، به سال و مانگ هه لده که وی کابرای دیهاتی بوی بلوی و بچیتته شاره دییه ک بیان ناوهندی شاروچکه .

دوا سی و پینچ رۆژ نامه یه کی دیکه مان نووسی و به ریمان کرد، له بهرته وهی راپورته که ی نیمه بیان به هیند نه گرتبو وه لامیان نه دا بووه وه زور په رۆش و نارحمت بووین، به شوین نامه ی دووهدا وه لام هاته وه:

«له بهر سه رما و به فر و کرپوه و شلتپوه و باویزان و نه بوونی وه سیله ی هاموشو هیچ کهس ناتوانی بی و کاریکمان له دهست نایه...»

ئه و به شه راست بوو، به فر ئه وهنده باریبوو ماشینی باریش دهرنه ده چوو، هه ره له و نامه یه دا ئه و رینوینییانه بیان نووسیوو:

«به دایک و باوکه کان بلین منداله کانیا گهرم دا پۆشن، جیگا و بانیا بۆ راخن و نه هیلن و هه درکه ون و با لییان دا، زوو زوو ده سرۆکه ی گهرم له سه ر زگ و سینگی منداله کان دانین، شیر و خوارده مه نی گهرم و به قه وه تیان بدنه ی، ئه وهش دوولا په ره ده ستوورات بۆ خه لکی ئاواپی بخویننه وه، هیوادارین به به کارهینانی ئه و ده ستووراته و رینوینییانه کانیا ئیوه تاراده به ک پیشی ئه و هه موو مردنه بگیری...»

هاوکات له گه ل ئه و ده ستووراته دوولا په ره شیان سه بارهت به چۆنیه تی به کارهینانی دهرمانه کان ناردبوو، کاربه دهستی بیهاری گوتی:

«بیبه به مندالان بیخویننه وه، دوا ی ئه وهی دام به منداله کان بۆ خوشم بۆم شی کردنه وه» .

«بۆ هه رلیتریک ئا و شه ش گهرم پر مه نگه نات، هیپو سولفیت زغال...» ئه و شتانه له شاریدا زور گرینگ و به نرخ بوون، به لام پهیدا کردنی ئه و شتانه له و کوپره دییه کاری چه زره تی فیله . کاربه دهسته که ی دوستیشم

ده ستووراتی پاک و خاوینی بۆ خه لک خویندبووه وه و وه ک من گالته بیان پی کردبوو و قسه ی ناحه زیان پی گوتبوو، دیاره گه پ پیدانی وان له بهر شتیکی دیکه بوو و له وه لامدا ئاوایان گوتبوو» .

- ئاخه ر پیای چاک، بۆ چما ده و و دوکتۆر ده توانن ده گه ل به لای ئاسمانی به ره ره کانی بکه ن؟ ئه و دنیا و ژیا نه به که لکی چی دی، شه وورۆژ کار و پیشه مان بۆته دووزمانی و کاری ناحه ز، چاکه به ردیشمان به سه ردا ناباری، سه د خوژگه به و مندالانه ی که به رله وهی گه وره بن و ئالووده، دهرمن و ده چنه نیو ئامیزی فریشته کانه وه .

ده گه ل کاربه دهستی بیهداشت ریزی مردووه کائمان له قاقه زی تایبه تی مردووان نووسی و ناردمان، گونده که ی ئیمه سه د و سی مال بوو، مردنی به تیکرایی له مانگی ریه نداندا زیاتر له مانگی به فرانبار و ره شه مه بوو، له و مانگه دا زیاتر له سی و چوار مندالی ده مانگه و یازده مانگه مردن، چواریان له یه ک رۆژ و یه ک سه عاتدا مردبوون و له په نا یه کیان ناشتبوون .

گه وره ترین گوندی ژیر چاوه دیری کاربه دهستی بیهداشت گونده که ی ئیمه بوو، گوندی ده یازده مالیش زۆرن . له مانگی ریه نداندا سه د و بیست مندالی سیزده ئاواپی بوون به قوربانی و مردن .

ته پالەى خۆشهويست!

نهكهن بهو شته خۆشهويست و بهرپزه بلتين پيس و سهرسهري بهسهريدا بازدهن و تپيهپن. چونكه مايه و ههويى ژيانى تيمهيه و ئهومان نهپن سهگ و شوانمان دپتهوه و ههموومان له سهرمان رهق ههلدپن؛ جا لهو ترسانه بو ئاوردوو كوكردهوهى زستان له هيچ ههول و تيكوشانيك راناوهستين. بو وينه بهيانان كه گاران دهروا و ئيواران كه بهرهومال دهبيتتهوه هيچ پاتالتيك نيبه كه دوو سى كهنيشك و ژنى بهشوتنهوه نهپن و لهسهر ريخ كوكردهوه بهگزيه كدا نهچن و بهشهپ نهيهن، بهم چهشنه ناهيلن سلهپريختيک بهفپيرو بچن.

ژمارهيهك دهسكهوتى خويان له كهللاره و تهنهكهى كوون دهكهن، تاقيمتيكيش كه تهنانهت له دهستيان نايه كهللاره و تهنهكه دروست كهن و هيچ دهفريكيان نيبه، ناچار له ترسى سهراموسولتي زستان ريخ و كشيپال له داويى كراسهكهيان دهكهن، ئهوهى لهنيوان ئهوه دوو تاقيمهدا زهقه و بهرچاوه مل بهمله و تهماحيكي له يادهبهدهره. جاري وايه لهسهر ريخ كوكردهوه دهبيتته دهمهقاله و شهپ و بهمستان بهريخهشله سهروچاوى يهكتر سواغ دهدهن. دواى ئهوهى بهدهستى پر دهگهپينهوه، دهسكهوت و غهنيمهتى خوبان زور بهپوختى دهشيلن، پاشان دهيكهن بهتهپاله و ديوارى دادهدهن تا وشك دهبيتتهوه، هاوينيش عهتر و گولوى خهلكى ديهاتى بوئى ريخ و كهمره و سهرانگوتلكه و پياو لهبهر ئهوه بوئه ناخوشانه ناتوانن بهكوئاندا بروا.

پروژيكي چوومه ئاوداشتن و ئيوارى كه گهپامهوه لهگهلا گاراني گهيشتمهوه قهراغ مالان، باوهريم پي بكهن لهنيو تووخوالدا ون ببووم، بهههر جوړيک بوو بريک له گاران دووركه و قهوه، چاوم بهدپهنيكي زور سهير و سهرنج پراکيش كهوت، تهماشام كرد منداله وردكه بهدهم ريخ كوكردهوه شهپهجنپو دهكهن و نيوى داىك و باوكى بهكتر دپن، دهستيان له قوونى كهلا و گامپش و مانگا نهدهكردهوه، ههر كه مالاتيک قهوهتى

دهداخوى دهس بهجى ههژ نو ده دهست له بن قوونى بهرزدهبووهوه و وهك ههلو دهيانقووتهوه، خيزانى وسين قولى بهپرچى سپيهوه قولى ههتا ئانيشكى ههلمالببوو و كوگايهكى گهورهى ريخ و تهرسهقول لهسهر شانى داناوو دهبيردهوه مالتي، پيم خوش بوو بيدوينم، بريكم تهماشاكرد و گوتم: - نه نه ئهوه چپيه؟

نه نهى بي چاره كه له تووخوالدا ون ببوو، بهرهنگ نهيده ناسيم بهلام دهنگى ناسيمهوه، چهقه و ههراى ريخ كوكردهوهى كه له گويدا دهزرينگاوه؛ ئهوه قسهى منيش هيندهى ديكهى پهرت و تووره كرد، چونكه پيى وابوو سهري داويمه سهر و گالتهى پي دهكهم! بهقهلسى گوتم:

-جهنگهى بانگى شيوانه، ليم گهري با زارم نهكهمهوه، سهري خوت بهردهوه و پرو، شوكر تهتو كهيفت سازه و تپيرى، نهمنيش وازم له شوخي كردن نيبه. دهلپن تپير ئاگاي له برسى نيبه! راسته ئهگه له جيگاي من باى و مست مست ريخت كوكردهباوه دهترانى كوتم دپش و خويت بهبرينيدا نهدهكردم و بهردت لهسهر دلتي دانهدهنام.

ئهوه ديمه و قسانه ئاوري له دلتي من بهردا و قسهى من دلتي وي کرده ئاور.

شەمچە لە دێهات زۆر كەمە و هێندەیان كار پیتی نییە، چونكە پۆلوه تەپالە و كەمرە و دەوێ نیو ئاورگ بەزامن تا بیست و چوار سەعات كاری شەمچە دەكا، بۆ وێنە جیرانیشت بە دەسته واو بۆ ئاور پێ كردنەوه لێكتەری وەر دەگرن، ئەو شتە بۆتە باو و هەرمالێکی ئاورەكە ی كوژابا یەوه پۆلوه یەكی لەسەر تەپالە یەك دادەنا و دەبەیتنا دەیخستە ئاورگەوه. پاشان هێندێکی چیلکە و چال و پووشكە و پال لەسەر دادەنا و بەفولێکردن دەیگەشاندەوه و ئاوری ساز دەکرد. بەلام جاری وایە شەمچە پێسووستە و بەپۆلوه كار جێ بەجێ نابێ، بۆ وێنە شەوانە كە تارێكە و مەرۆمالات دادەكرێنە هۆل و تەویلە و رووداوی چاوهروان نەكراو دێتە پێش، وەك بێچوو دێتنی مەرۆمالات، پەت توندبوون لەملی مالاتی سەر ئاخوڕ و ئەو جوژه شتانە. دياره له وهها كاتێكدا بەفولێکردن و گەشاندنەوهی پۆلوه فتیلە هەلناکری، شەمچە لە دێهات تەنیا بۆ ئەو جوژه کارانە کەلکی لێ وەر دەگیرێ، ئەگینا دەسته واوی پۆلوه دەستیان ماچ دەکا و کەس کاری بەشەمچە نابێ.

زستانی ئەوسال شەمچە دەوڵەتی دەردێکی داینی دەردی بێ دەرمان، باوەرکە بۆ سیگار داگیرساندنێک شەمچە یەکت دەویست، ئەمن کە کارم بەسەردان لە مالات و تەویلە و ئاخوڕ و ئەوجوژه شتانە نەبوو نارەحەتی یەکی ئەوتۆم بۆ نەدەهاتە پێش بەلام خەلک زۆر جار توشی تەنگوچە لەمە و گیروگرفت دەهاتن. لە ماوێهێکی زۆر کورتدا شەمچە چوو پشستی شیران و بەگوللە وەگیر نەدەكەوت، دوو سێ جار ویستم پۆلووم لێ نەبڕی و خۆلە میشم بەسەر داگردن بەلام نەکرا، ناچار بۆ هەلکردنی سۆبە خاکە نازیکی تەنە کەم دەدا بەمنالێک و لە مالی جیرانەکان پۆلووی دیتنا. پاش نوێژانیشت ئەگەر سۆبە کە دەکوژاوه سەرلەنوێ بۆ چرا هەلکردن بەشوتن پولوودا ماله و مال دەگه‌رام، بەم چەشنە بەهه‌زار نارەحەتی کە مایه‌سی شەمچەم بەپۆلوه پێ دەکردەوه.

کاتیکی باسی خواردن و خواردەمەنی دێتە گۆر نەکەن بێر لە خواردەمەنی جوژاوجۆر بکەنەوه. لێرە لە نانی تازه و گەرم کە تازه لە تەنووڕ کرابیتەوه هیچ خەبەرێک نییە و شوێنەواری دیار نییە. میوه‌ش هه‌روا، به‌قال و میوه‌فروژش هه‌رنێوی نییە.

ئەوێ بە دەست و مستی خۆت پەیدای نەکە ی وەگبیرت ناکەوێ. لە وەرزی پایزدا ئەگەر بتوانی و لە دەستت بێ شتێک پاشەکوت بکە ی و لە سووچێکی ماله کاولە کەتی دابنێتی، بۆ زستان دەتوانی لەوه کەلک وەرگری و خۆ بگه‌به‌نییە به‌هار.

ئەوێ نەدی ژیا نمان بێ ئالوگۆر و یەکسانە، سەد ئەوێ نەدی رۆژگارمان ناخۆشە و پڕە لە غەم و دەرد و هه‌ژاری و چاره‌ره‌شی و خۆزیا و بریا و دامای، خواردەمەنی شمان لەو پەری سادەیی دایە، لە ژماره‌ی قامک تی ناپه‌رێ و هیچ چەشنە ئالوگۆرێکی تیدا نییە.

برنج کە سەرەتایی ترین خواردەمەنییە، بۆ کەسیکی کە بۆی بلوێ و دەست بدا پێی دەلێن وەك شا به‌رێ دەچن، ئەگەر پێشمان وایە وانیبە و باوەرمان پێ ناکەن و سەبر و حەوسە لە تان هەیه دەرکی هەموو مالێک بۆ تاقیکردنەوه و درۆ و راستی قسە ی ئیمە ئاوه‌لەیه و دوا ی دە سالیشت ئەگەر شتێک بدۆزنەوه دەبیتە هۆی خۆشحالی خەلک و سوپاستان لێ دەکەن، قەند و چا هه‌ر وه‌گیر ناکه‌وێ و وەك تریاک وایە، دەلێن دایکیک منالە کە ی نەخۆش دەکەوێ و پەنا بۆ نووشتە نووسیک دەبا، کابرا دوا ی برێک ناز و نووز سەری لەبەر خۆی دەنێ و دەلێ:

«نەخۆشیبه‌کە ی سه‌خته به‌قەندا و نه‌بێ چاک نابیتەوه»

دایکی فەقیر و بەستە زمان کە لە عەرز و ئاسمان کلتۆبەک قەند شک نابا بەسەری خۆیدا دەدا و دەلێ سەلا و قەت کە سم نەما؛ رۆلە گیان جا روو لە کوێ کەم؟ بەخەمباری کورە ی بەکوڵبیدا دەدا و دەچیتەوه مال، هه‌رچه‌ند دەزانێ هێچیان نییە، بەلام لەبەر ناچاری کەلێن و قوزبن نامیتن

نەبگەرئ، دواى ئەوھى ناھومئىد دەبى پەنا بۆ من دىنى، ئەمبىش پىتان وانەبئ تەلبىسئىکم قەند و شەکر لەلای ژووروو داناوھ و کارم پىئى نىبە، مشکۆزەمھو بھ جگھ لە نىو کىلۆ شەکر کە بەکۆپىن وەرھم گرتىوھىچم شک نەدەبرد، ئەوئىش دوو سئ مانگى لئ تىبەپىرى بوو، کاتئىک چووم تەماشام کرد چى وای تىدا نەمابوو، ناچار بۆ ئەوھى باوھرم پئ بکا و بەناھومئىدى نەگەرئىتەوھە راوھکەکەم بۆ ھەلئەکاند و دامە دەستى، ئەو فەقىرە لە خۆشيان شایى لە دلئىدا دەگەرا و دەتگوت کەلئىکم داوھتى، پئىم وایە تا رۆژى ھەشر ئەوچاکەى منى لەبىر ناچئىتەوھە و فەرامۆشى ناکا، بەکورتى قەنداوھکە کارى خۆى کرد و منالەکەى پئ چاک بووھە، ئىستاش کە چاوى بەمن دەکەوئ سەرى لئ دەشئوئ. دوعا نامئىئ بۆم نەکا و دەلئ: «ئەگەر نەمرم و خوا پشتىوان بئ لە خەجالئەتى تۆ دئمە دەر و تۆلئت بۆ دەکەمەوھ». بەلام ئەوھ کە کارئىکى لەدەست نایە تاوانى وى نىبە، رووى نەبوونى رەش بئ.

رۆژئىکى دەرسى ئەلفوئىم دەگوتەوھ، دواى شىکردنەوھى دەرسەکە بەم رستەىھ «باوکم ھەنگوئىنى بۆ کرئم» وئىنەم ھئناوھ. لە پەنج و شەش قوتابى تەنبا قوتابىبەھک ھەنگوئىنى دىبوو، ئەوئىش لە گوندئىگى دىکە نەک لەمالە خۆبان، دواى ئەوھى برئىک مات بوون لە ناکاو خستىانمە ژئىر بارانى پرسىارەوھ.

- ئاغا ھەنگوئىن وھک ئەسپ دەچئ؟

- ئاغا وھک بەرخ دەچئ...؟

لە گوندى ئئىمە نئوھراست مانگى بەھار بئىستان و شئناوھرد دەکەن و مانگ و نئوئىکئىش ھاوئىن بچئ بەرھەم کۆ دەکەنەوھ. بەتەواوى فرىاى نۆبەرەکەى ناكەوئىن و تەماشای دەکەئىن تەواوئەبئ؛ شئو و نەھارى خەلئى ئاواى ھاوئىنان لە چەوھەندەر و کوولەکە تئناپەرئ، ساوار خواردەمەنىبەکى گشتى زستانە کە دواى خەل و خەرمان کۆکردنەوھ بەھەرەوھ و دەستەوا کارى لەسەر دەکەن و دروستى دەکەن، بەلام بەزەحمەت دەگاتە بەھار. ئاخىر و ئۆخرى زستان تەنانەت لەزۆربەى مالەکان نائىش وھگىر ناكەوئ و دەبئ

سئ مانگەى بەھار دەستەوئەژنۆ چاوەروانى بەرھەم و بەرکوتى دەغلوئان بن و دانئىشن، کات و ساتى ژنان لە کاتى بئىکارئدا چلۆن تئىدەپەرئ؟ پئتان وانەبئ خەرىکى داوودەرمان و لئو سوورکردن و ئەو جۆرە شتانەن، بەلکو وئىراى پىاوان دەچنە کئو و مەزرا و خەرىکى ئئىش و کار دەبن. لەو وەرزەدا لە ھىچ مالئىک بۆنى چئشت نایە و دئزە و تاوھەبک لەسەر ئاور نابئىنى، بەلام لەبەرەمەردا دئزەى دەرد و پەژارە و نارەحەتئىبەکان لئوئىژە و قولت قولت دەکوئئ، فەقىرى و نەدارى و دەسکورتى و ھەژارى و چارەپەشى سئبەرى خستۆتە سەریان و خۆرى ھىوا و ھومئىد خۆى لئ شاردوونەوھ. لەو مالانەى کە باغیان ھەبە و برووکەزەوبەک، رەنگە برئىک ساوار و لۆبىا و سئوک و شئىلە وھگىر کەوئ، ئەوئىش بەو شەرتە کە لەبەر دەسکورتى و نەدارى شئىن خۆریان نەکردبئ، ديارە ئەوانەى کە لەو خئووبئىرە بەشدارن ژمارەیان لە قامکى دەست تئناپەرئ، باقى خەلکەکە یان نانى وئىشکى دەخۆن یان پىواز و ترشى، ئەوئىش بەو شەرتەى وھگىر کەوئ پئبان لە پلاو و گوئشت خۆشترە. تەنانەت ساوارئىش چۆتە پشتى شئىران، وھگىر ناكەوئ و ناچار دەبئ ددان بەجەرگى خۆباندا بگرن و پئش بخۆنەوھ. نەنکە فاتم ژئئىکى فەقىرە و دوو منالئى بەستۆوھ بووھ، بەراستى بنەمالەبەکى لئقەوماو و ھەژارن و خەلئى ئاواى لەسەرخۆبانرا بەزەبان بەوان دادئ، خواردەمەنى وان لە سەراسەرى سالدا جگھ لە پازان کە کوولەکە و شووتئىبە و... وھگىر دەکەوئ، نانى وئىشکى نەبئ ھىچى دىکەیان چا و پئ ناكەوئ، تەواوى نئومالەکەشيان برئئىبە لە جەوالئىک ئارد و ھەسئىرئىک و دوو سئ راپەخى دراوى شر، راپەخى نەنکە فاتم و منالەکان لە ھاوئىن و زستاندا ھەر ھەسئىرە شەرەبە. لە بەر ئەوھى مالائى شئىرى زۆر کەمە تەنبا ھەژنۆ مالئىک رۆن لە ساوار دەکەن ئەوئىش بەشى ئەوھندە کە تامى بگۆرئ، باقى خەلکەکەى دىکە ئەو برووکە رۆنەشيان نىبە، ناچار ساوارەکەیان لە ئاودا دەکوئئئىن و بەفەقىرى خۆبانەوھ سەردەنئىنەوھ، دەردى دل ئەوھندە زۆرە ئەگەر بھوئ بئىنووسم ھەفتا مەنى قاقەز دەوئ، کەواو بو زياتر لەوھ ناھە ھۆى نارەحەتى و سەربەشئان.

سهودا و مامه له

دیهاتی بی فه قیر و بی چاره بۆ قرائتیک ده رۆژ کار ده کا و زحمهت ده کیشی. به وهش رانا وهستی و نه گهر بزانی له شویتیک دیکه کار هیه و زیاتری ده دهنتی، دئی به دئی ده روا و شهو و شهونخونی له سه ده کیشی تا به لکو به وروسووری مال و مناله که ی به خپوکا و شه رمه نده ی نه م و نه و نه بی و داوا له خه لکی نه کا، به لام بی خه به ر له وه ی که دهنگی ده هۆل له دووره وه خۆشه و هه ر ماندوو بوونی پی ده میتی.

ژماره یه کی زۆر له و خه لکه ده سکورت و نه داره، جاری وایه بۆ خور دکر دنه وه ی دوو سه وه ته تر ی له «نوشار» وه خو ده گه یه نه نه گونده که ی ئیمه، به پیچه وانه جاری واشه تا قسیمتیک له گوندی ئیمه را نه و ریگا دوو رود ریژه به پییان ده برن و جه و الیک دانه ویله ده به ن به تر ی ده یگۆر نه وه، کابرای دیهاتی جگه له وه ی که شت به شت بگۆر پیته وه چی دیکه ی له ده ست دئی؟ خو به ناشکوری نه بی هینده ده س رۆبو نین که بتوان سهودا و کار پکی بکه ن، ئی و اشمان هه ن که سهودای که له شیر و مامر و هیلکه و نه جو ره شتانه ده که ن و پاش هه ژ نو ده رۆژ خولانه وه به دیهاتی دهو روبه ردا به دوو سی قران قازانج ده گه ریته وه، دیاره نه وه وه ک کار پکی به نه رته ی نییه و به هه لکه وه هه لده که وئ یه کتیک نه و کاره بکا، چونکه کابرای دیهاتی نه گهر خوی پی به ری بچی کلا و هه لدا وئ و نایگر پیته وه.

دوو سی که سی گونده که ی ئیمه که بریکیان قازانج کردبو زاریان شیرن ببوو، پاش هه لسو ورائیک ی زۆر به ملا و به ولادا ده سما یه کیان کو کرده وه و مامه له یه کی گه وه ریه ان کرد.

وسپن ناغا و مووسا تات نزیکه ی سه ده قه له موونه یان کری.

- له کوئ بیفروشین زیاتر قازانج ده کا؟

- کا که ده لپن له ئانکارا زۆر گرانه و وه حه رزی ناکه وئ، با بیبه یه نه ئه و پیته ری.

چونکه بیستبوویان که له ئانکارا هه موو شتیک گرانه، پییان و ابو نه گهر بۆیان بگاته نه وئ، تمه نی تمه نیکیان قازانج بۆ ده کا.

له سه ر نه و پروا و خه یالپلاوه شو انیکیان له قازانجه که ی کرده شه ریک ی خو بان. دوو سی تیپ و خورجینیان گه مه کابه بۆ قه له موونه کان له که ریکی بار کرد و قه لیان وه پیش خو بان دان، یه کیان وه پیش کهوت و دانی بۆ داویشتن، دوو که سه که ی دیکه ش له دو او به که شه کش قه لیان وه پیش خو بان دا و به ره و ئانکارا وه ری که و تن. به لام ئانکارا له کوئ و نه وان له کوئ؟ سه ری خو بان داده خه ن و ده رۆن، شه وو رۆژ بی وچان و پشو ودان ریگا ده برن و ده رۆن. ده چن بۆ کوئ؟ سه ر له کوئ دیننه ده ر نازانم به لام سه ره نجام دوای په نجا و پینج رۆژ به کۆلیک زه ره ر و زیان و له ده ستدانی ده سما یه و بز کردنی که ره کانیا ن ماندوو و مردوو و په رۆش و نار هحت و سه رشۆر گه رانه وه ناوایی، هه موو لیک لالووت بوون و هه ریه که ی نه و ی تری تا وانبار ده کرد و گله یی و پرته و بۆله ش له وئ را وه ستی.

- له و ما وه دا قه له موونه کانیا ن نه وه نده کز ببوون له پی که و تبوون و نه یانده توانی به ریگا دا برۆن. له لایه کی دیکه شه وه ده ست و چه قۆی کاکی شو انیش زۆر به کار بوو. هه رچی به جی ما با سه ری ده بری و زگی دا خدار و پر له ناسۆرمانی لی داخنی. نه وه قازانجه که مان بوو، سه د بریا هه موومان خو اردبا و له سه ر دلمان نه بووبا گری.

شوانه قسه که ی ده بری:

- بۆخۆت یه کت له ولای «کوچاسار» سه ری. هه شتیشیان له نزیک «عومه ر حاجی لی» دزان و بوون به سه ده قه ی سه ری خو مان، یه کیشیان کابرا به زۆره ملی هه لگرت و گوئی:

- قه له موونه یه کی میم هه یه ده بی ئیوه ش نیره یه کم بده نی.

- خو ده مه ویست له ئانکارا بچمه لای نو پیته ره که مان و شکایه تی لی بکه م، به لام له خیری نه و قه له موونه ش گوزه رام، با نه وه ش بلپین هه ر که گوتم لیره به تا ده چم به وه کیله که مان ده لپم با تامی زاری خو ش کا یه ک

به خزی هه لبه زبیه وه و تۆله ی قه له که م لی کرده وه.

شوانه زۆر له وان ی دیکه به په رۆشتر بوو. له بهر خۆبه وه هه ده بیولاند و ده یگوت:

- حه یف، په کوو ئه وه هه موو زه حمه ته به خۆرای ی چوو و هه ر ماندوو بوونه که مان پی ماوه.

- کوپی چاک خۆزگه ئیمه ش هه ر زه حمه ته که مان به خۆرای ی ده چوو، هه ر به جار یک مالتویران بووین و نیوه ی ده سمایه که شمان له ده ست بووه وه.

- ئه ری کاری چاکم نه کرد، ئه و ماشینه م له نزیک ئانکارا به کری گرت؟ خۆ ئه گه ر ئه و کارم نه کردبا ئه وه نده دراوه شمان به دهسته وه نه ده ما و سه گ و شوامان ده هاته وه.

- وه لاه ی دلنیا نه بووم که ده وامی ئه و ریگایه بی نی.

- کاکه گیان په نجا رۆژ پیاده روی شوخی پی ناکری.

نۆبان هه ر هه وه ل رۆژ مردن، هه شتیشمان خوارد، یه کیش ئه و کابرایه به زۆره ملی لی دی داگیر کردین، ئه وه ی ما بۆ وه ش به نرخی مردوو بوونیان له نیو ئاویمان هاویشت و هاتینه وه.

- به ره م و ده سه که وتی په نجا رۆژ بوو به چی؟ هیچ. به کورتی کاتی ک هاتینه سه ر حیساب، ئه و په نده م هاته وه بی که گوتوویانه: «نیوه ی گورگ خواردی، نیوه ی دز و چه ته بردی و خاوه نه که شی له حه بیه تان بی هۆش بوو»

به شوین ئه و رووداوه دا له گونده که ی ئیمه قه له موونه فرۆشتنی وسین پیر و مووسا تات و شوانه بووه بنیشته خۆشکه ی سه ر زار و زمانان و باس باسی ئه وان بوو.

گیروگرفتی زهویوزار

رۆژیک ریتم له ماله کویتخا کهوت و ته ماشام کرد هه موو به پیوه راوه ستابوون و یه کییک خه ریک بوو سویندی ده خوارد، دوا ی ئه وه سوینده که خورا دانیشتن، هینده ی پی نه چوو یه کی دیکه وه ژوور کهوت، دیسانیش هه موو هه ستان، منیش ویرای وان هه ستام راوه ستام، ئه ویش سوینده که ی خوارد و وه ده رکهوت، ماوه یه ک پی چوو یه کی دیکه هات، ئه و جاریش هه موو هه ستانه حه وا و منیش ده گه لیان راوه ستام. بۆم ده رکهوت که مه سه له یه ک له گۆریدا یه و ده بی هه موو خه لکی ئاوی سویند بخۆن.

چاووش وه لی قورئانیکی به دهسته وه گرتبوو و ریزه قسه یه کی له هه وه ل تا ئاخو دوویات ده کرده وه، له سه ره تا وه پیتم وابوو ئه و که سانه سویند ده دن که لییان به شکن و ده یانه وه ی قسه یان لی ده رکیشن. به لام دوا یه روون بووه وه که من به هه له چوووم، چونکه ته واوی خه لکی ئاوی سویندیان ده خوارد. دوو پیانو ده چوون یه ک یه ک له ده رگای ماله کانیا ن ده دا و خه لکه که یان بانگ ده کرد. هه رکه سیکی که ده هاته ژوور به بی ئه وه ی شتیکی بلتی هه رچی چاووش وه لی گوتبای دوویاتی ده کرده وه و سویندی ده خوارد و ده گه راوه. به لام چاووش به رله وه ی کابرا سویندیدا مه سه له که ی بۆ ده گپراوه.

- برا گیان گو ی راگره با پیتم بلیم، ئه وه دوو سالی ره به قه باز په سی ده ولته تی دینین، سه ره رای خه رچی ریگا و پوول خه رج کردن و مه حکه مه و ئه ملا و ئه ولا، به راستی وه گیان هاتووین و کی شه مان له سه ر زه وی «سوسوز» هه روا بی تاکام ماوه ته وه، ئیستاش جگه له وه چاره مان نییه و ته مامان گرتوه که ئاوی بکه ی نه چه ند به ش و بۆ هه ره شه ی یه کیکی نه ترس و لیها توومان دیاری کردوو که ده بی چه ک و چۆلی تا قمی ژیر ده سه لاتی خۆی دا بین بکا. ئه ورۆ رۆژی هه بنییه به پی ئه و گوزارش و راپۆرتانه ی که به ده ستان گه یشتوو «چیملی» یه کان بریاریان دا وه رۆژی دووشه مه هپرش بی نه سه ر زه وی «سوسوز» و دهستی به سه ردا بگرن،

ئىمەش دەبىي پىششەستى بىكەين و پارىزگارى له زەوى خۆمان بىكەين و دەست درىزىيان كورت كەبنەو. دەبىي حىسابى «سوسوز» دەگەل حىسابى دىكە تىكەل نەكەين و ھەموو ناكۆكىبەك وەلانئىين، ئەورۆ رۆژى ئەودىيە كە دەست له دەستى يەك نىين و بەگەلەكۆمەگى و پشت گەرمى يەكتر پارىزگارى له گيان و مالى خۆمان بىكەين، ئەگىنا زەوىيەكائمان له چەنگ دەردىين، لەلايەكى دىكەشەو «سوسوز» پىئەندى بەھەموومانەو ھەيە، ئامادەي؟

- ئىستەكە ئامادەي بلئى بەدىن و ئىمانم سوئند دەخۆم كە رۆژى دووشەمە و پىراي خەلكى ئاوايى بۆ دەست بەسەرداگرتنى زەوى «سوسوز» بەگيان و بەدل لەگەلم و تى دەكۆشم.

كابرا بەھەوا و فىزىكەو ھەرووى خاوتىن دەكردەو و دىگوت «وا دەكەم و وا بچى و...» دەستى بەقورئان دادەدا و سوئندى دەخوارد. لەو بەينەدا كە يەكئىك سوئندى دەخوارد و دەدەردەكەوت تا يەكى دىكە دەھاتە ژوور دادەنىشتىن، بەلام دووبارە ھەلدەستائىن بەپىئە رادەوہستائىن، سەرەراي ئەو ھەموو دەيانزانى چ خەبەرە و بۆچى سوئند دەخۆن، چاوش قسەكانى لە ھەوئل تا ئاخىر دووپات دەكردەو. دووپاتكردنەو ھەي ئەو قسانەي چاوش بوو بەھوى قەلسى و نارەحەتى ھەموولايەك. تاقمىك زۆر بەدلگەرمى و پىئاوانە سوئندىيان دەخوارد و لەلايەن بەشداربووانى كۆرەكەو ئافەرىنيان بەسەردا دەبارى. ئەو ھەي كە بى مەيلى و دوودلى و پارايش خۆي پىشان دەدا، بىرئىكئىيان پى ھەلدەخوئند و بەپالەستۆ سوئندىيان پى دەخوارد.

ھاوار لەدەست فەقىرى و نەدارى، رەنگە زۆر دىترابى و بىستىرابى كە ئادەمىزاد بۆ قازانجى خۆي ھەرچەند بچووكىش بى بۆتە دوزمەن لەگەل جىرانەكەي خۆي، ھاوار لە دەست نەفامى و نەزانى و نەخوئندەواری، ھاوار!

چال

ئەو دەسكرد و قولكەش وەك يەك و لە جىگايەك نىن، ژمارەيەك چالەكانىيان لە پشت مالىەكانىيان ھەلكەوتو، بەلام ئەو بۆ ھەمووكەس ناگونجى و جىبەجى نابى، زۆرەي خەلكى ئاوايى چالەكانىيان لەبەر مالىەكانى خۆيان و لەبەرچاويانە، ئەو ھەي كە پىي دەلئىن چال لەراستىدا بىرئىيە لە قولكەيەك كە بالاپىاوتىك قوولە و ھىندىك لە تەنوور فرەوانترە، خەلك بۆ خۆيان بەو قولكەچالە دەلئىن «حەمبار». ھاويان كە كاتى دروئىنە و دەسكەنە و خەلەوخەرمان و گىرە و جەنجەر و شەن و بالەكە و قوونەكە و ئەو جوورە كارانەيە خەلك زۆر سەرگەرمى ئىش و كارن و خاووختزان خەرىكى كۆپرەو ھەي و تىكۆشانن. پاش ئەو ھەي خەرمان شەن كرا و سووربوو بەم شىئە دابەشى دەكەن: لە پىش ھەموو شتىكدا زمەھرى زستانى جيا دەكەنەو، ئەو ھەي كە بۆ فرۆشيشە لەلايەكى مالى ھەلى دەدەنەو، بىرئىكش بۆ تۆوى بەھارى لە چالى دەكەن، ئەگەر تووشى تەنگەستى و نەدارىش ھاتن پەنا دەبەن بۆ بنەتۆوى بەھار و بىرئىكى لى دەفرۆشن.

چالئىش وەك ھەموو شتىكى دىكە بەناوچە كەوتو، لە ھىندىك جىگا دىوارەكانى سواغ دەكەن بەلام لە گوندى ئىمە ئەو تەشرفاتەش لە گۆرپدا نىيە، لە سەرەتاو سەوئىك كا لە بن چالەكە دەكەن، پاشان گەنم يان ھەر دانەوئىلەيەكى دىكە بى تىي دەكەن، تا پىدەبى.

كاتىك پىبوو بەكا دايدەپۆشن، گلى بەسەردا دەكەن و دەشىلتان تا رىكى حەرزى بى، خۆنەھاتى ھەر يەك و دوو نىيە، بەرھەمى سالىك زەحمەت پىئە كىشانەكەشيان پاش ھىنانەدەر لە چال دەگەل گل و خۆل تىكەل دەبى و بەبىزىنگ و كەو نەبى خۆلەكەي لى جيا نابىتەو.

زستانان ھەر كە باران بارى ھەركەسە لەبەر دەرگاي خۆي شتىكى كۆن بەسەر خۆي دادەدا و بەپىمەرەو لەسەر چالەكەي رادەوہستى و شوئىنى ئاوەرۆي باران لە چالەكە دوور دەكاتەو و ناھىلتى بزىتەو و ئا و بدزى،

کاتییک باران دهباری خه لک له جیاتی ئه وهی خو یان وه په نا یهک دهن، یان بچنه وه ژوور له حه بیته چاله کانیا ن ناچار له بهر باران راده وهستن، چونکه ئه گهر چاله که یان لئ ته ریئ سهگ و شوانیا ن دیتته وه و مالتویران دهن، جاله بهر ئه وهی تووشی ئه و رژه ره شه نه بن به نۆبه هه رجاره ی یه کتییک ده بیته قه ره وئ، له وکاته دا بیه له هیچ شتیکی دیکه ناکه نه وه، چونکه بژیو و به ریچوونه که یان له مه ترسی دایه و ده لئی له سه ر ئاورانن، به هیچ شتییک گوئ ناکه ن و دلیا ن نا کریتته وه، سه ره رای ئه و هه وئ و ته قه لایه جاری وایه ئاوه ری باران له دوو سی لاوه چاله کانیا ن ده وه ده دا و چال پر ده بی له ئا و ئاویان لئ هه لده قوئی.

جگه له باران هیندییک جار چاله کانیا ن ده که ونه بهر مه ترسی دیکه ش، ئه ویش ئه وه یه لاوه کانیا ن بۆ دانه وهی قه رز و قوئی دوکاندار و قومار هیرش ده به نه سه ر چاله کان، به لام له بهر ئه وهی هیچ مالتیک بی سه گ نییه، هه رزه کار که متر به مراد ده گن و پیلانه کانیا ن پوو چهل ده بیته وه.

ئه گهر سه گیش نه بی خاوه ن مال هه میشه به خه به ره و چاویکی هه ر له گو شه ی حه وشه یه و هه موو هه موو شه یه ک ده خاته ژیر چاوه دتیری.

رۆژییک باران باری، باران چ باران، گوئالبارانییک وه ره سه بیرئ. بی تاقت بووم و بیستم سه رییک له چایخانه بدهم، ته ماشام کرد خه لک له م به ره وه بری ریگا و له سه ر چاله کانیا ن راهه ستا بوون، کاتییک لییا ن نزیک بوومه وه تیگه بییم که زۆر ماندوو و قه لسن و هه رکه س خو یان لئدا یان به جنیو دایده گرن یان وه بهر په یاغ و کوته کی ده دن.

چالی ماله «سادق بهگ» تییک ته پی بوو و ده گه ل گل و خوئ تییکه ل ببوو، گه وه و چووک و ژن و منال قوئیا ن هه لمالی و به پیخواسی و له بهر باران خه ریکی گه نم کی شانه وه بوون، «سادق بهگ» جار ناچار تییک له بهر خو یه وه ده بیولاند و ده یگوت:

- جا چا و چلۆن تییک ته پیوه ده لئی ماشینی به سه ردا رۆبیشه وه، خو زگه ماله که م تییک جمیبا، ئه وده م یه کجاری ئاسووده ده بووین و له کوئ ئه و چه رمه سه ره ی ژیا ن ده بووینه وه.

بنه ماله ی «وسین بهگ» یش وه زعبان له ماله سادق بهگ زۆر خراپتر بوو، هه رچه ند ئه وان چاله که یان نه زا بووه وه، به لام وسین بهگ ئه وه نده قه لئس و تووره بوو پیا و نه بده و تیرا خو ی لئدا. پرسیم:

- کاک وسین خو ئیوه زۆرتان زه ره ر نه دیوه؟

به ده ست ئیشاره ی به باران کرد:

- خو زگه ئه و به ره که ته، هه موو ده غل و دانه که ی ده فه وتاند و ئاسووده ده بووین، ته ماشاکه بزانه چی لیها توه، رسق و رۆزی مناله کانم هه موو بۆه به هیچ و مالتویران بووم. وسین بهگ ته نیا به بارانه قه لئس نه بوو، پرته و بوئی «دلی چوپور» ی جیرانی له دین ده هری کردبوو، چاوی حه رزی نه ده دیت، چونکه هه ردووک لاقی لئ ده که وشیک کردبوو و ده یگوت:

- ده بی چاله که ت له بهر ده رگای ئیمه بگوئزیه وه.

وسین بهگ ده یگوړاند:

- خو تو چاله که ت له و لایه نییه و سه ر ریگامان لئ نه گرتووی!

ئه و قسانه ی وسین بهگ وه ک بایه ک به په نا گوئیدا ده ات و ده رۆبشت، ئه وه ی بۆ خو ی ده یزانی هه ر ئه وه بوو، ده یگوت:

- به رده رکی خو مه و خو ئه میشی لئ رۆ ده که م، ده یکه مه سه رگوئیلک، په ینی لئ هه لده خه م، به تو چی بۆ چه م و چی لئ ده که م.

- فه رموو لئی رۆکه با بزانم ده حه سیبه وه، حه زده که ی وه ک که ر تییدا بگه وزی.

ناش

تا پینج سال له مه و بهر گونده که ی ئیمه بی ناش بو، باراشمان ده برده گوندی «دمیرچی»، بو جه والیک نارد ده ساعات بهر پتوه ده بووین و دووسه رۆژمان پی ده چوو، که ده گه یشتینتی بو نۆبهش ده بوایه چند رۆژیک راهه ستابین، چونکه ناشیر زۆر بوون «چوپور ناغا» له گونده که ی ئیمه ناشی دانا و ناشه که ی زۆر بهر مین بوو، به لام به که لکی ئیمه نه ده هات و دهردیکی له سهر سووک نه ده کردین. چونکه به ناوی سیلاو و کانی و سه رچاوان ده گه را و به هاران که ناو زیادی ده کرد و ده هات ره سهر که وی، خه لکی گونده کانی ده ورو بهر هه ره که ی له گوشه و سووچیک پیشیان ده گرت و ده یانبرد بو زهویوزاری خو بان و ناشه که ناوی پی نه ده گه یشت. هاوینانیش پیویست به وه نه بوو پیشی پی بگرن چونکه ته رای پی لی ده برا. زستانانیش سه هۆل کاری هه موو لایه کی هاسان ده کرده وه و وهک جگ ده یه سه ست. ته نیا پایزان که ناو زیاد ده بوو ناشه که کاری ده کرد، له وه ره زه شدا ناشیر نه وه نده زۆرن پیاو تا نۆره ی ده گاتیه ماندوو ده بی و له پی ده که وی، چونکه به سه د گوندی ده ورو بهر دوو ناشیان هه یه چاکه نۆره وه به ریش ده که وی.

هه ره که س نازایی ده توانی له پایزدا باراشی خو ی لیکا و زمهه ری زستان داخا و به خاتر جه می پال داته وه، به شی هه ره زۆری خه لک له نیوه ی زستاندا زمهه ری ان لی ده بری و ناچار په نا ده بن بو چاله کانیان. به لام نه وه ش کاریکی هاسان نیسه و به زمان خو شه. چونکه چال ده ره یان و خاوین کردنه وه و باله که و هه لختن و ویشک کردنه وه که ی دنیا یه کی کار و گیرو گرفت هه یه، له لایه کی دیکه شه وه که ره په یدا کردن و بارلینان و وه ریختنی تا ده گاته ناشی «دمیرچی» رۆژیک ته وای ده وی. نه وه ش بو هه موو که س ده ست نادا و نالوی، ناچار تا قمیک به قهرز و قۆله له م و له و نارد وه رده گرن و خو له کۆل نارچه ته ناش و باراش و چال ده که نه وه.

خه لکی ده ورو بهر له بهر نه وه نارچه تیبانه پایزان کاری خو بان قایم ده گرن

و تا نه و جیگایه ی بو بان ده ست بدا زمهه ری زستان داده خه ن. نه ویش به چ زه حمه ت و ده رده سه ریبه ک، ریگای دوو رو درتیژ و چند هه وتوو چاوه پروانی نۆبه قه بوول ده کن و به هه چه چه ی که ره جار به، یان هه ر نامرازیک دیکه به ره و دمیرچی ریگا داده گرن. ناردی ناشی دمیرچی زۆر ورده، منیش جاریکی باراشه که م برده وی لیم کرد، نانه که ی نه وه نده جوانه پیخوری ناوی. دیاره ناشی «دمیرچی» یش ئی خه لکی ناوایی نیسه، به لکو کاربایه کی ده وله مه ند هاتوو له وی داناوه و ناغایه تی به سه ره وه ده کا و بی ده ردی سه ر به ره مه یکی چاکی لی ده خوا، له هه موو شتیک ناخو شتر بو نه و ناشانه نه و کاته یه که به ردا شه که کۆن ده بی یان عه بییکی لی په یدا ده بی، هه رچه ند چاک کردنه وه و وه ریختنی به نه ستوی خاوه ن ناشه، به لام خه لک و خاوه ن ناش یه ک له یه کتر نارچه ت ترن، چونکه ده بی بچن له «نۆشار» بیکن بیه یتنه وه، راستی حه قیبانه نارچه ت بن چونکه هینانه وه ی نه و به ردا شه زله له «نۆشار» کاری دیوانه و دوو رۆژه ریسه، نه ویش نه گه ر نه سپ و داشقه وه گیر که وی، تیکچوونی ناش له وه رزه دا نارچه تی زۆر به شوینه وه، جاریکی ماله کوخا له نیوه راستی زستاندا ناردیان لی برا، سی برا به بیست و پینج سه رخیزانه وه بی نارد مانه وه.

خو بیست و پینج سه رخیزان به قهرز و قۆله به ری ناچن. گوتم: بو پایزی وهک خه لکی دیکه باراشی خو تان نه ده برده دمیرچی؟ گوتمی: نه و قسانه چن ده یانکه ی؟ جا بزانه نه وه شمان پی ناکه ی، نه گه ریبتو خه لک نه و خه به ری ان پی بگاته وه که ئیمه موحتاج به «دمیرچی» ن ده مانکه نه په ند و پیمان پیده که نن.

نان

ناماده کردنی ئه و بهر که ته به لایه کی گه وره و دهر دی سه رباری هه موو
دهردانه، به راستی پیاو تا دهیخوا تو یخیکی لی ده بیته وه، چونکه هه رچی
دهستی بۆ ده بهی نییه، هه رچه ند ئه و مه سه له له زیدی من زۆر زهق و
به رچاوه، به للام له وی نانی سیل هه م گه وره ن و هه م یس له سه ر ته ندوور
ده یکه ن، لی ره که ته ندوور نییه به سیل له سه ر ئاو رگ نان ده که ن،
سیله کانی شیان وه ک رفیده کانیان زۆر چکۆله ن. ئه وه که من با سی نانی
ده که م پیتان وانه بی وه ک نانی شار سپی و ناسک و گه لا گه لا و بی
خه لوزه، به لکو وه ک کولیره ئه ستوور و خه پلۆنه و نه برژاوه و بۆ خاوی لی
دی، پیاوی ده وی هه زمی کا. هه ر ده لیتی چه رمی کاله یه له به ریه ک
ده کشیتته وه، پیاو هه تا نایتکی ده خوا شه ویلکه ی شل ده بی، ده لیتی قاقه زه
له نیو ئاودا خووساوه. نان کردن ئه وه نده ی نارچه ته هه یه هه ر مه پرسه ،
ژنان کاتیک چاویان به ته به کی به تال ده که وی له حه یبه تان نۆبه تی
دایانده گرئ، من پیتم وایه نان کردن، ژنان نیوه عومر ده کا. له هیندی ک
ئاوایی جاری وایه حه وتوو یه ک له سه ریک نان ده که ن و له سوو چیکی
ماله که بان هه لی ده چن و خو یان ئاسووده ده که ن.

پاشان ژه ماوژهم بریککی ئاو ده که ن و ده یخۆن، ئه و نانه به شی هه تا به هار
ده کا و ئیدی نانی تازه هه ر سو راغیشی په یدا نابج. به للام لی ره هه موو
رۆژی نان ده که ن. له و بابه ته وه گونده که ی ئیمه له گونده کانی دیکه
پیشکه وتوو تره! ژن شه وی ده مینتی که هه لده ستان و ده ست ده که ن به هه ویر
شیلان. خه و له خو یان حه رام ده که ن. له حالیکدا پیاوه کان خرپ ده خه ون و
ئاگایان له هیچ نییه، ئه وان له نان کردن ده بنه وه، ئه گه ر بریکیش
وه دره نگی که ون ده بی چاوه روانی جنیو و کوته کی میرده کانیان بن.

کاتیک نان پیوه ده ده ن خو ر خو ر ئاو به چاویاندا دیتته خو ار، جاری و اشه
ئاو رگ دو که ل ده کا و چاویان هه لئا یه، جلویه رگیان ئه وه نده ی دو که ل گرتوو ه
له دووره وه بۆنی دی، ئه گه ر له من به رسن ئه شکه نجه ی جه حه نده م چلۆن

شتیکه؟ ده لیم: وه ک نان کردنی ئه و گونده وایه. هه رچه ند من بۆخۆم
مه گیرانی به نانی تازه ده که م، به للام له به رته وه ی زه حمه تی له سه ر ماله
«چاوش غه نییه» چاوم به نانی تازه ناکه وی. ئه وانیش له ترسی دو که لی
ته ندوور ئاو رگ هه ر به پازده بیست رۆژ جاریک نان ده که ن، خودا
هه لئا گرئ هه ر رۆژیکی نان بکه ن ئه منیش بی به ش ناکه ن و پینج شه ش
نان به تازه بی ده خۆم. به للام دوا ی ئه وه ی به یات بۆوه وه ک لینکه که وش ی کۆن
چیر ده بیته وه. ناچار سه عاتی ک به ر له ژه م ئاوی ده که م و له که ولییه وه
ده پیچم تا نه رم ده بیته وه، چونکه ئه گه ر نه رم نه بیته وه به هیچ که س
ناخوری، منیش له به ر ناچاری نه بی دمی لی نادهم، به للام برسییه تی که
هیرشی هینا چا و ده قوو چینم و ملی لی ده نیم. هه موو جاری نزیکه ی سی
چل نام بۆ ده نیرن، جاریکیان په نجا رۆژی خایاند و بۆم نه خورا، بۆ
نۆبه نانی دوا یی که پیتم راگه یان دن، «چاوش غه نی» به نیگه رانییه وه لیم
وه ژوور که وت.

- ئه گه ر من له جیگای تو بام ئه وه نده م خو رانه ده گرت و تیدا ده چووم.

جا ئه وه ش بوو به ژیان؟ ئه دی ئه تو به چی ده ژی؟

- جا بلیم چی پیتم ناخوری، خو خۆم ناکوژم.

گوئی:

- چیرپونه وه ی نانه که ت کردۆته بیانو و به هانه! هه موو تاوانی ئه و
کتیبانه یه، سه د بریا زانیام نیو ئه و کتیبانه چی تیدا یه. ئیستا پیتم بلتی
بزانم ئه و هه موو کتیبه ت بۆ له سه ر یه ک داناوه و جیگات به خۆت ته نگ
کردوو؟ بۆ مۆریه ک کتیبیک به س نییه؟ ئه گه ر ئه وه نده ی خه ربکی کتیب
خویندنه وه ده بی، نیو ئه وه نده به خو اردنه وه بی لیت حالی ده بی که پیت
ده خوری...

گوتم:

- نه خیر مه سه له کتیب و ئه و جو ره شتانه نییه، من بۆ خۆم دپه اتیم،

به للام ئه و نانه له گه ل نانی دایکم جیاوازیان زۆره، ئی ئه و زۆر جوان بوو.

گوئی:

- هیندهی بیر لی مه که وه، پیت وایه ریخۆله کانت په کیان ده که وئی و ده رزن. به قوریانت ده بزم مه ترسه هیچ نابیی کاری خودایه.
 سه ره نجام به و تا کامه گه یشتیم که بۆ دابین کردنی له شساخی و سلامه تی دانانی نانه و اخانه یه ک زۆر پیتیسته و کارتیکی بنه ره تیبیه.
 له حالیکدا سه رم ده به ره خۆم نابوو و بیرم له و مه سه له ده کرده وه، چا ووش غه نی وه لآمی نه وه شی حازر کردبوو.
 - نه و نانه ی که له شار ده کړئ له سه عاتیک زیاتر له نیتو زگدا خۆ راناگړئ و به ری دل ناگړئ. به لآم نانی ئیره زیاتر له پیتنج سه عات ده وام دیتنی و پیاو برسی نابیی.
 نه گهر و نه بیتی کوا نان لیره به رگه ده گړئ...؟

گویدریتز له جیاتی گاجووت

به راستی لیره پوول له ژیر به رد و گل و به زه بری چه نگ و نینۆک نه بی وه گیر ناکه وئی. به لآم گلی نه و ده ورو به ره ش هه روا به هاسانی نابیتسه پوول و «سه بری نه بیووب» ی ده وئی. زۆر به ی زۆری خه لکی فه قیر و ده سکورتن و کوته زه و بییه کیان به ده سه ته وه یه. به لآم نه وهنده شیان به هه زار نه لآ و وه لآ بۆ ره چه مه ل دی. له وه ش زیاتر هیچ چاره یه کی دیکه یان نییه چونکه ژیانان به و بره زه و یوزاره هه لده سووړئ. دیاره زه و ی چ زۆر بی و چ که م به ده سه تی به تال ره چه مه ل نایه و ئامرازی وه ک نیر و ئاموور و گاجووتی پیتیسته.
 نیر و ئاموور به ده سه ته واش و هه رده گیری، به لآم خۆ بی گاجووت هیچ ناکړئ. گاش به هه موو که س ناکړدرئ. جووتی به شه ش سه د لیره یه. کوا نه وه له قه وه ی هه موو که س دایه؟ پیت وایه به سه دان گاشه به ریش له نیتو زه و ی هه لوه ژیردرئ شه ش سه د لیره ی لی وه ده سه ت ناکه وئی. زۆر به ی نه و فه لایانه ی که گایان نییه بۆ کاروباری کشتوکال له گویدریتز که لک و هه رده گرن. له زۆر جیگایانیش لینگیک که ر و لینگیک گا باوه. کاتیک که ر و گایه که له ژیر نیردا چا و لیکده که ن له هه موو که س زیاتر خۆیان بی سه یه...

بۆ گیره ش هه ر له و که ر و گایه که لک و هه رده گرن، جاری وایه گاشیان ده سه ت ناکه وئی و به هه ر جووتیک بی ده بی به که ره که کاروباری خۆیان جیبه جی که ن، نه وه وه زع و حالی کابری دیهاتیبیه، که چی نه و ویشکه سو فیانه ی که ده ستیان ده گاته وه زاریان و زگیان به نانی خه لک زل کردوو و سه ریان به نویتانه وه چوو و نویتیان ناچی نیوچاوانیان تیکده نین و له ژیر لیتوه و ئیژن «هه ی بی دینانی ناپیاو».

خۆزگه که سه لی له و سو فیانه ی پرسیب! باشه نه گهر گویدریتز ده جووتی نه که ن خۆیان بچه به ر نیر؟! کوره کانی «حاجی نه حمه د» خۆ له گویدریتز زیاتر هیچی دیکه یان نییه. که رتیکی کلک برایان هه یه، نزیک به دوو سه لئه کرپویانه و له ته ک گایه کی له ر و لاوازا کاروباری کشتوکالیان بی

کردووه. ده سال كۆل نه دانى ئەم كەرە بۆتە ھۆى سەرسورمانى خەلك، ئېستا كورپەكانى حاجى ئەحمەد جىابونەو. يەكبان شوانى دەكا و ئەوھى تر لە جىات كەرە كلک براوھەكە يەكى دىكەى كرىوھە و خەرىكى كشتوكالە. بۆ خۆى پىتى وایە بەدوو ھۆ ئەوكارە دەكا: يەكەم فەقىرى و نەبوونى تفاق و گىاوگژ، دووھەم پازىبون بەو ژيانە و دەلتى:

- ئەگەر راستت دەوى ژيان ھەر ئەوھى، پىاو دەبى پازى بى.

خىروپىرى تەراكتۆرىشمان نەوېست

رۆژانى خۆشى بەھار ھەموو غەم و نارەھەتى و پەژارەبەك لەبىر ئادەمىزاد دەباتەو، ھەرچەند دواى شەش مانگى دىكە زستان بەخۆى و كۆلىك گىروگرفت و كۆتەرەوھەرىيەو بەر دەرکەمان لى دەگرى، بەلام شادى و خۆشى بەھار شوپنى لەسەر ژيانى ئىنسان ئەوھەندە زۆر، خۆشپىيەكانى ماوھەكى زۆر لە دلى ئادەمىزادا دەمىنپىتەو. بۆ ئەوھى ئىنسان بتوانى خۆ لەبەر نارەھەتپىيەكانى زستان راگرى دەبى لە سروشت و جوانپىيەكانى بەھار تېشوو ھەلگرى.

بەراستى ھەيفە پىاو لەو خۆرەتاوھە كەلك وەرئەگرى و بەفىرۆ پروا. لەگەل قوتابپىيەكانم و دەدەر دەكەوین و مېرگۆلەبەك دەكەپنە قوتابخانە. فەلاكانىش لە دەوروبەرى ئىمە خەرىكى جووت كردن و تۆچاندن و جۆمال و كاروبارى دىكەى كشتوكالەن. ھەرچەند زۆر ماندوو و برسى دەبن بەلام لەبەرئەوھى دلگەرمەن بەكاروبارى خۆيان بەدەم كارکردنەو گۆرانى دەلتىن. «لە قوتابخانەى قەيسەرىيە بوومە ژاندارمە» منىش لەبەر خۆمەوھە گۆرانپىيەكەى وان بەنارەنار دووپات دەكەمەوھە...

منداڵەكانىش لە نىوھەراستى دەرسەكەدا دەست دەكەن بەگۆرانى و فېكەفېك. ئەگەر زەوق و شادى و خۆشى نەبى كەموكورى زستان، ماندووبى، فەقىرى و ھەژارى وەك مۆتە سواری مىلى ئادەمىزاد دەبى و فەرامۆش ناكرى...

ھىچ شك و گومان دەوھەدا نىيە كە تاووسا و خېر و بەرەكەتپىكى گەورە و گرېنگە و وتەى «ئىسترات»ى رۆماننووسى «رومانى» وەرپاست دەگەرى كە دەلتى:

«بەشەرتپىك پشتمان گەرم دابى برسپىيەتى ھىچ نىيە، پىاو دەتوانى ددان بەجەرگى خۆيدا بگرى»

دەنگى دلگرى ياقوت قەدرى نووسەرى تورك ھىشتا لە گوتمدا

ده زرينگيټه وه «چه ننده چاره رېش و به دېه ختن نه وانهي نه وينداری تو نين -
نه ی ولاتی خه مینی من»!

دلّم لیپا ولیپ و پره له هه ست و سۆز. حه ز ده که م شیعره که ی نه و
بلیتمه وه.

وهک فه رمانده بهک که به سه ر له شکره که ی راده گا و فه رمانیان پی ده دا،
ده ستم به ره و پیتش راده دیرم... به لام له ترسی نه وه ی که پیتیان و انه بی شیتم و
له که لله ی داوم سه ر داده خه م و هېچ نالیم.

قوتابخانه که مان نه ورؤ بردوته سه ر شینکه ی قه راغ کانیاویک، حه وت
هه شت جوتیاریش له نریک ئیمه وه خه ریکی کاری کشتوکالی خویانن.
«عیسا پیره» له گه ل ئیمه مه ودا ی زور که مه و به لینگیک گویدریتز و
لینگیک گا خه ریکی شیو برینه. خیزانیشی دوا به دوا ی نه و له شیوره ده که
به رد هه لده ویتزیری و ریکو پیتیکی ده کا، پی و په لی پروتی زور سه رنج
راکیشه، دروومانی ناوه لکرسی کاله وه بووی له دووره ده دیارن. منداله کان
ده لین:

- مام عیسا نه و ژنه جحیلّه به پیخواسی به سه ر درواندا ده با ته مه زرا،
نه و به سته زمانه له بهر ئیش و ژانی جیگا دروو هه تا رؤز حه جمینی نیبه،
به لام ئیستا چاک بوته وه و ژیرپی و ا خارا وه پیوستی به کاله و پیلایش
نیبه، به پیخواسی ریشتن به سه ر درک و دالدا نه و قازانجه ی بو نه و هه بوو
که پوولی پیل او کړینه که ی له گیرفانیدا بمنتیته وه.

ناره قه ی ره ش و شین به سه ر کولمه سووره کانیدا دیته خوار و له بهر
ناره قه چاوی هه لئا یه، به و حاله ش به په تکیک مالووی له خوی به ستوه و
زهوی مالو ده کا، بیچاره له شان و پیل بووه. گایه که ماندووه، «عیسا»
نیره که ی له مل ده کاته وه و ته نیا به گویدریتزه که جوت ده کا. له منداله کان
ده پرسم: گویدریتزه که ماندووه نه بووه؟ ده لین: «ئاغا نه و گویدریتزه ده گای
دیکه ش ماندوو ده کا، ته نانه ت مام عیسا ئیمه ی شک نه بردیا به و شهرمی
لی نه کردبا ین بو خوی به جیگای گایه که ی ده چووه بن نیسر...» هه ر به و

ته مایه نیره که شی هه لسه نگاند و دایناوه، له گه رانه و هدا چاویکی له ئیمه
کرد و بزیه کی تالی که وته سه ر لیوان، ده تگوت په شیمان بوته وه. خیزانی
هیشتا مالووی ده کرد. مام عیسا تونیا به تی هیرشی بو هینا و له
سه رچاوه که نریک بووه وه، پیکه وه ده ستمان کرد به جه فه نگ لیدان و گوتم:

- نه وه کاری هه موو رؤزیتکه ته؟

- نه دی چ بکه م مه حمود ئاغا؟ نه ری وه لالا رؤز بویرم نیبه.

- رؤزی چه ند کووزان ده کیلی؟

- رؤز ده زانی، رؤزی وایه ده، رؤزی وایه پازده.

له بهر خؤمه وه بیر ده که مه وه و ده لیم:

- پیم وانیبه له کیسه ل توندتر پروا!

- خودای نه خواسته گایه که ت نه خؤشه؟

- هه ر نه وه نده ده توانی مه حمود ئاغا.

- نه دی گویدریتزه که ت چونه؟ لیی رازی؟

- خؤ به سه ری تو نه گه ر نه وم نه بی سه گ و شوانم دیتته وه، حه یوانیتیکی
خؤراگر و به هؤشه. به هه موومان وهک نه ومان پی ناکری و ماندوومان ده کا.

- یانی توش ماندوو ده کا؟

- به لی جاری وایه منیش ماندوو ده کا.

- وسین قولی چی؟

- نه و مه نزووری نیبه، به خودای جاری وایه نه وه نده ماندوو ده م سه ری
خؤم بو راناگیری، به لام وسین قولی له خه یالیشی نایه. سه ری خوی
داده خا و مل پیوه ده نی. ماشه لالا زور به هه ره که ته و به قه د ئیمه کار ده کا.

- خؤ تو وهک ویت پی ناکری؟

- قه بدی ناکا.

- باقه گیای چؤن هه لدینی؟

- یارمه تی ده که بن.

- نه دی کئی یارمه تی تو ده کا؟

- خودا!

به ریوه مندالده کان ده ستیان پیکرد.

- ماموستا خه لکی «دمیرچی» یش هه به م شیوه کار ده که ن.

- له «سنان» و «تویال» یش هه به وایه.

له بهر خومه وه ده لیم: «ده ترسم تاواتی زه وی کیلان به ته راکتور به رینه بن گل و چاومان پی پی نه که وی. چش له و خیروییره، نه وه شمان نه ویست، خودا بکا بتوانین ناده میزاد له کۆل نیر و تاموور که پنه وه و نه گهر گاجووت له جیگای دانین هونه ریکی گه وره و گرینگمان کردووه!»

نازه نداری

بلییی هه موو ناوچه ی ئاناتولی هه ر وا بی؟ پیتم وایه خاکی هیچ ناوچه یه ک وه ک نه و ناوچه یه ویشک و بی ئاو و بی حاسل و به ره هه م نییه، هه رچه ند زه وی و شیناوه رد و میوه و له وه ر و میترگی خوش بو ئیمه خه ون و خه یالده و حاشاهه لنه گره، به لام بو هیندییک له ناوچه کانی دیکه نه و خه ون و خه یالده ی ئیمه زور شتیکی ئاساییه و بگره سه د هینده ش زیاتر.

به هار هات و زه ویوزار ده بوژانه وه، به لام چلیک گیا بو ددان ئازنینه وه ش وه گیر ناکه وی.

ژیانی دیهاتی یانی پاتال و مه ر و ماللات، ئیمه ش که له خه لک جیا نین هه رچه ند که میش بی چه ند سه رییک پاتال راده گرین. هه ریستا مه ره کافان برسین و خه ریکن مندار بنه وه. سه ره رای نه وه که پیتم وایه زیانی مالی جهرگ بره و جیگای پر نابیتسه وه، جهرگم بو نه و مه ر و ماللاته به سته زمانه وه ک سوپه ئاوری گرتووه و گری لی ده بیتسه وه. نه و رۆژانه دهر د و غه م و په ژاره و دلته نگی هه موو بنه ماله کان وه ک یه ک وایه. چونکه له گوندیکی سی سه د و په نجا مالیدا ته نیا هزار و سی سه د مه ر گه یشتوونه به هار و نه ویش بو ته سی میگهل. کاتیک ناده میزاد چاوی به و مه ر و ماللاته به سته زمانه ده که وی که له برسان بستیک زمان دهر ده کیشن دلی ده بیته خوین. ناخوشتتر له وه ش به رخ هه ر تووی براوه مه ره کانیش بوونه دوو به ش و نیوه یان ماوه، نه وانیش وانین که باریک له سه ر خه لکه که سووک که ن، چونکه ته راییبیان له گوانیدا نییه و هه ر ئیسک و پیست. له به یانی را تا رۆژئاوایه به شوین له وه ردا ویلن. به لام جگه له وه ی لمبوزیان له که سه کی شیوه ردا نده بریندار ده بی هیچی دیکه یان وه بهر زاری ناکه وی.

له هه موو که سه دو اکه و تووتر و هه ژارتر شوانه کانن. به لام له به ره وه ی ده دشت و سه حرا راهاتوون نه گهر به سه ردانیش بیته وه ئاوی دلیان ناپشکووی و ناحه سیننه وه. نه و کاته ئاسووده ن که میگه له مه ریان له پییشه،

چونکه له مندالی را جگه له وه کاریکی دیکه یان نه کردووه و پتیاڼ و ایه جووت و گا و خهله و خهرمان ره نیتو هینان زور له شوانی ناخوشتره. زستانان له بهر بچ تفاقی مه ره کانیاڼ ده به نه داویننی نه و کتوانه ی که بای گهرم ده بگری. خه لک به نویه نان و پیخوریان بو ده نیرن. بو تفاقیش ههر که سه به پیتی توانای خوئی شتیک ده که به نیته سهر دانگه و به م شپوه به هه زار نه لالا و وه لالا و هه ول و ته قه لا پیش به قرانی مه ر و مالاته که یان ده گرن.

به لام به داخه وه تا ده گنه به هار نیوه ی زیاتر له به یڼ ده چچ، به رخیش که له دایکی به ریووه ههر له وئی ده مینیتته وه و شیر ی دده نئی.

نیوه ریویان ناوایی که سی تیدا نامیننی، مندا ل و ژن و کچ ریچکه ده به ستن و ده چن بو ته ماشای زاوماک و مه ردوشین و پاشان ده گه ریپنه وه. ههر چه ند ناوایی وه ک چول و ایه و که س به دهر وه نییه، ریگا پر له خه لک و وه ک شاره میرووله و ایه نه گهر که سیک له ریوه و کتوپر چاوی پتیاڼ بکه وئی و نه زانی بو کوئی ده چن یه ک به خوئی هه لده به زیتته وه و خوودار ده بی.

ریوژتیک منیش له گه ل خه لکی تیکه ل بووم و چووم بو ته ماشا کردنی بیری و مه ردوشین و بهر خه ل تی بهردان.

تا که یشتینه چی زیاتر له سه د جار پرسیم زورمان ماوه. هه موو جاری ده یانگوت چند شه قاو خوارتره. هه تا سیغاریکی داده گیرسینی ده گه ینی. نه و سیغاره بوو به پاکه تیک و نه گه یشتینی و نه و چند شه قاوه ریگایه سه عات و نیویکی خایاند. کاتیک گه یشتینه چی هیشتا مه ر نه هاتبووه سه ربیر، له و ماوه دا ته ماشای هو له کانم کرد. هه موو که س هو لی به جیای هه یه، دوا ی نه وه ی به رخ تی بهردا و شیر ی خوارد هه لیان داویرن و له هو له کانیاڼ ده که نه وه و تا سه یینی دهر گایان له سه ر گاله دده ن، هه رچی منداریش بووه که و لی ده که ن و که لاکه که ی توور دده نه شیو و دول و لاخران، دهوروبه ر پرن له که لاکه مه ر و له بهر تاوئی وه ک ده هو لی هه لماسیون، ریوژ

ریوژی قه ل و دالانه، قاز و قووژتیکه له سه ر که لاکه وه ره سه یری، نه و دنیا یه چندی خه رته ل و دال تیدا یه ؟
گوتم: محمه ده! نه وانه بو دهرمن؟
گوتی:
- ناغا ویستی خودایه، قه دهره.

توونیه تی هیرشی بو هیناڼ، هه ستاڼ ریوژتین بو سه ر چالاو تیک، ههر به نیتو چالاو بوو یاخودا که س نه یینی، خو له بهر میتشوله نه ناوت چاو پی ده که وت نه چالاو، وه ک ته ون دهوره یان ته نی بوو، ناورم داوه ته ماشام کرد ژنیک به مه ردوشیکی شیردوشینه وه هاته سه ر چالاو که. دوو سی که س دوخینه کانیاڼ دهر کیشا، لیکتریان گری دان و به مه ردوشان ناویان هه لینجا. پستان و ایه ناو بوو؟ یاره بی هه رچی موسلمان نه یینی و کافریش هه روا تر. له بهر ناچاری خواردمه وه و گوتم: نه گهر نه وان مردن با نه منیش بمرم.

دوا ی نه وه ی ناومان خوارده وه و گه رابنه وه، ته ماشام کرد سه ره تای ریچکه ی میگه له و مه ریش گه یشتی. بهر خه کان به چاو پیکه وتنی دایکیان ده ستیاڼ کرد به کار و کوور، له و لاشه وه مه ره کان وه ک گوران بیتری چاک وه لامیاڼ دانه وه و له بهر یه کیان ده گیراوه، دیمه نیکی زور سرنج راکیش بوو. له پاشان شوانه کان بهر خه کانیاڼ له تیران دینا دهر و ده یانداوه به خاوه نه کانیاڼ و دوو هیلکه یان مرگینی وهرده گرت، نزیکه ی بیست و پیچ بهر خیاڼ پی بوو، زورم پی سه یر بوو گوتم نه وه چلونیان ده ناسنه وه؟
شوانه گوتی: «نه فندی» بو پیت و ایه نه و ریشانه مان له ناشی سیی کردووه؟

محمه دیش به لایه نگری له شوانه گوتی: نه و شوانانه ته واو سه رناسن. ههر نه وه نده جاریک بلتی بهر خه ره ش ئی ماله فلانه که سه و بهر خه سیی ئی ماله فیساره که س، تازه له بیریان ناچیتته وه.
هه موو له بهر دهر گای هو له کانیاڼ چاوه روانی نه وه ن مه ر بیتته وه و دهرگا

مووچه و مهزرا

له هاویندا که حاصل دهگا کاتی گیره و کیشیه، پیاو پیتی وایه گهنم و جو سوارى تیدا ون دهبی و مهلهغان و داسی تی ناچی، بهلام بهداخهوه نهو پی و ابوونهش خهون و خهباله. چونکه نهگهر خوئی بکوژی ههر بستیک له عهرز جوئی دهبیتهوه، گهنم و چیتودانیش سی بست. لهو کاتهدا نیمهش وهک خهلکی دیکه داسمان دهست دایه و خویمان بو دروینه نامادهکرد. دیاره دروینه ههر بهزار خوشه و پیاو پیتی وایه شتیکى ناسایی و سادهیه، بهراستی کاریکى زور گران و ناخوشه، روژی وایه پاله لهبهر تیش و ژان پشتی وهک گوچان دادی و راست نابیتتهوه. جاری واشه نهوهنده چوک داددهین و بهدانیشتنهوه کار دهکهن له چوکمان بهرهوخوار دهمری و دهستمان هیچ ناگری. خوشکم و برا و باوکم شهوانهش ههر له مووچه دهخهوتن نهمنیش تاریک و روونی بهیانی دواى دهموچاوشوردن کوتهکه م بهسهر شانم دادهدا و دروینه له کوئی با خویم دهگه یاندیته.

رهنگه گالتهم پی بکن و بلین بهو گهرمایه بو کوتم له خویم دهکرده بار؟ جیگای خوئیته تی ههرچی پییم بلین بهلام له بهرتهوهی لهناکا وهلی دهکرده بایهکی سارد و نهگهر پیاو خوئی دانه پیچابا سهرما له نیسکی کار دهکرد.

نیواران که دهگه رامهوه، خویم نهده ناسیبیهوه و بهتهواوی دهگورام. لیوهکانم ویشک دهبوون و باری لی دهکوت، پشتیم کوور دهبووه و لاقم ههل نهدههاتهوه، دهستهکانیشم بهدهسکی داس و تیکان و دروو خوینی لی دهتکا و هیچی نهدهگرت، کراسهکه م بهلهشمهوه دنووسا و مووی سهرم دهتگوت بهچهسپ له نیوچوانم قایم کراوه. کاتیک نهو با ساردهی سهری شهوی لی ددها و تیک دههالا شانهی تی نهدهچوو.

نیواران که بهو سهر و وهزعهوه دهگه رامهوه درو ناکه م شهرمم له خویم دهکرد. جیگای خوئیته تی که پیرسن بو خه لک لهچاو تو شا بوون؟ نهخیر ناوه لالا نهوانیش لهمن خراپتر بوون. بهلام له بهرتهوهی وهک ناده میزاد نهبا وهک هه موو شتیک دهچووم نه مدهتوانی خهجالهت و شهرمهزار نه م. له

له بهرخهکان بکنهوه و تیبیان بهردهن. رادهوهستن تا مه ر ناوده دری پاشان دهرگا ناوه له دهکهن و پیشیان بهرله لالا دهکهن. مه ر ناودانیش هینده کاریکى ساده نیبه، چونکه کوئل نیبه پاراو کردنیان زور سهخته، له جیاتی کوئل داریکیان نیو کوئیوه و له ویبیان داناوه، وهک دهلین نهو کوئه دارهش نهوهنده قه دیه دهگه ریتهوه زهمانی هه زه تی نوح. ناچار ده بی بهسه تلان ناوه هلینجن و کوئه که پرکهن و بهم شیوه مه رکانیان ناوده ن. له سهره تاوه پییم و ابو نهوه هه موو مه ر بهو کوئه ناو ندری و تووشی تهنگ و چه له مه دهین، بهلام دوو سی دۆخینیان لیک گری دا و به سی سه تلان و به نوئه له ماوهی سی سه عاتدا چوارسه د سهریان مه ر ناودا. له پاشان نوئه ی بهرغل تی بهردان هات، دواى هاویرکردن ده کوئه کانیان کردنهوه و بوخویان بهره و مال بوونهوه. کاتی خوداحافیزی به کیک له شوانهکان پرسى: خه بهری دیتی؟ گوتم شتیکى تازه رووی نه داوه.

پرسیم:

- نه تو خه بهر تیکت هه یه؟

گوئی: «خه بهری چی لهو کیو و بهنده نه؟ نهوه شهش مانگی ره بهقه لیتره نه چاوم به هیچ کهس که وتوو نه هیچم بیستوو. نابینی له چ حالیکدام؟

کاتیک سینگ و بهروکی کردهوه کراسه که ی وهک میو لیک هالا بوو، مووی سهر سینگی له بهر چلک دیار نه بوو. پرسیم «جلوبه رگه کانت ناشوی؟»

گوئی: «بو خوشت دهزانی دهلیی چی؟ کام جلوبه رگ و له کوئی بیستوم؟»

مالیش دهبو نبوسه عاتی تهواو دروو و نووسه نه که له گزروهی و بهرگه کانم بکه مهوه و له پاشان تاویک به سهروچاوم داکم. خو به ناشکوری نه بی له مهزرا تاو قاتیبه و دهست ناکه وی.

باوکم زور به چاوی سووک ته ماشای کاره کانی من دهکا، هه رچی ده که م نازانم بو وایه و سهرم لیتی دهرناچی، رهنکه پیتی وای به و کارانه له پیش چاوی خه لک چکوله دهمه وه. باوکم ده حالیکدا به خووی و دوو مندالی چوو کتر له من وچان نادا و راناوهستی ده لی:

- نه تو کارت به و کارانه نه بی، خو تو ماندوو مه که، نیمه بوخومان ته وای ده که یین، نه و په رکه ی دوو رورژ زووتر یان دره نگر.

رورژیک له گه رانه ودا تووشی نه ریاب بووم و گوتی:

- داوهره «مه حمود نه فندی!» بیستوومه ده چیه دروینه و یاریده ی باوکت ده دهی، هه ر که سه نه رکی خو دیاره. نه و کاره بو تو عه بیه، نه ریاب بوون شتیکه و رعیت بوون شتیکی دیکه، نه گه ر تووشی باوکت بم پیتی ده لیم کارت پی نه کا و نه تباته مهزرا، له دوینیه که بیستوومه بوویه دروینه وان و ده چیه مووچه باوکت له پیش چاو که وتوو و قینم لیتی هه ستاوه. نازانم نه و مندالی بو له پیش چاوی دوست و هاوته مهنی خو ی سووک ده کا؟

به لام له راستیدا مه بهستی له و قسانه دل سووی له بهر خاتری من نه بوو، به لکو ته شهر و لاتاوی له قسه کانی ده باری و ده یوست بل: «نه ریاب بوون هه روا ساده و ساکار نییه، نه گه ر سه د سالیش دهرس بخوینی ناتوانی بی به نه ریاب»

قسه کانی نه و نه ناخوش بوون وه ک دروو له دل م راجوون. ته نانه ت دوای ته و او ک ردنی قوتابخانه ش شوینی نه و قسه ناخوشانه له گویمدا ده زین گانه وه که ده یگوت:

تیرت خوارد، دهرست خویند؟ پیت وایه ده بیه ئوستاندار یان فرماندار؟ سهرت به ریه ئاسمانیش وه که هه موو نیمه جیگات هه ر دیبه و ده بی به داخ و دهر دانه وه بنالی، له و دهرس خویندنه ت خیر و خوشیک نابینی.

خه له و خه رمان

دوای نه وه ی گه نم درواوه و کرا باقه و له گیشه درا، ده به یینه وه و له جیگایه کی تهخت و ساف له دهره وه ی تاوایی کو ی ده که نه وه. به و جیگایه ده لین جیخوون و جی خه رمان، له به رنه وه ی جی خه رمانه کانیان لیک نریکه هه رکه سو زه یه کی با هات ده بیته ته پ و تو زیک چاو چاو نابینی.

جیگایه ک بو جی خه رمانه کانیان هه لده بترین که با بیگری، له قه دیمه وه و ابوو ده بی هه رواش بی. سالی پیشوو له گوواریکدا به ناوی «کشتوکال» که له لایه ن ئیداره ی کشتوکاله وه بو رینوینی دی نشینه کان بلا و ده بووه نوو سرا بوو: «جیگای باگر بو جی خه رمان نابی چونکه مه ترسی تاوورگرتن له گو ی دایه و ئاده میزاد ده بی بیری دواروژیش بکاته وه» کاتیک نه و مه سه له م بو دی نشینه کان خوینده وه چاویان قوچاند و زاریان کرده وه.

- پیانو له حه یفی نه و جوچکه موهه ندیسانه دلی ده خیله وه دی، لیمان بوونه ته ماشاچی مهیدانی زوره بانی پاله وانان به بی نه وه ی بزنان چ له به ر خو یانه وه ده لین، ده ی له عه رزی ده و فلان و فیسار... ده ستووردان زور هاسانه، پوو ریشم ده ستووران بدا. نه گه ر راست ده که ن با یین بوخویان کاری کشتوکال بکه ن.

به و قسانه زور پیکه نین دوای نه وه ی دروینه ته و ابوو هینانه وه ی گه نم له مووچه وه بو سه ر جیخوون دنیا یه کی گیروگرفت و نارحه تی هه یه و ئاده میزاد له حه بیه تان نوبه تی دایه گری. بو وینه حاره به ئیواران که وه ری ده که ون له به ر ناریکو پیکری ریگاویان وه ک کیسه ل نارام و له سه ره خو تاریک و روونی به یانی ده گه نه مووچه و بو نیوه رو یه ده گه رینه وه تاوایی. له به رنه وه ی هه موو مالیک که ل و حاره به یان نییه و هه رماله ی شتیکی که سه ره، بو وینه مالیک حاره به ی هه یه و مال که ی دیکه گا، پیکه وه ده بنه شهریک و کاروباری خو یان جیبه جی ده که ن، ژماره یه کیش که نه حاره به یان هه یه و نه گا، بو دوزینه وه ی شهریک، مال نامینی سه ری پیتا نه که ن، به و حاله ش له وانیه که س جوابیان نه داته وه، که نه وه بوخوی به لایه کی گه وره یه.

جه نجه پرکردن مهسه له يه کي زۆر گرینگ و بهرچاو نيبه، چونکه به شي زۆري له کهر که لک وهرده گرن، ههر نه وهنده بهسه که پرپک کا، يان چيودانيان بۆ له تووره که بهک بکه ي و وهسهر يان بخه ي و بهره و خهرمان وه پي کوه ي.

مهسه له ي گرینگ و پر کوپره وهري هينانه وه ي گه مبه بۆ سه ر جيخوون. شوکر بۆ خودا که نه وسال به ره مه مي هيچ کهس له موچه نه ماوه، ته نانه ت نه وانه ي که ل و حاره به شيان نه بوو به يارمه تي دۆست و جيران حاسله که يان هيناوه سه ر جيخووني خۆيان.

نه وسال ئيمه ش له گه ل «دوران» ي هاوسيمان بووين به شه ريك، من و «دوران» له پۆله كاني سه ره تايي هاوده رس بووين. دواي نه وه ي باوكي كوچي دوايي كرد، ته واوي نه ركي ژيان و بهر پيچووني بنه ماله ي كه وته نه ستۆ.

دواي نوپزي شيوان باوكم و «دوران» گايان ده حاره به ي كرد و بهره و موچه وه پي كه وتن. نه منيش به ياني زو له گه ل «عيسمه ت» ي برام و مسته فاي براي «دوران» كه رمان وه پيش خۆمان دا و رۆيشتين بۆ سه ر جيخوون. دواي نه وه ي جه نجه ر و گيره ته واويوو، ئينجا خهرمان شه ن و سووركرا، ده بي شه وانه ش له سه ر خهرمان ي بخه وين و ئاگامان لي بي. به لينگي ك كه ري خۆمان و يه كي ماله «دوران» جه نجه رم دابه ست و دام به مندالان. منداله كان دواي ماوه يه ك ماندوو بوون و ده ستيان كرد به پرته و بۆله و ده يانويست نوپه يان له گه ل بكه م، به لام له بهر قه راغ تيكر دنه وه و بهر تي هاويشتن بۆم نه كرا، نه و كه سانه ي كه شه وانه له سه ر خهرمان ده خه ون ده توانن له سه فه ري رۆژدا بحه سپنه وه، كاتي ك باوكم ماندوو ده بي و له بن سيبه ري سه ر خهرمان ي ك ده خه وي نوپه ده گاته من و حاره به ي لي ده خوړم. له ترسي ربي ناخۆش هه موو گيانم داده گيري و مه رگي خۆم به ئاوات ده خوازم.

ههر به مه وداي دوو سي شه قاو تووشي حاره به يه ك ده بووين كه وه گه راوه و باقه و كلۆش به ولاتي وه ريووه، به چاوپي كه وتن نه و ديمه نانه ئاده مي زاد

دلي بۆ خاوه نه كه ي ده بووه كه باب كه له په نا حاره به وه رگه راوه كه ي كز داماره و نه ژنۆي له باوه ش گرتوه، رپگا نه وهنده نالپك و ناخۆشه نه گه ر پياو له سه رخۆ و وريا نه بي نه ك ههر حاره به ي به باره وه به لكو حاره به ي به تاليشي لي وهرده گه ري. هه لبه ز هه لبه زي حاره به جارزم ده كا و ناچار «دوران» وه خه به ر دينم. له گه رانه وده دا ده بي زۆر وريا بي، نه گينا به بيست گوريسيش حاره به ي به سه ست ي له وه هه لته ك هه لته كه دا لاسه نگ ده بي و وهرده گه ري. پياو تا حاره به يه ك گه نم ده گه ينيته وه سه ر جيخوون نيوه عومر ده بي و ده ست و په لي هه موو ده بيته خوين. دواي نه وه ي حاره به وه رگه را ريسه كه ده بيته وه خوري و ده بي سه رله نوپ ده ست پي بكه يه وه. به راست ي پياو نه وهنده جارز و ماندوو ده بي مه رگي خۆي به ئاوات ده خوازي و وه ك مندالي ساوا شيري دا يكي به كونه تفنكي دا ديته وه ده ر.

رۆژتيك له گه ل «دوران» چووين له «ئاق باير» چيودان بيتينه وه، له رپگايه تووشي حاره به ي «عه مي» بووين وه رگه را بوو، نازانم خۆي ناوي چ بوو، به لام به ناوي عه مي بانگيان ده كرد. به يارمه تي خه لك حاره به كه يان راست كر دبووه و گه مبه كه يان بۆ له حاره به كه ي دابۆوه، راست ده كهن ده لين به ره ههر له لاي ته نكيوه ده دي، نه و بي چاره سه ره را ي نه وه ي حاره به كه ي وه رگه را بوو نيره كه شي قه لشي بوو و يه كي ك له گايه كانيش بريندار ببوو. سلاوم كرد:

- سلاو «عه مي»

- سلاو رۆله م.

كوپه كه ي چاوي پر بوو له ئاو، به قۆلي كراسه كه ي ئاره قه ي دموچاوي ويشك كر دوه و له سه ر حاره به كه هه نيسكي دده ا و چلمي هه لده لووشي.

پرسيم چ بووه «عه مي»؟

- جا چ نه بووه بابم! ده ته وي چ بي؟ ناييني چمان لي قه و ماوه؟ به سه ري تو نه وه كاري هه موو رۆژمانه، ياره بي خودا سي به ري نه و ژبان ه ي ديها تيمان له سه ر كه م كاته وه. ته ك به ژه هري مارمان بي نه و پاروه نانه ي كه به و چه رمه سه ريه په يداي ده كه ين، جا تو خودا نه وه ش بوو به ژيان؟ چاوت

لهو گا بهسته زمانه کردووه چۆنی ئاو به لالغاوه بیدا دیتته خوار؟

هونه ره که می لهو دابوو که نه ده گریا، له لایه کی دیکه شه وه ههستی به وه کردبوو که من پیم سهیره بۆچی ناگری. گوتی:

«ئهو گایه وه که سیلاو لیکاو به لالغاواندا دیتته خوار، له ترسی خه لک ناویرم بگریم ده لاین شیت بووه».

ده تگوت «عه می» بۆته شاعیر و ئیمه بی خه بهرین، نازانم زهوقی شاعیری له کام شاعیر بۆ به میرات ما بۆوه. سه ره رای ئه وهی زۆر نارچه حهت و په ریشان بوو قسه کانی ئه وهنده ریکو پیک بوون هه مه پرسه.

«گای بهسته زمان پنی له بهر پنی ناننی، نیره که شی قه لشیوه! دهرت و همن که وی، تاکه می ئه وه موو دهرت و ناخ و ئۆخه؟!»

ئه گه ر شاعیران لیبو بۆ شاعر ده که نه وه له بهر ئه وه یه که سه رخۆشی مه ی و عیشقن، به للام هه وی پنی ئه وه شاعیرانه غه م و په ژاره و دهرت و نارچه تیبه و به جیکای شه رابی تال، تالی ژبان له گلینه دا ده خۆنه وه و چاره په شی و به دبه ختی و گیروگرتی ژبان هانبان ددها و ده یانکاته شاعیر.

«دوران» به ورتته ورتی شاعیری «عه می» و به هاژو و هووژی با وه خه بهر هات، به سه ریدا گوراندم و گوتی:

- درهنگه زوویه لیخوره! بۆ وا توو په ی ده لیبی قه تت «عه می» نه دیوه! هه ر پیاوه که می جارانه...! وه ری ده که وین...

نۆبه ی ئیمه هات. من به شه نه یه ک باقه کانم ددها به «دوران» و ئه ویش له حاره به ی ددها. دوا ی ئه وهی ته واو بووین و گوریسمان لی توندکرد، حاره به که مان به لاداها ت. بۆ ئه وهی تالسا نه بی «دوران» له لایه که وه گوریسه که می ده کیشا و منیش شه نه ی بۆ ده که مه کۆله که و رایده گرم تا «دوران» به بورغان گوریسه که توندکاته وه، به هه ر نارچه تیبه ک بوو وه ری ده که وین و ده ریوین. به للام «عه می» بی چاره هه روا ده سه وه ئه ژنو دانیشته وه و چاوی له ریگی ئاوی بریوه که نیری بۆ بین.

باوک

له و ماوه دا که خه ربکی گیره و جه نه جهر و خه رمان کۆکردنه وه بین، ده توانم بلیتم جگه له چه وه نده ر و کوله که هیچی دیکه ناخۆین.

کاتیک «به هیجه» و دایکی «دوران» چاوه روانی گه رانه وه ی حاره به ن، تۆته که ناگرن و هه رکه لیبان وه دیار که وتین خیرا نان و چیشتمان بۆ دیننه سه ر جیخوون، به للام چ نان و چیشتییک ده گه ل تۆز و خۆل بۆت لیک نابیتته وه.

زۆرم خۆ ماندوو کرد و شیر و رپویم بۆ هینانه وه، ئیستاش که ئیستایه نه متوانی حالییان که م که شتییک به سه ر نان و چیشته که داده ن و سه ری دا پۆشن. هه روا به سه ر ئاوه له بی له سووچیکی خه رمان دا یده نین، حاره به ده گاتی و به تالی ده که یین، گیره و جه نه جهر بهر دهری و بۆ وچان و له وه ر ده یانبه نه سه ر ئاو و په ریز و جی وینجه و له پاشان بۆ خۆمان له بن سیبه ری حاره به که داده نیشین و ده ست ده که یین به نان خواردن. رهنگه ئه وه ی بزنان که جی خه رمان جیگی جحیلایه تی نییه و خه رمان شه ن کردن و به رتی هاویشتن و وه رگی رانی بی وچان درێژه ی هه یه. سه ر و چاومان له بهر ته پ و تۆز دیار نییه، زار و لوومان پره له تۆز و خۆل. سه د بریا له سه ر ئه و حاله ش را نان و چیشته که مان بریک خاوین بوایه.

به للام کوا داری بریا بۆ ئیمه ی هه ژار و زهحمهت کیش شین ده بی و دیتته بهر؟ نان و چیشته که مان هه میسه توپتیکی تۆز و خۆل له سه ره، ته نانه ت ئه گه ر داشیبۆشن، دوا ی ئه وهی له سه ر که ولی نامان دانا ده گه ل کا و تۆز و خۆل بۆت لیک نابیتته وه. هه ر که باسی پاک و خاوینی هاته گۆر، باوکم سوور هه لده گه ری و قه لسه ده بی و ده لی:

- که سیکی نه یناسی ده لی شازاده یه و له «ئه سه ته مبول» گه وره بووه. کورم ئه و قسانه له تۆ ناوه شیتته وه، له قه دهر به ری خۆت پی راکیشه، تۆ له نیو ئه و تۆز و خۆله دا گورواوی.

«دوران» یش له بهر خاتری دۆستایه تی و پروا پی بوونیم لایه نگریم لی

دهکا. رۆژتیک له دهووری کهولنی نان کۆ بیووینهوه و ناتمان دهخوارد، تهماشام کرد ماستیان بهسەر کوولهکه داگردوه، بهلام ماستهکه لهبهر تۆز و خۆل دیار نهبوو و رهش هه لگه رابوو. بهباوکم گوت: -هه موو شتیکیان دیبوو ماستی رهش نه بی، ئه ری ئه وه چۆنیان دروست کردوه؟

دهمزانی باوکم له بیانوو دهگه ری و تووره ده بی.

-کورم! ئیمه ی دیهاتی هه موو سالی حاره به یه ک تۆز و خۆل دهخۆین، ئه گه روانه بی کار و باره که مان هه روا له جیگای خۆی ده می نیت هوه. به قوریانی ئه و تۆز و خۆله بم، ئه تو هیشتا مندالی، زۆرت ماوه مانای ئه و شتانه بزانی.

دایک

مانگی رهمه زانه و دایکم به بی ئه وه ی ده ری بری که به رۆژوو به ده م کارکردنه وه له بهر خۆبه وه شیعی ئاینی دهخۆینیت هوه و ورت ه ی دیت. ده زانم کاتیک ئه و شیعرانه دهخۆینیت هوه هه م دلای گه رم دادی و هه م له شی. منیش که له و حاله ته دا چاوم پیتی ده که وی به خۆم نییه دل م ده لیتی ناوری تی به ربوو. زۆریه ی دروین هوان و پاله کان به و گه رمایه به رۆژوو ده بوون.

به هه ر جۆرتیک بوو هاوینمان برده سه ر، به لام به ج قیمه تیک؟ لاوتیک له تونیان مرد، مندالیش له حیساب نایه، له حالیکدا دایک و با به کان ده چوونه موچه و دروین هیان ده کرد، ئه جه لیش له ولاره وه ک مه له غان گپری چاک منداله کانی ده دایه به ر گه وز و بی رۆژبویر مندالیکی یه ک مانگه تا یه ک ساله ده بووه قوریانی.

له پازده ی مانگی پیروزی رهمه زاندا ژماره ی قوریانییه کان گه یشته بیست و دوو. هیندییک جار که شتم له دایکم ده پرسی زۆر به کورتی ده یگوت: «حه وسه له ی قسانم نییه لیم گه ری» به لام بی وچان شیعی ئاینی دهخۆینیت هوه و دو عای ده کرد.

زستانان که خه لک له بهر بیکاری به شیعر خۆینیت هوه به کوچه و کۆلانا ندا دین و ده چن، ژنه کانیش هه رچه ند له سه رمان ته قه ته قی ددانیان دی به لیتوه له رزه له بهر ده رگا راده وه ستن، گوئی ده ده نه شیعه کانیان و له به ری ده که ن...

دایکم ده لئی گوئی دان به و شیعرانه به تاییهت له بهر کردنیان زۆر خیره. ده لیم دایه ئه دی بۆچی ئه گه ر پرسیار تیکت لی ده که م خۆت دینییه حالی جاوی به لام بۆ شیعر خۆینیت هوه وه ک گو تیزی ئازا وای؟ ده لئی:

«کورم پارانه وه پیاو ماندوو ناکا به لکو هیتز و تواناش ده دا به ئاده میزاد، ئه گه ر وا نه بی پیاو له بهر ئه و گه رمایه خۆی بۆ رانا گپری و له برسان و له تونیان ده مرئ.

بەلام مەن

رەنگە پىستان و ابى وەك تاقمىك نووسەر وە تاغى موتالا و نووسىن و كىتەبخانەم بەجىيا بى و دەوران دەورى ھۆدەكەم بە سەندەلى چىندرابى و سەرمىزەكەم پىر بى لە خوار دەمەنى و چا و قاوہ و سىبەم لە بن گوئى نەبە و خەيالەم ئاسوودە بى. نەخىر ئەوانە بەخەونىش نابىم، بەلكو ھۆدەى موتالا و نووسىنم مووچە و مەزرايە و دەموچاوم لەبەر ھەتاو ھەموو سووتاوہ و پىمەپەم لە دەستى ناكەوئى. لە لايەكى دىكەشەوہ حاسل گەبەو، باوكم يەك تەنە و دەبى يارمەتى بكەم.

فەرق و جىياوازىم لە گەل ئەوان ئەوہبە كاتىك دەچم بۆ مووچە بن ھەنگلىك كىتەب و دەفتەر پىبە. ھەرىستاكە ئەو شتانە دەنووسمەوہ پىباو لە گەرمان خۆى بۆ راناگىرى و دلى دەخىلەوہ دى، بەلام دەست لە كارەكەم ھەلناگرم، بەشوىن سىبەرىكدا دەگەرپىم كە پرىك پاكشىم و فىنك مەوہ زۆر بەم لا و ئەولادا ھەلدەسوورپىم ھىچ كۆپم وەگىر ناكەوئى، سەرنجام خۆ دەبن سىبەرى گەلاى كورتى گەمەشامى پادەكەم و خۆ بەعەرزەوہ مەلاس دەكەم.

دەنگە نەرم و ناسكەكەى داىكم گوپم دەزرىنگىنەتەوہ و دەلى:

- ئەو رۆژە كە بەفر وەك كفى سىبى شاخ و كىبو و دەشتى داگرتىبوو پىت وائەبوو ئەو سەرما و سۆلە گەرماشى بەشوىنەوہ دەبى؟

وہلامى دەدەمەوہ و دەلىم:

- بىر كەردنەوہ دەبىتوانى چ شوىن و سوودىكى ھەبى داىه؟

- لانى كەم سوودەكەى ئەوئەبەو كە لە مال وەدەرنەدەكەوتى.

نىو ئاواى پەپووى لى دەخوئىنى و كەسى تىدا نەماوہ، ھەركەسەى وەدووى كارتىك كەوتووہ، خۆ ناكرى مە تەنبا لە نىو دىدا بخوولىمەوہ؟ جارى واىە ژنەكان لە گەرمان خۆيان بۆ راناگىرى و ھەلدەين بۆ سەر جوگە و دەم ئاوان و خۆيان فىنك دەكەنەوہ، گەرماكە لە تاقەتى كەس دا نىبە

كانى پىگای سەعاتىك لە ئاواى دوورە. ھەر مالىەى دەبى يەكىك بۆ ئاوهىنان تەرخان كا، پىگای كانى وەك شارە مېروولە واىە و ھەركەسە گوژەبەكى لەسەر شانە و دەچى بۆ ئا، بەراستى ھەتا دەچن و دىنەوہ ئەوئەندە ماندوو دەبن لە شان و پىل دەبن، لەسەر ئەو حالەش را داىكم كە توونىبەتى ھىرشى بۆ دىنى دوو سى گوژان ھەلدەگرى و سەر و چا و لاقى قەلشىوى پى دەشوا و خۆى فىنك دەكاتەوہ. كاتىك ئاوى خوارنەوہمان لى دەپرى دەمان نىرى بۆ لاي جىران مووچەكان.

پانىبەى داىكم ھەموو شەقار شەقار و قەلشىوہ و خوئى لى دەتكى كەچى كاتىك جووتىكى پىلاو بۆ دەكرىن دەلى:

«خەرجى زىادى بۆ دەكەن، سەد شتى لەوہ واجب ترمان پىوىستە كوا ھەوسەلەى لە پى كەردنى كەوشم ھەبە».

چونکه تا چاو هه تهر دهکا شۆره کاته. میگه له مەری برسی به نیتو کەرسەک و خڕه بهرداندا بۆ بیتر به رهو ئاواپی دهبنه وه، به لام تهر اییبیان له گوانیدا نییه. ئیوارئ به ره و مالا بووبینه وه، سبه ینی دهچین بۆ دهسکه نهی ماش. چند رۆژتیکیش به و کاره وه دهبن، چه رخ و خولی چاره نووس وهک هه زاران سال له مه وه به ره ده سوورئ و له عومرمان کهم ده بیته وه.

ناخ! سه د خۆزگه بمتوانیبا و نه و دیه نانه م هینا با سه ر قاقه ز و بۆ ئیوهم گپرابا یه وه. به لام نه وه کوا بۆ من ده ست ده دا، نه وه کاری که سیکه که زه وق و سه لیکه ی هه بی، ههروه ها چاوی وردبێن و هونه رمه ندانه ی ده وئ که سیلاوی ئاره قه ی سه روچاوی نه و خه لکه هه ژار و چاره ره ش و بی نه نوایه بکا به لافا و زالم و چه وسینه ران له گه ل خۆی به ده ربا دا دا تا به م چه شنه شاکاریک به دی بیته و بیراز نیته وه.

نه و سه ره ده مه که «یا قوت قه دری» له کتیبه که ی خۆیدا به ناوی «یابان»^(۱) گۆشه یه کی چوکی له ژبانی به ژانی ئاواپیبه کان خسته به رچاو، وهک رۆژی چه شر ولات شیوا و گوتیان درۆیه بوختان هه لده به ستی. نه و که سانه ی که هیشتا له باره ی گونده کاندای پێیان وایه دیه نی رازاوه ی شاعیرانه و شمشالی شوان هه موو شتیکه، ولاتی خۆیان نه ناسیوه! ته نیا کاتیک هه ست به راسته قینه ده کهن که له نزیکه وه له گه ل ده رد و مه رگی خه لک ئاشنا بن و ببه برا، نه گینا نه وه ی له باره ی نه وانده دا بیلین جگه له خۆه لکیشان و فروفیشال هیچی دیکه نییه با له لایه ن وه کیل و نوینه ری وانیشه وه بی، که وابوو وا چاکه که به ناوی نوینه ری دی نشینه کان ده م له لایه نگری له مافی نه وان نه دن.

(۱) وه حشی چۆلی.

«که زیان» ه شیت

ئاواپی له دووبه ش پیکه اتوو، به شتی که ره شایی و به شتی که ئامپا و جووتبه نده، نه وانیه که زه ویان نییه هاوینان ده بنه سه پان و کریکاری ده کهن. نه و سال ژماره یه ک بۆ کریکاری چوونه ئاواپیبه کانی ده وره به ر و تا قمیکیش هه ر له دیدا مانه وه.

«که زیان» ه شیت که میترده که یان برده بووه ئیجباری، به سی سه د کیلۆ گه نم کاری بۆ وه ستا مووسا ده کرد. ژنی بی چاره به و هاوینه گه رمه و مندال به کۆله وه مووچه به مووچه ده گه را، تا قه ت و خۆراگری نه و دایک و منداله بوو به هۆی سه رسوپمانی هه موو لایه ک. وه ستا مووسا له گه ل ئیمه جیران مووچه یه. ئیمه خه ریکی جۆدروونه وه بووین ته ماشامان کرد نه وانیش په یدا بوون به لام تا رۆژئاوا هۆشم هه ر له لای وان بوو.

کاتیک له بن باقه جۆ چاوم به منداله که ی کهوت ده کوروزاوه و ده گریا له چه یبه تان ده تگوت ئاورم تی به ربوو.

«که زیان» له بهر کارکردن فریای منداله که ی نه ده کهوت، نه گه ر سه ریشی لی دابا به په له ده گه راوه. «که زیان» له به ره وه ی به خزمایه تی ده گه یشته وه ئیمه ئیوارئ له گه رانه وه دا سه ریکم لی دان و حال و هه والتم پرسی. گوتی:

«پیارمان له گه ل وه ستا مووسا سی سه د کیلۆیه. پوولئ سه د و په نجا کیلۆم پیشه کی لی وه رگرتوو و ناردوو مه بۆ میترده کهم بۆ خۆشم نه و سه د و په نجا کیلۆیه م لی سه روزیاده. چاره چییه مه حموود نه فهندی ده سته نگی و هه ژاری نه وانه شی به دواوه».

دانه‌ویله

ته‌ویله که مان به پشت هۆدهی دانیشتنه‌ویه. کادینه که شمان که وتۆته پشت ته‌ویله و ههرسیکیان به سهر یه که وهن. ته‌ویله و کادینه که مان وهک غاری قه‌دیمی و تاریخی ده‌چن، هه‌تا‌ئه و چه‌ند ساله‌ی دوا‌یی شتی‌کمان نه‌بوو به‌نیوی وه‌تاغ و ههر له ته‌ویله داده‌نیشتین. دوا‌ی‌ئه‌وی باو‌کم بری‌ک بو‌ژاوه‌ئه و وه‌تاغ‌ه‌ی دروست کرد و وه‌تاغ‌ی دانیشتنی خۆمانی خسته‌وه سهر ته‌ویله. ئه‌و وه‌خته من له «دانیشسه‌را» بووم.

بری‌کمان له شتومه‌ک و پی‌خه‌ف گوی‌تته‌وه بو‌ وه‌تاغ‌ی تازه و ئه‌وی دیکه‌شمان له سوو‌چی‌کی کادین دانا. پی‌ویست نه‌بوو هه‌موویان بگو‌ی‌زینه‌وه وه‌تاغ‌ی. کادینه که جگه له و شتانه که ندوشی لی‌ بوو، که ندوه‌کانیان له ریخ دروست کردبوون. به‌راستی من پی‌م وابوو ئه‌و شتانه‌ی له کادینیشتن زیادین و به‌که‌لک نایه‌ن، به‌لام ئه‌و شه‌وه که مان‌گاکه ئه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ر ئیمه هینا تی‌گه‌یی‌م که دای‌کم ئه‌و که ندوانه‌ی پر کردوه له دانه‌ویله.

هه‌رچه‌ند دوا‌ی روودا‌وی ئه‌و شه‌وه ده‌فره‌کانی دانه‌ویله‌مان گوی‌تته‌وه وه‌تاغ‌ی خۆمان، به‌لام تازه کارمان کرابوو.

راگرتنی ئه‌و شتانه به‌ساغ و سلامه‌تی له کادین کاری‌کی سه‌خت و دژواره، چونکه کادین هه‌روا ده‌شته‌کی و بی‌ده‌رگایه، جاری وایه دای‌کم ته‌گه‌ری حاره‌به‌ی پی‌وه‌ده‌نی، کاتی‌ک ته‌گه‌ره‌کان وه حاره‌به‌ی ده‌خه‌ینه‌وه ته‌خته‌یه‌ک یا داری‌کی پی‌وه هه‌ل‌ده‌په‌سی‌ری. گایه‌کان تارا‌ده‌یه‌ک بی‌ده‌نگ و بی‌ده‌دی سه‌رت‌رن، به‌لام مان‌گاکان هه‌تا بل‌یی به‌دفعه‌ر و بزۆزن و زۆرجار وا ده‌بی‌په‌تی ئه‌ستۆیان داده‌رن، خۆ له کادین رۆ ده‌که‌ن و هه‌رچی وه‌به‌ر زاریان بی‌ده‌بخۆن، ئه‌گه‌ر هه‌رنه‌بی‌که ندوه‌کانی دانه‌ویله لی‌ک ده‌ده‌ن و ده‌پا‌نشکی‌ین.

یه‌کی‌ک له و شتانه‌ی که من پی‌وه‌ی ماندووم و نار‌ه‌حه‌تم ده‌کا ئه‌وه‌یه، جاری وایه به‌خۆم ده‌لیم: «ئه‌وانه ئه‌رکی تۆیه! ئه‌وه تۆی که ده‌بی‌به‌و وه‌زع

و بارودۆخه رابگه‌ی و سهر و سامانی پی‌ده‌ی. بو‌به‌دی‌هینانی ری‌کوی‌یی‌کی و پی‌شکه‌وتی ئا‌وایی ده‌بی‌ له خۆت را ده‌ست پی‌ بکه‌ی. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ت له ده‌ست نه‌یه ئه‌دی ئه‌و ده‌سه‌ی خوی‌ندوو‌ته به‌که‌ل‌کی چ دی‌؟» هه‌رچه‌ند تا ئه‌و جی‌گایه‌ی که له ده‌ستم دی‌ و ده‌توانم هه‌ول ده‌ده‌م و تی‌ ده‌کو‌شم که سه‌روسامانی‌ک به‌و بارودۆخه‌ بده‌م، به‌لام دی‌سانیش له‌به‌ر خۆمه‌وه ده‌لیم: «چ سوو‌دی‌کی هه‌یه! به‌ر له‌هه‌موو شتی‌ک وه‌تاغ‌یی‌کی سه‌رداپۆش‌راو پی‌ویسته. بو‌ دروست کردنه‌که‌شی دراو.

به‌لام رووداوی نهو شهوه

خه‌ریکی شتیخواردن بووین و سه‌رمان به‌ردابووه، به‌لام له‌ناکاو ده‌نگیتیک له‌ته‌ویله به‌رزبووه و هه‌موومان راپه‌رین. دایکم فتیله‌ی ده‌ست دایه و به‌غاردان خوئی گه‌یاندته‌ویله، هینده‌ی پی نه‌چوو ده‌نگی گریان و تووک و دو‌عای دایکیشم ولاتی داگرت. یاره‌ببی نه‌ستوت شکی و راست نه‌بیبه‌وه، بیژووی حه‌رامزاده، مالی کافری، نه‌وسالیش مالوتیرانت کردین، ساواره‌کته هه‌موو له‌پیشدا به‌قوزه‌لقوت کردبوو، به‌وه‌ش رانه‌وه‌ستای و هاتیبه‌زگ نازووخه و دانه‌ویله‌که‌شمان.

چ بکه‌م! قوری کوئی وه‌سه‌ر که‌م؟ خودایه له‌ده‌ست نه‌و مانگا قوپه‌ی لی دراوه‌ی روو له‌کوئی که‌م، به‌راستی وه‌گیانی هیناوم، بیکوژه و ئاسووده‌م که‌م با له‌ده‌ستی رزگاریم بی. که‌وچکه‌کامان فری دا و هه‌ستاین. کاتیک چوینه‌ی ته‌ویله ته‌ماشامان کرد زگی مانگا‌که‌مان وه‌ک ده‌هۆلی هه‌ستاوه.

که‌ندووی نازووخه و دانه‌ویله‌که‌ی شکاندبوو و له‌گه‌ل توژ و خوئی لیک دابوو. تا توانیبووی خواردبووی و نه‌وی دیکه‌شی له‌گه‌ل په‌ین و پالی کادینه‌که‌ لیک دابوو، دایکم له‌سه‌ر نه‌و عه‌رزه‌ی خاوینه‌ی پان ببووه دانه‌ویله‌ی له‌نیو په‌ین و پاله‌که‌ که‌ هه‌لده‌بژارد، کاتیک باوکم چاوی به‌و دیمه‌نه‌ که‌وت خوئی بو‌رانه‌گیرا. داریکی ده‌ست دایه و مانگای وه‌به‌ر په‌یاغان دا.

هیشتا دوو مانگی مابوو بو‌خه‌له و خه‌رمان هه‌لگرتن، به‌لام ویشکه‌ی سالیکه‌ که‌ هیچ که‌س رووناکایی له‌دلدا نییه، جیرانه‌کانیش وه‌ک ئیمه‌ی وان و هیچیان به‌ده‌سته‌وه نییه که‌ په‌نایان بو‌به‌رین و به‌قه‌رز شتیان لی وه‌گرین، خوارده‌مه‌نی هه‌موو رۆژه‌ی ئیمه‌ ساوار و نیسکه‌. شه‌وانه‌ی ساواری کولاو ده‌ستمان ماچ ده‌کا، به‌رۆژیش مزاراوه.

دوای نه‌وه‌ی دایکم که‌می‌ک هاته‌وه سه‌رخۆ، هه‌ستا بیژینگیتی هینا. ده‌تگوت ده‌بیه‌وی په‌ین و پاله‌که‌ دابیژی و نیسکه‌که‌ی لی جوئی کاته‌وه. گوتم: دایه! لیبی گه‌ری چی لی هه‌لناوه‌ری. گوئی پی نه‌دام و ده‌ستی کرد به‌دابیژتنی. به‌لام هه‌مووی په‌ین و پال بوو.

- ده‌ست هه‌لگه‌ر دایه! نه‌گه‌ر بریاره‌ی بمرین، خو له‌برسان بمرین چاکتره. نه‌وه‌م گوت و چوومه‌وه ژوور. به‌لام قسه‌کانی من وه‌ک با به‌ین گویتیدا تیپه‌ری، هه‌ر به‌ئه‌ژنۆی خوئی دا ده‌دا، تووک و دو‌عای ده‌کرد و ده‌یگوت: بیژووی حه‌رامزاده، هه‌موو هیوا و ئاره‌زووه‌که‌م بووه به‌هیچ و مالوتیران و چاره‌ره‌ش بووم، جا ئیستا روو له‌کوئی که‌م، سبه‌ینی چی لی نیم، چی شتیکیان له‌پیش دانیم؟ ئای له‌و رۆژه‌ی ره‌شه‌ی تووشی بووم خودایه‌ی ساردتری نه‌که‌ی.

شهریکه‌ی هه‌ره‌وه‌زی

به‌حه‌وت هه‌شت گوندان شهریکه‌یه‌کی هه‌ره‌وه‌زی کشتوکالیان هه‌یه، له راستیدا ئه‌وه‌ش له‌به‌ر چاوی ره‌شی خه‌لک نییه، له‌به‌ر قازانجی خۆیان و بۆ چه‌وساندنه‌وه‌ی زیاتری خه‌لک ئه‌و شهریکانه‌یان پیکه‌پیناوه. به‌داخه‌وه ئه‌ورۆ کابرای دێهاتیان وا خستۆته داوی خۆیان، رینگا و ده‌ره‌تانیاں لێ بریوه و نه‌جاتی نابێ. به‌و مانایه‌ کابرای دێهاتی قه‌رزیکه‌ی که له‌و شیرکه‌تانه‌ وه‌ری ده‌گرێ به‌جیگای ئه‌وه‌ی بۆ په‌ره‌پیدانی کاروباری کشتوکالی خه‌رجی کا و له‌ ده‌رد و مه‌رگی خۆی بدا، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌بێ ورده‌ قه‌رز و قۆله‌کانی بداته‌وه‌ تا به‌قه‌ولی خۆی بریکه‌ قه‌رز له‌سه‌ر سووک بێ، ئه‌گه‌ر رینۆنیشی بکه‌ی ده‌لێ: «تا سالیکی دیکه‌ خودا گه‌وره‌یه» به‌لام تا چاوه‌ له‌سه‌ره‌یه‌ک ده‌نیی سالی ته‌واوده‌بێ و سه‌ر لێ شیواو و ده‌ستبه‌تال ده‌مینیتیه‌وه. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ له‌به‌ره‌وه‌ی قه‌رزکه‌ی بۆ نادریته‌وه‌ سوودی دێته‌ سه‌ر و رۆژ به‌رۆژ سه‌ری زیاتر وه‌بن قه‌رزان ده‌که‌وی، له‌ ئاکامدا ده‌وله‌ت قاقه‌زی له‌سه‌ر ده‌کا و سه‌ره‌تای چاره‌په‌شی و به‌دبه‌ختی لێه‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کا. زیاتر له‌ نیوه‌ی دێ نشینه‌کان تووشی ئه‌و رۆژه‌ ده‌بن و ده‌له‌وت هه‌لیان ده‌سوورپێنێ.

ئه‌گه‌ر له‌رووی په‌روه‌نده‌کانی شهریکه‌ی هه‌ره‌وه‌زی بته‌وه‌ی وه‌زعی دێ نشینه‌کانی قه‌رزدار بزانی، که‌س نییه‌ له‌ ملیۆنیکه‌ که‌مه‌تر پوول هه‌بێ! خه‌لک بۆ ئه‌وه‌ی پوولیاں زیاتر به‌قه‌رز بده‌ن و به‌ر ئه‌و په‌نده‌ که‌ون که‌ ده‌لێن «که‌س به‌زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوون چاوی نایه‌ته‌ ده‌ر» خۆ گه‌وره‌ ده‌که‌نه‌وه و ده‌لێن ئه‌وه‌نده، ئه‌وه‌نده‌مان مه‌رومالات و مانگا و گامیش و ئه‌سپ هه‌یه، زه‌ویوزاریش هه‌رچه‌ندی به‌سه‌ر زاریان دابی، له‌و په‌روه‌نداندا ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی که‌ کریکاریشن خاوه‌نی مه‌رومالات و پاتال و زه‌ویوزارن.

کاتیکی کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی بۆ ده‌س به‌سه‌رداگرته‌ی زه‌ویوزاری ئه‌و ئه‌ریابه‌ گه‌ورانه‌ دێن و چاویان به‌و خه‌لکه‌ ره‌شووروت و هه‌ژاره‌ ده‌که‌وی

لێیان حالێ ده‌بێ که‌ ئه‌و هه‌موو ملک و زه‌ویوزاره‌ فرۆفیشاله‌ و سه‌ریان سوور ده‌مینێ.

یه‌کیکی له‌و شیرکه‌تانه‌ له‌ گوندی ئیمه‌یه. هه‌رچه‌ند هه‌موویان زۆری پێتوه‌ ماندوون و هاواریان ده‌گاته‌ ئاسمان، به‌لام له‌ کاتی قه‌رز وه‌رگرتندا پیکه‌وه‌ کێ به‌رکیانه، چ بکه‌ن چاره‌شیاں نییه، ئه‌گه‌ر وا نه‌که‌ن سه‌ری خۆیان بۆ راناگیرێ و به‌رێ ناچن.

سه‌ره‌تایی ترین پێداوێستییه‌کانی دێهاتییه‌کان جووت و گایه، به‌لام جووتیک گا به‌شه‌ش سه‌د «لیره‌یه» ده‌بێ قه‌زه‌که‌ی له‌ سێ نۆزه‌دا بداته‌وه. هه‌یشتا قیستی دووه‌می نه‌داوه‌ته‌وه‌ ته‌مانشا ده‌کا گایه‌که‌ی بۆته‌ سه‌ده‌قه‌ی سه‌ری ئێوه. نه‌ له‌وه‌ر هه‌یه و نه‌ گیا، ئه‌و گایانه‌ش له‌به‌ره‌وه‌ی به‌ئاوه‌وه‌ای گه‌رم و وشکی ئه‌و ناوچه‌یه‌ رانه‌هاتوون زۆر زوو له‌ناو ده‌چن. ئه‌گه‌ر بۆت کرا گایه‌کی دیکه‌ ده‌کری و قه‌زه‌که‌ت ده‌بێته‌ دوو به‌رابه‌ر.

پاره‌که‌ باوکیشم جووتیکه‌ گا به‌شه‌ش سه‌د «لیره» له‌ چیتواریکی کړی. سێ سه‌د لیره‌ی له‌ شهریکه‌ وه‌رگرت، دووسه‌د لیره‌ی قیستی هه‌وه‌لی دا، سه‌د لیره‌شی بۆ پێداوێستییه‌کانی دیکه‌ی ژبان دانا. هه‌وه‌لی پایز شیرکه‌ت پوولێ ده‌وی. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ ده‌بێ له‌ بیری قیستی دووه‌می چیتواریان بین، زۆر سه‌یر وه‌ته‌نگ هاتوین، هه‌یچ شتیکی شک نابین، سه‌رم به‌رده‌ده‌مه‌وه‌ بێر و خه‌یال هه‌لمده‌گرێ و ده‌لیم:

- روو له‌ کوێ که‌ین بابه‌؟

- نازانم کوپم!

له‌به‌ره‌وه‌ی ده‌ستمان وه‌هه‌یج کوێ رانه‌ده‌گه‌یی، سێ سه‌د لیره‌مان به‌سوود وه‌رگرت و قیستی شیرکه‌تمان پێ داوه‌ ئه‌وجار ده‌بێ له‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌دا بین که‌ پوولێ زیاتر قه‌رز بکه‌ین، چونکه‌ هه‌م ده‌بێ قه‌رز چیتواری بده‌ینه‌وه، هه‌م ئه‌و پوولێ به‌سوود وه‌رمان گرتوه‌! پێداوێستییه‌کانی دیکه‌ی ژبانیانیش له‌ لایه‌کی دیکه‌ راوه‌ستێ!

به‌کورتی کلاوی ئیسامان له‌سه‌ر مووسا ده‌نا و به‌چه‌رمه‌سه‌ری خۆمان

به خبئو دهکرد. به لّام وهبن قهرزان كهوتين و چوارسه د ليره قهرزدارين.

سهيرتر له هه مووشتيك ئه وهيه، ئه وانهي كه پووليان به سوود وه گير نه كه وتوو و دهوله تيش بهر دهركي پي گرتوون به ئيمه ده لئين خوژگه به خويان.

- «توانيان به زيره كي و كلاو له سهر ئه م و ئه و نان پوول پيدا بكه ن و قيسته كانيان بده نه وه، ئه گينا وهك ئيمه سهر گهردان ده مانه وه»

به دل له بهر خومه وه ده مگوت خوژگه له دهستم ده هات و هه مووتانم نه جات ده دا. له لايه كي ديكه شه وه خه يالي ئه وه ي كه ئه گه ر ئه و گايانه نه خووش كه ون تووشى چ رۆژتيكي رهش ده بين، دلّه خورپه ي وى خستووم و هه جميني لي هه لگرتووم.

- بابه ئه گه ر خوداي نه خواسته تووشى رووداويكي ئه وتو بين چ ده كه ين؟

- «هيچ چاره مان نيبه جگه له وه ي كه به كي لايه كي نيره كه ي بخه ينه سه ر ملمان و «عيسمه تيش» ده بي پاشباره بگريته ده ست. ئه گه ر برياره برين با ئه و ديمه نانه مان لي به يادگار مي نيتته وه. مردن سه د به رابه ر له گريان چاكتره.

گه ورتيرين به لّ

كا و تفاقى ئيمه ش وهك زۆربه ي خه لكي ئاويي له نيوه ي زستاندا ته واو ده بي و به هه زار به دبه ختي و نارحه تي و سوال و سه ده قه خو مان ده گه به نينه به هار، به لّام خودا نه بي كه س نازاني، پاتال ئه وه نده كز و لاواز ده بن خويان بو رانا گيري. هه ركه گوتيان ئه ورو به هاره ده بي له بي ري تفاقى زستاندا بين. دواي ئه وه ي قوتابخانه داخرا و گه رامه وه گونده كه ي خو مان ئه منيش ده بي له جووت و جو مال و گياكو كرده وه ياريد هه كيان بكه م، هه رچه ند ده يانگوت گياكو كرده وه ئه ركي هاسانتره، به لّام من جووت و جو مال هه كه م پي چاكتر بوو، چونكه بو خورجيتيكي گيا ده با هه تا ئيواري به شيو و دو لّاندا بگه رپي، جا ئه وه ش عومره ؟

به م چه شنه هه وه لين مانگي هاوين تيبه ري، به لّام لاقم له نيو كاله دا هه موو پيره لوك بيو و بلوقي كرديوو، عه رز ئه وه نده ره ق بوو به هيچ جو ر گاسن دانه ده كه وت. له لايه كي ديكه شه وه گاي بي چاره له حه بيه تان ليكاوي به لالغا وه دا ده هاته خو ار و له برسان قوو ره قوو ري زگيان گو يي پيساوي كه ر ده كرد و رۆژبه رۆژ لاواز تر ده بوون. هه رچه ند له تيكمان له نانه ره قه كه ي خو مان ده داني به لّام ئه وه بو مالات جي بي هيچ ناگري، چاره نيبه جووتى داده به ستم و رۆژي وايه پينج تا بيست كووز ده كيلم و به دوو مانگان له سه ربه ك پينج يه كتارم كي لا! كاتيكي چاوم به و گا به سته زمانانه ده كه وي ماندوويي خو م له بير ده چيته وه.

له و كاته وه كه ده ستم به و كاره كر دووه به ته واوي ده ستم له خو م شو ر دووه. ته نانه ت له ده ستم نايه كه سه رو چاويشم بشوم جاري وايه به ئاوي سارد خو م پشيله شو ر ده كه م، سه رم پره له تو زوخول. ئه وه ي له هه موو شتيك زياتر پتوه ي ماندووم موتالا كردن و شت نووسينه. چونكه به بي ئه و دووانه پيم وايه مردووم و له سه ر دنبايه نيم. به لّام خو شترين كاتم ئه و وه خته يه كه خه ريكي موتالا كردنم.

ئەو دەروست شازدە پۇژە كۆتۈپتەكى چووكم لە گىرفانى دايە و لەگەل
خۆمى دەگىپم بەبى ئەو دەرىتەك لى خۆتەندىتەو. سەرەنجام ماندووبون
لە ئىشوكار و نارەحتى رووحى، كۆلىيان پى دام، پۇژىك كە لە مووچە
دەگەرامەو ھەستەم بەبى خۆم كەرد و ھىندە پى نەچوو ئارەقەيەكى
سارد تەواوى لەشمى داگرت، باوەر كە لە ماو دەرى سەعاتىدا زياتر لە دە
جاران كراسە كەيان بۆ گۆپم. كاتىك مائە خۆمان چاويان بەو دېمەنە كەوت
ھەموو نارەحتىيە كەيان لەبىر چۆو و لە دەورەى من كۆيۈنەو.

پاش ماو ھەيك دوو سى پىرئىيان ھىنا و پىكىيان دامالىم. دەتگوت
ئاورم تى بەربو، لە ھەبەتان وەك مار پىچم دەخوارد. دايك و باوكم
لەسەر سەرم راو ھەستابون و دەگرىيان، جىرانە كانىش ھەموو لەوئى بوون.
ئىوارى بەھەجۆرىك بوو دوو سى كەوچكەم دۆكلىو خوارد و پىك مات
بووم و خەوم لى كەوت. جىرانە كان تاك و تەرا بەرەو مال بوونەو. مائە
خۆشمان تۆزقالتىك رووناكايىيان كەوتە دل، دواى ماو ھەيك گۆپم لە
دەنگىك بوو و ھەخەبەر ھاتم كاتىك سەرم ھەلپنا تە ماشام كەرد ئەو
دايكم لە بن سەرم كروشمەى كەردو و دەلتى: مەحموود! مەحموود!
پۇژە گىيان ھەستە: لە حالىكدا لەشم لە ئارەقەدا خوسابو دايكم خەرىك
بوو لىفەكەم لى كاتەو. گۆم دايە گىيان ئەو چ دەكەى راو ھەستە ئارەقەكەم
و شك بىتەو.

گوتى:

- كورم مانگا كەمان خەرىكە دەمرى.

ھەركە ئەو دەم بىست وەك شىتانم لىھات و ھەجىمىم لى ھەلگىرا،
دايكىشم لەبەر خۆيەو دەبگوت:

- دەترسم باوكت و ھەخەبەر بىنم و لە ھەبەتان دەردى مفاجا بگرى.
بەئەزئۆى خۆى دادەدا و دەبگوت:

روو لە كۆى كەم، قورپى كۆى وەسەرم كەم. لە حالىكدا فرمىسكە كانى
وەك باران دەبارىنە سەر سەرىنەكەم، دەبگوت:

دەنگىك لە تەويلە كۆى لى بوو، فتىلەم ھەل كەرد و بەغاردان پۇژىشتم،
تە ماشام كەرد لەسەر پشت كەوتو و زۆر نارەحتە، دەمرى ھىندەى نەماو،
ھەستە، خۇدايە گىيان چ بكم، قورپى كۆى وەسەركەم...

بەراستى لە سەرووى ھەموو بەلایەك گىروگرفت و تەنگوچە لە مەيەك
ھەيە كە ئادەمىزاد بىرى پى ناگا. بۆ ماو ھەيك كورت ھەموو بەلا و
نارەحتىيە كانى خۆم لەبىرچۆو، ئەو چ بەلایەك بوو تووشى ھاتىن؟
ھەموو نارەحتى من ئەو ھەبو كە دەرفەتى كۆتۈپتەندەو ھەم نىيە، لەبەر
خۆمەو دەمگوت خۆزگە مانگا كە چى لى نەھاتبا و من موتالا كەردم
نەدەو بىست. دنىام لەبەر چاوى تارىك بوو. سەرم لى شىوابو و نەمدەزانى
دەبى چ بكم، وردە وردە نۆبەتتىيەك دايگرتم و ددانم ددانى نەدەگرت،
بەھەر جۆرىك بوو ھەستام كۆنە بالتۆ شۆلەكەم بەسەر شانم داد و بەرەو
تەويلە وەرپى كەوتم. دايكم ھات چو لە بن پىلمەو. بابم و مندالە كان
ئەو ھەندە نوستىبون ھەوت پادشايان بەخەون دىبوو، مانگا كە لاقى دىژ
كەردبوو و يەك بەمەيدان كەوتىبو، گايەكە وەك زمان زانان لارەمل و كز لە
پەناى راو ھەستابو، دەتگوت ئەو خەرىكە دەگرى و فرمىسك
ھەل دەو ھەرتى. ھەرچەند ھەمىشە دەمانبەستەو بەلام دايكم لەبەر نەخۆشى
مانگا كە گايەكەشى نەدەبەستەو، نوو كە شەپتىك گەيان دە مانگا كە،
جوولەى نەدەكەرد، دەتگوت دەستيان لە مېشك ناو، ھەجىمىم نەبوو،
بەلادا دەھاتم و خۆم بۆ رانەدەگىرا، ئەو ھەندە بى حال بووم نەمدەزانى
مانگا كە نەخۆشترە يان بۆخۆم.

سەرەنجام باوكى بى چارەمان و ھەخەبەر ھىنا. دايكم بابەگەورە و
جىرانە كانى ناگادار كەردبوو و ھەموو لەوئى بوون. تەويلە يەكى دىكەى
نەدەبرد، دەتگوت پۇژى ھەشەرە، بەلام ھەموو لايەك پەروش بوون و
رەنگىيان بىر كاپو. دواى ئەو ئارەقەكەم و يشك بۆ، گۆپم دەزىنگا،
خۆم بۆ رانەدەگىرا و ھەر بەلادا دەھاتم، ناچار چوونە بن پىلمەو و بردىانم
لە وەتاغى دىژيان كەردم. قەت پىم وا نەبو ئادەمىزاد نەتوانى گىروگرفتى

خۆی چاره بکا، ئەوەندەم بپیر لەو مەسەلە کردەوه سەرگەژەم گرت، دەتگوت دەستیان لە میتسکم ناوه و دەری دپن... لەشم ئەوەندە قورس بوو دەتگوت تەواوی ئەو کادینهیان لەسەر شانی من داناوه. لەبەر خۆمەوه دەمگوت: سەد خۆزگە دەمردم و ئەو پۆژەم چاوی پێ نەدەکەوت، هەر وەها دەمگوت: چاره چیبە؟ پیاو دەبێ لە بەرابەر گبیروگرفتدا وەک کێو وا بێ و بەرپەرەکانی بکا، بە کورتی بەو قسانە دلخۆشی خۆم داوه. تەویله پریوو له خەلک و لەبەر زاق و زووقی مندالان کەس ئاگای لەکەس نەبوو، جیرانەکان هەریهکە بەجۆرێک دلخۆشی باوکمیان دەداوه:

-سەرت سلامت بێ پیاو نابێ ئەوەندە بێ غیرەت بێ، مائی دنیا هیچ نییە، پیاو بوخۆی سلامت بێ هەموو شتیکیه!

لە پاشان مانگاکیان هینادەر و لەبەر دەرگایان دانا. دەستیان خوش بێ و مائیان لەگەڵ ئیوه ئاوهدان بێ! لەسەر دەرد و مەرگی خۆیانرا بەجیبیان نەهیشتین و هاوکاریان کردین. من لەنیو جیگاکیه مەدا هەر جینگلم دەدا و لەبەر خۆمەوه دەمگوت: ئەگەر ئەو گایه بمری مووچهکەمان دەبیتەوه بەیار و لەوەندەش دەبین، هەر وەها گیشە و تەرمەک لەبەر پیتی مەر و مالاندا دەچن و جەنجەریشمان بو ناکرێ، هەرچەند ئەو کارانە دەمپننەوه، بەلام بەقسە ی باوکم ژیان راناوهستێ و درێژە ی دەبێ، بەدەست لەسەر دەست دانان و پەکوو پەکوو هیچ دەردێک چاره ناکرێ... «ئەو خەیلانە ئارا و قارایان لێ هەلگرتم، بەلام هیچ سوودێکی نەبوو "کارەنگی" لە کتیبی "دەستووراتی ژیان" دا دەنووسی:

«خەفەت خواردن و پەرۆش بوون هیچ دەردێک دەرمان ناکا بەلکو ئادەمیزاد دەبێ رینگای ژیان و بەرپێچوون بدۆزیتەوه» من ئەو کتیبەم نەخویندۆتەوه بەلام حەزم دەکرد زانیبام ئەگەر ئەو نووسەرە لە هەلومەرچی من دابا و لە جیگای من با جگە لە خەم خواردن و پەرۆش بوون و ئەژنۆ له باوهرش گرتن چ کارێکی دیکە ی لە دەست دەهات...

دروسته که: «دەبێ ئادەمیزاد بو ژیان کۆل نەدا و لەگەڵ هەموو کەند و

کۆسپێک دەست و پەنجە نەرم کا» بەلام ئەگەر گیانت نەکەیتە قوربانی بێ گومان مانای ژیان نازانی. دایکم لە حالیکدا وەک جۆگەله فرمیسکی بەچاواندا دەهاتە خوار هەموو مندالەکانی وەخەبەر هینا و ئەو هەواله ناخۆشە ی بەوانیش راگەیاندا، بەبیسنتی ئەو خەبەرە دەستیان کرد بەگریان و لەخۆدان و بەرووت و قووتی خۆیان گەیانده تەویله.

کاتیکی دایکم هاتە لام پرسیم:

- چۆنه؟

- چووزانم پۆلەگیان دلی لێ دەدا بەلام خۆ لەسەر پێ راناگرێ. خالت دەلێ: «تالووی خواردووه، جیگای مەترسی نییە، بەهیوای خودا چاک دەبیتەوه»

پریک هاتمەوه سەر حال. گازەرد ئی «عیسمەت» بوو ئەوی تریش هی «نوورییه»، پاتەلەکانمان هەریهکە ی بەناوی مندالیکه. لە حالی «نوورییه» هۆرەهۆر دەگریا، عیسمەت بەبێ ئەوهی نیوچاوانی گرژ کا لیفە شپه ی بەسەر خۆی دادا و راکشا، جار نا جارێک لەبەر خۆبەوه دەیگوت: «چاکه شوکر گایهکە ی من نەخۆش نییە...»

دوای ئەوهی جیرانەکان پۆیشتنەوه و سەرمان پریک سووک بوو پریکمان سبیر و ماست و ترش بەزاری گایهکە داکرد و وەجولە کەوت بەلام بە حال خۆی بو رادهگیرا.

خۆشییەکانی ئاواپی

من شکم لهوهدا نییبه که هه‌موو خه‌م و په‌ژاره و نارێحه‌تییه‌ک، خۆشی و شادمانی به‌دواوه‌یه، له‌قه‌دییه‌وه‌گوتووایه «به‌هار هه‌ر دیت له‌دوای زستان» ته‌گه‌ر وانه‌بێ که‌س ناتوانێ له‌ژێر باری قورسی کوێره‌وه‌ری ژبان بێته‌ده‌ر. من رۆژی خۆشی و شادیم زۆر له‌بیرن که‌ به‌رووداویکی چووک تیکچوون و جیگای خۆیان داوه‌به‌خه‌م و په‌ژاره، هه‌روه‌ها زۆر جارن هه‌لکه‌وتوه‌ که‌ نارێحه‌تییه‌کی گورچووبی به‌رووداویکی چاوه‌روان نه‌کراو بوته‌هۆی شادمانی.

ئه‌و شه‌وه‌ که‌ مانگا که‌ نه‌خۆش که‌وت به‌هه‌زار به‌ده‌ختی و نارێحه‌تی رۆژمان لێ بووه‌. له‌سه‌ر جیگا و بانه‌که‌م که‌جمینم نه‌بوو هه‌ر جینگلم ده‌دا، ئه‌وه‌نده‌م خه‌فه‌ت خوارد و بیرم کرده‌وه‌ پشوووم سوار بوو، ده‌تگوت ده‌ستیان له‌ئه‌و که‌م ناوه‌ و ده‌مخنکین. ناچار ده‌ستم کرد به‌هاموشۆکردن، دوو سێ جار چوومه‌ سه‌وشه‌ و گه‌رامه‌وه‌ و ته‌اغه‌که‌م. هه‌رچه‌ند من له‌و به‌لایه‌دا بێ تاوان بووم، به‌لام به‌سه‌ر خۆم ده‌رۆشتم و خۆم ده‌دا به‌ر تانه‌ و توانج و لۆمه‌. ژانه‌سه‌ره‌که‌م برێک که‌م ببۆه، کتێبه‌کانم هیندیک سه‌روین کرد و برێک هاتم و چووم، به‌کورتی له‌شم ئیشی نه‌ما و هاتمه‌وه‌ سه‌رحال. ئیوارێ راکشام و خه‌وتم. سه‌ری شه‌و دایکم دیسانیش وه‌خه‌به‌ری هینام. ئه‌وجار مزگینتی پێ بوو «که‌ره‌که‌ زاوه‌ و جاشکیکی مێی بووه‌» ماوه‌یه‌ک بوو که‌ چاوه‌روان بووین بزێ؛ هه‌ر ئه‌ورۆ سه‌به‌ی بوو، به‌لام له‌به‌ر نه‌خۆشی مانگا که‌ هێچ که‌س له‌بیری نه‌ما‌بوو، به‌پێچه‌وانه‌ی چاوه‌روانی خۆمان شه‌وێ زابوو. ئه‌وجار دایکم به‌ر له‌من، باوکم و منداله‌کانی وه‌خه‌به‌ر هینابوو.

هه‌موو له‌ته‌ویله‌کو ببوونه‌وه، ئه‌منیش هه‌ستام چوومه‌ لایان. که‌ره‌که‌ له‌ حالێدا گوتی قوت کردبوون و جاشوله‌که‌ی ده‌لسته‌وه، دایکم نه‌قلی بو‌ ده‌کردن و ئاواپی ده‌گێڕاوه‌:

«نیوه‌ شه‌وێ به‌زه‌ره‌ زه‌ری گوێدرێژ وه‌خه‌به‌ر هاتم، فتیله‌م هه‌لکرد و چوومه‌ ته‌ویله‌ ته‌ماشام کرد جاشکه‌که‌ لاقی هاتوون، گرتم و رام کیشا» هه‌موو چاویان له‌ زاری دایکم بریوو، له‌ خۆشیان زیته‌ زبنتی چاویان له‌ دووره‌وه‌ دیار بوو. به‌خۆشییه‌وه‌ مانگا که‌ش برێک بوورابووه‌. به‌پێچه‌وانه‌ی شه‌وی رابردوو له‌ خۆشیان هه‌موو داوه‌تیان له‌ دلێدا ده‌گه‌را. باوکم گوتی: «ئه‌و جاشکه‌ ئی به‌هیجه‌یه‌» له‌پاشان رووی له‌ دایکم کرد و گوتی:

«ئافه‌ت له‌کوێل پوول خه‌رج کردن و که‌ر کرپن بووینه‌وه، ته‌گه‌ر خودا بکا ئه‌و جاشکه‌ سلامت بێ تا که‌ره‌که‌ پیر ده‌بێ، ئه‌و کاته‌ خه‌می چمان ده‌بێ، جیگای دایکی ده‌گریتسه‌وه‌ و جاشکی ده‌بێ». دوای ئه‌وه‌ی که‌ره‌که‌ جاشکه‌که‌ی لسته‌وه‌ گوتی جاشکه‌که‌مان گرت و کیشامان. ئه‌وه‌ له‌کوێنه‌وه‌ باوه‌ بو‌ئه‌وه‌ی گوتی قوت بن و راست راوه‌ستێ. له‌پاشان باوکم فوویه‌کی به‌لووتی داکرد و له‌بن گوتی گوتی:

- ته‌گه‌ر ده‌ته‌وێ گورگ نه‌تخوا تاگات له‌خۆت بێ و قه‌ت له‌دایکت به‌جێ مه‌هینێ. به‌شوین ئه‌وه‌دا رووی له‌ دایکم کرد و گوتی: ئافه‌ت! ئه‌تۆش وه‌ره‌ فوویه‌کی به‌گوتی دا که‌ با قه‌ت له‌بیری نه‌چیتسه‌وه‌. دوای ئه‌وه‌ی دایکم فووی به‌گوتی جاشوله‌که‌ داکرد منداله‌کان کردیانه‌ هات و هاوار، پێیان چه‌قاند و گوتیان ئیمه‌ش فووی به‌گوتیدا ده‌که‌ین، پاش ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش لاسای ئه‌وانیان کرده‌وه، ئه‌من له‌و ماوه‌دا که‌ بێ ده‌نگ بووم و چاوم لێ ده‌کردن باوکم توورپه‌ بوو، چونکه‌ چاوه‌روان بوو ئه‌منیش چاوه‌ له‌ منداله‌کان که‌م و وه‌ک وان داوه‌تم له‌ دلێدا بگه‌ڕێ و به‌ده‌وری جاشوله‌که‌دا بێم و بچم گوتی:

«ئه‌من چاوم به‌هه‌ر که‌سیکی بکه‌وێ ده‌زانم چی له‌ دل دایه‌. وه‌ره‌ له‌ گه‌ل ئیمه‌ که‌وه‌ و هه‌ر شتیکی ئیمه‌ کردمان ئه‌تۆش وه‌دوامان که‌وه، بو‌له‌ دووره‌وه‌ راوه‌ستاوی و چاومان لێ ده‌که‌ی؟» دوای ئه‌و قسانه‌ ناچار منیش وه‌ک ئه‌وان فووم به‌لووتی جاشوله‌که‌ داکرد و شتیکم گوت.

دوای ئەو رۆ و رەسمە و بستممان دەوری کەر و جاشوولە که چۆل که بین و بچینه دەر، هەرچی هەولمان دا مندالەکان پازی نەبوون، ناچار من و باوکم هاتینەدەر و دایکم و مندالەکان ئەو شەو هەر لە تەویله مانەوه.

بەیانێ پیش ئەوهی لە خەو هەستم، مندالەکان مزگیتیان دابوو بەخالم و جیرانەکان. "خاله عەلی شەوی رابردوو کەرەکه مان زا و جاشکیکی میی بوو"، خاله عەلی لە وهلامدا گوتبووی: "یاره بی زۆر شوکر هیوادارم هەمیشه خوش خەبەر بن، لە بیرتان نەچی ژەکه کهی بدۆشن".

گوندیکی تر

لە نیوهی گەلاوێژدا بووین خەبەر هات و گوتیان گوندی «مەجارلی» تووشی نەخۆشییەکی پەرەسین بووه و هەموو گرتوویانەتەوه. کاتیکی ئەو هەوالەم بیست دەگەڵ جەلالی دۆستم که کاربەدەستی بیهداشت بوو بەرهو گوندی «مەجارلی» وەرێ کهوتین. بە یارمەتی جەلال مال بەمال گەراین و ژماره ی زیندوو و مردوو مان وه دەست هینا و نووسیمان. گوندەکه سێزده مال بوو، لە ماوهی چوار سالدا بیست و نۆ مندال له دایک بیوون، لەو بیست و نۆ مندالە سێزدهیان مردبوون که دەبیتە چل و پیتج له سهدا، بەلام مندالی ساغیان نییه و هەموو بەجیگا و بان کهوتوون. دەلێی تاو و تۆی کۆخه رەشه ی زستان بەری نەداون، هیچی رەنگیان بەروانەوه نەماوه.

هۆی ئەو هەموو نەخۆشییە دەپرسم: بۆ خۆشیان دەزانن. بەر له هەموو شتیکی بێ ئاوی. چۆرە ئاویکی که هەیانە ئەویش خاوین نییه. ئاوی له گوندی «نەبی لی» دینن که رێگای بیست دەقیقه له ئاوی ئیمه وه دووره، ئاوی نە چالای هەیه و نە کانی و سەرچاوه، تەنانەت دلۆپیک ئاوی وەگیر ناکهوی که له بەری بروا. هۆی دووه می:

- بۆ خۆت دەزانی ئاغاگیان! فەقیری و نەداری و دەستەنگی بەلایه کی هەمه لایه نه و سەر و دلگره. مندالیکی که خوارده مەنی گەرم نەخوا دهتهوی لهوه چاکتر بێ؟ کوا به قونجکه سیو و کاله کی رزبو زگ تیر ده بی؟

کۆخه رەشه حەشر ده کا و ولاتی داگرتوه، پازده مندال بەجیگاویان کهوتوون.

بەهەزار ناپه حەتی و ئەم لا و ئەولا یه کیتک لهو مندالانەیان بردبووه لای دوکتۆر، هەرچەند دەرزیان لی دابوو بەلام بەداخه وه شوینی له سەر دانە نابوو و مردبوو. بەشوین ئەو پروداوه ناخۆش و دلته زینه دا هیچ کهس برۆی بە دوکتۆر و دەرمان نەماوه. ئەویش له بەر ئەوهیه که چوونه لای دوکتۆر بۆ هەموو کهس دەست نادا و دەرمانیشیان بۆ ناکردی.

کاتیک له خه لکی ورد ده بوه و ته ماشایان ده کم، جگه له رهنگی زهره و ناهومیدی و ناسوی تاریک، چی تریان تیدا به دی ناکه م...

دوو مندال و هژوور ده کهن، یه کیان شه له و نه وی تریان چا و ریپو قای و کویره مو شه.

مال به مال ده گه ریپ و قسه یان له گه ل ده کهن. به لام قسه ی هه موویان نه و هیه:

«حه کیم و داووده رمانان بو ناکری نه گه ر بش بی بی سووده».

هیچ کهس به هیوای نه وه نیسه منداله که ی چاک بیته وه، دهستی لی شردوه و ده لی: «تازه نانی زیندووان ناخوا و ئیزرائیل چوکی له سه ر سینگی داداوه، نه وه تازه زیندوو نابیتته وه...»

چووین له مالیکه دانیشترین. نه وه به دبه خت و چاره ره شانه سه ریان لی شیواوه و نازانن باسی کام دردیان بکه ن. له سیزده مالان شه ش مالیان ماوه، حوت مالیان له بهر نه داری و به ری نه چوون، بو شوانی و کریکاری چوونه گونده کانی ده ورو بهر، له ته وای نه و گونده نا ته نیا سی کهس سه وادی خویندن و نوو سینیان هیه، نه ویش له سه ریزی فی ر بوون. ده پرسم کی له هه موویان ده وله مه ندره! ده لی: «نووری ئالتون تاش» دوو گا و مانگایه ک و نو سه ر مه ر و سی مریشکی هیه. نووری که نه وه ی ده بیسی دیتته پیش و ده لی:

«نه فه ندی» له خو را مه ی نو سه. نه و سال هه موویان سه ر ده پریم، هیچ چاره یه کی دیکه م نیسه، به ری ناچم.

له زه و یوزار و به ره م و حاسل و داها تیان ده پرسم. یه کیک ده لی:

براله مه حمود نه فه ندی زه وی چی؟ نه گه ر زه ویمان هه با شا بووین و کارمان له جبگایه کی دیکه بو، به شه ش برابان دوو و درزه جتی ده ته غارمان زه وی به ده سه ته وه یه. نه و سال هه موومان داچاند و چل کیله مان توو پی و هر کرد، ته نیا په نجا کیله ی گه نم بو. هه ر له توو ده پرسم نه وه نده گه نه چی پی ده کری و جوابی نه و مال و منداله چ بده مه وه؟ چ بده دین به و

هه مووه نان خو ری چی گره؟ خو به ناشکوری نه بی پولیش نیسه پی پی بکرین.

مه حمود نه فه ندی پی ت وانه بی درو و شوپنه ونکه ده کم.

دوای نه وه ی شه رمیان شکا و بووین به خو مانه ده لی: کا، کا، نه گه ر کامان نه بی یانی هیچ و ده بی نه و چنه د سه ره مه ر و مالاته ش بکوژینه وه.

له هه لومه رچی کی نه و تو دا که مه رومالات تفاق ی نه بی و بوخو مان له وان برسی تر، چاره چیه و ده توانین چ بکه ین؟

نووری ناغا له دیتته ی قسه کانیدا ده لی:

- بو کابرای دیتته ی هیچ به لایه ک له نه بوونی تفاق گه وره تر نیسه. مه حمود نه فه ندی تا ئیستا دوو سی جارم نه و گایانه بردو ته بازار بیانفروشم، پولیکی وایان نه داومیته. نه و بی ئینسافانه به گای سی سه د لیره یی ده لی سی لیره، به راستی جیگای خو به تی نه گه ر بگرین. هه ر له ئیوه ده پرسم مه ر و مالاتیک که پولی پی نه دن به که لکی چ دی؟ جگه له وه ی که بیانکوژمه وه و ده ر خواردی مال و خیزانه که می بده م هیچ چاره یه کی دیکه م نیسه، دیاره نه ویش جگه له ژه میک و دووان چ ده ر دیکه ده رمان ناکا و ده بی له پاشان دانیشین و خو لی بخوین. چاره مان نیسه و ده ستمان وه هیچ کو ی رانگا، به راستی ده روونمان ئوریکه گرتوه که خو مان ده سوو تینی و رواله تمان خه لکی دیکه.

لییان ده پرسم: جگه له و سیزده کیله گه نه داها تی دیکه تان هه به؟

- داها تی دیکه؟ به خودای له عه رز و ئاسمان هیچ شک نابه ین. درو نه بی حه و تووی پیشوو کاتیک له بازار ده گه راینه وه دوو سی قرانم دوژیسه وه. هیوا و په نامان ته نیا خودایه و بهس، نه و هیوا و هومیده نه بی نه و سال له برسان ده مرین، ئاخه سیزده کیله گه نی به زاری کی داده ین؟ بو خو شم نازانم ناچار ددان به جهرگی خو مان داده گرین و چاوه روانی مه رگین، مه رگ نه بی له و به دبه ختی و چاره ره شییه نه جاتمان ناب. نه گه ر مر دین خیرخوا یه ک هه ر ده بی ته رمه که مان بشار پیته وه و قه ل و دال نه مانخوا...

نووری ئاغا پرتسکه‌ی دلّی کلتۆلی ده‌کاته‌وه و خه‌م و دهرده‌لده‌پرتیژی، له‌ حالیدا خه‌لکه‌که‌ی ده‌ورویه‌ری به‌سه‌رله‌قاندن ئۆیالیان بۆ ده‌کیشا، له‌ حه‌یه‌تان جهرگم ده‌تگوت ئاوری تی به‌ربوو، مووی سه‌رم وه‌ک نه‌شته‌ر راست و قرژ ببوونه‌وه.

نووری ئاغا دلّی ئه‌وه‌نده‌ پر و له‌جۆش بوو ئه‌گه‌ر ده‌ رۆژیش گویم بۆ راگرته‌با ته‌واو نه‌ده‌بوو. وه‌ک برینی گه‌یشتوو زاری ئاوه‌ کردبوو و کیم و هه‌وای لی ده‌هاته‌ خوار. «ناتوانین هیچیش بده‌ین به‌کوێخا»، بۆ بۆخۆمان زۆرمان هه‌یه‌ به‌شی ئه‌و بده‌ین؟ نه‌ زگمان بۆ تیر ده‌بی و نه‌ جلویه‌رگی خاووخیزانمان بۆ ده‌کپردی. ئه‌وه‌ که‌ باسی جلویه‌رگم کرد پیت و نه‌بی به‌رگی نوێ له‌به‌ر ده‌که‌ین. به‌رگی کوئیش بکپین دووسه‌د لی‌ره‌ی ده‌وی. به‌رگ هیچ که‌ بۆمان نالوی و ده‌ست نادا، خودا بکا له‌ نانی ویشکی تیر بین به‌سمانه‌، خودا خودامانه‌ نانه‌ره‌قه‌که‌ بیی با به‌رگ هه‌ر نه‌بی و پروت بین...

ده‌لیم: چی دی؟

ده‌لی: ئه‌وانه‌ به‌س نین؟ دیسانیش درتیره‌ی بده‌م؟

ده‌ستم ماندوو ببوو. گوتم با بریکیش ده‌گه‌ل ئه‌و جیرانانه‌ قسه‌ بکه‌م. گوتمان: هه‌موو وه‌ک یه‌ک و این و هاوده‌رد. عوسمان نیوتیک ده‌ست ده‌کا به‌قسان:

- به‌خودا، به‌پیر، به‌پیغه‌مه‌به‌ر و به‌هه‌رچی باوه‌رت هه‌یه‌ ته‌واوی داها‌تی من ده‌ «کیله» جۆ بوو به‌جه‌حه‌نده‌م زه‌حه‌مه‌ته‌که‌مان به‌خه‌سه‌ر چوو، تۆه‌که‌مان به‌فیرۆ رۆیشته‌ و له‌ نان و تۆو بووین. چاومان به‌چلیک گه‌نم نه‌که‌وت، ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌ کیله‌ جۆیه‌ نه‌با سه‌گ و شوئمان ده‌هاته‌وه‌، ئیستاش تی ماوم که‌ ئه‌و ده‌ کیله‌ جۆیه‌ چ لی بکه‌م؟ ده‌رخواردی مال و مندالی بده‌م، بیکه‌مه‌ ئالیکی مالا‌ته‌که‌م یان رایگرم بۆ بته‌تۆو؟

«دکو» سینگی دیتیه‌ پتیش و قسه‌ی عوسمان ده‌پری:

- ئه‌ری ئه‌تۆ شیت بووی، هیچ ده‌زانی ده‌لیتی چی؟ هه‌تا مندار

نه‌بوونه‌وه‌ سه‌ریان بیره‌ و بیده‌ به‌منداله‌کان.

- زۆر باش ئه‌وه‌ به‌قسه‌ی تۆم کرد و سه‌رم برین، چۆنی لی بینین و به‌چی دروست که‌ین؟ دار له‌ کوێ بینین؟

رقه‌که‌یان نیشته‌تۆه‌ و له‌سه‌ره‌خۆ قسه‌یان ده‌کرد. نووری ئاغا ده‌لی:

- ئه‌وه‌ دوو ساله‌ که‌سمان نه‌مردوو، به‌لام ده‌ سال له‌مه‌وبه‌ر به‌جاریک ده‌ که‌س له‌ بنه‌ماله‌ی ئیمه‌ عومری درتیران بۆ ئیوه‌ به‌جی هیتشت.

«مه‌مۆ» ده‌لی: کوپم ئه‌و وه‌ختی هه‌موو که‌س هه‌روا بوو، دایکی خوالیخوشبوومان ده‌یگتیراوه‌ ده‌یگوت له‌ قاتی و قپی سالانی پتیشوودا ته‌نیا کیله‌ جۆیه‌که‌مان وه‌ده‌ست که‌وت و دوو مانگی ته‌واومان پین گوزه‌راند، ئه‌ویش چ گوزه‌رانیک، خوێ نه‌بوو له‌ ئاردی که‌ین و هه‌روا ده‌مانخوارد. ئه‌و ساله‌ ته‌نیا له‌ گونده‌که‌ی ئیمه‌ په‌نجا نه‌فه‌ر له‌ برسان مردن.

یه‌کیک به‌م چه‌شنه‌ ئاکامی قسه‌کانی راده‌گه‌یه‌نی.

- جگه‌ له‌وه‌ی که‌ پیاو وه‌کیو که‌وی و ده‌ست بکا به‌پیرگری و چه‌ته‌بی هیچ چاره‌یه‌کی دیکه‌ نه‌ماوه‌. ئه‌و وه‌خته‌ش ده‌بی بچی له‌ بۆسه‌وه‌ تا چاره‌په‌شیک ده‌که‌وتیه‌ داو و پروتی ده‌که‌ی.

نۆیه‌ ده‌گاته‌ «وه‌لی» و ده‌لی:

- «ئه‌فه‌ندی» ئه‌و شتانه‌ی که‌ وا به‌په‌له‌ ده‌یاننوسی هه‌ر له‌سه‌ر قاقه‌ز نه‌میتیه‌وه‌.

بنووسه‌ بزانه‌م سه‌ره‌نجام ئه‌و ده‌وله‌ته‌ دلّی پیمان ده‌سووتی یان نا؟ به‌راستی پیت وایه‌ پیمان را‌بگا؟

ده‌ردی دلّ ئه‌وه‌نده‌ زۆره‌ دوا‌یی نایه‌... ئیواره‌یه‌ و هه‌لده‌ستین.

- ده‌مانبوورن که‌ سه‌رمان ئیشاندن، ده‌بی ئیزن بده‌ن برۆیین.

ده‌لین:

- ئیجازه‌ی ئیمه‌ش به‌تۆیه‌، ئیمه‌ زه‌حه‌مه‌تان دان و سه‌رمان ئیشاندن.

به‌سه‌لامه‌ت سه‌ر چاوان، سه‌ر خیران. به‌رپگای خۆماندا ده‌گه‌رپینه‌وه‌.

بسه تۆو

وا دیار بوو که نووسراوه کانی من له باره ی بهرهم و داها تی دئ نشینه کان به گوئی به پرسانی دهوله تی گه یشتبوو. ده تگوت ئه وانیش به زیان بهو خه لکه کتول و هه ژاردها هاتوو و ئه و وه زع و دیمه نه ناله بار و ناخوشه یان به گوئی به پرسانی گه وره تر راگه یاندوو. دهوله ت رایگه یاندوو که بانگی کشتوکال تۆو ده دا به دئ نشینه کان.

رۆژی دووشه مه نۆیه ی گوندی ئیمه یه. رۆژتیک له پیتشدا له سه ر بانیکه ی به رزی ئاوی بانگه واز ده کهن و ده لئین: چوار وینه ی خو یان و هه موو سحیله کان بیتن، نه کهن له بیرتان بچئ. سه ری شه وئ وهرئ ده که وین، به لکو به یانی زوو بگه ینه شار. هه ر که سیش قسه یه کی هه یه ئیوارئ بیته مالی کویتخا...

ئیوارئ هه موو له ماله کویتخا کۆبوونه وه، هه ر که س له بهر خو به وه زۆر به نارێکوپیکه شتیکی ده لئ:

«ئاخر براله سه د و په نجا کیله گهنم چ ده ردیکه ئه و خه لکه ده رمان ده کا؟ هه ریبه که ی سه کیله یان بریک زیاتریان پچ ده برئ. ئه وه نده تۆوه ی له کوئ ده چنن؟ به خودای بابم هینده شتیکی بهرچاو و با به خدار نییه که شه و شه ونخوونی له سه ر بکیشی.

مسته فا ده لئ:

- کاروباری دهوله تی هه ر وایه، ده لئیی چی؛ بۆ هه تا ئیستا نه تده زانی وایه؟ پیت و ابوو ده رکی هه مباران ده کاته وه و هه مووی ده دا به ئیوه؟ ئه و هه موو فه لا و جووتیاره به که ئ دابین ده بن. ده بی شوکری خودا بکه ین که ئه وه نده شمان ده دهنئ. مالیان ئاوه دان بی ئه گه ر ئه وه نده یان پچ نه داباین ده مان توانی چ بیژین؟

زۆریه یان ده لئین:

- وه ریبه گرین و هه ر له وئ ده یفرۆشین، خه رگی ده که ین و ده گه رتینه وه.

تاقمیکیش بیه ره خه رگی رینگا ده که نه وه و ده لئین:

- یان ده بی بریک دانه ویتله بفرۆشین یا کیله یه ک له و تۆوه ی که بریاره بمانده نئ، جگه له وه ی هیچ چاره یه کمان نییه، خو به گیرفانی به تالیش سه فه ر نا کرئ؟

کویتخا روویان تیده کا و ده لئ:

- خه لکینه له وانیه دوو سه ر رۆژمان پچ بچئ، بریک خو ارده مه نی له گه ل خوتان هه لگرن، قه باله و سحیل و وینه تان له بیه نه چئ... شه و زوو وه رئ ده که وین با به یانی له وئ بین...

دوای ئه و قسانه یه ک و دوو بلاوه یان کرد و رۆینه وه. ته نیا کویتخا و من و ئه ندامانی لیتنه ی گوند مانه وه. چاووش وه لی له حالیکدا ده یگوت: «مه حمود ئه فه ندی ده زانم خه ریکه ئه و شتانه له میشکتدا بنووسی، ئازادی هه رچی ده نووسی». زاری ده کاته وه و ده لئ:

- مه حمود ئه فه ندی بۆ خو ت ده زانی کامان زۆر که مه، شه ش سه رمان پاتال هه یه، ته رای بی نه وتیشمان له مالدای نییه. له سه ر ئه و وه زع و حاله وه ده بی چ بکه ین؟ به راستی کاتیک نه هاتی به سه ر شانی ئینساندا هات له هه موو لایه که وه وه ک باران نار هه تی به سه ردا ده بارئ و که ند و کو سپی دیته سه ر رئ. هه زم ده کرد بزانه ئه وانه ویستی خودان؟

ئه ورۆ به سه ر پتیه که وه چومه ته ویله، کاتیک چاوم به و منداله سه ر و پتچکانه که وت ژیانم له بهرچاو که وت و گوتم یاره بیی کافر و موسلمان ئه و دیمه نه نه بینئ.

وسین به گ ده لئ:

- چاووش وه لی ئه گه ر ئه و مه رومالاته زمانیان با و زانیبایان ئیمه ئه وه نده به ده خت و چاره ره شین هیچ وه ختیک نه ده هاتنه سه ر دنیا.

بۆ ئه وه ی منیش قسه یه کم کرد بی ده لئیم:

سەفەریکی دەوری دنیا

مەودای گوندەكەى خۆمان هەتا ئەو گوندە كە دەرسى لى دەلیمەو بە پىيان دە سەعاتە رىيە، يانى رۆژە رىيەك، رىگاش چ رىگا، هەتا چا و هەتەر دەكا درك و دالە و بى تاو و چاوت بە هىچ زىندەو رىك ناكەوى.

سالى پىنج شەش جار دەبى ئەو رىگا دووردرىژە بچم و بىمەو، هەز دەكەم هەر بە پىيان بىم و بچم، چونكە هەم ئاسوودەترم و هەم كەمخەرج ترە.

مانگى رەزبەر كە بۆ نىونووسى مندالەكان دەگەر پىمەو و ئاوى، دواى ئەوئى كاروبارى قوتابخانەم تەواو كرد ناگەر پىمەو و باوكم لە پاشان شتومەكە كانم بۆ دىنى.

بەلام لەبەر ئەوئى رىك لەو شتومەكانە پىوست بوون ناچار بووم گوئدرىژ لەگەل خۆم بەرم. بە يانى سەعاتى شەش وەرئى كەوتم. سەد برىا هەر پىادە بايەم، كەر سەمى دەچەقاند و رىگای دانەدەگرت، جارى واش بوو هەوسارەكەى لەسەر دادەمالدرا و دەمگوت سەكەت دەبى و دەتۆپى، هىشتا بە تەواوى لە ئاوى نەديو نەبىوون تەماشام كرد زۆر ماندوو و لىكاوى بەلالغاواندا دىتە خوار. «بلى نەخۆش بى؟ خۆ ئىوارئى زۆر بەكەيف بو...»

خۆزگە نە ئەو خورجىنەم هىتابا و نە ئەو كەرە. سەد برىا ئەو كەر سوارىبەم نەوئىستىبا. «شەيتان دەلى لەو دەشتە بەرەللاى كەم»، بەلام لە ئاوى دوور كەوتىوومەو و دەترسام بى نەزانئى بگەر پىتەو و ئاوى. دواى ئەوئى زانىم هىچ چارەبەك نىبە مىلى رىم داگرت و وەرئى كەوتم.

بەلى، بەشەلەشەل و بى وازى كەرى بى چارە وەرئى كەوت و منىش هەنگاوەكانم شل كردهو و بەپىتى وى دەرىژىشتم.

سەعات دەوروبەرى نۆ هەوا گەرم ببوو و داھىزرا بووم. سەرم هەلىنا و تەماشام كرد فرۆكەبەك لەسەر ووى بەرزايىبەكانى كىوى «حەسەن» ديار بوو لە «ئادانا» وە دەچۆو بۆ «ئانكارا» بەكورتى تەواوى رىگای منى بەدوو

- ئەو بۆ هىندە چرووك و بەرچا و تەنگن، خۆ هىچ كامتان لە سەد كىلە و كەمتر پاشەكەوت نىبە.

چاوش وەلى دەلى:

- خۆ هىچ كەس نەزانئى ئىو دەزانن كە ژيانمان وەك ژيانى سەگ و اىە، ئەتۆ ئەو قسانە بۆ دەكەى. زۆر بەى خەلكى ئەو گوندە داھاتى بەك سالىيان لە دوو كىلە تىناپەرئى.

دەولەمەندترىن ئامپا و جووت بەندەى ئىمە (شابان بەگە) كە داھاتەكەى خۆى بكورئى دەگاتە بىست كىلە.

راستى دەكرد و دەىگوت:

- ئەگەر ئىنسان خوار دەمەنى ئەو خەلكە لەبەرچا و بگرئى بۆى دەردەكەوى كە لە هەوئى پايزووە جگە لە نان و شووتى هىچى دىكەيان نەخواردوو.

چاوش وەلى دەلى:

جا بۆ نالى نانى وىشك. خەلك ئەوئەندە دەسكورت و نەدارن پىيان خۆش نىبە هىچ كەس رازى ژيانىان بزائى. بەيان كردنى ژيانى ئەو خەلكە لە تواناى هىچ نووسەر و قەلەمىكدا نىبە. بەلام ئەگەر كەسىكى تاقەت و حەوسەلەى هەبى و ماوہبەك دەگەلىيان هەستى و دانىشى ئەو كاتە دەتوانئى بلى بۆ وىنە چاوش وەلى چۆن دەزئى.

ئەو كەسانەى كە بۆ تۆو وەرگرتن چووبوونە شار دواى دوورژگەر پانەو. تەنبا چوار كەس تۆويان لەگەل خۆيان هىتابۆو. ئەوانى دىكە هەر لەوئى فرۆشتبوويان و لە دەرد و مەرگ و هەزار و بەدبەختى و چارەپەشى خۆيان خەرج كردهو. جگە لەوئەش دەلئىن:

-خودا سىبەرى ئەو دەولەتەمان لەسەر كەم نەكاتەو، ياخودا هەر راوہستاو بى، چا نىبە ئەوئەشمان دەداتى. بەلى تۆومان نەهتتاو مال، بەلام زۆر بەى گىروگرەفەكانى خۆمان بى پىنە كرد. بۆ دانەوئى قەرزەكەشى خودا گەوربە.

دەقبىقان پىتوا و تىببەرى، بەلام من كەى دەگەمە جى، خودا دەزانى.

ئەگەر وچانمان نەدابا نە كەرەكە و نە بۆخۆم نەماندەتوانى پروين، رۆژ لە نىوەر ئاستى ئاسمان تىببەرىبوو، بەلام ئىمە ھىشتا سى يەكى رىگامان نەپرىبوو... زۆر نارەھەت بووم. لە ھەيفان گویدرېژم و ھەبەر نەقىزە دا، بەلام بى سوود بوو، ناچار ۋەپىشى كەوتم و ھەوسارەكەم بەدوای خۆمدا كىشا، جارناجارىش دەگەر پامەو ۋە دەنگم دەدا، بەلام بەھىچ جۆر رىگای دانەدەگرت، لە ھەيفان سەرم لى ئەستور بىو و نەمدەزانى چى لەگەل بكەم؟

فرۆكەكە ھىندەى پى نەچو ھات و بەسەر ئىمەدا تىببەرى لەو ماوهدا كە چووبۆ ھە ئانكارا و گەر پابۆ ھە من و گویدرېژەكە ھەر دوو كىلومىتر رىگا رۆشىستبووین. وردە وردە رۆژ ئاوا بوو و شەو بەسەردا ھات. كەر لە پىشەو ۋە من بەدوایدا دەرىشتم. دەشت و بىبانىكى چۆل و كپە و گوتم دەزرىنگىتەو. جگە لە دەنگى ئەو مېشولانەى كە لەسەر و چاوى كەرەكە دەھالان چاوم بەھىچ زىندەو ھەرىكى دىكە نەدەكەوت، سەرم ھەلدېنم شوكرى خودا دەكەم و دەلېم جا چا نىبە مانگەشەو.

بۆ لە خۆرا سەرتان بېشىنم، نە گویدرېژى نەخۆشى بەستەزمانى بى زمان تاقەت و ھىزى لەبەردا ماو نە بۆخۆم. ئەژنوكانم لەخۆرا دەنوشتانەو ۋە ھەر بەلادا دەھاتم، زمانم بەمەلا شوومەو نووسابوو، تەم لە زاردا وشك بىو، ئەوئەندە بى حال بووم نەمدەتوانى پارو ۋە نانىك لە تىرەكە بىنمە دەر و بىخۆم. ئىشتىيام بۆ ھىچ نەدەچو، دەتگوت گایەكىيان لە نىو زگمدا كوشتوتەو.

كەلە شىرى بەيان خوتىدى و لە ئاوابى نىك بووینەو، قوتابخانە لەسەر رىگایە و ئاوابى كەمىك لەولا. ھەر كە گەشىتە قوتابخانە گویدرېژەكە كەوت. ئەمنىش خۆم بۆ رانەگىرا و لە پەنادىوار راکشام، لەو ماوهدا وردە وردە ھەوا رووناك بوو، ئەوئەندە ماندوو بووم چاوم ھەلنەدەھات و دەتگوت كوئىر بووم.

دوای ئەو ھى كەمىك ھەسامەو، ھەستام برىكەم جۆ لە تىرەكە ھىنا دەر و لەبەردەمى گویدرېژەكەم رۆ كرد. ھەر بەتخىل بوونەو برىكى لمبۆز تىو ھەردا و بووژاوە. ھەلمئەستاند و بەرەو تەوئەلەى جىرانەكەمان ۋەرى كەوتم. جىرانەكە لەبەر دەرد و مەرگى خۆى لە ئىمە بى خەبەرە و دەلى:

- زۆر ۋەختىكى چاك گەشىتو ۋە مەھموود ئەفەندى! سەرى شەوى ۋەرى كەوتوى؟

يازدە رۆژى تەواو كەرم لە تەوئەلەى كەرد و بەدەورىدا ھاتم و چووم. كاتىك باوكم ھات گویدرېژەكە بەرىتەو، بى خەبەر لە ھەموو شتىك دوای سلاو و چاك و خۆشى گوتى:

-چاكە كەرەكە بەكەيفە!

دوای ئەو ھى پروداو و بەسەرھاتى خۆم بۆ گىراو پىكەنى و گوتى:

-من بەسواری ئەو گویدرېژە بەبىست و چوار سەعاتان دەچمە ئانكارا. ئەتۆ نازانى كەر لى خورپىن چۆنە. داخودا لە رىگادا بىرت لە چى كردۆتەو، كەر لى خورپىش زانستى دەوى و دەبى پى رابگەى.

هۆنراوه

نهكهن پیتان وایی دهمههوی خۆ بنوینم و غهزلهی ناشقانه و بهسۆزی «فزوولی»^(*) و هۆنراوهی پر جۆش و خرۆشی «باقی» تان بۆ دهخوینمهوه. نا، نا، ئه و خهیا له سهردا نییه، ههز دهکهم ههلبهستی دهرد و پهژاره و شی کردنهوهی چۆنهتی ژبانی گوندیک بخرمه بهر چاوتان که به پروای من له ههموو هۆنراوهیهکی ناشقانه زیاتر جیگای خۆی دهکاتهوه و ههستی ههموو ئینسانیک بۆ لای خۆی رادهکیشی. گوندهکهی ئیمه له سهر لیوی رووباره، بهلام ئاوهکهی بهفیرۆ دهرپا و کهس که لکی لی وهرناگری. هاوینان که ئاوی چۆم گهرم دهی، خه لک له سهراوهیهکی نزیک ئاوی ئا و دین، ئاخروئۆخری مانگی خه رمانان نه چۆم ئاوی تیدا ده مینی و نه کانی. ئیستا یه کینکم دهوی له خۆ رابینی و قسه له پاک و خاوینی و نهخۆشی و میکرو بکا؟

ته نیا به لگهیهکی که خه لک هاوینان دلایان به ئاوی چۆم خۆش نییه له بهر گهرم بوونی ئاوه که یه. نه گینا کن ههیه بلن ئه و ئاوه پیسه و پره له خلتته و خال و ریخی گا و گامیش و جی مۆلگهی گارانی ئاوییه، له بهر گهرمییه که ی نه بێ به نیتی شفا ده بخۆنهوه و خۆش سل ناکهن.

(*) فزوولی و باقی دوو شاعیری نیبو به ده رهوهی تورکن - وهرگتیر.

خانوبه ره ی دیهات

ئه وه که باسی خانوبه ره دهکهم نهکهن پیتان وایی وهک خانوبه ره ی شارن و جیگای کهوشان، هۆدهی خه و دانیشتن، چیشتهخانه، هه مبار، ئاودهست و هه مام ... بینه پیت چاوی خۆتان.

ته وای خانوبه ره ی ماله دیهاتییهک بریتییه له چوار دیوار تکی که ههم چیشتهخانه یه و ههم وه تاغی خه وتن و دانیشتن و میوانداری. دار و دیواره کانی وا رهش بوون له گه ل قیل بۆت لیک نابنه وه، عه رزه که ی پره له خاک و خۆل و میچه که شی ههموو قورمه.

ههموو ماله کان وهک یهک دهچن و ته وای بنه ماله کان له وه تاغی کدا دهخه ون. له دهوران دهوری دیواره کان بزماریان داکوتاه و گۆزه شکاو و کووله که سه راوی^(۱) و شتی بیکاره ی له م جۆره یان پیوه هه لواسیوه. کاتییک ده لیم: دایه ئه و شته کۆن و شکاوانه به که لک نایه ن و ده بی فریپان ده ی، ده لئی کورم ئه تۆش به و چوار کلاسه سه واده ته وه بوویه سه رباز و به لا بۆ گیانی ئیمه، ده ته وی به و قسانه له مالممان که ی و پیمان فری ده ی. ده لئی شیت بووی؟ ئه وه بۆ خۆمان لی نه ناس ده که ی؟

(۱) له دیهات کووله که سه راوی ده کۆلن و دانه و پله و که لویله وردکه ی تی ده کهن.

ته نوور

له نیوهر راستی ئه و ته نیا نیوماله که هه یانه قولکه یه که هه لکه ندراره، که سیکه ناشارهزا بی پتی وایه بو دار لی چه قانندن هه لکه ندراره. به لام ئه و قولکه یه ته نووره. ته نووری بنه ماله یه که بریتیه له و قولکه یه. به یانان دواى مه لابانگدان ته نوور هه لده کهن. له به که م چاوپیکه و تندا پیاو ده که و پته شکه وه و ده لی: «ئه و ئاوره چلۆن له و قولکه یه دا ده که نه وه. کونیکه وه که کونی مشک به ناوی گولبینه سرنجی پیاو راده کیشی. ده توانین بلین ئاوری نیو ته نووره که به هوی ئه و کونه ده که شیتته وه. دواى ئه وه ئاوری نیو ته نووره که دامرکا، بریک په رۆکۆن به ناوی گولبینه ئاخن لیک ده هالین و زارکی بی ده گرن بو ئه وه ی پۆلۆکان زیاتر خو راکرن.

ده لیم:

- دایه! خۆزگه سۆبه یه کمان ده کری و له کۆل دوکه لی ته نوور ده بوینه وه.

- سۆبه چیه؟!

ده ست ده که م به قسان و ده لیم: لوله یه که دریتی هه یه، دریتی له پانایی زیاتره، ده رکه یه که له پیتشه وه هه یه، له نیو ئه و ده رکه ش ده رکیکه دیکه ی چوکه، که بو گه شان وه ی ئاوره که که لکه له و ده رکه چوکه و ده گرن و فلان و فیسار...

حالی ده بی و ده لی: ئه و شتانه بو ئیمه مانان نابن! ئینسان تا نیوقه دی نه چیتته نیو ته نوور کوا گهرم ده بیتته وه؟

ئاوردوی ته نوور بریتیه له پشکه ل و که مره و ده وه و ته پاله، ده سته چیه که شی ئاومالک و پووش و په لاش و چیلکه و چاله. کاتیک ته نوور هه لده کهن له بهر چه دوکه ل که س ناتوانی ده قیقکه یه که به پیتوه راوه ستنی و چاو چاو نابینن، به چاوپیکه و تنی ئه و دیواره دوکه ل و قورماویانه پیاو وینه و قه لافه تی قولی^(۱) دیتته بهر چاو.

(۱) قول: ئینسانی رهش پیتست.

جیگای خۆبه تی باسی خیر و به ره که تی کورسبش بکه ین. به لام بهر له هه موو شتیک با ئه وه بلیم که مه به ستم ئه و کورسییه نیبه که بو قسه کردنی پیاوی ماقوول ده رازیتته وه. دواى ئه وه ی فراوین خورا و دیزه ی چیتستی شه ویان ده ته نوور نا، نۆره ی خۆگهرم کردنه وه و که لکه وهرگرتن له تینی ته نووره. بو ئه وه ی ته نووره که ده رنکتر سارد بیتته وه و تا شه و خو راکری کورسی له سه ر داوین و به جاجم و لیفه کۆن دایده پووشن، کورسی له زستاناندا زۆر به قه در و قیمه ته به تایبه ت بو مندالان، له سه رمان له بنی نایه نه ده ر، هه روه ها کاتیک پیریتنه کان چیرۆکی په ری و جندۆکه و شتی له و چه شنه یان بو ده لین، جار له گه ل جار زیاتر جیگای خۆیان خۆش ده کهن. شه وی له هه ر چوار ده وری کورسیه که جیگا راده خه ن و لاقیان له بن کورسی ده کیشن، لانی که م هه شت که س له ده وری ئه و کورسییه ده خه ون، ئه و بنه مالانه ی مندالیان زۆره، سی و چوار پیکه وه ده خه ون، به لی شازده لاق له بن ئه و کورسییه چوکه دایه.

دەلاقە و كولانە

وہ تاغەكەى ئىمە دوو رۆچنەى ھەيە، يەكیان كولاو كەيە كە لەسەر تەنورەكەيە. دەلاقەيەكەى دیکەى كە ھەموو وەتاغىك ھەيەتەى دەلاقەيەكەى دوو بست بلىند و بستىك پانە، ديارە ھىچ كام لەم رۆچنە شووشەيان تىدا نىيە، وەرزی زستان و ھاوینیش ئاوەلەن. ھەروەھا لە زستاندا كولاو كە بەپەرۆكۆن دەگرن و بۆ ئەوئەى بەيىا بەردە كولاو كەى لەسەر دادەنێن.

زستانانىش كە ھەوا زۆر سارد دەبێ دەلاقەى ديار بەتەختەيەك ئەویش بەو شەرئە وەگىريان كەوئى يان بەقور سواغى دەدەن و دەيگرن، تەنيا كونىكى چووكى كە پشیلە بتوانى پىيدا ھاموشۆ بكا دەھیلنەو و بەس، بەو تارىفانەى كە كردمان چاك وابوو لە سەرەتاو گوتبامان كولانە و دەلاقە نەك پەنجەرە.

كولانە بۆ دى نشىنەكان زۆر گرینگە، چونكە ئەگەر ئەو كولانە نەبى لەوانەيە بەدوكەل بخنكىن.

رووناكايى

لە شارە گەورەكاندا چرای نەوتى وەك شتى ناياب و مەكینەيەكەى كۆن و لە مۆد كەوتوو دەناسن. بەلام ھىشتا ئەو وەسىلە كۆن و لە مۆدكەوتوو دەستكەوتى شارستانىيەت نەھاتۆتە زۆربەى دىھاتەكانى ئىمە.

رۆژى ھەوئەلئى كە يەككەى لەو چرایانەم لە سووچىكى مالى بەچىلكەيەكەى وەك بزمارەو ھەلاو ھەسى، پىم وابوو فەتخىكى گەورەم كروو و زۆر لە خۆم رازى بووم.

منداڵەكان كە چاويان بەو چرایە كەوت لەبەرئەوئەى زۆريان پى سەير بوو و قەتبان نەدبىوو زاريان بۆ وىك نەدەكەوتەو، پاش ئەوئەى زۆريان تەماشای يەكتر كەرد يەك بەخۆيان ھەرايان كەرد:

- داىە داىە وەرە كاكە شتىكى سەيرى ھىتاو، تەماشای كە ئاگرى لەنىو دايسى.

بۆخۆم كە لە مال نەبم ھىچ كەس ناوئىرى بۆلاى بچى، چونكە نازان ھەلىكەن. يەك دوو جاريش پىم گوتون.

- داىە، بابە بۆ ھەلىناكەن؟

لە وەلامدا گوتويانە:

- ھەر وەختىكى ھاوینى بۆ خۆت گەرايەو ھەلىكە، خوداى نەخواستە لە دەستمان بكەوئتە خوار دەبىتە ھەزار لەت، بىجگە لەوئەى كە شارەزا نىن ھەلىكەين نەوتى لەكوئى بىنن؟ ئەگەر دلت نەيەشى و راستت دەوئ ئەو ديارىيە بەكەلكى ئىمە نايە. دەمەھوئ باسى شتىكى دىكەتان بۆ بكەم؛ كىفى پوول. ھەرچەند برىك لە تەويلەكان دەرگای بەجودايان ھەيە، بەلام دەرگای تەويلەى زۆربەى مالىكان لە وەتاغى دانىشتن را بۆى دەچن و پاتال بەسەر رايەخى نىو مالىدا دەچنە سەر ئاخوڤرەكەيان. كابرأ دىھاتى ئەو دەمەى كەيفى سازە كە مەروماالاتەكەى سلامت و بى وەى بى، تەنانەت لەو كاتەدا بۆنى رىخ و پەينىش لە ولاتى بگەرى گوتى لى نىيە.

ئىستامپ

ئىمە تاكو ئىستا له دهورى گرىنگى ئەو دوكلەى كه تهواو دار و ديوارى مالهكانى رەش هەلگىراوه بى خەبەر بووين و تازەمان پى زانیوه كه دوكلە تا چ رادهیهك بهكهلك و گرىنگه .

رۆژتیک نامەبەكى عەرز و حالتم بۆ لاویك نووسی، نامەكەى لى وەرگرم و بردى بۆ لای كوئىخا بۆى مۆر كا . كاتتیک نامەكەى هیناوه تەماشام كرد مۆرى كوئىخا هەموو قاقەزەكەى رەش كردووه . پاش ئەوهى برىكى لى ورد بوومەوه بۆم دەرکەوت كه كوئىخا قەتى «ئىستامپ» نەدیوه، بەلام بەسەلىقەى خۆى بەجىگای ئىستامپ مۆرەكەى له دوكلە داوه و بەقاقەزەكەبەوه ناوه . بەلى دوكلە سەرچاوبەكەى له بن نەهاتوووه بۆ «ئىستامپ» .

كوپى «فەتخى» بەكرىكارى چل و پىنج لىرەى پاشەكەوت كردبوو . پوولەكەى له جىگایەكى ئەمىن له نىوقەلشتى ديوارى تەوبىله شارەبۆوه . دەلین بەرە هەر لەلای تەنكىبەوه دەدرى، مەسەلەبەكى كۆن و راسته ، لەبەر ئەوهى قەلشتى ديوارەكەى سواغ نەدرايوو گوئىلكىكى بەدەفر و قۆشمە بەبۆن كردن دەچىتە سەر پوولەكە و پاشەكەوتى كرىكارى چاره رەش برىك له زارىدا دىنى و دەبا و قووتى دەدا . كاتتیک پى دەزانن جگه له ئەژنۆدان چى دىكەيان بۆ ناكرى . بەو رووداوه مەسەلەبەكى دىكەم وەبىر كەوتەوه . ماوبەك لەمەوبەر له كوپىكم پرسى :

- كوپم ئەوه چەند رۆژە بى قەلەم دىبەوه؛ بۆ ناكرى؟

- ئاغا باوكم دەچىتە مووچە و دایكم نازانى پوولەكەى له كوئى داناو . شەوى رابردوو تەوبىلەمان سەنگ و سووژن دا هىچمان نەدۆزىبەوه .

سهعاتی دیهات

ناسین و دیاری کردنی وهخت و کات و سات بۆ دئ نشینه کان شتیکی رۆژانه و بهرچاوه و زۆر شتی دیکهش بهسهلیقه و بۆچوونی خویان جیبهجی دهکهن. بۆ وینه ئهگهر بزنیکی نهخۆش کهوئ تهماشای کلکی دهکهن، ههروهها بۆ زهوی وهگاهاتوو تهراپی زهویهکه له بهر چاو دهگرن. سهعاتی ئاوابی ئیمهش شتیکی ئاوا ساکار و ساده و بی خهرجه... هههرچهند «خۆ جاکه لیش» سهعاتیکی گیرفانی کۆنئ ههیه بهلام ههچ کهس ههوسهلهی ئهوهی نییه لیبی بپرسی و بلئ سهعات چهنده. دهراگی مزگهوت که پرووی له رۆژئاویه نیشانهیهکی پینویه، کاتیک سیبهه گهیشته سهه ئه و نیشانه بانگی نیوه رۆیه دهدهن و نوێژ دهکهن، بۆ نوێژی ئیواریش تهپۆلکهی قهراغ گوندیان کردۆته نیشانه، نوێژی شیبانیش ئاشکرایه ههه وهختیک رۆژ ئاوا بوو بانگ دهدهن و نوێژی خهوتنان تا بهیانی ناچئ و دهلین ههتا درهنگتر بی خیری زیاتره. بهلام وهختی نوێژی بهیانی بهدهست «خۆجاکه لیش» ه، عهباریکی بزخۆی بۆ داناوه، رهنکه بلین کهوابوو زستانان که ههور و ههلایه و رۆژ بهدهروهه نییه خه لک چ دهکهن؟ مهسهلهیهکی زۆر گرینگ نییه، یهکهم ئهوه که کابرای دیهاتی بهیانان زوو ههلهدهستی، دووم ئهوهیه که له مهسهلهی شه رعیدا حوکم، حوکمی عالم و زانایه. کاتیک و ساتیک که «خۆجا» دیاری دهکا و بانگبگی که دهیدا جیگای گیروگرفتیک ناهیلئتهوه!!

قاپ و کهوچک

چیشتی ئاوهکی له دیزهیهکی سهه ئاوه لهدا دهبن بۆ مهزرا و هیندیک جاریش سههری به په رۆیهک دههستن. بۆ تیکوشینیش له قاپیکی مسی خواروخیتی قهت مزگهر نه دیو که لک وهردهگرن. به کهوچکی داری چل په نجا سال کارکردوو و رهش هه لگه راو و دهسک شکاو و قه لشیو نانی دهخۆن. بۆ قاپ و کهوچک شۆردنیش زۆر خویان زهحمهت نادهن و بهلالویتیکی ئاوی سارد تپوهردان چاویان دهنوسین و هه لیانده په سیرن. ئه و ماله ی که منیش لیبی بووم هه روا بوون، له سههه تاوه ئیحتیرامیان لئ گرتم و کهوچکی دیکه یان بۆ دانام، پیتیان وابوو قه تم کهوچکی دار نه دیوه و نانی بی ناخۆم، گوتم:

من چم له ئیوه زیاتره؟ کهوچکه کهم به قه لسی فری دا و دهستیکم کهوچکی تازه ی دار کری. هه موو مالیک شتی تازه یان ههیه، به لام له بهر دهستی دانانین، پرسیم بۆ کهوچکه تازه کان له سههه سفره دانانین؟ ژنی خاوهن ماله که گوتمی: بۆ ئه و کهوچکانه چییانه؟

ئه من ئینسانیکم که هه موو بی سه لبقه یهک قه بوول ده کهم و زۆر بی بیژ و بۆم، به لام رۆژیک چاوم به شتیکی کهوت که نه متوانی له سههه سفره ی دانیشم.

باوکم له پیاله ی خوارده مه نی خۆماندا گویدرئیه که ی ئا و دا، ئه ویش چ ئاودانیک ئه وه ی پیمان بوو دهه خواردی ئه وی دا. ئه و رۆژه هه وا زۆر گهرم بوو هه موومان له مووچه بی ئا و تینوو ماوینه وه. به لام من هه م تینوو بووم هه م برسی.

کاتی گپه و کیشه و خه له و خه رمان و دروینه هه چ کهس پیتی ناگری و بۆی نالوی دهست و چاوی بشوا. ده پرسم:

- بابه بۆ دهستان ناشۆن؟

- ئا و، دهستیان دهقه لشینی و دروینه یان بۆ ناگری. دوا ی ئه و قسه یه

له بهر خۆمهوه بېر دهکه مه وه و ده لېم جا کوا ئه و ده ستانه بۆ شوږدن ده بن؟ خو جیگای ساغیان نییه. قامکه کانیان هه موو قه لشیوه و له ده جیگا بریندار بووه و به په ره بۆ به ستووبانه. ناچار هه روا نانی ده خوڻ، ئه من له بابه ت چلک و چه په ره وه شتیکی ده لېم و ئیوه ش شتیکی ده بیسن، چلکی سه ده ستیان قامکیک ئه ستوره، دیاره ده ستیکی که به مانگ ئاوی وی نه که وی ئاکامه که ی له وه چاکتر نابێ، دم و لیویان ئه وه نده ویشکه، باری گرتوه و له دووره وه سپی ده چی، تاشینی سه ر و ردین باو نییه و که س پتوه ی ماندوو نییه، لاو و پیر ردینیان هه یه. تووکی سه ر و چاویان له بهر ئه وه ی له ئاره قه دا خووساوه و ته پ و توژی لی نیشتووه و ویشک بۆته وه و لیکه لاله هه ده لیتی به تایبه ت هۆندوو باننه وه.

به لام جلویه رگ... ته نانه ت «بایه ده رۆتیش» یش ناتوانی تاریفی بکا. نازانم له کوئی را ده ست یی بکه م. ره شایی سه ر قۆله کانیان؟ چلک و چه په ر و چه ورایی سه ر شانیان؟ ژیر پاتۆلێکی که ده یان جار له ده لینگیان ده ره پناوه و برینی ده سه ته کانیان یی به ستووه؟ کامیان؟ نازانم؟

هیندیك جار له بهر خۆمه وه بېر ده که مه وه و ده لېم قه ی چ ده کا؟ جلویه رگ ئی دنیای شارستانییه ته و به سه ریاندا سه پاوه، چش له و شارستانییه ته باهه ر نه بی.

هه واکه گه رم بوو به که یفی ژنانه و کاریان هاسان ده بی، بیجگه له وه ی خه و الوویی وهرزی زستان ورده، ورده، به ریان دده، به گه رمایه زیندوو ده بنه وه و وه ک مه ر له بن دیواران ریچکه ده به ستن و خو هه لده خه ن هه رچه ند ئاوه رۆی ئاوده ست به به رده میاندا ده روا به لام خو ی لی گیل ده که ن و گوئی ناده نی.

له وه به ره به ری ئاوه رۆیه ئه ژنویان بۆ لای یه کتر راده کیشن. ده ست ده که ن به دۆزینی یه کتر و به دهم ئه سپی کوشتنه وه ده لێن: مه ترسه بنه بریان ناکه ین، بۆ زه و و زوو میتوولکه کان دیلینه وه. له دووره وه بۆگه نی سه ریان دیت. سه ر و پرچ و قژیان به خوینی ئه سپی سوور هه لگه راوه و ده لیتی خه نه یان

تیداوه، نینۆکه کانیان به ئه سپی کوشتن وه ک که لله سه ری چۆله که ی کو تراوه...

ده ست و لاقیان هه ر ده لیتی به رده له بهر تاو ره ش هه لگه راوه، ئه وه نده له بهر تاو داده نیشن ئاره قه ی ره ش و شین ده رده که ن و چلک به سه ر و چاویاندا دیته خوار.

رۆژتیک له گه ل کویتخا به ویدا رۆیشتن، کاتییک چاویان به ئیمه که وت، له شه رمان ده ست و پیتیان کۆ کرده وه، هه ریبه که ی په رۆیه کیان به سه ریان دادا. دوا ی ئه وه ی تیپه رین گوتم:

- کویتخا ئه وانه چ ده که ن؟

- به هاره و هه وا گه رم بووه و خه ریکی ئه سپی کوشتن.

- جا بۆ له مالتی ئه و کاره ناکه ن؟

- ئاخه ر ژووری سارده. لیسه هه م له بهر تاو خو یان هه لده خه ن، هه م له ده وری یه کتر کۆ ده بنه وه، بیجگه له وه ش تینی رۆژی به هار و له په نا دیوار دانیشن تام و چیترتیک تایبه تی هه یه.

مهسه لهی هه مام و خوښۆردن

ئەو ماوەی که لەو گوندە بووم لە تەویلهی ماله «چاوش غەنی» حەمام دەکرد. لەو زیا تر هیچ چاره نییە. چونکه بێ وەسیله ناگەمە ناوەندی بەخش و دەبی بەخۆشۆردن لە تەویله رازی بم.

ئەو تەویلهی که حەمامی تیدا دەکەم دە سەری ماللات لێ بەستراوە تەو، بۆ ئاو بەخۆداکردن بەردیگی پیسیان لە سووچیکێ تەویله داناو و دەبی لە سەری هەلترووشکی، بەلام تا دەگەیه سەر ئەو بەردەش لاقت تا گوێزینگان بەریخهوه دەبی، بۆ وەش نابێ پیلای لەپێی کهی، چونکه لیت دەپرخێ دەگیرێ و لەوەندەش دەبی، کاتی ئاو بەخۆداکردن ئەو ماللاتە وەک زمانزانان چاو لە پیاو دەپرن.

مهسه لهی هه ره گرینگ ئه وه یه که پیاو لیباسه کانی لێ دەبیته بار و نازانی چیان لێ بکا. دوا بیرکردنەوه یه کی زۆر ریتگا چاره یه کم دۆزییه وه، ئەویش ئەوهیه: سمایل که لە پشت دەرگا رادهوستی، هەر جارە کۆتیک لە لیباسه کانم دادهکەنم و دەیدەم بەو، ئەویش لە سووچیکێ کادینیان دادهنتی. لە پاشان قولە داریکێ لە عەرزێ دەکوتم و ئاره قگیر و حوله که می پیوه هه لده واسم، دواي ئه وه ی ئاوم به خۆم دا کرد سمایل بانگ ده که م.

سمایل برازای «چاوش غەنی» یه، لیباسه کانی یه ک و دوو لێ وەرده گرم و به هه زار زه حمه ت خۆم له بهر ده که مه وه. ئەوه یه حەمام کردنی من و پیتان وایه بێ پاک و خاوین بوومه وه، تەنیا ئەو جیگایانە ی که دەستم گەشتۆتییه چلکه خووساوه کانم به نینۆک لێ کردۆتە وه و هیچی دیکه. به گۆزه یه ک ئاوی گەرم لەو زیا تر چ ده کری؟ مائی سارد و سپ و بێ سۆیه، به سی چوار سه عاتان گۆزه یه ک ئاو له سه ر ئاورگ شیله و گه رم ده که م. ژووری تەویله ش ئەوئە سارده پیاو په له نکا له وانیه هه موو گیانی بیته سه هۆل. جگه له وه ش دلۆپه هه موو جاری پیاو نیوه عومر ده کا. له سه ر خۆم را به زه ییم به و ماللاته به سته زمانه دا دی و ده لیم چۆنه نامرن؟

به لێ من به و حاله خۆم ده شۆم، ئەدی دەبی ئەو خەلکه هه ژاره چ بکه ن؟ رۆژتیک دواي ئه وه ی دهرسم گوته وه، پرسیارم له قوتابیه کان کرد. منداله کانی پۆلی یه که م شه رمی ناکه ن و بێ پیچ و په نا هه موو شتییک ده لێن. له په نجا قوتابیان ده پرسم:

- ئەوانه ی که ماله که یان سارده و ئاوردوویان نییه ده ستیان هه لدین. که س نییه ده ستی به رز نه کاته وه.

ده پرسم:

ماله کام له ئیوه حه مام و شۆرکه ی ئاو لێ به خۆداکردنی هه یه؟ تەنیا یه ک نه بی، که س ده ست هه لئا هیئینی. ئەویش کوری کابرایه که که نیوه ی ته مه نی له و گونده بووه و تا راده یه ک وه زعی له وانی دیکه چاکتره، شتیکی هه یه و ده ستی ده گاته وه زاری.

ئاوهرۆ

وہزعی ئاودہستہکانی ئاوابی زۆر خراپہ و پیاو نازانی بہو دیمہ نہ پیکہنی یان بگری؟ لہبہرئوہی مالہکان حہوشہیان نییہ، ئاودہستہکانیان لہ دہرہوہی ئاوابی دروست کردوہ. تا ئیرہ ہیچ ئیرادیکی نییہ و زۆربش کاریکی بہجیبہ.

ئہو ئاودہستانہ بریتین لہ چوار دیواریکی سہر دانہ پۆشراو، ہرہوہا بریکیان عہرز کۆلیوہ و لہم بہرہوہیری بہردیان داناوہ. دیوارہکانیشی ئہوہندہ نہوین پیاو تیتیدا ون نابیی و نیوہی لہشی بہدہرہوہیہ. ہەرچہند ئہو وہزعه زۆر ناخۆشہ، بہلام سہرگہرمیبہکی زۆر چاکہ بۆ لاوان. چونکہ لہو سہر ئاودہستانہ بہکەیفی خۆیان تہماشای ژن و کچان دہکن.

کاتیک چوومہ ئہو گوندہ ہہولم دہدا بہر لہوہی ہہوا رووناک بی بچمہ ئاودہست، بہلام ئیستا وەک خەلکی دیکہ راہاتووم و بہرۆژی رووناک و بہنیو خەلکدا دہچمہ ئاودہست. جا ئینسان بہچ شتیک عادہت ناکا؟

ئاودہستہکەیی ئیمہ ئی چوار مالان بوو کہ بہمنہوہ دہبوہ پینج. رۆژتیک بہبی ئہوہ کہ بزائم ژن لہسہر ئاودہستیبہ سہری خۆم داخست و رۆیشتم. کاتیک سہرم ہہلینا تہماشام کرد ئہوہ خەلک پیدہکەن، بہلام من لہ دلئی خۆمدا دہگریام.

پیلادو

ژمارہی ئہو ژنانہی کہ لہ گوندہکەیی ئیمہ پیلادو لہ پین دہکەن زۆر بہزحمەت دہگاتہ پینج لہ سہد و ئەوانی دیکہ ہہموو پینخواسن. تہنانہت زستانانیش بہپیتی پەتی و پینخواسی بہسہر بہفر و قور و چلپاودا دہچن بۆ ئاوهینان. ہیچ کچیک پیلادو لہ پین ناکا، بہلام دہسہرہ و دہسمالی پیر نہخش و نیگار و گولینگہدار بہسہردا دہدەن. نازانم ئہو ہہمووہ خلخلہ و پلپلہ چۆن دہتوانن؟ ئەوانہ ہەر ئہو کہسانہن کہ ہاوینانیش بہپیتی پەتی دہچنہ جووت و مہزرا. لاقیان بہ بہرد و داری ہاوین و سہہۆلی زستان ہہموو قەلش قەلش بوہ.

جہیحوون عاتف دہیہہوی بزانی لہبہر چی ہہموو ژنیکی دپہاتی پشت و لاقی دیشی؟ گوتم رەنگہ ہۆبہکەیی ہەر ئہو پین پەتی بوون و پینخواسیبہ بی.

خهونی راست

سه‌ره‌نجام له نیتو ناواییدا کابرایه‌کی خیرخوا پیدا بوو. ئەو کابرایه وهستا ئەمین نیتوتیک بوو. چەند سالیک بوو چۆره ناوتیک به‌نیتو ناواییدا ده‌هات، وهستا ئەمین ورده ورده عه‌رزى هه‌لکۆلى و ناوتیکى چاکى لى پیدا بوو. وهستا ئەمین ئەو کاره‌ی به‌ته‌نیا کرد، له حالیکدا خه‌لک هه‌موو بیکار بوون و له‌به‌ر تاو خۆیان هه‌لخستبوو، که‌س به‌لایه‌وه نه‌چوو و یارمه‌تییان نه‌کرد. به‌لام هه‌ر ئەو خه‌لکه بیکاره، دواى ئەوه‌ی به‌ره‌مه‌ی کاره‌که‌ی وهستا ئەمینیان چاوپیکه‌وت و خوهره‌ی ناویان گوئى لى بوو، هه‌ر یه‌که‌ی ده‌فرتیکیان به‌ده‌سته‌وه گرت و له ده‌ورى ناوه‌که ئالقه‌یان به‌ست.

دواى ماوه‌یه‌کی کورت بوو به‌چاو و راو: شیخ نه‌جاتى نیتوتیک که بو هه‌موو ناوایه‌کانى ده‌ورو به‌ر ئاشنا بوو، خه‌ون ده‌بینى و ده‌لى: «په‌رى» له‌و کاره‌ی وهستا ئەمین توورهن. هیچ دوور نییه که به‌لایه‌کمان بو بیتته خوار. ئەو سه‌رچاوه بو خه‌لکى ناوایى شومى چاک نییه... یه‌کیتک که برتیک تیده‌گه‌یشت، رۆژتیک دانیشت و خه‌ونى شیخ نه‌جاتى بو خه‌لک لیکداوه. گوئى بگه‌ر ئەفه‌ندى، به‌راستى ئەگه‌ر وا بى بو ناوى چالاوه‌که ئیشک نابى؟

هیچ شکم له‌وه‌یدا نییه که شیخ ئەو خه‌ونه‌ی له خۆبه‌وه دروست کردوه بو ئەوه‌ی خه‌لکى لى بکیشیتته‌وه و بو خۆى بتوانى که‌لکى لى وه‌رگرى. دنیا دنیاى مال وه‌سه‌ر یه‌ک نان و خۆ به‌زل زانینه.

پۆستخانه

له سه‌ره‌تاوه به‌ته‌واوى سه‌رم لى شتوابوو و نه‌مه‌ده‌زانى روو له كوئى كه‌م. نامه و رۆژنامه و هه‌رشه‌تیکى دیکه که له هاویندا پۆستیان ده‌کرد له پاییزدا ده‌گه‌یشته ده‌ستم، هه‌روه‌ها شتیکى له پاییزدا ده‌یاننارد، زستان یان به‌هار پیم ده‌گه‌یى. ئیستا به‌ته‌واوى به‌و بارودۆخه راها‌تووم.

جا چ نامینى ئینسان پیتی رانه‌یه؟ پیاو که دواى سى مانگ نامه‌ی بو دین له خۆشیان ده‌لئى خه‌نى بوو. له پۆستخانه دۆلابچه‌یه‌ک هه‌یه و هه‌رشه‌تیکى بى له‌نیتو ئەوتى داوین، ئەو شتانه‌ی که ده‌شيان نیرن به‌حه‌وتوو و مانگ له‌و دۆلابچه‌یه‌دا ده‌میننه‌وه...

بو ئەوه‌ی نامه‌کانم زۆر وه‌دره‌نگى نه‌که‌ون ئاده‌سى کابرایه‌کم له ناوه‌ندى ناوایى پیداون، به‌لام ئەو کتیب و گوڤارانە‌ی که ره‌وانه‌یان ده‌که‌ن، ئەوجار له لای کابرا ده‌مینیتته‌وه و بۆم نانیرى. زۆر جارن نامه‌کانم ده‌که‌نه‌وه و ده‌یانخویننه‌وه. کاتیک ده‌یده‌ن به‌ده‌ست ریتبوار یان ئاشنایه‌ک ئەوانیش جاریکى دیکه ده‌یانخویننه‌وه. نامه‌کانم ده‌ست به‌ده‌ست ده‌گیرن و هه‌موویان ده‌که‌نه‌وه. گوڤاره‌کانم زۆر که‌م به‌ده‌ستم ده‌گه‌ن. جارى وایه یه‌کیتک به‌شوتن نامه‌کاندا ده‌نیرم که‌چی ئەویش به‌ناهومیدی ده‌گه‌ریتته‌وه و هه‌موو خه‌تاکان ده‌خه‌مه سه‌ر ئەستۆى ئەو، به‌لام کاتیک بو خۆم وه‌دواى ده‌که‌وم هه‌مووشه‌تیک ئاشکرا ده‌بى.

جاریکی دواى مل که‌چ کردن و پارانه‌وه‌یه‌کی زۆر گوتم: باه‌گیان ئەوه که کتیبه‌کانم ده‌که‌یه‌وه و ده‌یانخوینیه‌وه قسه‌یه‌کم نییه، به‌لام تکا ده‌که‌م مه‌یاندریتنه و له که‌لین و قوژبنان فریبیان مه‌ده‌...

کابرا تووره‌ ده‌بى و ده‌لى:

- له‌وه زیاتر له‌سه‌رى برۆى له‌مه‌وبه‌ر دوا تا‌قه نامه‌یه‌کیشت به‌ده‌ست ناگا.

سه‌ره‌تای مانگی بانه‌مه‌ر له ئەستامبوول‌ه‌وه نامه‌یه‌کیان بو ناردبووم.

ناوهگان

له تهواوی ئاوايیدا ده کهست وهگیر ناکهوی که بهناوی خوځیان بانگیان کهن. ههموویان بهناویکی نائاشنا و سهیر و بهسهرداېراو دهناسرین. ئهوه کاره دهبیته هوی ئهوهی که ناوی سهرهکی خه لک له بیر بجیتته وه. ته نانه ت ئی واش ههن ئه گهر ناوی خوځیان لئ پیرسی نازانن. لاهه کان، پیره کان بهناوی بنه رته تی خوځیان نائاسن، پیره کانیش نیوی لاهه کان بهناوی باوکیان ده ناسن و ناوی خوځیان نازانن. زوره ی خه لک ئه وه ناوه بهسهرداېراو و هه لّه و مه شهووره ی باپیره کانیان بۆ نه وه کانیان داده نین.

هیندیك جار ناوی منداله کان له باپیره کان و دایه گه و ره کان ده پرسم. دیاره ئه وانیش هینده به زهین نین و ده بی زوری بیر لئ بکه نه وه تا وه بیران دیتته وه. کاتیک پیم ده لئین که که لکی هیچی نامینئ و بۆ من جیگا ناگرئ، چونکه ناویکی تیکه ل و پیکه ل و تیکشکاو و چکوله کراوه به پیاو ده لئین.

گیروگرتی بنه رته تی ئه وه کاره له کاتی ناو نووسیدا زور زهق و بهرچاوه. سالی هه وه ل به ته واوی گیتز بووم. له مندالیکم ده پرسی ناوت چیه؟

- «ئه بول»

له بنه ماله کهم ده پرسی، ئه وانیش هه ر ئه وه دیان ده گوت.

- ئاغا باپیره گه و ره مان ناوی لئ ناوه.

ئیسستا من له کوی بزانه که «ئه بول» قاسم یان «ئه بول» هسه نه چکوله کراوه ته وه؟ ده کرئ «عه بدوول عه لی» و «عه بدووللا» ش بی، ناوی له و باه ته ی وهک «چه قه ل، فریره، خهنده لیتو و ئه لووش...» زور بوو.

رۆژیکێ چووبوومه ئاوايی «چیملی». له گه ل ماموستای ئه وه گونده دۆست بووم. شهوی پیشوو باران باریبوو و قولکه کانی بهر ده رگای قوتابخانه پر ببوون له ئاو. خه ریکی پیاسه کردن بووم و ده هاتم و ده چووم، کاتیک سه رم هه لئینا ته ماشام کرد ئه وه مندالیک چۆکی داداوه و ئه وه ناوه

دواي سئ مانگ نامه کهم پئ گه یشت که جوابه که ی بۆته چی. کاتیک به وه مه سه له م زانی، یه کسه ر چوومه پۆستخانه. دواي هه لسوورانیکی زور به ملا و ئه ولادا سه ره نجام له ته ختی بنی دۆلا بچه که دا نامه کهم دیتته وه. ده زانم ئه گهر بۆخۆم به شوینیدا نه چووبام هه روا به هاسانی وه ده ستم نه ده که وت، دیاره ون نه ده بوو، به لام ره نگ بوو له گویتنه وه ی خانویه ره ی پۆستخانه دا یان خاوین کردنه وه ی دواي چهنده سال دیترا باوه.

به تووره یی گوتم:

- ئه وه چ وه زعیکه، بۆ ئه وه نده ی مه حتهل ده کهن؟

کاربه ده سته ی پۆستخانه له من تووره تر بوو و گوتی:

- بۆ پیت وایه ته واوی کاربه ده ستانی پۆستخانه بۆ تو کار ده کهن؟

قورپاوهی باران دهخواتهوه. مندالیکي دیکه به غاردان خوئی ده قوتابخانه کوتا.

- دهچم به ماموستای ده لیم. «کورپوک» ناوی پیسی خواردهوه.

وا دهرکهوت که ماموستا خواردهوهی نهو جوړه ناوهی لی قهدهغه کردبوون.

له دۆسته کهم پرسى له دهفتهرى نامارىش ناوى «کورپوک» ه؟ گوتى: لیره خه بهر تیک له دهفتهرى نامار و نهو خرت و پرته نییه.

کوڅخا

«کوڅخا بوون» یش له ناوایی هیئنده ساده نییه و ههمووکهس ناکه نه کوڅخا. هه وه لاین شهرت بو کوڅخایه تی، دهوله مه ندییه. دپاره شهرتی دیکه شی هیه: خزم و کهس و کاری زور بی. نهو کاته ههم نهو فه قیرانهی که بو نانی شهو موحتاجن تو هه لده بژیرن، ههم تایفه و کهس و کاری خوټ. کهس گوئی ناداته نهوهی که تو کوڅخایه تیت پیده کری یان نا. مؤزی کوڅخایه تی به دهست ههر که سیکه وه بی نهو به قه در و قیمه ته و ریز و نیحتیرامی لی ده گیری.

له زور جیگیان هه رچه ند پیایو کارزان و نیمچه خوئنده وار هه یه، کوڅخایه کی نه خوئنده وار و ناشاره زا هه لده بژیرن.

ههرکه سیکي که پیمان گوت کوڅخا و نهو نیوهی به سهردا برا، بهر له ههموو شتیک ده ستیک به دار و دیواره که یدا دینج و دهست ده کا به ناغایه تی کردن و دانی به لینی به درو، ههروه ها بیگار له خه لک کیشان، بو وینه «فلان کهس! سالیکی دیکه ده تکه مه قورغچی» بهم چه شنه دروینه که ی ده خاته نه ستوی کابرا.

نه گهر بیتو که سیک ره خنه بگری و بلتی «بو پیایو شاره زا و خوئنده وار هه لده بژیرن؟» ده لاین چ بکه یین؟ کاربه دهستی ده ولت دین و دوست و دوژمن ریگیان له ناوایی ده که وی و ده بی کوڅخا مال و حال و بهر پیچو نیکی هه بی که بتوانی بهر پیمان کا. ههروه ها پیوسته سمیلیشیان چه ور کا یان نا؟

ماوهیه که له مه و بهر «توین بی» میژوونوسی ئینگلیسی که سهری له ولاتی ئیمه دابوو، رایگه یان دبوو که جیاوازی نیوان شار و دیهات به کجار زوره، به شوین نهو بیرو رایه دا پرسیار نامه گه لیک له باره ی په ره پیدانی گونده کاندای کویپیک کرا و بو خه لکیان ناردن. ماموستایه کی قوتابخانه وه لامی دابووه:

«بو په ره پیدانی گونده کان و پی راگه یشتنی هه لومه رچی ناواییه کان ده بی»

کوئخاکان له نیوان ئەو کەسانە هەلبژێرتین کە شارەزا و خوێندەوارن.»

کاتیەک ئەو پێشنیارەم بۆ کوئخاکەیی خوێندەوێ گوتی: راستی گوتوو، ئێمە چ دەزانین؟ کاتیەک دەپرسن کوئخاکەیی؟ دەتوانم بەڵێ. بەلام نازانم کتیبی قانون بخرۆینمەوه. ئەگەر کەسێکیش بۆم دەخوێنیتەوه وەک بزنی «ئەخفەش» سەرم دەلهقییم.

بزنی ئەخفەش چیرۆک و بەسەرھاتەکەیی بەم جۆرەییە. «دەلێن لەبەرئەوهی ئەخفەش زۆر ناحەز بوو، لە دەورانی خوێندنییدا هیچ کەس خۆی لێ نەداوه و باسی لەگەڵ نەکردوو، ناچار دەبێ بۆ پرکردنەوهی ئەو تەنیا ییسیەیی بزنی بکری و دەرسەکەیی خۆی بۆ دووپات بکاتەوه، ئەمە شێوەی کاری ئەخفەش بوو و بزنی سەری بۆ دەلهقاند. ئێستا بزنی ئەخفەش بۆتە پلار و تەشەر و لاتاو و تانوت و هەرکەسێکی تێنەگا و لە خۆرا بەلێ بلێ دەلێن بزنی ئەخفەش و بال و ئەستۆم مامۆستا هەقە و راست دەکا.»
پەندیکمان هەییە و دەلێن: «کاتیەک سەر بەرز نەبیتەوه لاق بەرز نابیتەوه»
بۆ چما کوئخاکە سەری ئاوی نییە!؟

نیو و نرگە لیک هەلدان و پیکهه لپرزانه

زۆری شەر و کیشە و پیکهه لپرزانه کانیان دەبیتە هۆی نارهحەتی و دەردەسەرێکی زۆر و هەرچی دەکەن وەک خۆیان لێ نایەتەوه. لەسەر شتی زۆر چووک و هیچ و پوچ لیبیان دەبیتە نیوان ناخۆشی، لەسەر دمهقرەیهکی ئاسایی چەقۆ لیک دەکیشن و دەمانچە لیک هەلده کیشن، هەر بەوه نەدش کۆتایی نایە و دەبیتە دوزمنایە تیبیەکی واکە تا دوو سێ پشت نابریتەوه. نمونە یەک لەو شتانه کە لەسەری بەشەر دین ئەوهیە:

فلانە رۆژ مامی تۆ وای بەخالی من گوتوو، ئەو چ هەقی هەییە وادەلێ!
تۆلەیی لە تۆ دەکەمەوه و چاوت پێ سپی دەکەم. تەنانەت مندالە کانیشیان کە چاکە و خراپە لیک ناکەنەوه لەسەر ئەو خو و خدە و بیروباوەرە ناحەزە گەورە دەبن و دەبنە هۆی بەدیھێنانی کارساتی ناحەز و دلتهزین و شەر و کیشە نابریتەوه.

رووداویکی دیکە لەو رووداوانە ئەوهیە:

حەمە شیت ژنی بۆ ماره دەکەن، دۆست و مندال و دەوای دەکەون و داوای شیرنی لێ دەکەن و دەلێن دەبێ میوانی بەدی. زۆر هەول دەدا کلاو لەسەر مندالەکان بنێ و بەجۆریک لە کۆل خۆیان کاتەوه، بەلام دەستی لە کۆل ناکەنەوه. دەلێ پیتان قەرزار بم و بەلینی دەدەم بتان دەمی. نەخیر ویلی ناکەن و شوخی و سەرھاویشتنەسەر جار لەگەڵ جار زیاتر دەبێ. حەمە د کە ئەو و دەواکەوتن و شوخیانەیی زۆر پێ ناخۆش دەبێ شالاو دەبا بۆ چەقۆی سەرتاشیک و مندالان رەپێ دەنێ، چەقۆبەک وەملی کوری مەلاحەسەن دەکەوێ و دەبیتە رۆژی حەشر، سەرەنجام بۆ دوایی پیتەنانی ئەو رووداوە باوکی حەمە شیت دوا ییئە و بەرەییەکی زۆر، پوولیک دەدا بە مەلاحەسەن و رەزایەتی لێ وەرەگرن. لایەنیکی پوول دەدا و لایەنیکی دیکە دەچێ بۆ نەخۆشخانە و جیگا برینی چەقۆ وەک ملوانکە لەسەر ملی بەیادگار دەمیئیتەوه.

رووداویکی دیکە: سەگی ماله «قەندەلی» لەگەڵ سەگی ئاغا رەجەب

به شهري دښمن. نه وښه دى چا و له سهره يه ك دابني و هك رږڅى حشرى لى دى و باب كورى خوى نانا سېته وه. باوه ركه جنپوى وا پيكدده دن قه تم نه بيسستوه، هونهرى شهر له وده دايه كه لايه ك بتوانى جنپوى پيس تر و ناحه زتر بدا و به سهر كايرادا بگورپينى و به نه پراندى ركه گى ملي هه ستي و دهن گى بنوسى، بو نه و جزره كارانه دپهاتيهه كان كو دهنه وه و وهك ناورى بن كا شهره كه خوش ده كهن. دواى جنپو و نيو نركه ليكهه لدان به ئاسنه واله و چه قو و ته نانه ت دهمانچه له گيانى يه ك به رده بن. ژن و منداليش له لايه كى ديكه وه به كتر به رده باران ده كهن. نه وانه ي كه به نپوى ته ماشاچى و به رپوتوانيكه ر ده كونه نيوتوانيان ههر جاره ي لايه نى يه كپكيان ده گرن.

ئاغا ره جب ته قه ده كا و كونده لى چه قو ده كيشى. ده بېته شهر پي ك كه س كه س نانا سېته وه... ژماره يه كى زور بريندار ده بن. دواى نه وه ي يه كتر بيان شهل و كوت كرد ليك ده بنه وه. به لام ده بى دار و نه دارى خويان بفروشن و بيدن به به رتيل، به ر ده رگاي مه حكه مه گرتن و هه لسووران له م ديو بو نه و ديوبش له وى راوه ستي. سهره نجام تووشى زه رهرى گيانى و مالى ده بن و جيتگاي خويان ناگر نه وه... نه دى مه سه له چ بووه؟ كونده لى كاتيك سه گه كانى ليك كردو ته وه له پيشدا له سه گى ره جبه ي داوه.

رږڅي ك بو سهر دان له دوسستېكم چووينه گوندى «ئالاي خان» دياربوو دوسته كه شم چاوه روائمان بوو، پيش هه موو شتيك چاومان به ديمه نيكي دلته زين كه وت و ته ماشامان كرد ليدان و كوتانيكه مه پرسه: كورى كول حه سه ن و دورمووش هه ريه كى يه غدانتيكيان به دروست كردن دابوو. ههر دووك يه غدان وهك يه ك و ابوون له دووكانيكي تاريك و تنووك و ته پ و تزواويدا دانيشتبوون و دؤمينه يان ده كرد. له پر ليك هه لده به زنه وه، گه مه پي ك ده كهن و نيو و نركه بو يه كتر ساز ده كهن:

- يه غدانى من له ئى تو گه وره تره.

- نه خيتر وا نيبه و ئى من پتر شت دها.

قسه كه يان لى ده بېته راستى و ده لپن نه ندازه يان ده گرېن و ئى هه ركه سيكي جيتدار تر بوو كيلزه ك شيرنى بگرې. له و به ينه دا يه كى ديكه

به سهر ياندا دى و ده لى:

- له سهر شتيكى هيج و پوچ خوينى خوتان پيس مه كهن. نه گه ر كيشه له سهر شيرنى كرينه نه من ده يكرم و ده ست له و شه ر هه لگرن...

به لام بو ده كرى پاشه كشه بكن؟ قسه ي پياوان يه كه و نابى به دوو. قسه ي نه و پياوش زور پيس وه ركه ي غيره تيان كه وت.

- كورى چاك نه گه ر ئى من جيتدار تر بى خيترانم...

- زيناحم له گه ل دايكى خوم كرديى له ريگاي حه جى، نه گه ر يه غدانى من چووكه تر بى و نه يشكيتم.

نه وښه قه راغ له و مه سه له چووك و هيج و پوچه ده كيشن تا سهره نجام ليك راست ده بنه وه و ده ست ده بن بو چه قو و دهمانچه.

نه وانه ي له ده ورويه ريانن ده بنه دوو ده سته و هه رده سته ي له سهر يه كيان ده كه نه وه و نه وانيش ئامبازى يه كتر ده بن، ژماره يه كيش سهر يان ده كهن و ده بنه ته ماشاچى.

شهر گه رم ده بى و دورمووش ده ست دها بو دهمانچه و ته قه ده كا. كورى كول حه سه ن و دوو سى مندالى ديكه ي ته ماشاچى بريندار ده بن... قوتابخانه ته عتيل ده بى، مندال به سهر وه رده بن و نه وانيش ده بنه دوو ده سته و به به رد و دار تي ك به رده بن.

سهره نجام: كورى كول حه سه ن زور توند بريندار ده بى و كه س پيى وانابى نانى زيندووان ده خوا. به لى به بريندارى ده پرفيتن بو نه خوشخانه و ليده ريش ده كه ويته زيندانه وه. خوژگه كار به وښه كوتايى هاتبا. لايه نگرانى هه ر دووك لا ده ست هه لئاگرن و له هه رجيتگايه ك تووشى يه ك بوون مه سه له كه زيندوو ده كه نه وه و ده ست ده كهن به لاتا و پيكدادان.

كول حه سه ن كه كوره كه ي بريندار ببوو ليم پرسى:

- نه و پروداوه چوون به دى هات؟

- ئاغا نه گه ر راستيه كه ت ده وى، يه غدان و ميغدان به هانه بوو. بو دهرپينى رق و قين هه زار به هانه هه يه، ده كرى بيژى نير ده دوشرى!

هاوار له ده ست نه زانى و نه خوئينده وارى، هاوار!

سیغار

زۆریه ی زۆری منالانی گوند له ته مه نی جهوت هه شت سالییدا ده ست ده که ن به سیغار کیشان. ئەو منالانە ی که سه رمایان ده بی و نۆبه تی دایانده گری له بهر بی پوولی توژکالی دهرمانیشیان بو ناکردی، به لام گیرفانی بیسه کراویان هه میسه پاکه تیکی سیغار تیدایه و بوونه ته قوربانی سیغار کیشان.

من له مه ر جگه ره کیشان زۆرم موتالا کردوه، به لام لیسه به و ناکامه گه یشتووم که جگه ره کیشان بو گوندییه کان له نان و ئاو نامینیته وه. به چه شتیکی خوویان به سیغار کیشان گرتوه له گه ل خوتن و ره گیان تیکه ل بووه و ناتوانن ده ستی لی هه لگرن. تا ئەو جیگایه ی له ده ستم هاتوه له باره ی زهره ر و زبانی سیغار کیشاندا نو سراوه م بو خوتند و ونه وه، به تابه ت تیکۆشاوم لانی که م ئەوانه ی که له برسان هیزی قسه کردنیان نییه هانیان بده م که له و سیغار کیشانه ده ست هه لگرن، دوا ی خۆماندوو کردنیکی زۆر توانیم به پینج شه ش که س سیغار دانیم، ئەو چه ند که سه نزیک به سالیکه لیتویان وه سیغار نه که وتوه. سوپاسیان له من ده کرد که: «ناکوخین و سینگمان وه ک ئاوتیه خاوتین بوته وه» یه کیک له وانه «قوجا مسته فا بو»، قوجا مسته فا گاوانی ده کا و پاروه ناتیکی له مالدانیه. گاران ده با ته له وه ر و مالتی ناتیکی ده دهنی. هه شت منالیشی هه یه. کوره کانیشی دوویان شوانیان ده کرد. کاکای گاوان ده سکه وتی ئەوانیشی ده کرده دوکه ل و به دهم بایدا دده ا.

هه ر له سه ره تای لاهه تیه وه رۆژانه دوو پاکه تی سیغار ده کیشا، قامک و ده ست و لیتو و سمیلی هه موو زهره هه لگه رابوون، خه لک ده یانگوت رۆژگاریک پاله وانی ئەو ناوچه یه بووه...

قه لافه تی پان و پۆری له دووره وه هاواری ده کرد که وایه. به هه زار فیل و ته له که و زۆره ملی له کوره کان دوامان هینا بو قوتابخانه. دوا ی تیپه ربینی

چه ند مانگ له خوتندن منداله کان هه روا بی قه لهم و ده فته رن، بابیان ده لئ: «هه ر ئەوه ندە بیین و پرۆنه وه لیبیان سه ر و زیاده، چما ده یانه وه ی بیسه فه رماندار؟»

بو ته رخ کردنی سیغار زیاتر له هه مووان له گه ل ئەو خه ربیک بووم. سه ره نجام ملی دا و قوده وه سیغاری پر له تووتنی بو فری دام و سویتندی خوارد که تازه لیتی وه سیغار ناکه وی و منیش تووتنه که م له کوانۆکه کرد.

سینگی له ده ست کوخه هه ساوه ته وه. چوار پاکه ت سیغاری زیادی که له مالتی بوو هینایه لای من و پیکه وه برده مانه دووکانی و به پووله که ی منداله کامان کرده خاوه ن ده فته ر و قه لهم.

قوجا مسته فا ده لئ: ئەو وه ختی که سیغارم ده کیشا بی واز بووم و بی پرست، به لام ئیستا که یفم زۆر سازه و مستم وه ک ئاسنی لی هاتوته وه، به مست که له دیواری دده م جیگا قامکه کانم له دووره وه دیارن.

هه موو جارێ که تووشی یه ک ده بین سوپاسم ده کا و ده لئ: «ره حمه ت له دایک و بابت!»

هه رچه ند گیروگرفت زۆره، به لام ئەنجامدانی ئەو کاره چوکانه وه ک مندلایک خۆشحالم ده کا و هانم دده ا که له داها توودا بتوانم کاری به که لکتر و گرینگتر ئەنجام بده م.

هه ر وه ختیکی بیر له وه ده که مه وه که ئەو خه لکه له ده رزی و ده زوو و شه مچه را بگره تا ده گاته سه ره تای ترین پیداو یستییه کانی ژبان بی به شن و چاو له ده ست به لام بو سیغار کیشان دانامین ئاورم له جه رگی به رده بی! خه لک له بهر ده رگای دووکانه کان له سه ر کو لکه دار و یه غدانه شکاو و... داده نیشن، به لام به ده یان جه عبه مه شروب و پاکه ته سیغار له سه ربه ک که له که کراون، خه لک به و پووله که له زاری خۆبانی ده گپنه وه به خۆرایی ده یده ن به شتیکی که وه ک ژار وایه. ئەو په ندە لیسه راست له و خه لکه روودده ا که ده لئ: «خه لکی دیکه بو پیشکه وتن هه نگاو ده نین، به لام ئیمه به پیچه وانه.»

مافی گۆمه‌لایه‌تی ژن

ئەو ترس و ریزی ژنان سەبارەت بەمیردەکانیان بەهیچ جۆریک لەگەڵ ئەو ترس و ئیحتیرامە یەکنەر ناگریتەوه که چووکە بۆ گەورە دادەنێ و زۆر لێک دوورن، پێوهندی نیوان ژن و میرد بنچینه‌کە لەسەر ترس دارپێژراوه. دروست بەپێچهوانە ئەو مافە یەکنەر لە دنیای پیشکەوتوودا بۆ ژن دیاری کراوه. ژنانی ئیمە لە هەموو مافیک بێ بەشن تەنیا لە سەرەتای ژن و میردایەتیدا پیاو تۆزیک ریز بۆ ژنەکە دادەنێ. بەکورتی دەتوانین بڵێین ژن کۆیلە شوکە یەتی، لە هیچ هەل و مەرجیکدا ژن نابێ لە قسە یەکنەر دەرجی. پیاو لە حالیکدا لەسەر جیگاوبان دەتلیتەوه بەکە یەکنەر خۆی دەستووران دەدا: «هۆی ئافەرەت ئەوکارە بکە، فلانە شت بێنە، وا بکە، وابچێ،» ژن مافی ئەوهی نییە بیروپرای خۆی دەربری و بلی فلان کار وایی چاکە، یان فلان شت وایی بکەین. ژن دەبێ ریز بۆ میردەکە یەکنەر دابنێ و سەرتاپای گوێ بێ. لە بەرابەردا میرد هەقی هەیه جنیوی بدات، لیبی بدا و دەست و لاقی بشکینێ، بەلام ژن تەنانەت ئیجازە یەکنەر پەخنە بگری و هاوار بکا، ژن هەمیشە تێدەکوشت خۆ پیاوی لێ و شتانی ئەکە میردەکە یەکنەر پیاو کردووه بەلام سەرەرای ئەوهش زۆرجاران میرد لە خۆرا بیانووی پێدەگری و وەبەر پەیاغ و شەق و زللە یەکنەر دەدا. لە وهه کاتیکیدا ژنی چاره‌ڕەش سەری لێ دەشتیوی و نازانی روو لە کوێ کا.

پیاوی دێهاتی مانای شەریکی ژیان نازانی. بەچوونه سەری تەمەنیش که مەسه‌له‌ی ژن و میردایەتی لە کورتی دا هەموو شتیکی تەواو دەبێ.

ژنی دێهاتی نابێ دەمی بەدەرەوه بێ و ناچار بە لکی دەسمالەکە یەکنەر دەگری. تەنیا لە کاتی نان خواردندا دەتوانی زاری وەدەرخوا. ژن و پیاوی دێهاتی پیکه‌وه نانی ناخۆن. کەس نابێ گوێی لە دەنگی ژنی بێ. ژن مافی ئەوهی نییە هەرکەسیک که بیهه‌وێ قسە یەکنەر لەگەڵ بکا. کەنیشکی لاو و نوێ بووک لەگەڵ گەورەتر لە خۆیان بەتایبەت لەگەڵ خزم و کەس و کارەکانیان تەنانەت بە سەرله‌قاندنیش ئیجازە یەکنەر کردنیان نییە،

هەر وهه ناتوانن تەماشاشیان کەن. لەسەر ئەو باوهره‌که: «حیساب و پاداشی کارەکانی ئەو دنیایه‌که له‌ دنیای دیکه‌که دەدریتەوه» ژنی دێهاتی زۆر بەختەوه‌ره.

«قەرەنیازی» تەماشای ده‌کا خیزانی لەگەڵ ژماره‌یه‌کی دیکه‌که بەبێ ئەوهی شتیکی وەبەر زاری گرتبێ پراوه‌ستاوه و تەماشای زەماوه‌ند ده‌کا، کاتیکی ئەوهی چاو پێدەکەوێ، بەغاردان هەلدیتەوه بۆ مالی و دەسکه‌که پیمه‌ره‌یه‌کی دەست دەدات، ژنە نه‌یده‌زانی چ خەبه‌ره، بەلام تا میردەکە یەکنەر گه‌پراوه سەر و چاوی خۆی داپوشتی. نیازی، ورده‌ ورده‌ لیبی نزیک بۆوه و بەدەسکه‌که پیمه‌ران ژنی بیچاره‌ی داگرت و تا توانی لیبی دا، ئەویش چ لیدانیک، ژنی بیچاره‌ له‌ دەست و پێ بوو. کاتیکی چاوم بەو دیمه‌نه‌که‌وت له‌ حه‌یه‌تان بۆ چرووکم له‌ دەر وون هه‌ستا. بەمیردەکە یەکنەر ده‌لیم: «گوناح نییە؟ شەرم نییە؟»

ده‌لی: «چ گوناحیک، چ شەرمیک؟ بۆ من عه‌یه‌ یان بۆ ی؟ ژن دەبێ راده‌ و سنووری خۆی بناسێ.»

هیندیک جار ژن دین بۆ قوتابخانه‌که ئیجازه‌ بۆ مناله‌کانیان وەرگرن یان رابگه‌یه‌نن نه‌خۆشه‌، بەلام قسە ناکەن. هەموو مەبه‌ستیکی خۆیان بەئیشاره‌ و سەر له‌قاندن دەر دهرن. ئەگەر کەسیکی له‌ داب و رەسمی وان بێ خەبه‌ر بێ پێی وایه‌ ئەو بێ چارانه‌ هەموویان لالێن.

من ئەوه‌م بیستبوو که له‌ زۆر جیگایان بۆ ر دین سپی ریز دادەنێن. بەلام لێره‌ سپی و رەش وەک یەک وان و بۆ هەموو ر دینیک ریز دادەنێن. هەر وهه‌ هەموو ژنیکی له‌ هەر تەمه‌نیکدا بێ بۆ هەموو پیاویکی تەنانەت کورپکی حەوت ساله‌ش ریز دادەنێ. له‌ رینگاشدا ئەگەر دووسه‌د مەتر له‌ دوا ی ژنیکه‌وه‌ بێ، ژنە پراوه‌ستی تا پیاو دی و وه‌پیش ده‌کەوێ. ژن دەبێ دوا به‌ دوا ی پیاو بپروا. تەنانەت ئەگەر کۆلیشی پێ بێ. ئەگینا بگاته‌ هەرکەسیک وشه‌ی «چەنده‌ بێ شەرمه‌» که هەموو له‌ به‌ریانه‌ وەک مانگا بەکەڵ و دەووی ده‌کەوێ و لیبی نابیتەوه‌. ژنی بیچاره‌ له‌ به‌رئەوه‌ ی به‌و تەشەر

و لاتاوانه زۆر نارەحەت دەبێ پێشی بلێی: «خوشکم ئێمه پەله مان نییه ئەتۆ وەرە برۆ له ترسی زمانی خەلک له خۆ رانا بینێ و پێش کهوێ» پێم وانییه ئەو ئادهمیزادانهی که له هیندوستانیش پێیان ده لێن پێس تا ئەو رادهیه له پلهی مافی کۆمه لایه تی بێ به ش بن؟

خاله وسین خیزانی نه خوش ده بێ و دهیباته لای حه کیم. حه کیم لێی ده پرسێ: چ بووه له بهر کویت نارەحەتی؟ متەق له دار و بهرد بێ له ژنه نایه. بۆ جاری دووهم و سییه م لێی ده پرسێ. ژنه ئەوجار به سه ره له قانندن وهلامی ده داته وه و میرده که ی وه ک دیلمانج نه خوشییه که ی به حه کیم ده لێ.

دوای ئەوهی له وه تاغی حه کیم دینه در، خاله وسین له بهر خۆیه وه ده لێ: «ئێستا که دوای چل سال ریمان له شاری که وتوووه وا چاکه بچینه شیرنی خانه و خیزانم پر به زگی خۆی بخوا» بۆ خۆی به ره و دووکانی شیرنی خانه وه پێش ده کهوێ و خیزانی به دوایدا. کاتییک ئاو پر ده داته وه، ته مه شا ده کا خیزانی به سه رو چاو دا پو شراوی رووی له دیواری کردوووه و وه ک میژۆکه ده له رزی.

خاله ده لێ: «ئافره ت بۆ را وه ستاوی» ژنه به ترس و له رزه وه ئیشاره ده کا و ده لێ: ئاخر ئەو هه موو پیا وه ت نه دیوه؟ را وه سته با بێن برۆن جا دیم.

منداله کان

وادیاره به ته نیا ژیان و دوور بوون له کۆمه ل ئادهمیزاد وه کو کتوی بار دینێ. قوتابخانه که مان له ده ره وه ی ئا وایی و سێ مالم ان جیرانن. هه ر ماله ی چوار پینج مندالیان هه یه، ئەو مندالانه سه باره ت به ها و ته مه نی خۆیان له باری ژیان و بێر کردنه وه زۆر له پاشن. زستانان ئەگه ر پێویست نه بێ له ماله ی وه در ناکه ون. دوو ساله بێر له ژیان و ان ده که مه وه، زۆری پێوه ماندوو م. به تاییه ت کاتییک چاوم به منداله کانیا ن ده که وێ که له بن دیوار هه لده ترووشکین و ده ست به ئاو ده که یه نن. جگه له کراسیکی ته نکیش هێچی دیکه یان له بهردا نییه. پانتۆلم له پیدا نه دیون. ره نگه هه ر له پێیان نه کرد بێ. ئەو پرۆژانه ی که هه وا سا رده ده بێ هه ر که کاره که یان ته وا بوو به غاردا ن خۆ ده ماله ی دا وینه وه، به لام ئەگه ر هه وا تا و سا و بێ له په نا دیوار دا ده نیشن و خۆیان له بهر تا و هه لده خه ن. گه و ره کانیش وه ک منداله کان له په نا دیوار هه لده ترووشکین و ده ست به ئاو ده که یه نن...

منداله کان به ته واوی کتوین. زۆرم زه حمه ت کیتشا تا تو انیم بیان هینمه لای خۆم، به لام هه ر زمانیا ن نه ده گه را هه ر به سه ره له قانندن و ئیشاره ی چا و قسه یان ده کرد و سه ره نجام ورده ورده وشه گه لیک فیتروون. هه ره وه ونده که به ئیشاره تیمگه یان دن شیرنیا ن ده ده می به غاردا ن دینه لام. هه موو له شیا ن پره له گه ند و گوو و په ین و پال. دوو سێ جار ان نینۆکم بۆ کردن و ده ست و لاقیا نم به سا بوون شو رد. رۆژتیک باوکیان به شینه یی ها ته لام و گو تی: ئا غا تکایه کم له تو هه یه ئه ویش ئه وه یه: ئەو مندالانه مه کیتشه ئیره و فیتری ئەو کارانه یان مه که. به ره لالیان که با برۆن. به شیرنی و میرنی ئیره یان له بهر چاوی شیرن مه که. خراب بار دین و چا و گو تیا ن ده کریته وه. ئەمنیش له باره ی ئا وده سته که یاندا قسه م کرد. گو تی: له و رۆژه وه که چاوم پشکو و تووه هه ر ئا وا بووه. ده زانم ئەتۆ راست ده که ی و ئەگه ر بریک له ماله ی دوور که وینه وه زۆر چاک ده بێ. به لام حه وسه له ی ده وێ. مال و مندالیش به پای په تی و به و سه رمایه ناتوانن له وه ی زیاتر برۆن.

ئەوانەي بارىيان كوردووه، ئەوانەي ماوانەوه

يەكئىك لەو جيرانانە نۆ منداللى ھەيە. ئەوھيان پرىك لەوانى دىكە چاكتەر و خەلكى ترە. جاروبار سەرم لىدەدا و پىكەوھ جەفەنگ لى دەدەين. پاش نوپىك ھاتە لام. سى سەد و پەنج لىرەي لە شەرىكەي ھەرەوزى بەقەرز وەرگرتىوو. دووسەد و پەنج لىرەي لە قەرزەكانى دابۆوھ. ھەرئەوھندەي بۆ درابۆوھ دەنا زۆر لەوھ زياتر قەرزدار بوو. سەد لىرەي بۆ قىستى گايەكانى لەسەر تاقە دانابوو. دەيگوت: «جارى با ئەو سەد لىرەي بدەينى بۆ ئەوي دىكەش خودا گەورەيە.»

گوتى نامەيەكم بۆ چىودار بۆ بنووسە، دەبەھەويست ھەر ئەوشەوھ بچىتە شارۆچكە و لەو پىرا نامەكەي بۆ شارى «نۆي شار» بنىرى، بەلام لە خۆي رانەدى و پەشيمان بۆوھ. زۆرى پى خۆش بوو بەنۆرەي خۆي خزمەتتىكم پى بكا. بەلام نەيدەزانى چ بكا، سەرەنجام دەفرى ئاوخواردنەوھكەي دەست داہ: «ئەوھي بەتال دەكەم و ئاوي تازەت بۆ تىدەكەم.»

ھىندە پى نەچوو مندالەكەي دەفرى ئاوەكەي ھىتاوھ، بەلام دەگرىا. گوتى: «باوكم بانگت دەكا.»

زۆرم پى سەير بوو، تاكو ئىستا نەچووبوومە مائە ھىچ كەس. ديارە كارىشم نەبووھ بۆيە نەچووم. ھەر كەسيكىش كارتىكى بووبى ھەر لىرە بۆم جى بەجى كوردووه. مندالەكەي ژىر نەدەبۆوھ. پرسىم: چ قەوماوھ، ئادەي بزائىم بۆ دەگرى؟ لەبەر گرىبان ولامى بۆ نەدراوھ. بەپەلە خۆم گەيانندە مائەكەيان. بەلام چاوم بەج كەوت؟

پىاوي چارەرەش و بى ئەنوا لە پەناكوچكاور لەسەر بەرەبەكەي شى بەدانىشتنەوھ چاوي بەمۆلەق وھستابوو. لەبەرئەوھ بەلادا نەيە خىزانى چووبووھ بن پىليەوھ، بەلام قسەي بۆ نەدەكرا وھك مېژۆكە دەلەرزى و بارانى فرمىسك بەچاويدا دەھاتە خوار. مندالەكانىشى دەتگوت بەبزمار لە عەرز داكوتراون و متەقىبان نەدەكرد. ماتەمىكى سەير ئەو مائەي داگرتىوو. نەزمى دەستىم گرت. گەرمابى لە لەشىدا نەمابوو، لە ماوھي

پىنج دەقىقەدا لە ھەوت سالان راست بۆوھ.

كەوليان ھەر لە گۆرئى بوو. ھەر ئەو وھختە كە لەلای من ھەستاوو و رۆيشتبۆوھ، پاروئىكى نان و پىواز لە سەر سفەرى دانابوو بىخوا. خىزانى دەلى: «برالە! نازانم دوو پارووي خوارد يان نا، ھەر ئەوھندەم دىت چاوي سىيى بوون و بى ھۆش بوو. چ دەكرئ بەشى وىش ھەر ئەوھندەبوو...»

ھەر ئەو مندالەي كە ھاتىوو لە دواي من، وھك جارچى چاك ھەموو ئاويى تىگەياندبوو. جىرانەكان كۆ ببوونەوھ و باسى ژيانى سەراسەر پىر لە مەينەتيان بۆ يەكتر دەگىراوھ، پىيان ھەلدەگوت و دەگرىان. دەتگوت كانى ژنانە و كەس خەتى كەسى نەدەخوتىندەوھ. بەلام خىزانى لە حالىكدا بەچەپۆكان بەخۆي دادەدا و دەگرىا دەيگوت:

- ئەو كۆشە مندالە سەرورپىچكەت بۆ كى بەجى ھىشت و رۆيشتى...؟
ئەو شەوھەتا بەيانى. گرىبان و كەس نەخەوت. بەيانى تەرمەكەمان بردە قەبران و تەسلىم بەخاكامان كرد. بەدبەختىيەكە ھەموو بۆ ئەوانەيە كە لە پاشى بەجى ماون. پازدە نانخۆرى جى گر. پوولئى چىودارىش لە لايەكى دىكە. ئەو سەد لىرەشيان لە قەرزی دىكە دابۆوھ. سى سەد لىرەي شەرىكەي ھەرەوزى و چوارسەد لىرە سوود. ئەوانە وردە حىسابىك بوون كە لە پاشى بەجى ماوو.

گەورەي بنەمائەكان بۆ دانەوھي قەرز و قۆلە ھەر ئەورۆسبەي دەكەن، لە ئاكامدا بەكوچى دوايى خۆيان مىرات گرەكان تووشى رۆزى رەش دەبن و لەبن قەرز و قۆلە نايەنە دەر. لەگەل يەكئىك لە جىرانەكان باسى ئەو مەسەلەمان دەكرد. پرىك مات بوو و گوتى:

- «لىي گەرى بابم، كارت پىي نەبى. ھەتا نەمرن ھىچيان لى نايە...»
ئەو قسەيە وھك تىر كاري لە جەرگم كرد.
تەمەنى زۆرەي ئەو كچانەي كە مىردى دەكەن لە پازدە سال كەمترە.
كچى چارەرەش لە حالىكدا پىويستى بەبوو كە شووشە ھەيە و ئەوي نەيزانى مەسەلەي ژن و مىردا يەتسىيە بەشووي دەدەن دوو سال تىبەرناسوورئى، پىر

دهبې و پرنگی به پروانه وه نامېنې. زه ماوه نده که یان به ته واوی له بیر ناچیته وه، به جیگا ویان ده که ون. نه و جوړه بوو کانه دوو سال د هوام ناهیتن و دهمرن. له پاشان تا وانه که ی ده خه نه ته ستوی خوږیان و ده لپن «کچه هر له هه وه له وه نه خوږش بووه، دواى نه وه ی چوته ماله میردی نه خوږشیه که ی پهری ساندووه.»

ژن هیتان بۆ کوران خه رج زور هه لده گری و کاری هه موو که س نیبه. هر ده لپنی سه وادی پاتال ده که ن. ده بی دراویکی زور بدن به بنه ماله ی کچه که. له هه زار لیره وه ده ست پی ده که ن، چهند لیره نه ملاو نه ولا، جاری وایه ده بیته چهنه لیدان و به شتیک ده پرنه وه. نه و که سانه ی که شیریا یان پی نادری پیتان ده لپن «گهنده پیاو!» نه و مالانه ی که کوره کانیان له سه ر مرادن بۆ نه وه ی نیوی «گهنده پیاویان» به سه ر دانه پری هه تا ملان وه بن قهرز و قوله ده که ون و هرچی ماله بابی بووک بیانه وه ی نالپن نا. نه وانه ی که پوولیان نیبه ده بی ده ست بشون له ژن هیتان بۆ کوره کانیان و تا آخری عومریان بی ژن بن.

بنه ماله یه که ده ناسم به نیوی "چناران" چوار برا بوون له مالیدا، بابیان مردبوو و دوو په له ی زهوی له پاش به جی ما بوو. به لام نیستا سه پانی و ره نجبه ری خه لکی ده که ن برا گه وره که ژن و مندالی هه یه. برا چو که کان یه کیان ته مهنی سی و دوو ساله و نه وی تریان بیست و هه شت ساله، هه ر دوو کیان بی ژن و ره بنن، بوشیان نایه چونکه ته نانه ت په نادیکیان پاشه که وت نیبه. برا گه وره که ش سی کوری هه یه که نه وانه ی له سه ر مرادن. نو زده ساله، بیست و سی ساله و بیست و شه ش ساله ن. نه و شه ش پیاوه دواى نه وه ی مال نه ما سه ری پیداکه ن، نه یان توانی هاو سه ری ک بۆ خوږیان په یدا که ن. ره نگه تا هه ن نه شتوانن. له لایه کی دیکه شه وه نه وانه ی که ژنیان بۆ نایه ده که ونه سه ر زمانان و چی چاکیان پی نالپن...

با به س بی باسی نه و جوړه پیاوانه و بچینه سه ر پی و شوینی نه وانه ی که به هه زار نار هه تی و نه لالا و وه لالا و خو به ئاو و ئاور داده دن و شیریا بییان بۆ نادری. نه و جوړه دایک و باوکانه له حالیکدا کوره کانیان

بونی شیری خاویان له زاری دی و نازانن ژن هیتان به ری چ گیایه که ده بانخه نه داوه وه. به راستی کوره نازانن ژن و میردایه تی یانی چی، هر بویه رۆژ به رۆژ لاواز و سیس ده بی. کاتیک له مانای ژن هیتان حالی ده بی، ده گه ل کچیک یان ژنیکی که دلنی پیوه به تی په یمانی ژن و میردایه تی ده به ستی و هه وی به سه ر ژنه که ی پی شووی دینن. له پاشان ژنی هه وه لی به هیوای خودا به ره لالا ده کا و یان نه گه ر نه بیته کوسپیک له سه ر ریگای رایده گری. له دپه اتدا شتیک به نیوی ماره کردنی ره سمی و ده فته رخانه ناسن. ریوره سمی ماره کردن به شیوه ی ناسایی و له لایه ن مه لای دپوه به ری پوه ده چی.

به لام با نه وه ش بلپن نه وانه ی که ده یکه نه دوو ژن نه و که سانه ن که ده ستیان ده گاته وه زاریان و بره پوولیکیان هه یه به لام به شی زوریان جگه له تیر کردنی زگیان هیچی دیکه نازانن و ده لپن: «چ ده کری به شی نیمه ش هر نه وه بووه».

فه قیره کان خودای نه خواسته نه گه ر ژنه که یان شتیک لی بی مالویران ده بن، به خه ون نه بی ژنیان بۆ نایه ته وه و ده بی به پیوه میردی دانیشن. به لام نه گه ر میردی ژنیک بری و ژنه تا راده یه ک جحیل بی و له به ر دلان، باوکی ژنه ی که تا ملان وه بن قهرزان که وتوه به و رووداوه خوږحال ده بی، کچه پیوه ژنه که ی دینیته وه لای خو ی و هه ول ددها خیرا میردیک دیکه ی بۆ په یداکا.

نه و بی سه ره و به ره ییه له مه سه له ی ژن و میردایه تیدا نه ک ته نیا ده بیته هوی که م بوونی مندال، به لکو مردنی به تیکرایی و قران په ره پیده دا و نه وه راستییه کی حاشا هه لنه گره.

ژماره ی نه و پیاوانه ی که خاوه ن ژنن، له گه ل پیاوی بی ژن و ره بن له ئاوی دمیچی به رابه رن. زوریه ی پیوه میرده کان بریتن له و پیاوانه ی که ده سال یان بیست ساله ژنه کانیان مردوه. جگه له وانه ش ژماره ی نه و کچ و ژنانه ی که له به ر شیریا یی زور به میرد نه دراون و ماونه وه که نین.

زهو و زوو - مهرگ و مردن

له سه رزمیتری چوار ساله‌ی ئاوابی خۆمان - دمیرچی - و گوندی - نورگوز - که له وئی مامۆستای قوتابخانه‌م به پرسیار لهم و لهو و مال به مال گه‌ران له جه‌ده‌لیکدا نیوی سه‌رپه‌رشتی بنه‌ماله‌کانم نووسیوه.

له گوندی دمیرچی له ماوه‌ی چوار سالدا له سی سه‌د و په‌نجا بنه‌ماله ۲۲۶ مندال له دایک بووه، که هه‌شتا و یه‌ک مندال مردوون. لهو ماوه‌دا ۵۳ مندالی ساله‌کانی پیتشووش مردوون، به‌م چه‌شنه‌ده‌توانین بلین که له ۲۲۶ مندال سه‌د و سی و چواریان مردوون و نه‌وه‌د و دوو که‌س به‌دانیشتوانی ئاوابی زیاد بووه.

زۆریه‌ی ئه‌و مندالانه‌ی که له دایک بوون سالیان تیه‌وره‌نه‌سورپاوه و مردوون. ژماره‌یه‌ک له به‌ر دایکیان چوون و ژماره‌یه‌کیش به‌نه‌خۆشی زۆر چووک مردوون.

له ماوه‌ی ئه‌و چوار ساله‌دا سه‌دا سی و شه‌شیان لی مردووه هه‌روه‌کو به‌رچاو ده‌که‌وئ نیسه‌به‌ته‌کان زۆر لیک دوورن.

گونده‌کانی ئیمه مندالیان زۆره، لهو جیگیانیه‌ی که نه‌خۆشی هه‌مه‌لایه‌نه له گۆریدا نییه (ئاوابی ئیمه یه‌کیکه لهو جییه‌نه) ته‌نانه‌ت له هه‌لومه‌رجی زۆر دژواری ژیانیشدا زۆربوونی نفوس له ئارادایه. به‌لام ئه‌و زۆربوونی نفوسه‌ده‌توانی له‌وه‌ش زۆرتر بی که‌وابوو بۆ به‌رگری له مهرگی مندالان ده‌بی پینگا چاره‌یه‌ک بدۆزیتته‌وه.

له باری به‌خه‌یوکردنی مندال و ئاگا لی بوونی هه‌ر نازانن. ئه‌گه‌ر بشزانن چیان له ده‌ست نایه، چونکه له‌وپه‌ری نه‌داری و هه‌ژاری و ده‌سکورتی دان، کابرای دیهاتی به‌هیچ جور له ده‌ستی نایه ئه‌و جوهری پیتوسته ئاگای له منداله‌که‌ی بی و پیتی رابگا. ئه‌گه‌ر مندالیک له چه‌نگ مهرگ ده‌ریاز و رزگار بی و به‌ساوابی نه‌مری، هه‌شتا جیگای متمانه نییه و نه‌بوونی شیر و خواره‌مه‌نی پیتوست کز و لاوازی ده‌کا. له زستاندا به‌هۆی نه‌بوونی گه‌رمای پیتوست یان چه‌ده‌دووکه‌لی له راده‌به‌ده‌ر و ناخۆش

له‌وانه‌یه له نیو مالدا بخنکی. له هاوینیشدا دایک له ده‌ستی نایه به‌منداله‌که‌ی رابگا، چونکه ئه‌ویش وه‌ک هه‌موو ئه‌ندامانی بنه‌ماله له سه‌ره‌تای به‌هارا تا پایز ته‌واو ده‌بی له به‌یانی را تا شه‌وی له هه‌یج کاریک وه‌ک جووت و جو‌مال و بژار و ده‌سکه‌نه و جه‌نجه‌ر راناوه‌ستی و خه‌ریکی ئیش و کار ده‌بی. لهو ماوه‌دا دایک یان منداله‌که‌ی له سه‌وه‌ته‌یه‌ک ده‌نی و له کۆلی ده‌به‌ستی، یان له سووچیکی مووجه و مه‌زرا له‌به‌ر تاو و با به‌ته‌مای خوا به‌جیتی دیلی، زۆرجاران مندالی بیچاره له برسان ئه‌وه‌نده ده‌گری ماندوو ده‌بی و خه‌وی لی ده‌که‌وئ... دایک هه‌رچه‌ند دلی هه‌ر له‌لای منداله‌که‌یه‌تی، به‌لام له‌به‌ر پرکاری ته‌نیا جاریک ئه‌ویش به‌سه‌ر پیتوه ده‌توانی سه‌ر له منداله‌که‌ی بدا و شیری بداتی. ئه‌ویش ئه‌گه‌ر مه‌مکی شیری تیدابی. زۆریه‌ی دایکه‌کان له‌به‌رئه‌وه‌ی بوخۆیان خواره‌مه‌نییه‌کی و ناخۆن به‌ری دلایان بگری ته‌رایییان له مه‌مکیدا نییه، نان و پیواز، یان نان و هاروی چیه‌که شیره‌که‌ی چ بی؟

به‌م چه‌شنه‌هۆی به‌ره‌تی مهرگ نه‌داری و ده‌سته‌نگییه. دایک و بابیک که ته‌نانه‌ت دوو گه‌زیان هومایل بۆ کفنی خۆیان نییه، شیری خاوتین و خه‌ست له کوی بینن له جیاتی شیری دایک بیدهن به‌مندال. نه‌وه‌د له سه‌دی ئه‌و مندالانه‌ی که له هاویندا ده‌مرن به‌زگه‌شۆره‌ده‌چن. هاوار بۆ ئه‌و رۆژه‌ی که مندالیک زگه‌شۆره‌بگری، تازه‌نانی زیندووان ناخوا و هه‌یج که‌س به‌ته‌مای نییه. ئه‌و منداله‌ی که له‌به‌ر مه‌مکان نامری و گه‌وره‌ده‌بی، سه‌ره‌تای نارحه‌تییه‌تی و به‌برسییه‌تی و پرووت و قووتی گه‌وره‌ده‌بی و تا ئه‌و جیگایه‌ی که له ده‌ستی دی له‌گه‌ل که‌ند و کۆسپ و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی ژیان به‌ره‌که‌کانی ده‌کا.

یاداشته‌کانی من

قه‌دیمی گوتوویانه: «سه‌ریکی که نایه‌شی پریسکه‌ی لی نابه‌ست!» بۆ خوشم نازانم بۆ ئەو له‌په‌ر به‌میشک‌مدا هات که کاتژمبیریکی بۆ قوتابخانه‌که‌مان بکرم. تیماوم نازانم له‌ لای کئی بیدرکینم؟ هه‌لبه‌زینه‌وه‌ی ئەو که‌سانه‌ی که بۆیان نه‌ده‌کرا ته‌نانه‌ت دابین کردنی ته‌خته‌ ره‌شه‌ی قوتابخانه و میزی کلاسی مندالان هه‌ست پی بکه‌ن له‌ به‌راهه‌ر کرینی شتیکی وا زینه‌تیدا بۆ من بسوو به‌مه‌سه‌له و نه‌مه‌ده‌زانی به‌کوئی ده‌گا؟ له‌ لیژنه‌ی قوتابخانه‌ گوتیان: ئەوه ئیدی خه‌لک ئازاردانیکی به‌ناشکراهه! کاتژمبیر ده‌بی چ شتیکی بی؟ ئەو گونده له‌ زه‌مانی هه‌زه‌ته‌ی نووچه‌وه‌ هه‌ر به‌سه‌عاتی خودایی کات و ساتی خۆی دیاری کردوو. چما ئەوه چ عه‌یبیکی هه‌یه؟

کوێخا ده‌چیتته‌ شارۆچکه و له‌لای بازه‌س گله‌بی ده‌کا: ماوه‌به‌که له‌ سه‌ری داوه که بۆ قوتابخانه‌ کاتژمبیر بکری. نازانم کاتژمبیری بۆ چیه‌، شیری لی ده‌گری؟!... تکای لی کردبوو: ده‌سه‌رت گه‌ریم ئاغا گیان، ئیوه نامه‌به‌کی بۆ بنووسن به‌لکو ئەو فکهره‌ خراپه‌ی له‌سه‌ر بچیتته‌ ده‌ر. من به‌لینی ده‌ده‌م هه‌موو رۆژی به‌ر له‌وه‌ی رۆژ هه‌لی کیشکچی وه‌خه‌به‌ری بیی. ئەو له‌سه‌ر ئەوه‌ی نییه‌ بزانی که‌ی رۆژ ده‌بیته‌وه؟ ئەوه به‌ئه‌ستۆی من ئیدی خه‌رجی زیادی بۆ؟

له‌ قسه‌کانی ئاغا‌ی بازه‌س وا ده‌رکه‌وت که «به‌سه‌ره‌اتی کاتژمبیری ئاواپی» له‌ نیو یاداشته‌کانی من له‌ گوواری «وارلیق» دا خۆیندبووه که ده‌بگوت: «له‌ به‌سه‌ره‌اتی سه‌عات و دیاری کردنی کات و سات له‌ ئاواپی ئیوه خه‌به‌رم هه‌یه...» له‌ پاشان پریک له‌ یاداشته‌کان بۆ کوێخا ده‌گپیتته‌وه. دوای ئەوه‌ی کوێخا ئەو قسه‌نه‌ی له‌ بازه‌س گوئی لی ده‌بی، ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ ئاواپی و ده‌ست ده‌کا به‌قسه‌کردن بۆ خه‌لک و دژی من هانیان ده‌دا:

– مامۆستای قوتابخانه‌ مه‌سه‌له‌ی سه‌عاتی «مه‌لاکلش» ی گه‌یاندۆته‌ نیو رۆژنامه‌کانه‌وه.

– چما چی نووسیوه؟

– نووسیویه‌تی، نه‌ شووشه‌ی هه‌یه، نه‌ قورمیش نه‌ زه‌نگی هه‌یه و نه‌ ده‌قیقه ژمبیر! له‌ رووی سیبه‌ری ته‌پۆلکه‌وه‌ کاتی نوێزبان بۆ دیاری ده‌کا! هه‌یج شک له‌وه‌دا نییه‌ که ئاغا تووره‌ ده‌که‌ن... ئەو به‌سه‌ره‌اته‌ زا‌ربه‌زار ده‌گه‌ری. «ئهو مامۆستایه‌ نیشانه و ناسینی کات و سات له‌ کوئی ده‌زانی؟»

خه‌لک ئەوه‌یان ده‌گوت و قاقا پێده‌که‌نین... خه‌لک له‌ یاداشته‌کانی دیکه‌شم خه‌به‌ردار بوون، مه‌سه‌له‌ی «سوێند خواردن له‌ مائی کوێخا» خۆیندرايه‌وه. چاوش عه‌لی خۆی به‌پێکه‌نین خه‌نی کرد و ده‌یگوت: «راسته، بۆ وانه‌ بوو؟»

پاشان ده‌چیتته‌وه‌ مائی و به‌خیزانی ده‌لی: «له‌مه‌وبه‌دوا چاوی خۆت خورده‌که‌وه و پیت وانه‌بی پیاویکی که‌مم. له‌ نیو رۆژنامه‌ماندا باسم ده‌که‌ن و نیوم هه‌یه، ده‌بی بزانی له‌گه‌ل کئی به‌ره‌و‌رووی و ژنی کئی؟» ئەو یاداشته‌یان له‌ نیو ئاواپی «چیلیمیش» که له‌گه‌ل ئەم گونده‌ی ئیمه‌ رقه‌به‌ری بوو خۆیندبووه. ئەو یاداشته‌ په‌رده‌ی له‌سه‌ر سوێندخواردنی به‌نه‌ینی دانیشتوانی ئاواپی ئیمه‌ هه‌لگرت که به‌ته‌مای پیلان دژی (چیملی) یه‌کان خواردبوویان. ئەوانه‌ قاقه‌زیکیان نووسیبو و ده‌ست به‌ده‌ست ده‌یانگپرا که: «له‌مه‌وبه‌دوا ته‌گه‌ر رووداویکی ته‌وتۆ دووپات بۆوه دیاره‌ تاوانبار کتیبه؟»

دانیشتوانی گونده‌که‌ی ئیمه‌ش وه‌خۆ که‌وتبوون. ئەمنیان بانگ کرد: «ئهو به‌دناوییه‌ تاوانی تۆیه. رازی ئاواپیته‌ بلاوکرده‌تته‌وه. ئیستیا چ بکه‌ین؟ ته‌ماشام کرد کاره‌که‌ زۆر پیس بووه و خه‌ریکه‌ ده‌گاته‌ جیی باربیک، به‌دووردرتی قسه‌م بۆ کردن: «واده‌که‌م و وابچی...!» به‌لام به‌راستی بام هاته‌ به‌رچاوم هه‌تا بریکم هینانه‌وه‌ سه‌رخۆ.

به‌ده‌ختی هه‌ر یه‌ک و دوو نییه: دۆستان چووبونه‌ لای حاجی ئەحمه‌د میش و ئەویشیان لی راست کردبوومه‌وه:

- که ره شه لهی تۆشی نووسیوه. نووسیویه تی که ئیوهش به که ریکی شهل و بهسته زمان جووتی ده که ن.

به و قسانه مییش گر ده گری، یه خه ی باو کم ده گری و ده لئی:

- به و کوردهت بلئی سنوور و پی و شوینی خۆی بناسی و له سه ر پت و سینگی خۆی دانیشی. هیچ ده زانی خه لک له باره ی ئه ودا ده لئین چی؟ پیاو ده بیی ناگای له زمانی خۆی بی و بزانی ده لئی چی؟ به وی چی که ری من شه له و جووتی پیده که م؟ هیچ هه قی نییه باسی من بکا، زۆرم قه لئس کا که ره که م له جووتی ده که م. ئه گه ر چوومه ماله وی و داوای له ته نانیکم لی کرد نه مداتی.

ئه و قسانه باو کمی به ته وای تووره کردبوو.

- ئه تو که ی ده بییه حیسان. نه خیر نابی. مندالی خه لکی خزم و تاییه ی خۆیان له لای خه لکی سه ره به رز ده که ن، به للام تو ده چی دژی خه لکه که ی خۆت قسه ده که ی و ئابروویان ده به ی.

مییش ده چیته هه ر جبگایه ک باسی تو ده کا: چاوی خۆی خورده کاته وه له گه ل منی پی ناکری. به من ده لئین کوری حاجی ئه حمه د. به خولای نیفه کی ده پریم... بو ئه وه ی مییش ئارام که مه وه، له به رم دانه وانده و پرئیکی به قوریان و سه ده قه بووم.

ئیستا جیگایه تی باسی «بادی موستاک» بکه یین. ئه و سال هه ر له سه ر خه رمان ئاردی ته و او بوو. زه وادی خودای له مالدان نییه. دووتیان پاشه که وت هه بوو. هه شت سه ری خیزان له مالدان بوو. دوو ته لیس ئارد به دمی کئی داده ده ی؟

سه ره نجام له به ر ناچاری «ئایشی» ی کچی به سه د لیبه ده فرۆشی، به للام شه رتیان بو داده نییت و ده لئین ده بیی هه تا چوار سالی دیکه نه یگوتنه وه. ره نگه به و پووله بگه نه به هار. ئه و یاداشته شیان بو گیترا بووه، ئه ویش به باو کمی گوتبوو:

- براله! تازه من له لای خه لکی سه رم هه لئایه. کوره که ت نووسیویه تی و

به هه مو که سی راگه باندووه که من نانم نییه. ئه و کارانه سه ره نجامیکی خۆشی نییه. ئه وانه ی ئه و جوژه شتانه ده خوتنه وه ده لئین چی؟ کوره که ت هه رچی به سه ر زاریدا هات نایگیتته وه، نازانم بو به بیی ئه وه ی ده راو تا قی کاته وه له ئاو ده دا؟

له دواییدا گوتبووی: به خودای دوینی که ئه وه م بیست له حه بیه تان ده تگوت می شکم ته قی. ده موست بیتمه به ر ده رگا که تان و به مه حموود ئه فه ندی بلئیم: ئاخ تو له سه گ، حه رامزاده ی بیژوو، ئاردی من ته و او بووه به تو چی؟ ئه گه ر هاتمه به ر ده رگا که ت ده رم که! دیسانیش له به ر جیرانه تی شه یتانم به له عنه ت کرد و ددانم به جه رگم داگرت.

ته ماشام کرد چاک نییه، باب و باپیری ئیمه گوتویانه ئاده میزاد ده بیی دلئ جیران رابگری! «سه ی له به ر ساحه بی ده پاریزان!» به خودا له به ر تو نه با «سمایلاغا» خۆم ده مزانی چم به سه ر ئه و سه گ باوکه ده هیتنا!

باو کم تووره و په رووش لیتم وه ژووور که وت:

- یاره بیی کورم خیر و خۆشی له خۆت نه بیینی هیچی دیکه ت پی نالیم. خودایه زۆر شوکر بو به شت! له قه دیمه وه گوتویانه ئه گه ر مندالت شیت بی، دنیا شت بی، هیچه. ئه گه ر دانا و ئاقلیش بی، مالی دنیا ت ناوی. هیچ به لایه ک له مندالی خراب، خراپتر نییه. خودایه زۆر شوکر به به شی تو!

لائیلله لالا چون پتوه بووم. چوومه لای «موستاک» برئیک پارامه وه و داوای لی بوردنم کرد به قسه کانی من توژیک هاته وه سه رخۆ:

- کورم ئه من تووم زۆر خۆش ده وی. قه ت له بیرم ناچیتته وه که جارئیک له وه پیری ده سه نگیدا دوو پاکه تت تووتن دامییه. له به ر خاتری خۆت ده لئیم برئیک ئاقل به! ئاده میزاد ده بیی رازدار بی. پیاو نابی ده هۆل و زورنا به ده سه ته وه بگری و به ده ختی و چاره ره شی خه لکی رابگه به نی و ئابرووی که س و کاری خۆی له لای خزم و بیگانه بکاته پووشی به ر با...

باسی کامیان بکه م؟ ئه گه ر له باره ی هه ر کام له و مه سه لانه ی له یاداشته کاندانم باسم کردوون، جارئیکیان کوشتبام تا ئیستا سه د جار

مردبووم. له شارۆچکه دا به کیتک پرووداوی نه سپیته کانی بۆ کویتخا خویتندبووه و گوشاره کهی دابووه دهستی و کویتخا له گهڵ خۆی ده بهیتیتتهوه بۆ ئاوابی و له چایخانه دهیدهن به خویتنده واریک. پاش ئهوهی به ته وای گوی ددهنه نووسراوه که له حه یفان هه موو یه ک پارچه دهبه ئاور و هه ریه کهی قسه یه کی ده کهن:

- به خودا پیم وایه ئه و کوره شیت بووه و سه ری لی شیتواوه.

- کوره شیتیش کاری وانا کا؟

مه لامحه ده د گوتبووی: هات و جلو به رگی من نه سپی و رشکی تیدابوو، به و چی؟ وسین ئاغاش گوتبووی: ئه و نه سپی پزووی ده رپیتی منی له کویت دیوه؟ له پاشان گوتبووی: ئیمه بۆ خۆمان هه زارویه ک به دبه خستی و چاره ره شیمان هه یه، ئه ویش سه رباری له سه ر داده نی و ده چی له لای ئه م و ئه و ئابروومان ده با...

«چاوش غه نی» یان ناردبووه لای من و گوتبوویان پیتی بلتی: چاوه که م، خۆشه و یسته که م، خودات لی رازی بی، ئیمه له نه خلاق و ره فتاری تو رازین. لایکی بی فر و فیل و داوین پاکی و له سه ر کانی ته ماشای نامووسی خه لک ناکه ی. له قوتابخانه یه کی کاول و ره ق و ته قدا وه ک پیاوچاکان ده ژی و دنیات زۆر مه به ست نییه. به خودای جگه له تو هه رکه سیکی دیکه با سه عاتیکی هه لئه ده کرد و شیت ده بوو... به قسه مان بکه و وهره ده ست له و کرده وه ناحه زه ش هه لگره...»

له نیو مالیشدا یه ک له یه ک چاره ره شتر بووین. رۆژ نه بوو که له گه ل دایک و باو کم دمه قالی و شه رمان نه بی. له سه ره تاوه به ته ما بووم له به رابه ر تووره بوونی ئه واندا هیچ نه لیم و خۆ رابگریم، به لام له سه ره خۆبی و بیده نگی منیان به شتیکی دیکه مانا ده کرده وه:

«به ئیمه پیده که نی و گه پمان پی دده ی...» دوو سی که سی تر که ئه وانیش له ئاوابی ماموستای قوتابخانه بوون وه ک ئاوری بن کا ئاوره که یان خۆشتر ده کرد و دایک و باو کمیان هان ددها. یه کیان هاتبووه

لای دایکم و گوتبووی: «دایه عه تیفه، مه حموود هیچ نه ماوه نه ینووسی، ته نانه ت باسی ته نوور و کوچکا ور و به ره مالی تو شی کردووه، له سیره وه بگره تا پیاو هیچی به چی نه هیشتووه هه مووی نووسیوه...»

ئه و جار دایکم هه دای نه ددها: ئه وه ش هه ر له چاره ره شی خۆم ده زانم. خودا عه ولادی داوه به خه لک له به ری بحه سیته وه، به لام من له به ر سکا لای خه لک وه ئامان هاتووم. خۆزگه له باتی تو به ردیکی ره شم بوایه. سه د بریا له به رم چووبای. هه م ئابرووی خه لکت برد، هه م خۆت له به ر چاوی خه لک سووک کرد.

پیاو نازانی دهردی دلی خۆی له لای کی بلتی؟ ته گه ر مه سه له که ش هه ر وا به سووک و ساده بگری و به پیکه نین وه پشت گوتی بده ی تووره دهن. نازانن که ئه وه ئه وان نین که ده بی له به ر ده سکورتی و چاره ره شی شه رم بیانگرئ... ئای خودایه له و به لایه...

تووره یی خه لک دوا بی نایه. یه کیتک ده پرسئ:

- قوتابخانه ی چی؟

- ئه ویشی نووسیوه. نووسیویه که ده ولت پیتی راناگا.

میچه که یان به قامیش و پووش و په لاش داپۆشیوه. پارهمان نییه ته وای که ین، هیچ نه ماوه نه ینووسی.

هاوکاره کانیش دوا ی ئه وه ی نووسراوه کانی منیان له گوشارا خویتندبووه به توپ و ته شه ر و لاتا و پاش مله به که یفی خۆیان قسه یان بۆ هه لبه ستم: «زیاده له هه موو شتیکی فکری خۆی به نه سپی و گه نه و گه ند و گووه ماندوو کرده وه» ئه وانیش لایان سه بر بوو. رۆژتیک یه کیتک له وان هاته لام و به شتیویه کی دل سۆزانه وه گوتی:

- مه حموود ئه فه ندی ئه وانه چن ده یان نووسی؟ مانگا پوولی خواردووه به جعه نده م با بیخوا. به خودای براله کاتیک ئه و شتانه ی تو ده خویتینه وه، ئیمه له جیاتی تو له به ر خه جاله تی سه رمان هه لئایه...

چیروکی ئه و مانگایه ی که پووله که ی خواردبوو، له هه موو جیگایه ک

دهنگی دابووه و بو پیکه نین ده بانگیتراوه.

به سه رها تی نه و ژنه ده لیم که له ته ویله مانگا که ی پوولته که ی له که لینی دیوار هیتنا بووه دهر و خوار دبووی، له بیرتان ماوه؟
رژتیک ژنه به قه لسی بهر دهر گای پی گرتم و هرچی به سه زاریدا هات پی پی گوتم: «مال ئی خوومه، گا ئی خوومه و پوولی خوومی خوار دووه، به خه لکی چی، نه تو بو زگت دیشی؟ تو چی...»

کاتییک ته ماشای کرد قیژه و هه را بی فایده یه، دهستی کرد به پارانه وه و لالانه وه: «ده سهرت گه ریم مه حموود نه فهندی. بلپی له به رئه وه ی گایه که پوولته که ی خوار دووه بمگرن و زبندانیم که ن؟ جیرانه کان ده لین پیت وانه بی تاوانیکی چووکه. وهره تو نه و خودایه ی ده پیه رستی راستیه که ی بلپی هیچم لی ناکه ن؟ نه گهر پیم بلپی هیلکه یه کت بو دینم. کچه که مت ده ده می. خو له تو ی چاکتر نادم؟»

بلیم چی؟ چونیان حالی که م؟ ته نیا چاووش غه نی دهیزانی من ده لیم چی و چم له دل دایه. خودا هه لئاگری ژوری یارمه تی ده کردم و له ههر جیگایه ک بو ی هه لکه وتبا داده نیش و به خه لکی ده گوت نه و نووسراوانه به قازانجن و لایه نگری له ئیوه ده کا. جگه له وه لخواشی منیشی ده داوه:

- گوئ مه ده قسه ی خه لکی! هه تا ده توانی بنووسه، که س نه زانی نه من ده زانم که نه و هه موو هه ول و تیکوشان و زحمه ته ی تو له بهر خاتری ئیمه یه.

پروپوچ - شیله ی تریاک

چهند شیعریک له سه ر قاقه زیک چاپ کراوه له بازاری دایان ناوه و به ده «قرۆش» ده یفرۆشن. هه موو جار ی که ده چوومه شارۆچکه ده مدیت که پیاوینکی ده موچاو باریک و کزه لۆ که بن هه نگلی پره له و قاقه زانه و به ده نگیکی بهرز هاوار ده کا:

«له مهرگ نزیک بوویه وه هینده ت لی دوور نییه...
نه و رۆژه ی که له شت ده نیینه ژیر گل...»

دلته به دنیا خو ش مه که چونکه وه فای بو که س نییه...»

دهنگی له به رئه وه ی به سو ز و دلگه ره سرنجی هه موو ریبواریک بو لای خو ی راده کی شتی و هه ریه که ی دانه یه کی لی ده کرن. نه و شیعرانه له هه موو جیگایه ک هه ن. بو وینه له میوانخانه، کاروان سه را، دووکان و دیواری ماله کان...

هه موو رۆژی پیاووه که به و دهنگه نه رم و خه فه تباره ی خو ی به کوچه و بازاردا دی و ده چی و هاوار ده کا. خه لک به و دهنگه راهاتوون و نه و شیعرانه له هه موو مالتیک هه یه. له مالتی که داده نیشن یه کیک به سه روگوئ شکاوی ده یخوینینه وه و نه وانی دیکه سه ر داده خه ن و گوئ راده گرن و پی نی نه شه ده بن و ده لین: «بیخویننه وه، دهنگ هه لینه، دیسانیش بیخویننه وه.» نه گهر سه د جاریشان گوئ لی بی هه ر تیر نابن.

جاریک به دهنگ خویندمه وه به هه وای کابرای گۆرین، هه موو تاریفیان کردم و دو عایان بو کردم.

بو خو بان ناتوانن بیخویننه وه. ده لین: نه و شیعر و دو عایانه له ماله هه ر که سی کدا بن به ره که تی تیده که وئ. له گوندی خو مان "دمیرچی" چوومه وه تاغی کویتخا ته ماشام کرد خه لکیکی ژور کوئوونه وه، به لام له بهر چه قه چه ق و گورپه و هه للا که س ئاگای له که س نییه و له وانه یه میچه که یان به سه ردا پرووخی. هه ر کامه ی سکا لایه کیان هه بوو. له ده ست

نه خوځای من، گرمی کتیب

وهرزی پشوودانه. بهر ژله بهر کارکردن فریای موتالا و نووسین ناکه وم. تازه ته گهر هه لیش بی بۆ ده کړی له بهر گرمه گرم و زهنازه نا کتیبیک بخوینیه وه یان شتیک بنووسی؟ دیوکی شپو و شپوزه و پر له مندال! ههم جیگای خوارده و ههم جیگای دانیشتن. دوو سی جار به ته ما بووم ده ستیک به ماله که ماندا بینم و بریکی ریکوپییک کهم. ههمو جار ی له گه ل دایکم لیمان ده بووه شه! بی ده نگه م لی ده کرد و ریسه کهم لی ده بووه خوری.

ته گهر پیاو چاو له زهنازه نا و شپوزه یه کهش بیوش، ناتوانی موتالا بکا، یان شتیک بنووسی، هات و هاوار به جیگای خوئی. ده رگاکه کوسپیکی گه وره یه. ته گهر پیوه یی دده ی دیو ده بیسته تاریکه سلات و چاو چاو نابینی. ته گهر پیوه یی ناده ی مریشک و جووچکه له وانیه چاوت بکولن و له ویی دانین، ریکاچاره یه کیش نییه. جا له بهر ته و گروگرفتانه چاکترین کات بۆ موتالا و نووسین ههر شه وه.

هاوینان که شه وه کانی زور فینکه ههمو له سهر بان ده خه ون و من ته نیا له ژووری ده مینمه وه، کاتیک بیر له بیده نگی شه و ده که موه ده حه سیمه وه. له پاشان ده ست ده کهم به نووسین و موتالا کردن. له نیو جیگاشدا ههر خه ریک ده بم، به دانیشتنه وه یان له سهر پشت شت ده خوینمه وه، نووسین بۆ من مه سه له یه کی زور گرینگه. جاری وایه هه ست ده کهم یه کییک به سیخورمه له گورچووم ده کوتی. هه زار و یه که مه سه له هه یه بۆ نووسین، زور جار ان هه ست ده کهم که دار و دیوار و پاتال و مریشک و جووچکه هاوار ده کهن: «ئیمه ش له بیر مه که و بماننوسه. قسه له ئیمه بکه و ئیمه ش وه قسه بیته». ده بی ته و گونده دووره شار و نه ناسراوه له نا ناتولی به زمانی قه له م بناسینم.

کتیبه کان، قاقه ز و شتی له م بابه ته له چه مه دانه کهم دینمه ده ر. وه که به چکه مه لیکی غه ریب و په ره وازه که له سووچیکی هیلان ده کا، له

کتی؟ کهس نه یه زانی. کاتیک وه ژوور که وتم کویتخا نه راندی: بیده نگ بن. مه محمود نه فندی جاریکمان ته و شیعرا نه بۆ بخوینیه وه با هاوولا تیبه کان گوئیان لی بی. هه را و هوریا و هات و هاوار وه که تاو به تاوور داکری، دامرکا. منیش به ده نگ خویندمه وه. ههمو بیده نگ بوون و رق و قه لسی کهم بوونه وه و شه ر و کیش له بیر چوونه وه. ره خه کان خرانه پشت گوئی. ته و شیعرا نه ی که باسی پچرانه وه له ژیان ده کهن وه که شتیک نه شه بزوین ههمو ی هیئانه وه سهر حال.

کویتخا گوئی:

- تا که ی ده ست هه لئاگرن. شه ر به سه. له گه ل یه که ته با و برا بن و به شه ر مه یه ن. گوئی بده نی بزاین چ نووسراوه: "ههمو ده چینه بن بسته خاکیک"

ههمو یان ده ستیان کرد به پارانه وه:

- یاره بی ره حه مت له بابت، ئیمه ت ناسووده کرد. له به یانییه وه یه که پشو له سهر شتی هیچ و پوچ و مالی دنیا شه ر و کیش و دم به دممه مان بوو.

دوای پارانه وه یه کی زور به ره زامه ندی ههر یه که ی روویان له لایه کی کرد و رویشتن.

کویتخا رووی له من کرد و گوئی: "ته و شیعرا نه له چه که و چول و ژاندرمه به هیترن؟!"

لایه کی دایانده نیتیم. رۆژی دوا بیی ته ماشا ده کهم وهک تۆوی نیتو زهوی پرش و بلاو بوونهوه. مندالدهکان هه ر قاقه زیککی وه بهر دهستیان کهوئ کهوای دههه و کایه ی پی ده کهن ناچارم هه موو جارئ دوا ی ته و او بوونی کاره کهم له چه مه دانه که بیان باوئمه وه و به شتیک بیبه ستم.

به رۆژ وهک مریشکی وه هیلکه هاتوو که به گاره گار خو له سوو چیک داوئ، منیش ئارا و قارام لی هه لده گیرئ. هه زار و یهک مه به ست و سووژه بو نووسین له میشکمدار یز بوون. به لام له بهر بی جئ و پیبی ده ستم وه هیچ کوئ را ناگا و چاوهروانی شه وم. دیاره نووسینیش به بی که لوپه لی پیویست ناکرئ. ته وای نیتومال سهر و بن که ی شتیک وهک سه نده لی و میز وه گیر ناکه وئ. جارئکیان دوو به ردی گه وره م هیناوه مال، ته خته دارئکم پی رایه ل کردن و نیتوم لینا میز. له وه چاکترم بوچی بوو؟ به لام دوا ی دوو رۆژان باو کم ته وهشی پی ره وانه دیم و به رده کانی فرئ دا: "ته وه ته یوه شیت بووه بو خوئی نازانی چ دهکا."

دوو چه مه ندانی شکاوم هه بوو. له سه ر یه کم دانان و ده ستم کرد به نووسین. سه رینیکیشم له بن خو م دانا. چه ند رۆژیشم به م چه شنه تیپه ر کرد. به لام له و ریگایه شه وه به ئاکام نه گه یشتم و چم بو نه کرا. ناچار په نام برد بو به ره کوئی دراو و له سه ری دانیشتم، کتیبیکم له سه ر پانم داده نا و له سه رم ده نووسی. به وهش رازی بووم به لام...

شه ویک باو کم له کولانه وه ته ماشا دهکا و ده بینی نیوه شه وه، چرا دا یسی و من به خه به رم. قه لس ده بی و ده ست دهکا به پرته و بۆله: "جندۆکه ناهیلن بخه وئ." بو سه یینی ده چیتته لای نوشته نووس، نوشته م بو بنووسی. به لام نوشته نووس هیچی بو نه نووسیوو. له بهرچی نه بنووسیوو نازانم. رهنگه ده لیله که ی هه ر ته وه بو بی که من خوئنده وارم و نایه وه ئ سو ری ئاشکرا بی. باو کم به توو ره بی گوتیوو: «بو هه موو که س ده نووسی، به لام هه ر که گه یشته ئیمه ده ستی ده لهرزی، نازانم بو پیتی وایه دراوی ئیمه قه لبه و ناچی؟» کاتیک ته وه م بیست خو م بو رانه گیرا و گرم گرت و زۆر توو ره بووم.

که شف و که راماتی شیخ

ئاوایی "بۆبالی" جیرانه گوندی ئیمه یه و پیاویکی لیبه به ناوی شیخ مراد. له ماوه یه کی کورتدا هه موو ولات دهنگی داوه و باس باسی شیخ مراد بوو: "شیتخی ئیمه له گه ل جندۆکه و په ربان قسه دهکا و شت گه لیککی دیکه له و که راماتانه." رووداوه کهم پرسی، مه سه له که به م جو ره بووه؛ پیاویک به میوانی ده چیتته مال ه شیخ مراد، دوا ی ته وه ی داری له سو به که ی داوئ، روو له کابرای میوان دهکا و ده لی: "سو فی شه مچه کهم ده یه سو به که ی هه لکه م" شانسی خو ی ته ویش شه مچه ی پی ده بی، ده ست ده با بو گیر فان و شه مچه که ده دا به شیخ. هه موو مه سه له که ته وه نده بووه. ته وانه ی که له وئ بوون به سه رسورمانه وه له شیخ مراد ده پرسن: "به چی را زانیت که ته و میوانه شه مچه ی پیبه؟"

شیخ له وه لامدا ده لی: "خو له خو را نیبه که ته و هه مووه دو عایه ده خوئیم و له بهر خودا ده پارئمه وه"

به نیتو گونده که ی ئیمه دا چه میک تیده په ری بی ته وه ی که لکی لی وه رگیرئ، ته و فه لا و جوو تیرانه ی که له نزیک چه م خه ریکی ئیش و کارن ره مه زانان که توونیا یه تی هیرشیا ن بو دینئ، رۆژی دوو سی جار له حه بیه تان هه روا به جلوه رگه وه خو له ئا هه لده کیشن، جلوه رگه کانیان به ته وای ویشک نابیتته وه و دوو باره شالاو ده به ن بو ئا و. ژن و پیاو حه جمینیا ن لی هه لده گیرئ و وه ئامان دین، چاره یه کیان نیبه، هاوین و کار برست له ئاده میزاد ده برن و توونیا یه تیا ن زۆر پیوه. دوو سی جار دایکم له نیتو چۆمدا دلی له خو ببۆوه و به بی هۆشی له نیتو ئاویان هینا بووه دهر.

جاری وایه له گه رمان به جه ره و گوژان ئاوی وه سه ر خو یان ده گتیرن، به م جو ره بریک خو فینک ده که نه وه و بو ماوه یه کی کورت چاو له سه ر یه ک داده نین و ده حه سینه وه. دوا ی ته وه ی به ربانگیا ن کرده وه و بووژانه وه ده ست ده که ن به درۆ هه لبه ستن و مه ته لۆکه و لاتا و پیندا دان به رۆژوو خو ران: "ته وانه ی که به رۆژوو ده بن و له توونیا ن و گه رمان وه کو چزیلکیان لی دی"

کوانوو

کاتیک قسه له کوانوو دهکری لاتان وانه بی به کارهبا و گاز دهگرن. نهوهی باسی نهکری نهو جوړه شتانهیه.

هروهها له کهلین و قوژینی ناوچهی نیمه شوتین گهلیک هه که پیتیان دهلین "نهزرگه؛" لهو نهزرگانه، بهنیتیو دهرمان کردن بهکهیفی تو خه لک دهروو تیننهوه. دهروربه پرپه تی لهو نهزرگانه، هه کهسیک که پهنگی زهرد بوو یان سهری ئیشا به غاردان دهیبه نه نهو شوتانه... رۆژ نیسه ژمارهیه که خو نهگه یینه نهو جوړه جیگایانه. بهلام به بی پوول کهس به مراد ناگا. پوول کهس ده بی زور بی نهگینا چی پی جیبه جی نابی. لانی کهم هه کهسهی ده بی لیرهیه که بدا. نهو سهر شه خسهی که که له شاخی لی دهگرن له ناوایی "قرلقیه" دایه. له گه ل گونده کهی نیمه هیته لیک دور نین. هه موو رۆژی ژمارهیه که له گونده کهی نیمه و دهروربه بۆ زیارهت دهچنه نهو گونده. ناوایی "بووا" ش شه خسیکی لینی بهنیتیو "گلین جیک". مشتته ری ویش کهم نین. هه دهر دیکت هه بی ده توانی خو ت بگه یه نیسه سهر نهو شه خسانه. نهو نهزرگه و شه خسانه ش وه که نه خو شخانه کان ده بنه چه ندین بهش.

بهلام چوون بۆ سهر چاک و شه خسان به پی بهرنامهیه و هه را و سهر سهری و له خو را ناتوانی بچه سهر هه شه خسیکی که ئیشتیات لی بی. دین پر یک ناو له ده فریک ده کهن و دهرزبیه کی له نیتو داوین. نووکی دهرزبیه که رووی له هه شه خس و گوندیک بی دهچنه نهو گونده. خه لک پیتیان وایه نهگه ر نووکی دهرزبیه که ژنگ بیتنی نه خو شه که چاک ده بیتته وه.

ماوهیه که له مه وه بهر دایکم گوتی: کرمت هه یه، هه دووک لاقی لی ده که وشیک کردم و گوتی ده بی بتبهم ده ستت به زگدا بیتن و دایالین. زورم شیر و ریتی بۆ هیناوه، بهلام نه متوانی رازی کهم. ناچار چووم زگیان بۆ دامالیم و سهر قه له مانه شمان دا.

رۆژی قیامت دهچنه به هه شت. لهوی له بهر ا بهر کاره چاکه کانی خو یاندا له و په ری خو شیدا ده ژین و ته ماشای سووتانی نهو که سانه ده کهن که له دنیا عیبادته تی خودایان نه کردوه.

سی رۆژان بی پسانه وه بایه کی توند هات. تا قمی که پیتیان خو ش بوو و ژمارهیه کی زوریش پی نارچهت بوون.

"هسو" کوپی نه حمده شیت سه تلوجه می گرت. دوا ی هاموشویه کی زور بۆ شاروچکه و شار چاک بۆوه و خودا دایه وه. له لایه کی دیکه شه وه رۆژوانه کان به فینک بوونی هه وا زور خو ش حال بوون و که یفیان ساز بوو.

هه وه ختی که گیتزه لوو که باقه گه مان وه حه وا ده خا بی ئیخیار سرنجی ئاده میزاد بۆ لای خو ی راده کیشی. کاتیک من ته ماشای گیتزه لوو که ده کهم باو کم ده ست ده کا به لاتا و پیدادان: "هه تا زورتری ته ماشا که ی زیاتر خو ی شیت ده کا. بهر ده له ئاسمانه وه بیاری خه تاته و هو ی پرش و بلاو کردنی نهو باقانه توی. نه گه ر توش وه که نیمه سه رت بهر ده یه وه و ته ماشای نه که ی، وای لی نایه "ناچار سه رم بهر ده ده مه وه و چاو له گیتزه لوو که ناکه م. که چی گیتزه لوو که باقه کان زیاتر بلاو ده کا ته وه.

بهلام هه وا هه میسه وانیسه، جاری وایه سربوهی با نایه و ئاده میزاد له گه رمان پشوی نایه ته ده ر. له "ناق بایر" دروینه ی چیتو دمان ده کرد. پیوا له گه رمان جهرگی ده بووه که باب. جار نا جار یک که بایه که ده هات، بهلام بی فایده بوو باو کم ئاره زووی هه وای فینکی رۆژی پیشوو ده کا:

- نه ورۆ هه وا چه نده گه رمه؟

جیگای نه ورۆ مان له بهر ته پۆلکه با نایگری. بهلام دوینتی جیگامان بلیند بوو.

ده لیم: باب هه سهر ته پۆلکه کان ئیستاش هه ر فینکه. ئیره له قولدایه بۆیه گه رمه.

ده لی: کوپم لیمان گه ری نهو قسانه مه که. ده ست له کاری خودا مه ده. ئیره قولله، هووهی گه رمه، نه ولاتر سارده. بۆ چما خوی ئیره و نهوی هه ر به که نیسه؟

که رامهت نوندانی ئەو کاره ئەو دەسته دیاری دهکا که دایده مالتی. یه کیچ که دهمری خیرا جیگای پرده بیته وه، هەر بۆیه ئەو شه خسانه بنه بر ناین. نه خوشیش هیچ کاتیک ته و او بوونی نییه و ژبان له سه ره ئەو پی و شوینه درێژهی دهی.

نه خوشی شیخ و دهرویشی

له ولاتی ئیمه نه خوشییه کی دیکه ش ههیه. نه خوشی "دهرویشایه تی." ئەو دهرویش و شیخانه ئەگەر لییان بکۆلییه وه بۆ خوشیان نازانن وه دوای کام "ته ریهت" دهکهن.

له هاوینی ۱۹۴۷ چوممه یازده گوندان و سه رم لیدان، جگه له و یازده گونده چۆنییه تی ژبانی بیست ئاوی دیکه شم له بهر چاو بوو و ده مزانی له چ حالدان، ئاوی "هی چیپ" شیخ و دهرویشی له وانی دیکه که متر بوو. به په نجا ئاوی دهگه نه سه د و په نجا مال. مندالنه کان پییان خوشه بینه دهرویش. له ئاوی ئیمه به په یه وانی ته ریهت ده لین شیخ، بستیک ردین داده نین و بهروالته خوینان و پیشان ده دن که ده ستیان له دنیا هه لگرتوو و روویان له خودا کردوو. رۆژ هه تا ئیواری و شه و رۆژ کاریان بۆته دهفه لیدان و دوعا خویندی به درۆ.

گه و ره ی ئەو شیخانه محمه د ئەفه ندییه، بۆ خوێ دانیشتووی ئاوی "چکیچ له ره" پیاوکی زۆر ماقووله، ئەو که سانه ی که پییان خوشه بینه مرید دهی له بیری دیاری و پیشکه شدا بن و به دهستی به تال نه چنه خزمهت شیخ. مریدهکانی له سه ره ئەو باوه رهن که شیخ رۆژانی ههینی له کابه نوێ دهکا.

خه لک له هه موو لایه که وه، دهسته دهسته دین بۆ زیاره تی محمه د ئەفه ندی. هیچ کهس به دهستی خالی له رووی هه لئایه زیاره تی بکا، خه لک پییان وایه زیاره ت کردنی شیخان ئه رک و وه زیفه یه، به لام که م و هه یه که شیخ سه ره له مریدهکانی خوێ بدا.

زستان بوو و به یانی له چایخانه ی ئاوی دانیشتبوو، ژماره یه که له مریدهکانی محمه د ئەفه ندی له وێ قوت بوونه وه. میوانهکانی ئیمه ئەوه ندیان باران به سه ردا باریبوو ده تگوت مشکن له ئاویان هه لکیشاون. له سه ره ئەو حاله ش را هه ر قلی و بلیان بوو و ده بانگوت: "خودا بۆ

تاقىبكارى ئەو بارانەى بەسەر ئىمەدا باراندووه و ويستوويه بزاني خۆراگرى و ئىمانى ئىمە تاچ رادەبەكە. " سىز دە كەس بوون. ھەموو پەپرەوى تەرىقەت و بەلبىكدانەوھى ئىمە ھەموويان " شىخ. " ئەوى چكۆلەيان نۆزدە سالە بوو.

لە ئاوايى "ئاپارات" و "ياشيل ئاوا" را ھاتبوون، كە تا ئاوايى ئىمە بەپىيان پىنج سەعات بوو.

ئەو شەوہ چار دە كەس لە ديويكىدا خەوتىن. منيش لىم قەوما! ھەر دەبا واشم لى بى. شەش دەستمان جىگاوبان راخست. بۆ خۆشم لەبەر دەركە لەسەر سندوقە كۆنىك خەوتىم. پشووہەكيان دا و راست بوونەوہ. يەكيان دوو دەورى دەست داہە. لىكى دەدان و زرينگەيان لى بەرز دەبۆوہ - نازانم بەو دەورىانە دەلتىن چى - يەكى تريان دەستى دا كەرەنا و يەكىكى تريان دەستى كرد بەخوتىندەوہى:

لە تەك عيسا لە ئاسمانان

لە تەك مووسا لە كىوى توور

لە تەك موھمەد پىغەمبەرى ئاخىر زەمان

ستائىشى تۆ دەكەم، ئەى مەزنى من

ئەوسال بەھۆى درىژبوونەوہى زستان و سەرما و سۆل و كەم بوونى بەرھەم، دەتوانىن بلتىن بوونە ئەندامىك لە مالە شىخ. بەلى! بەراستى بەفر و سەرما و سۆل و سەخلەت بى حىكەت نىيە. دەلتى ئادەمىزاد تەنيا لە كاتى بەلا و ناپەھەتيدا خوداى وەبىر دەكەوتتەوہ.

ور دە وردە مريد زۆر بوون، محەمەد ئەفەندى لەبەرئەوہى بەتەنيايى نەيدەتوانى ئەو ھەمووہ مېگەلە مەرە بدۆشى، ناچار بۆ يارمەتى شوانى دىكەى گرت و بۆ ھەر ناوچە نوپنەرىكى رەوانە كرد و بۆ تاقمىكىش ئىيجازەى خەلىفايەتى نووسى. لە ئاوايى ئىمەدا پشك بەناوى حاجى ھەسەن خواجه مەشھور بە "شىخ چاوش" وەدەرکەوت. حاجى ئەفەندى

لەگەل شىخ مورتەزا دانىشتوى ئاوايى "بوويالى" پىئوہندى ھەبە، ئەوئىش لەگەل محەمەد ئەفەندى لە پىئوہندىداہە.

بە مانايەكى دىكە محەمەد ئەفەندى، شىخ مورتەزاي كردۆتە پى سپىراوى ناوچە، ئەوئىش بۆ گوندىك يان چەند گوند نوپنەرىكى دەنارد.

حاجى ئەفەندى بەرلەوہى تاو بکەوئى و پىش ھەموو كەس خۆ دەگەپەنیتە خانەقا، بۆ ئەوہى سرنجى خەلك بۆ لای خۆى راكىشى و بيانكاتە مريد. كارى سەير و گۆلمەزى سەرسورپھىنەر دەگىرئى! دواى ئەوہى يەكىكى دیتەوہ و فرىوى دا، فىرى دەكا كە لەلای مەلا مورتەزا چۆن ھەستى و دانىشى و بلتى چى. پاش ئەوہى كابرالى لە گرىژنە برد، دەبى وەك مريدىكى بىچارە بەھەزار بەدبەختى ديارى نامادە بكا و ئىيجازەى بدەن بەخزمەت شىخ بگا. دواى ئەوہى بەخزمەت شىخ گەيشت نىونووسى دەكەن و نىئوہكەى لە سەرەتاوہ بەشىخى گەورە و لەپاشان بەخەلكى ئاوايى و گوندەكانى دەوروبەر رادەگەپەنن. پاش پەسندكردن و وەرگرتن دەگەپتەوہ و ھەوہلەين كارىكى كە دەيكا ردىن دانانە و حالەتى دەروئىشى بەخۆبەوہ دەگرئى و دوو سى رۆژان بەئاوايىبەكانى دەوروبەردا دەگەپئى. سەرەنجام دەبى لەگەل مريدەكانى دىكە بىتتە ئاشنا. ھەر وەھا دەبى دەسحىبىكى نەوود و نۆ دەنكىشى بەدەستەوہ بى. ئەوہ ئاخىرىن كارە و دەروئىشىكى بەتەواو مانايە.

حاجى ئەفەندى جگە لە چەند كەسىك خەلكىكى زۆرى كردە مريد، بۆ وپنە لەگەل چاوش غەنى و براكەى ھىچى بۆ نەكرا.

چاوش غەنى باش دەزانى لەگەل ئەو شىخانە چلۆن بچوولتتەوہ و بۆ ئەوہى رقى لى ھەلنەگرن و رىز و حورمەتى خۆى رابگرئى دەلتى: بە "ياھوو ياھوو ئا و پلاوہ، بەھای ھايى و ھوو چا خۆشە و قاوہ!" براينە بەو چەشنە دوعا و پارانەوانە ھىچ كارىك جىبەجئى نابى. بەر لە ھەموو شتىك دەبى دل و دەروون و نىت چاك بى. گەران بەدئياندا و مەولا مەولا گوتن ھىچ دەردىكى دەرمان ناکا، راگەيشتن بەكاروبارى مووچە و

مهزراکه تان سهد بهر ابره له وهی چاکتره. "دهستی ماندوو له سهر زگی تیره" خودا نهو که سانهی خوش دوهی که به دهست و مستی خوین دهژین و خه لک ناروو تیننه وه.

نهو قسانه شوین له سهر مریدان دانائین و وهک بایهک به په ناگو تیاندا دی و دهروا، جگه له وه گالتهش به قسه کانی دهکهن.

له مریدهکان ده پرسم: "حاجی نه فندی چیتان پین ده لئی؟" ده لئی له زاری یهک تفیون هه موویان ده لئین: "ههر که سیکی به قسهی شیخ بکا و وه دوای وی بکه وی قه له می به خشین به سهر هه موو گوناچیکی رابردوو و داهاتووی ده کیشری و جیگای به هه شته." نه وه ندهی خودا ههز دهکا پیس و پوخلیون، به لام له بهر ابره دا سهد هینده فیلاوی و ده غه ل و دروزن و به لای راستیبه وه ناچن. ههر ده لئی پیس و پوخلیوی به شیکه له مرید بوون. جا مندالئیکی یازده ساله که به ویی و شوینه بجیته پیتشه ده بی چون له کل بیته ده؟ شیخی گه وره ده لئی: "دوای نه وهی بوویه مرید ههر کار پکی بیکه ی بو خوت حه لاله و ده گهی به مراد!" نه گهر وا بی به مراد گه یشتن زور هاسانه!

رژتیک حاجی نه فندی له داو خست و پیم گوت: پیاوی خوداناس ده بی راست و دروست بی و بی فروفیل، "به لام کاری ئیوه هه مووی به پیچه وانیه" گوتی: مه موود نه فندی دهست له م قسانه هه لگره، هینده کفر مه که. ورده ورده خه ربکی کافر ده بی ها!

رژتیک دیکه له چایخانهی ناوایی تووشی یهک هاتین، پرووی له خه لک کرد و گوتی: "نهو ناغایه باوه ری به شیخی گه وره نیبه."

نهوانه ی که ریگای ته ریقهت هه لده بیژین، ئیدی دهست له رهش و سپی نادهن، ژماره کی زور له خوین کو ده که نه وه، دهفه هه لده گرن و ههر رژوی به سهر گوندیک داده دن، دوای نه وهی سچ چوار رژو زگی خه لکیان شیل و چیان به دهسته وه نه هیشتن، ژماره یه کی دیکه شیان ده رویش ره گه ل ده که وی و دهچن بو گوندیکی دیکه... دوای نه وهی چه ند گوندیک گهران و سهد،

سهد و په نجا که سیکی کو بوونه وه، بو زیاره تی شیخ دهچنه گوندی "چکیچ لی." نیگه رانی نه وهی مه بن که نهو هه مووه خه لکه له کوئی ده مینیتته وه و چ دهخون. نابی له موعجیبه و که رامه تی شیخ بی خه بهر بی. نه گهر پیوست بی هه روا به برسیایه تی و به هیوای خودا له په نا دیوار دهخون.

لهو گهران و هاموشویه دا محمه ده نه فندی دیاریبه کی زوری بو کو ده بیته وه. چاوت به ههر که سیکی ده که وی هه مبانیه کی به کو له وه یه و ده لئی به سهر باز دهچن بو "یه مهن." نه وهی له سهر ریگای خوین به سوال و سه ده قه و دهست بری وه گیران ده که وی به ناوی دیاری دیده ن به شیخی گه وره. خه لکیش هه رچی ده یانده نی ده لئین: "نهو خیر و سه ده قانه به فیرو نارون، شیخ پیاویکی چاکه و دوای قه بوول ده بی نه گهر روو له ناسمان بکا و پیاویته وه خیر و بهر کهت ده باری."

به لام ئیستاش بو م روون نه بووه، نهو کابرایه نه گهر هینده پیاوی چاکه و له خودا نزیکه نه دی بو خوئی و مریده کانی له فه قیری و چاره ره شی رزگا ناکا؟

سالی پیتشوو محمه ده نه فندی بو خه لک رووتانده وه ژماره یه کی بو گونده کان وه ری خست. دهچوونه ههر گوندیک به شیعر خوینده وه و حایوحوو له ماله کوئخا وه ژوور ده که وتن، دوای تو خوش و من خوش و دهست ماچ کردن له سه رووی هه موو خه لکه که داده نیشتن و قاقه زی شیخیان دینا ده ر و پیشانیان ده دان. کوئخا له گه ل خه لک قسه ده کا. له پاشان خه لکه که یا بو خوین شتبان بو دین یان چه ند که سیکی له خوین تی ریکی گه وره داوینه سهر که ریک و له گه ل شیخه کان کو لان به کو لان ده خولینه وه و خه لکیش نه وه نده ی له ده ستیان بی ده یانده نی، هه رچه ند نهو شته ی که ده یانده نی زوری پی موحتاجن و زیاتر له هه رکه سیکی دیکه پیوستان پیی هه یه. "هه تا مال بیهه وی له مرگه وتی حه رامه." زور جارن هه ریه ک شتبان ده ده نی. نهو خه لکه رووت و ره جال و چاره ره شه ههر که نیوی محمه ده نه فندیان گوی لی ده بوو نه گهر ده ستیان وه هیچ کوئی رانه گا

پارووی زاری خوځيان و رسقى منداله کانيانى ددهنې.

سه فهرى پيشسوو ټو دهر و پيشسانه بو زياتر رووتاندنه و دى خه لک
که له کيکي دیکه يان گيږا و گوتبوويان: "شېخ هزار ليږه قه زداره" له
ماوهى سې رږژدا زياتر له هزار ليږه کوکراوه. به خوداى ته گهر خه لک
يه کگرتوو بن و بيان هه وئ کيو له بن دپن. سه د بريا ټو هه مووه هه روه و
پياوه تيبه خه لک بو پيشکوتى ژيانى ټاوايى که لکى لى وهر گيږا.
به لام به داخه وه ته نيا بو گيرفان پرکردنى ژماره يه ک مفتخوږى فيله باز
که لکى لى وهر ده گيږى.

ټه گهر يه کيک پيرسى: "ټه دى شېخ که ټه وند هه پياوى چاکه و دوعاى
قه بوول دهبى بو بوخوږى ناپارېته وه و له ژير بارى قهرز و قوله بيته دهر؟ له
وه لامدا ده لپن: "ټه وه له خودا ناترسى کفر يان ده کهى؟ ټه گهر ټويه نه کهى
ده بيبه بهرد و رهش هه لده گه رپى. بو نازانى که شېخ ټاگاي له هه موو
شتيک هه يه؟" هه رکه سيکى و له هه رجيگايه کى ټه و قسانه بکا له رپوه
خه بهر کهى ددهن به شېخ.

جاريک دوو سې کهس له مريده کان ساز دهبن و ده چنه لاي شېخ،
هه ربه کهى بوخچه يه کيان به کو له وه يه، برېک دهر و ن و ماندوو دهبن،
وچانيک ددهن و دست ده کهن به قسان. دوو کهسيان که کو له که يان پي
ده بى ده لپن: "ټيستاکه وهرزى کو له که يه و ولات پر له کو له که، جوان
نبيه کو له که به رين." له سه ر ټو باوه ر ه کو له که کان به جى دپلن و ده چنه
لاى شېخ. هه ر که شېخ چاوى پييان ده که وئ، بهر له هه موو شتيک لپيان
ده پيرسى: "ټه دى کوا کو له که؟ بو کو له که کانتان فرپدا؟" دياره ټو
خه بهر ديان بهر له وهى بگنه جى به شېخى راگه يان دبوو. ټه وانيش دواى
ټه وهى گه رانه وه، نار هه ت بوون و سه ريان سورما بوو، له حيبه تان هپچيان
پي نه ده خورا، ده يان گوت "ده بى ټاگامان له خو مان بى. شېخ ټاگاي له
هه موو شتيکه."

خه لک به راستى پييان و ابوو هه موو دار و ديوار گوييان هه يه و جه نابى

شېخ هه موو شتيک له هه موو جيگايه ک ده بيسى و ده بينى. دبو پريوو له
شېخ و مريد و يه کى دیکه ي نه ده برد. به چاووش غه نيم گوت: "سه باره ت
به و کو له که نه پروات چونه؟"

- جابلېم چى؟ پيت وايه ده بى دانيشم و زور زور بگريم؟ خو به و کاره
رپشه ي نه زانى ئيشک نابى! ټاور له گيانى ټو که سانه بهر بى که به م
جوړه سه ريان له خه لکى شيواندووه و ده يان روو تيننه وه. من هه رچه ند له
پال خو مدا توور به م و خو م بکوژم، ټه وانه گوييان لى نبيه و خو سل ناکه ن.
ټه وه چ دهر و زه مانه يه که تووشى بوو ين! ده لپم ټه گهر ټو به راستى پاکى و
له خودا نزيکى، مو عجيزه بکه و به بالان هه لفره بو ټاسمان و ئيمه ش
ټاسووده که.

تفاق

جگه له و شتانهی که بو شتیخی دین - به بی ئه وهی بو خۆی بیهه وی -
ئه گهر پیتیستی به شتیکی دیکه ش هه بی، هه و آل ده دا به نوینه ری ناوچه -
کوئخا، یان گوئ له مستیکی دیکه ی خۆی - کوئخاش شتیخه کانی ناوایی
له جیگایه کی چاک - بو وینه له ماله خۆی - کو ده کاته وه و له پاشان بو
کوئردنه وهی داخوای شیخ چهند که سیک بو گونده کانی ده و روبه ر ده نیتری.
ده توانی بلتی شیخی گه و ره هه موو شتیکی هه یه: چهند جووت گا، چهند
سه ر مانگا، مه ر...

زۆرن ئه و که سانه ی که کاروباری کشتوکال و مووچه و مه زرای شیخ
به خۆراییی و به بی ئه وهی چاوه روانی قرانیکیان هه بی ئه نجام ده دن. هه ر
به ئیشاره یه کی شیخ به سه دان که س جووتبه نده ده ست له سه ر سینگ داده نیتن
و ئاماده بوونی خۆیان پاده گه یه نن.

سالیکی تفاق مائی شیخ ته و او ده بی. خه لیفه کانی ده و روبه ر که بو
زیاره ت ده چنه خزمه تی له و مه سه له ئاگادار ده بن.

"بو ئیمه مردووبن، جا چلۆن تفاق مائی شیخ ته و او بووه و ئیمه
نه مانزانیوه" ئه وهی ده لیتن و به په له هه ریبه که ی روو له لایه ک ده که ن.

ئه و پرسیاره دیته گوئ: "بو چما ئه وانه له خۆیان زیاتریان هه بوو؟" بی
گومان هیچ مالتیک له خۆی زبادی نییه، خه لکی ناوایی شه ش مانگی
ته و او، له ترسی لی برانی تفاق ئه و ناله یان ده گاته ئاسمان. پاتال یه ک
پارچه ئیسک و پیستن. به لام بی گومان پاتالی شیخ وه ک دابه سته له
گۆشتا سوور بوون و زۆر به ده ماخن.

مانگی بانه بهر

ماوه ی دوو رۆژه باران لیتی نه کردۆته وه. هه وشه ی قوتابخانه که مان پر بووه
له ئاو و ده لیتی گۆماوه. به لاره ملی له سووچتیکی ئه و ئه سستییه
هه لته ووشکاوم. ته وای که لوپه لی نیو ماله که م ته ر بووه و خووساوه. ئه من
ئه وه له حالی خۆم بیزارم و له داروبه رد توورهم، ئاله م حاله ته دا یه کتیک له و
خه لیفانه لیم وه ژوور ده که وی:

- ئه گه ر هه ته کیلۆیه کم قه ند به قه رز بده یه. له تو زیاتر که سی دیکه م پی
شک نه هات. ده چین بو زیاره تی هه زه تی شیخ. که س چی چاکمان پی
نالی به ده سته به تاله وه بچین. پرسیم:

- جا بو به و بارانه؟ چما بی کاری؟

گوئی:

- هاواله کانم له ده ری چاوه روان.

به لئی ملی ریگای گرت و رۆیشت. منیش دوا به دوا ی هاتمه ده ر، ئه وه ی
من چاوم پیته که وت یاخوا دوژمنیش نه بیینی. ته ماشام کرد هه ژده که ریان
ریز کردوو و هه ر هه ژده یان بار کردوون و وه پیش خۆیان داون. پرسیم:

- ئه وانه چن؟

- تفاقه ده یبه یین بو مائی شیخ. تفاقه نه ماوه، کادینه کانی خۆمان
گه سک لیداو، ئیستا ده مانه وه ی بو به رین.

- ئیوه ده تانگوت: "تفاقمان نه ماوه" ئه دی سه بی نی بو خۆتان چ ده که ن؟

- ئه وه ی گرینگ بی پاتالی ماله شیخه. بو ئیمه هه رچی بیته پیش
پی خۆش حالین. "زۆر فوو له دۆ ناکه یین." خودا گه و ره یه، هیتنده ی نه ماوه
بو هاوین...

وه ری که وتن و رۆیشتن. رۆژی دوا یی ده سته یه کی دیکه و رۆژی دواتر
ژماره یه کی تر. له گونده کانی دیکه ش را هه موو رۆژی ژماره یه ک که ریان
بار ده کرد و باره گای شیخی گه و ره بگه و هاتم.

بەم چەشنە لە تەواوی گوندەکانی ئەو ناوچە بە بۆ دەرمانیش تفاق
نەماوە. هەرچی بوویان کیشایانەو مائی شیخ.

دوای چەند رۆژی دیکە دیسانیش ژمارە بەک کەریان بار کردن و بەرەو
قیبلە ی ئاوات ملی رینگایان داگرت.

گوتم: بابم بەسە! ئەو کایە ی کە تا ئیستا بۆ مائە شیخیان بردووە
پاتالی سێ ئاواپی پێ بەرێ دەچی. بەزەبیتان بەخۆتان داپی و بریکیش بۆ
پاتالەکانی خۆتان بیلنەووە. وەلام دەدەنەووە:

- بەمە چی خەلک شتیان بردووە، پاداشی ئەوان بۆ ئیمە نانوسن.

- چۆنتان پێ خۆشە وا بکەن. بەلام ئەوئەندە ی بزانت دەپی لە سبەینی را
بۆ تفاق ی پاتالی خۆتان زار لەبەر خەلکی خوارکەنەووە. لە حالیکدا
هەمبارەکانی مائە شیخ پرن لە تفاق، ئیو دەپی دەست لەسەر دەست دانین
چاوەروانی چارەنوسی پاتالەکانتان بن.

دەلین: " دنیا بەنووری نیوچاوانی شیخ رووناکە. خودا ئەو هەموو
نیعمەتە ی لەبەر خاتری شیخ داو بەئیمە، بۆ خۆمان چمان هەیه؟ مائی
خۆبەتی دەیدەینەووە..."

چلە کیشی

بۆ شیخایەتی رینگایەکی دیکەش هەیه: چلە کیشی و گۆشەگیری وەک
مورتازەکانی هیندی.

بەلام بۆ چلە کیشی دەپی شیخی گەورە ئیجازە بدا. زستانی ئەوسال
تەنیا دوو کەسیان بۆ ئەو مەبەستە ئیجازە دا کە بەکیان پێش نوێژی گوندی
"گودەلەر" و ئەوی تریان "تامارات" بوو.

ماوە ی ئەو چلە کیشییە چل رۆژە. لە دیویکی بچووکدا دادەنیشن،
شتمەکیکی کۆن لە خۆیانەووە دەپیچن و قسە لەگەڵ کەس ناکەن، لەسەر
بەرەیک دادەنیشن و تا چل رۆژان بە دەسحیبات و ستایشی خودا خۆ
دەخافلین. بەو کارە دەلین "چلە کیشان".

هەموو رۆژی بەیانی لە دەفریکی چووکەدا دۆکلیویکی پێ خوی
بەنیسکیان لە کونیک را بۆ رۆدیلن، نابێ ئەو ی وەریدەگری یان
ئەو کەسە ی دەیداتی چاویان بەیەکتەر بکەوێ. ئاوی دەسنوێژیش هەر لەو
کونەووە وەر دەگرن. لەو ماوەدا تەنیا رۆژانی هەینی دەچنە مزگەوت، ئەویش
بەسەر و چاوی داپۆشراو. هیچ کەس نابێ چاوی بەسەر و چاویان بکەوێ.

کاتیکی نوێژیان دا بەست دوو سێ کەس لە نیو خۆیانی دەگرن و دەبەنە
مزگەوت. ئەو دوو سێ کەسە و جەنابی چلە کیش لە پشت سەری یەکتەر
نوێژ دادەبەستن و هەر کە سلای نوێژ دراو - بەرلەو ی خەلک روو بکەنە
دواو - لە مزگەوت دینە دەر. لە لایەکی دیکەشەووە خەلک بۆ
دەپارێنەووە کە چلە کیشییە کە ی بەسەرکەو تووی دوای پێ بیتی.

ئەوسالییش هەموو لایەک چاوەروانی ئاخیرین رۆژی چلە بوون و
رۆژژمێریان دەکرد. سەرەنجام ئەو رۆژە هاتە دی. ئاواپی "گودەلەر" زۆر لە
ئیمە نزیکە. بەشوین بیستنی تەواو بوونی چلە هەر بابایە ی کەریکی
پەیدا کرد و بەرەو "گودەلەر" وەرێ کەوت.

"خەتیب ئەفەندیان" لە چلە هینادەر. بەسەر و چاوی داپۆشراوی پیتسانی

خه لیفه ی لاو

ئاخری زستان بوو. له وه تاغی چاووش غه نی دانیشتبووین. بارانیک دهباری هیچ کهس سه ره دهری دهرنه ده کرد. له عومری خوّم شتی وام نه دیبوو. بایه کی توندی ده هات ده تگوت زمانزانه به فری به دموجاوی ریتواردا ددها. خه لک هموو ئاه و ناله یان بهرز ببووه و زور نارحه حت بوون، به لام سه د هاوار به قرانیکی بوو. له حالیکدا خه لک نارحه تن و هیچ دهراویکی روون شک نابهن، ده رگا ده کریته وه، لاویکی پاک و خاوین وه ژوور ده که وئ. هیچ وهک خه لکی ئاسایی نه ده چوو. چه مه دانیکی چوکهی به دهسته وه بوو، یه خهی بالته که ی هه لدا بووه، ده سرۆکه یه کیشی وه بهر دمی هه لدا بوو و گوئییه کانی داپوشیبوو، ده ست و سه ر و چاوی له سه رمان سوور هه لگه رابوون.

هیشتا نازانم ئه و میوانه کتیه و چ کاره یه. به سه ره سورمانه وه چاوی لئ ده که م. هه رچهند ته ماشای سه ر و سیمای ده که م. بوّ خوّم له و ته ماشا کردنه شهرم ده که م. دیاره من خوّم له گه ل خه لکی ئاواپی ریک خستبوو و وهک وان و ابووم. هه رچهند به ته مه ن لاو بووم به لام تیکشکا بووم و سه ر و چاوم پر بوو له گنج، چهند رۆژیکه ردینم نه تاشیوه. پانتوله که شم هه موو پینه کردوو، پینه کانیش هه ر بوّ خوّم لیم داوون. بالته که ی که به قهرز به بیست و هه شت لیره کرپومه پینه و په رۆی کوته که م بوّ ده شاریته وه، هه رچهند ئه ویش جیگای ساغی بن هه نگلیتی. هیچ کهس دهنگی لیوه نایه و مات بوون. هه موویان چاویان له و میوانه تازه برپوه. له سه رمان دهستی هیچ ناگرن. کاتیک ئه وه یان دیت دوو لاو هه ستان و یارمه تیان کرد. کلاوه که یان بوّ خاوین کرده وه و به فره که یان لئ ته کاند. بالته که یان له بهر داکه ند و بۆیان راوه شانند، بهن کاله که یان بوّ شل کرده وه و دانیشته. دیسانیش نازانم کتیه و چ کاره یه.

غه نی هه لده ستیتته سه ر چۆکان و بیده نگییه که ده شکیتنی: "به خیره اتی نه فهندی، کتی، خه لکی کوپی و له کوپوه هاتووی، ده چی بوّ کوئی؟"

خه لکیان ددها! نزیکه ی دوو سه د که سی وه شوین که و تبوو. خه لک پتیا ن و ابوو "هه رکه سیکی له و حالته دا چاوی به چله کیش بکه وئ ده چیتته به هه شت" پیشوازی که ران له خوّشی چوونه به هه شت چاویان هه ر زیته زیتی ده هات. خه لک هه موو پیکه وه هه رایان ده کرد:

- "به قوربانتم بم پیش نویت بیله چاومان به سه روچاوی مباره کت بکه وئ. هیچ به خته وه ربیه ک له وه گوره تر نییه که ده ستت ماچ که یین و بمرین"

میوان له حالیکه ماندوو و بیخ واز بوو به دهنگیکی نارام و دانه دانه ده لئ: "بچووکي ئیوه خه لکی" قیرشار" م. له قوتابخانه ی قهیسهریه دهرسم خویندووه، ته و او بووم و ده چمه وه شاره که ی خویمان. بیستوومه "قونیه" عالمیکی زانای لیبیه. به ته مام بچمه لای و شتی لی فیریم. به و سه رمایه له قهیسهریه را رویشتم بۆ قونیه. به للام به داخه وه به سه ر هه واری خالی دا که وتم و عومری دریتی دابوو به ئیوه. له وئی پوولم برا. له گه ل باوکیشم نیوانیکی وامان نیبیه. ماوه ی - سی ساله نه قاقه زی بۆ نووسیوم و نه خهرجی بۆ ناروووم - چوومه خزمهت نیمام جومعه و شهرجی حالی خووم پی گوت - نه ویش زانایه کی پایه به رزه. منی برد بۆ مزگه وت. قورئانم خویند. زوریان پیخوش بوو و له هه موو لایه که وه ئافه رین ئافه رینم گوی لیده بوو - به شوین نه و قسانه دا نه وانه ی له وه تاغی چاووش غه نی بوون دیاروو به چاوویکی دیکه ته ماشای ده که ن و ریزی بۆ داده نین - له پاشان هه شتا لیره یان بۆ کوکرده وه و دایانم، شیت لیره م دا به و بالته. بیست لیره شم ماوه بۆ خهرجی ریگا. گوتیان خو به و پوول نه ناگه به هیه چ کوئی؟ لیره وه بچووه "تاق سه را" له وئی دئ به دئ ریگات پیشان دهن. پیمان گوتم به خزمهت محمه د نه فه ندی بگه م، دۆزیه وه و روژتکی لی میوان بووم. پیش نوژی مزگه وتی نه عزه میش پیاوویکی چاک بوو. په نجا شیت لیره شیان له وئی بۆ کوکرده وه. دوینی محمه د نه فه ندی دوو که سی ده گه ل خستم و گوتی هه تا چیملی له گه لی بچن. نه وروش نه وه له خزمهت ئیوه م. ئاغای زوری سلوو ده گه یانندن و نامه یه کی بۆ نارووون - نامه یه ک له گیرفانی دینیتته دهر - ئاوایی چیملی موعه لیمیکی سه گبایی هه بوو. نه یده هیشته خه لک یارمه تیم بکه ن، له سه ر نه و کاره تووشی کیشه بوو و شیشه کان له وه تاغی وه دهریان نا. له و نه فامه بی دینانه خیر به دووره ئیشاللاکه ئاوایی ئیوه موعه لیمی نیبیه؟

نه من دروست له په نا نه و دانیشتبووم. هه موو ته ماشای منیان ده کرد. نه متوانی چ بکه م یا چ بلیم؟ جگه له وه ی ددان به جهرگی خووم دابگرم هیه چ

چاره یه کی دیکه م نه بوو. هه ستم ده کرد که دهره م به کتوی رهش و سه رکه ش ته نراوه و ریگای دهره تانم نیبیه.

نه زانی گه ماروی دابووم. له هه لومه رجیکی نه وتودا ئاده میزاد بالیشی هه بی ناتوانی هه لفری. پیاو له وانه یه به قاپه ئاو یکیش بخنکی.

له و جوړه جیگایانه دا، قسه کردن به پیتی عه قل و عیلم و لایه نگری له هه ق زور سه خته، هه روه ک وشتر به کونی دهرزیوه کردن وایه، یا ده بی سه ر داخه ی و حیز و سلامهت دانیشی. به للام گوی راگرتن بۆ قسه ی ناهه ق و سووکایه تی پی کردنیش تا کوئی؟ ئاده میزاد له هه لومه رجیکی وادا مه رگی خوئی به ئاوات ده خوازئ و حه ز ده کا حه رز وه ک نه ژدیها زار بکاته وه و قووتی بدا.

میشکم دهرزینگیتته وه. دهنگیک له دهرووئندا هه ره شه ده کا: "له به رابه ر نه و سووکایه تیه دا نابی ده ست له سه ر ده ست دابیتی، تو چرای عیلم و زانستت به ده سه ته وه گرتوه بۆ نه وه ی خه لکی نه و گونده بیبیه سه ر ریگای راست و روونیان که یه وه. نه وه نه رکی تویه زمانیکی که دژی موعه لیمه کان و مهیدانی ئازادی و زانست زمان دریتی ده کا کورتی که یه وه و بیبری"

به لئ نه وه نه رکی من بوو، به للام له به رابه ر نه و هه مووه هیزه دا به ته نیا چ کاریکم له ده ست ده هات؟ هه میشه بیرم له وه ده کرده وه که له گه ل نه و هیزه کویر و نه خویندوه واره به چ شیشه یه ک به ربه ره کانی بکه م؟ به چ زمانیک؟ بیرم بری نه ده کرد و به هیه چ کوئی نه ده گه بی. له حه بیه تان سه رم له به ر خووم نابوو و لیوی خووم ده گه ست... به للام لاوی تازه دابه زیوه ژده ر هه ژده ر قسه ی ده کرد.

"شه وی رابردوو له چیملی بریکم هایوهوو کرد. به یانیش دوام کرد و پارامه وه. خه لکی وی هه موو مریدن، لیره ش بی خه به رم." هه موو وه لامیان داوه: "تیره ش هه روایه."

نازانم نه و لاوه مووی « شه یسانی پی بوو؛ نه دی تووکی لی کردن، ئیستاش نه مزانی چ سوړیک بوو. نه وانه ی که له به یانیه وه له سه رمان

هه‌لده‌له‌رزین ئیستا و اگهرم داها تیبون و به‌دلپیری قسه‌یان ده‌کرد بۆ خوشیان نه‌یانده‌زانی ده‌لین چی. میوان درێژه به‌قسه‌کانی ده‌دا، "خه‌لکی چیملی له‌ کۆلم نه‌ده‌بوونه‌وه، زۆر به‌زه‌حمه‌ت رازیم کردن. هه‌رتک لاقیان له‌ که‌وشپکی کردبوو و ده‌یانگوت ده‌بی هه‌تا به‌هاری به‌جیمان نه‌هیتلی. ده‌یانگوت نه‌گه‌ر نه‌پۆی له‌ گونده‌کانی ده‌ورو به‌ریش یارمه‌تیت بۆ کۆ ده‌که‌ینه‌وه. به‌لام گوتم رازی به‌و زه‌حمه‌ته‌ی ئیوه‌ نیم. بپه‌ گه‌نمیککی که‌ کۆیان کردبووه‌ فرۆشتیان و پووله‌که‌یان له‌ گیرفانم هاویشت. با ئه‌وه‌ش بلیم که‌ من زیاتر له‌ هه‌موو جیگایه‌ک به‌ئاوایی ئیوه‌ هیوادار بووم. تاریفی ئیهره‌ بیستبوو، محمه‌د ئه‌فه‌ندی زۆری تاریفی ئیهره‌ ده‌کرد. با بزاین چلۆن ده‌بی..."

سرت و خورد ده‌ستی پیکرد... و له‌ پاشان گوتیان: "شتیک نییه‌ گیانه، زۆر هاسانه." بریک تیکرامان و تاقولۆق هه‌ستان ده‌ستیان ماچ کرد ده‌تگوت به‌من ده‌لین: "مه‌حموود ئه‌فه‌ندی هه‌سته و له‌ پیش چاومان ون به، ئیهره‌ تازه‌ جیبی تۆ نییه." له‌ به‌را به‌ردا به‌کابرای میوانیان ده‌گوت: "هیچ پیبوست نییه‌ بچی جیگایه‌کی دیکه. ناهیلین برۆی، ده‌بی هه‌ر لیره‌ بی. به‌شی تۆ بۆ خۆمان کۆ ده‌که‌ینه‌وه و بۆت دینین..."

کابرا که‌ ئه‌وه‌ی ده‌بیسێ وه‌ک ته‌رازوو قوونی به‌حه‌رزی داده‌دا؟: "ده‌بی سبه‌ینی برۆم. نه‌گه‌ر ده‌تانه‌ه‌وی یارمه‌تی بکه‌ن ساوه‌ساوی ناوی. هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که‌ بۆ به‌له‌دی په‌گه‌لم ده‌که‌ون هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ دیاریان بکه‌ن." گوتیان:

- "بیر له‌وه‌ مه‌که‌وه. به‌کۆلپیش بی ده‌ته‌بین..."

به‌ تووریه‌ی شت گه‌لپیکم له‌ لاوه‌که‌ پرسی: ئه‌ویش وه‌ک توورپه‌ بی وایوو. له‌ حه‌یفان به‌پیکه‌نینیکی بی ئیشتیا په‌خه‌م له‌ خۆ به‌خه‌لک به‌خپۆکردن و سه‌ریاری و بیکاریه‌که‌ی گرت و سه‌بارته‌ به‌ته‌وه‌هین کردنه‌که‌ی به‌مۆستایانی قوتابخانه‌که‌ خزمه‌تکاری به‌راستی کۆمه‌لن - بیانووم پی گرت و هه‌رچی به‌سه‌رزارم داها ته‌مه‌گپراوه. به‌لام ته‌ماشام کرد خه‌لکه‌که‌ لانی ئه‌و ده‌گرن:

- باهم به‌پێگای خۆتدا برۆ. له‌و قسانه‌ گه‌ری! کوا ئه‌و قسانه‌ بۆ تۆ ها توون، ریت ناکه‌وی ئاویشی به‌ده‌ستیدا بکه‌ی.

به‌وقسانه‌ و به‌تایبه‌ت له‌وه‌ی که‌ به‌چاویکی سووک ته‌ماشایان ده‌کردم به‌جاریکی تیکچووم و زۆر نارحته‌ بووم. هه‌ستم کرد که‌ له‌وی زیادیم و که‌س گووم به‌کالای ناپیوی. له‌ چاوی هه‌موویان ئه‌وه‌م بۆ ده‌رده‌که‌وت که‌ ده‌یانگوت: "هه‌سته برۆ، ده‌گه‌ل تۆمانه، یاللا ده‌ی برۆ..."

پاش نیوه‌پۆیه‌کی دره‌نگ هه‌ستان که‌ برۆن بۆ مزگه‌وت. هه‌موو پیکه‌وه‌ و ده‌ده‌رکه‌وتین. شیخ جه‌لال به‌غاردان هات و ده‌ستی میوانه‌که‌ی گرت: "تکا ده‌که‌م به‌جیمان مه‌هیله، له‌سه‌ر هیچ شتیک مه‌حته‌لت ناکه‌ین و په‌کت ناخه‌ین، هه‌روه‌ها منداله‌کانیش به‌تۆ ده‌سپیرین. موعه‌لیم کوی پیخۆشه‌ بابروا و له‌پیش چاومان ون بی. مانه‌وه‌ت لیره‌ به‌شانازییه‌کی گه‌وره‌ ده‌زانین بۆ ئاوی خۆمان و ئه‌وه‌نده‌مان به‌سه."

هه‌والی ئه‌و لاوه‌یان مال به‌مال به‌هه‌موو خه‌لکی ئاوی راگه‌یاندا. ئه‌وه‌شیان ده‌گوت که‌: "موعه‌لیم لاتاوی پی دادوه" هه‌موویان له‌به‌ر دره‌گی ماله‌ چاوش کۆبوونه‌وه. ژماره‌یه‌ک ده‌ستیان ماچ کرد و تاقمیک سه‌روچاوی، له‌و ماوه‌دا منداله‌کانیشیان سه‌بارته‌ به‌من دلسارد ده‌کرده‌وه و تاریفی لاوه‌که‌یان بۆ ده‌کردن. ئه‌و مندالانه‌ی که‌ تا ئه‌ورپۆ له‌ هه‌ر جیگایه‌ک تووشم بان سلاویان لی ده‌کردم و ریزیان بۆ داده‌نام، ئیستا که‌ ده‌مییان زارم لی خوار ده‌که‌نه‌وه و پشتم تیده‌که‌ن. له‌ به‌را به‌دا له‌سه‌ر ماچ کردنی ده‌ستی ئه‌و شیخه‌ نۆیه‌بری لیکده‌که‌ن.

به‌و زستانه‌ سارده‌ جه‌رگ و هه‌ناوم ئاوری گرت و ده‌روونم سووتا: "به‌داخه‌وه‌ هه‌سه‌ره‌تی تیکه‌یشته‌ویی کوشتمی" به‌ته‌نیا دانیشتم و زۆر زۆر گریام. له‌ ژیا ئندا ئه‌وه‌نده‌م نارحته‌تی و بی خه‌وی نه‌کیشاوه.

کاتییک ده‌چومه‌ قوتابخانه‌ ته‌ماشام ده‌کرد خه‌لک به‌شوین خه‌نیمه‌که‌ی منه‌وه‌ن و گویم لی بوو یه‌کییک گوتی: "موعه‌لیم به‌ری چ گیایه‌که‌، باهم ده‌ست له‌و سه‌وقاتانه‌ هه‌لگرن. لییان گه‌ری باچن تۆیه‌ی بکه‌ن و خۆ له‌

کاروباری بارهینانی خه‌لک نه‌گه‌یه‌نن. له هه‌وه‌له‌وه گوتمان غه‌ریبه که‌چی خۆی لێ کردووینه که‌یخودا و سواری سه‌رمان بووه. له ترسی وی میوان نه‌بده‌و‌پیرا روومان تیکا. شه‌یتان ده‌لێ تیروپری بکوتی و وه‌ده‌ری نیی. " پریار بوو ئەو شه‌وه له وه‌تاغی چاووش غه‌نی بخه‌وم. چونکه سه‌رمام ببوو و ماله‌که‌ی خۆشم له‌گه‌ل ده‌رێ فه‌رقیکی وای نه‌بوو. ئەوه‌ی ولاتی پێ گه‌رم داها‌تبا شکم نه‌ده‌برد. سوپه‌که‌م له جیاتی گه‌رمایی بدا بای تیده‌کرد و وه‌ک قام بیژی چاک گۆرانی ده‌گوت. به‌لام دلم نه‌ده‌پشکوت. هه‌ستم ده‌کرد که غه‌ریبم. ته‌نیا شتیکی که سوک‌نیاییم پیتی ده‌هات ته‌نیایی بوو، به‌وه بریک فینک‌یاییم له دلی ده‌گه‌را و برینی جه‌رگم ساپێژ ده‌بووه. چاووش غه‌نیش که ده‌یزانی چ خه‌به‌ره ره‌گه‌لیان که‌وت ده‌یگوت: "چت له ده‌ست دی خۆبۆت حالی نابن. نه‌زانی ده‌ردیکی گه‌وره‌یه. و‌اچاکه بچینه‌وه مال!" ریتگای لای مندا‌له‌کانم لێ گیرابوو و، نه‌مده‌توانی بچمه لای وان، جگه له‌وه‌ی که بگه‌رپیمه‌وه بو‌قوتابخانه چاره‌یه‌کی دیکه‌م نه‌بوو، چراکه‌شم ته‌رایی نه‌وتی تیدا نه‌بوو، په‌نادیکیشم له گیرفاندا نه‌بوو، که‌وله‌که‌شم دوو سێ ورکه‌ی ره‌قوته‌قی تیدابوو. به‌لام هه‌نگوبنیشم به‌زاری تال بوو تا ده‌گا به‌نانه‌ره‌قه‌ی بی پینخۆر.

وه‌تاغ له ده‌رێ ساردتر بوو. دلم ئەوه‌نده پر بوو پینم وابوو ئەگه‌ر دوو سێ سال له سه‌ریه‌ک فرمی‌سکم هه‌له‌وه‌راندبا و ژیر نه‌بووبامه‌وه هیشتا کول و کۆم دانه‌ده‌مرکا. ناچار لینه‌ش‌ره‌م به‌سه‌ر خۆم دادا و تا توانیم گریام.

غهم و دهرد له هه‌ر چوارلاوه هه‌روژمیان بو‌هیناوم و چاره‌نوسی لیل و ره‌ش وه‌ک مۆته سواری شانم بووه و پرستی لێ بریوم. له‌به‌ر خۆمه‌وه بی‌رم ده‌کرده‌وه و ده‌مگوت: "رۆژ رۆژی کابرایه، که‌سی لێ دیار نییه و له پشت سه‌ری منه‌وه به‌که‌یفی خۆی ئەوه‌ی به‌دلیدایی نایگی‌پیتته‌وه. ده‌زانم ئیستا ده‌ستی له‌به‌ر ماچ کردن وه‌به‌ر ناکه‌وئ و شه‌ری له‌سه‌ر ده‌که‌ن. ئەو خۆش‌حاله و خه‌لک رازی. به‌لام من له چ حالی دام."

دیاره هه‌موو که‌س وه‌ک یه‌ک ناژین، شاره‌گه‌وره‌کان وه‌ک می‌شیکیان

لێ میوان بی وایه و روو له هه‌ر جی‌گایه‌ک ده‌که‌ی به‌زمه و شادی. له رادیووه موسیقا بلاو ده‌بیتته‌وه. قاوه‌خانه و میوانخانه‌کان پرن له مشتته‌ری. زگه‌کان تیر و ته‌سه‌لن، که‌س بی که‌یف نییه و ده‌لێی سه‌عاتی قورمیش کراون. دروشم ده‌ده‌ن: "کۆمه‌ل... نیشتمان... ره‌نگه هه‌ر له‌و کاته‌دا یه‌کی‌کیش له باره‌ی گونده‌کاندا قسه‌ بکا. به‌لام لیره منی موعه‌لیم له‌گه‌ل نه‌زانی و لایه‌نگری بی جی و بی به‌لگه پینوه‌بووم.

هه‌تا رۆژم لێ بووه سه‌د خه‌ونی هالۆزم دیت، به‌ته‌واوی له بی‌ره‌خه‌و رانه‌ده‌چووم و راده‌چه‌نیم و وه‌خه‌به‌ر ده‌هاتم. له سه‌رمان ئیسکه‌کانیشم ژانی ده‌کرد.

ده‌وربه‌ری نیوه‌رۆ کوری چاووش غه‌نی دوو سێ نانی تازه و ته‌پاله‌یه‌کی بو‌هینام. تا ماوم ئەو چاکه‌ی چاووش غه‌نیم له بی‌ر ناچیتته‌وه. کورکه‌ی گوتی:

- "هه‌تا به‌یانی دو‌عیان خوتیند و زی‌کریان کرد نا‌غا! به‌یانی گه‌نمیان کۆ کرده‌وه و تا ده‌ره‌وه‌ی نا‌وایی به‌رپیز و حورمه‌ت به‌ریمان کرد."

قوتابخانه‌ی ئیمه

ئیره نزیکه‌ی حه‌وسه‌د که‌سی نفوس هه‌یه، به‌لام ئه‌وسالیان قوتابخانه بو داناهه. ردین سپیبه‌کانی شو‌رای ناوایی چوار دیوارتیکی که بو قوتابخانه دروستیان کردبوو هه‌ره‌وه‌زیان لیکرد و میچه‌که‌یان به‌حه‌سیر و قامیش و پووش و په‌لاش و چیلکه و چال داپوشی. ئه‌ویش به‌دزی ده‌ولت و ئیداره، چونکه ئه‌گه‌ر زانیایان نه‌یاند هه‌شت. قسه‌ی خو‌مان بی. به‌و کاره هه‌م قوتابخانه که‌وته‌وه‌ گه‌ر و هه‌م مزگه‌وت له‌ کو‌ل تر و فسی مندالان بووه، چونکه تا ئه‌و کاته له‌ سووچتیکی مزگه‌وت ده‌رسمان ده‌گوته‌وه.

چهند سالیک بوو بناغه‌ی قوتابخانه‌یان هه‌ینابووه دهر و دیواره‌کانیان دانابوو. ئه‌گه‌ر ئه‌وسالیش هه‌روا ماباوه بی شک با و باران و شلیوه دیواره‌کانی ده‌تلیسانده‌وه، هه‌ر وه‌کو چوار دیوارتیکی دیکه چهند سال له‌مه‌ویه‌ر ئه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ر هات، ئه‌وه‌نده‌یان ئه‌ور و سبه‌ی پیکرد و دایانه‌پوشی تا سه‌ره‌نجام به‌سه‌ر یه‌ک داته‌پی و به‌رده‌کانیان له‌نیو خو‌یاندان دابه‌ش کرد. بو خو‌شیان حاشا له‌و مه‌سه‌له‌ ناکه‌ن، ده‌لین: "ئاغا ئه‌گه‌ر ئه‌وسال ئه‌تو نه‌هاتبای، ئه‌و چوار دیواره‌شمان ده‌رووخاند. به‌رده‌کانیشی مشتهریان که‌م نه‌بوو..."

هه‌ر وه‌ک له‌ پیشدا باس کرد به‌ر له‌وه‌ی قوتابخانه‌که داپوشن له‌ سووچتیکی مزگه‌وت ده‌رسمان ده‌گوته‌وه، که ئه‌وه‌ش بو خو‌ی مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره بوو و بی دهردی سه‌ری نه‌بوو. قسه‌ی خو‌مان بی، نزیک بوو ئاژاوه‌یه‌کی گه‌وره بقه‌ومی. به‌لام کرده‌وه و ئه‌خلاق و ره‌فتاری من له‌ هانام هات و خه‌لک گو‌تیان: "سه‌ر و زمان خو‌ش و ره‌فتاری چاکه. خه‌لک خو‌شیان ده‌وی. چاو‌حیز نییه و به‌چاوی حیزه‌وه ناروانیته نامووسی خه‌لک" ئه‌و شتانه فریام که‌وتن.

دوای دوو مانگ دهرس گو‌تنه‌وه له‌ سووچتیکی مزگه‌وت، گو‌زقمانه‌وه ئه‌و به‌شه له‌ قوتابخانه که میچه‌که‌ی داپوشرا بوو. پیتان وانه‌بی که هه‌موو شتیکی قوتابخانه و کلاس ئاماده‌بوو، قوتابخانه‌یه‌کی رووت و ره‌ق و ته‌ق

نه "کورسی" له‌ گو‌زیدا بوو، نه ته‌خته‌ره‌شه... له‌سه‌ر که‌وله‌مه‌ر داده‌نیشین. هه‌ر که قوتابخانه ده‌ستیان به‌کار ده‌کرده‌وه، گیروگرتی سه‌ره‌کی و بنه‌ره‌تی ده‌هاته پیش. ده‌با دایک و باوکه‌کامان رازی کردبا که منداله‌کانیان بنیره قوتابخانه، ئه‌گه‌ر ملیان نه‌دایا ناچار بووین به‌پیتی ماده‌ی ۴۲۷۴ ره‌فتاریان له‌گه‌ل بکه‌ین. به‌لام تا ئه‌و جیگایه‌ی که ده‌کرئ ئینسان ده‌بی به‌زمانی خو‌ش بیانگرئ و نه‌هیلئ کار بگاته ناخو‌شی و جیگای باریک. به‌هه‌ر جو‌رتیک با پیکه‌وه ده‌سازین، به‌لام دیاریوو به‌دل منداله‌کانیان نه‌ده‌نارده قوتابخانه.

- "ئاغا تو‌ش وه‌ک ئیمه دیهاتی. ده‌زانین لیمان له‌ فی‌ل نی و قسه‌کانت له‌ دلان خو‌ش دئ، ئه‌گینا مندال دهرس خو‌تیندی ناوی. ئه‌و دهرسانه‌ چ دهردی‌ک دهرمان ده‌که‌ن و به‌که‌لکی چ دیت؟ رسق و رۆزیش به‌ده‌ست خودایه و له‌ قه‌دیمه‌وه گو‌توویانه: سه‌ری بی رۆزی له‌ ژیر گل دایه "باوکی هه‌ر کاریکی بکا ئه‌ویش وه‌داوی ئه‌و ده‌که‌وی. جووت و گا ده‌ستی ماچ ده‌کا...! ئه‌وه‌نده خو‌تیندن و نووسینه‌ش که له‌ سه‌ربازی فی‌ری ده‌بی لیی سه‌ر و زیاده. له‌وه‌ش زیاتر حه‌رامه.

به‌لام له‌ لایه‌کی دیکه تییان هه‌لینابووه و پیتان ناخو‌ش بوو که له‌ کاتی خزمه‌تی سه‌ربازیدا بی سه‌واد بن. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ژماره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌ سه‌ربازیدا وشه‌گه‌لیکی وه‌ک "چه‌پ"، "راست"، "یه‌ک، دوو، سی، چوار" فی‌رده‌بوون له‌ پازده که‌س زیاتر تینه‌ده‌په‌رین. به‌لام من به‌پشت گه‌رمی و باوه‌ر به‌کاره‌که‌م توانیم منداله‌کانی پۆلی هه‌وه‌لی سه‌ره‌تایی فی‌ری رۆژنامه خو‌تینده‌وه بکه‌م. دهرمانی ئه‌و نه‌خو‌تینده‌واریه‌ش هه‌ر به‌ده‌ستی ئه‌و دیهاتی هه‌ژار و ئه‌و خه‌لکه دهرده‌داره ده‌وا ده‌کرئ و ده‌بی بو خو‌یان له‌ بی‌ری خو‌یاندان بن. ئه‌من ئیمانم به‌وه هه‌یه و ده‌بی واش بی.

مه‌گتەب

ژماره‌یه‌ک وتار و چیرۆک و شانۆگه‌ل سه‌باره‌ت به‌قوتابخانه‌کانی قه‌دیمی ده‌نوو سن که و ابوون و و اچوون. بۆ پیتان وایه ئیستا وانییه ؟
رۆژی دووشه‌مه‌هه‌ بوو. ده‌وروبه‌ری سه‌عاتی ده‌ی به‌یانی. هه‌شتا ده‌ منداڵ نه‌هاتبوونه‌وه‌.

ئه‌وانه‌ی که هاتبوونه‌وه‌ ده‌یانگوت: "ئاغا منداڵه‌کان بۆ ده‌رسی به‌یانی چوونه‌ مه‌گتەبی چاووش عیسا، ئیمه‌ زووتر هاتین. ئه‌وانیش له‌ هه‌ر جیگایه‌ک بن ورده‌ ورده‌ خو‌ ده‌گه‌یه‌ننه‌وه‌."

ده‌تگوت له‌ حه‌یفان لێک بوومه‌وه‌. زۆری پتوه‌ ماندوو بووم به‌پراستی پیاو خۆی بۆ پراشه‌گه‌گیرا. ده‌مگوت ئه‌وه‌ به‌ری چ گه‌یاه‌که‌ و له‌ کوپه‌هه‌ هاتوه‌؟

دوو سێ رۆژ بوو گوێ بیست ببووم که‌ یه‌کێک هاتۆته‌ جیگای نه‌جاتی مه‌گتەبداری پێشوو. وه‌ک ده‌لێن مه‌لا محه‌مه‌دیش ماله‌که‌ی خۆی پێداوه‌، به‌لام بۆ قوتابخانه‌ داوايان لێکردبوو نه‌یداوونتییه‌.

سه‌ره‌نجام منداڵه‌کانمان کو‌کرده‌وه‌، به‌لام قوتابخانه‌یان وا له‌ به‌رچاو نه‌خستبوون خو‌شه‌وه‌ بێ، زۆربه‌یان دردۆنگ کردبوون. دياره‌ منیش بێده‌نگ دانه‌نیشتم و ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ستم هات و ده‌مزانێ پێم گوتن. ئیستا که‌وتووینه‌ سه‌ر بار و پێ به‌پێی زیادبوونی منداڵه‌کان له‌ قوتابخانه‌ کاره‌کان رێکوپێکتر ده‌چنه‌ پێش، ژماره‌یه‌کیش به‌یانان پێش ئه‌وه‌ی بێنه‌ قوتابخانه‌ ده‌چنه‌ مه‌گتەب و ده‌رسیان بۆ دیاری نه‌که‌ن. پێموایه‌ به‌ره‌هه‌ستتیک نه‌بێ؟
له‌ منداڵه‌کانم پرسى له‌ مه‌گتەب چتان فێر ده‌که‌ن، هه‌ر یه‌که‌ی شتتیک ده‌لێن، بۆ وینه‌ ژماره‌یه‌ک ده‌لێن: "ئه‌له‌مه‌د" تا قه‌میتیک "لائیلاهه‌ ئیله‌للا"
ژماره‌یه‌کیش "سه‌ه‌وات" فێر بوون و له‌به‌ریان کردوه‌. تا ئێره‌ ئه‌وانه‌ هه‌یچی خراپ نه‌ین.

دواى حه‌وتووێه‌ک پێیان ده‌لێ له‌ بیری جیگایه‌کدا بن بۆ منداڵه‌کانتان.

ئه‌گه‌ر من ئه‌وه‌م گوتبا هه‌یچ که‌س گوێی نه‌ده‌دامتییه‌، به‌لام به‌رله‌وه‌ی چاووش عیسا پله‌ و پایه‌کی دیکه‌ی هه‌بوو، خه‌یرا کوپه‌خا و ئاگاگان کوپه‌ونه‌وه‌یه‌ک پێک ده‌ین و له‌سه‌ر ماله‌ وسپێن ئاغا ساغ ده‌بنه‌وه‌، پاتاله‌کانیان هه‌ینابووه‌ ده‌ر. چاکیه‌که‌ی له‌وه‌داو بو داپۆشرا بوو، ئه‌وانیش هه‌ر ئه‌وه‌یان ده‌ویست. ته‌ویله‌ بێ یان جیگایه‌کی تر فه‌رقی نییه‌. چاووش عیسا ئه‌وه‌ له‌وه‌ی خه‌ریکی ده‌رس گوتنه‌وه‌یه‌. به‌یانان منداڵه‌کان که‌ زۆربه‌یان کچن، هه‌ربه‌که‌ی که‌ولتیک به‌ده‌سته‌وه‌، بۆ ده‌رس ده‌رۆنه‌ لای چاووش.

رۆژتیک کاتی پشوو دان له‌گه‌ڵ دوو که‌س له‌ منداڵه‌کان چوین چاومان به‌ده‌رس گوتنه‌وه‌ی چاووش عیسا بکه‌وی. کاتتیک گه‌یشتینه‌ به‌ر ده‌رگا، زاق و زووق به‌رز بۆه‌. هه‌م‌وو یان پێکه‌وه‌ ده‌یانخوینده‌وه‌. پالم به‌ده‌رگا که‌وه‌ دا. ئاغا هه‌ر که‌ چاوی به‌ئیمه‌ که‌وت له‌به‌رمان هه‌ستا و به‌ده‌ست جیگایه‌کی خۆی پێشان دا، حه‌فتا، هه‌شتا منداڵ ده‌بوون. هه‌موو له‌سه‌ر که‌ول دانیشتبوون. هه‌راهه‌رایان ده‌کرد و پالیان پێکه‌وه‌ ده‌نا. کچه‌کان دوو یان هه‌ربه‌که‌ی منداڵتیکیان به‌باوه‌شه‌وه‌ بوو، به‌ده‌م ده‌رس خویندنه‌وه‌ منداڵه‌که‌یان هه‌لده‌په‌راند. زۆرم پێ سه‌یر بوو. کچه‌کانیان ده‌نێرنه‌ ئێره‌ به‌لام نایاننێرنه‌ قوتابخانه‌. ئه‌وسال ته‌نیا چوار کچ نێونوسیان کرد، ئه‌وانیش نه‌هاتن.

نه‌موبست بێ دلی بکه‌م، دانیشتم. به‌لام چ دانیشتمتیک، جیگامان نه‌ده‌بووه‌. ته‌ونی جالجالوکه‌ تا نیتوقه‌دی پیاو شوێر بۆه‌. له‌ منداڵه‌کانی ده‌ویست ئه‌وه‌ی فێری کردوون بۆی بخویننه‌وه‌. خویندیانه‌وه‌، به‌لام هه‌یندیک جیگایان به‌غه‌له‌ت خوینده‌وه‌ - بۆ خۆی وشه‌ به‌وشه‌ ده‌یخوینده‌وه‌، منداڵه‌کانیش هه‌موو پێکه‌وه‌ دوو پاتیان ده‌کرده‌وه‌.

نزیکه‌ی چاره‌گه‌ سه‌عاتتیک دانیشتم. به‌لام ئه‌و ماوه‌مان به‌سالتیک لێ گوزه‌را، چونکه‌ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی نیتو ته‌ویله‌که‌ زۆر پێس بوو، دیواره‌کانیشی وه‌ک مێروو زینده‌واری جو‌راو جو‌ری پێ هه‌لده‌گه‌را. ئه‌گه‌ر له‌ من بپرسن

ده ليم رۆژتيك مانه وه له جيتگايه كي وا تهنگ و تاريك و پيسدا به رابه ره له گه ل ساليك زينداني بوون.

رۆژاني پينج شه مهي هه موو هه وتوويهك به نيتوي هه وتوانه شت گه ليتك وهك تووتن، جغاره، برويش، لوبيا، گهنم و... بو تاغا ديتن. ههروهه لباد و پاله پشتيشي به نويه بو ده بن. نه گه ريه كيكيش ته مهي بكرى بيتجگه له وهى نه و كارهى به نه ستويه ده بي نه هاري نه و رۆژهى تاغاش دروست كا. نه وانه هه موو منداله كان پيبان گوتم.

خيوه تي ناو قوتابخانه

ئاخرى مانگى بانه مه ر - پينج رۆژ بي نيوي و پسانه وه - باران بارى و لبي نه كرده وه. پلوسك وهك ناو پاشى چاك ناوى فرى ددها. به ناوى باران دوو سى هه وزى چووك پيكهاتبوو. لايه كي ديواريش تيك ته پى و رووخا. منداله كانم نيزن دا بچنه وه مال. نه گه ر بتوانم كه لويه لى قوتابخانه و بوخوم نه جات بدهم كاريكي زورم كرده وه. نيو ناويى هه موو وهك بهك وايه و ده لبي گوماوه.

كه لويه ل و شتومه كي ئاده مي زادتيكي وهك من ده بي چ بي؟ هه موو شته كانم هينا بهر په نجهره، باوه ركه نيوهى ماله كه م له نيو ناو هينادهر. له بهر نه وهى هه رزى وه تاغه كه گل بو به هه موو شويه بستيك له قووله وه چووه. هه رچه ند نيوماله كه م زور ناحه ز بووه، به لام جيتگام بو دلويهى ميچى كرده وه. له پاشان برتيك گلى ويشك هينا و له سوچيكي بلاوم كرده وه. جيتگا و بانه كه م كو كرده وه و له په نا ديوار هه لم په ساردن. ته خته كه م له بهر په نجهره دانا، روو ته خته كه م كرد به خيوته و له بنى هه لئرووشكام. له ترسى دلويه وهك گلولة خوم خر كردبووه و له سه ر چوك دانيشتبووم كه چى به و حاله ش نه مانى نه دام. له وه زياتر يش ريتگا چاره يه كم نه بوو. له حالتيكا له بن خيوته كه دا نه ژنوكانم له باوه ش گرتبوو و له سه رمان هه لده له رزيم، ورده ورده هه وزه كه ي نيو وه تاغاكه پر بوو له ناو و رووى كرده خيوته ته كه ي من، بو نه وهى خيوته ته كه م وه بن ناو نه كه وي به قاپان ناوم فرى ددها. له بهر گيروگرفتنى ژيان كه س ناگاي له كه س نييه، منيش له خه لك جيا نيم و يه كيتكم له وان. ته ماشاي نه و دلويانه ده كه م كه له ميچى ده كه ونه نيو هه وزه كه و پريشكه يان وه دار و ديوار ده كه وي. نه ژنوكانم ماندوو ده بن. به لام چاره م نييه و له بهر دلويه ي رايانده كيشم.

شوكرى خودا ته واو ناكه م كه له كاتى خويا ئاقلتتيم كرد و چراهه كي ئالكوليم به دوو سى قروش كرى. پينج شه وم بهم چه شنه گوزهراند. نه گه ر نه و چراهه نه با خوم پى گهرم دانه ده هات و سوويه شم بو هه لئه ده كرا. له

قوتابخانه‌ی نمونه

بۆمان نه‌کرا میچی کلاسه‌که داپۆشین. به‌م هۆیه ته‌مامان گرت ده‌فته‌ری قوتابخانه‌که بکه‌ین به‌کلاس، مندال‌ه‌کان ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر حه‌رزى ته‌ر داده‌نیشان نه‌خۆش که‌وتن. ئه‌ی رۆژانی تاو و ساو، ئه‌ی هه‌وای دل‌گر! به‌زه‌یه‌کت به‌ئیمه‌دا بی چاوه‌روانی تۆین...

دیسانیش هاتوینه‌وه ژوور. دهم و لووتی مندال‌ه‌کان هه‌روه‌ک ده‌ریا خیزی لپواره‌کانی هه‌لده‌لووشی، روو له‌ مندال‌ه‌کان ده‌که‌م و ده‌لیم: سه‌ره‌نجام ئه‌و تۆز و خۆله‌ کاری خۆی ده‌کا و باوکمان دینیتته به‌ر چاومان. ده‌لین: "ئاغا! خۆ له‌ سه‌رمای ده‌ری هه‌ر چاکتره!" واباشه‌ ئه‌و زیل و زال و کوته‌ کاغه‌زانه‌ی ده‌که‌ونه حه‌رز گه‌سکیان نه‌ده‌ی. با وه‌به‌ر پێ که‌ون، ئه‌وه له‌ تۆز و خۆله‌ چاکتره، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش تۆز و خۆله‌ کاری خۆی ده‌کا و هه‌یچ شتی‌ک نییه‌ که‌ بستیکی خۆله‌ له‌سه‌ر نه‌که‌وتبێ. هه‌رچه‌ند خاوتینی که‌یه‌وه پیتوه‌ی دیار نییه‌، چونکه‌ دواى دوو سێ ده‌قیقه وه‌ک خۆی لێ دیتته‌وه.

ئه‌گه‌ر هه‌موو رۆژتیش بچیه‌ حه‌مام بی فایده‌یه، چونکه‌ هه‌ر که‌ پیت له‌ ژووری نا تۆزای ده‌بی و ده‌لێی که‌وتویه به‌ر گێژه‌لووکه‌.

بیر له‌ زستانی داهاوو ده‌که‌مه‌وه. خودا بکا وه‌ک سالی پیتشوو تال نه‌بی و ناچار نه‌بین له‌ ده‌ری له‌سه‌ر حه‌رز دانیشین.

پیتموایه هه‌یچ چاره‌یه‌ک نییه‌ جگه‌ له‌وه که‌ له‌ بییری سۆیه‌یه‌کدا بین. هه‌رچه‌ند ده‌زانم قامکیتی تۆزی ئاوردوو و کشفه‌ل له‌سه‌ر ده‌که‌وی.

ماوه‌یه‌ک بیرم کرده‌وه. ئاکامی سۆیه‌که‌م دینا به‌ر چاوم. کونه‌لووتم ده‌هاته به‌رچاو که‌ وه‌ک لووله‌ کووره‌ی کارخانه‌ ره‌ش ده‌بن. سه‌ره‌رای ئه‌وه له‌ نیوان سه‌رما و دوکه‌لدا دووه‌میم هه‌لبێژارد. هه‌رچه‌ند خاوتین کردنه‌وه‌ی گه‌رو و کونه‌لووتیش شتی‌ک نه‌بوو به‌هاسانی بکری.

ئێستا لیم حالی بووه که‌ ئه‌و گوشت و ئیسکه‌ به‌ پیتچه‌وانه‌ی پروا و بۆچوونی خۆم که‌ بیرم لێ ده‌کرده‌وه که‌م ده‌وام نه‌بوو!

لووله‌ی سۆیه‌ش که‌ له‌ په‌نجه‌ره‌را بردبوومه‌ ده‌ر، ئاو ده‌هاته خوار. له‌سه‌ر ئه‌و چرایه‌ قابله‌مه‌ وه‌کول نه‌ده‌هات. به‌م هۆیه له‌ ژبیر ئه‌و خپوه‌ته‌ جگه‌ له‌ هیلکه‌ کولاندن چاره‌یه‌کی دیکه‌م نه‌بوو. دوو سێ هیلکه‌م ده‌کولاند و ملم لێ ده‌نا.

له‌ بن خپوه‌ته‌که‌ سه‌رم له‌به‌رخۆم ده‌نا و بیرم ده‌کرده‌وه، جاری واش بوو ده‌خه‌وتم. ناهومیدی و نارچه‌تی و ناکامی ئه‌وه‌نده بچووک نین که‌ پیاو بتوانی ده‌ریانبری، هه‌ر کاتیکى له‌و کاوله‌دا - که‌ نیوم لێ ناوه‌ قوتابخانه‌ و له‌ ئاواپیش دووره - بیر له‌ خۆم ده‌که‌مه‌وه، پیت سه‌یره که‌ تا ئیتره‌م هیتاوه به‌لام ئه‌وه راستیه‌کی حاشا هه‌لنه‌گره. ده‌ست له‌ شیعری به‌ناوبانگی "ئورهان وه‌لی" وه‌رده‌ده‌م و ده‌یکه‌مه‌ ئاوتینه‌ی بالانوتینی ژینی خۆم:

ئه‌ستێرێک له‌ هۆده‌که‌ما

خپوه‌تم له‌ په‌نا ئه‌ستێره

"باران به‌سه‌ر خپوه‌تما ئه‌باری و من قاره‌مانیکى رۆمان"

سه‌ریازی له‌ به‌ره‌ی قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی

له‌ کاتیکدا ددان له‌ چیره‌وه‌ ده‌به‌م

"تیده‌کووشم هه‌تا وینه‌ی بیروه‌یه‌کانم زیندوو که‌مه‌وه"

ماوه‌ی دوو ساله‌ شه‌ری من هه‌لگه‌یرساوه‌ و

کی ده‌زانێ؟ له‌ کوێ و چلۆن؟

یاخۆکی ده‌زانێ به‌سه‌ره‌هاتی من که‌ی دواى دێ؟

پیت وایه‌ ته‌نیا من ئه‌و بارانه‌م به‌ساده‌ی گرت و که‌متر له‌ هه‌موو که‌س تووشی زه‌ره‌ر و زبان بووم. خه‌لکی ئاواى زۆریه‌یان هه‌لاتوون بۆ کیتو و تاقمیکیش په‌نایان بۆ نیتو هۆله‌کان بردوو. باران زۆریه‌ی دیواره‌کانی تلیساندۆته‌وه و به‌سه‌ر یه‌که‌دا ته‌پيون. مالتیک و دوو ته‌ویله به‌ته‌واوی بوونه‌وه گل و شوینه‌واریان نه‌ماوه. کاتیک له‌ خپوه‌ته‌که‌م هاتمه‌ ده‌ر هه‌وه‌لین شتی‌کی که‌ سه‌رنجی راکیشام، ماله‌ وسین ئاغا بوو. ته‌ماشام کرد تیک ته‌پیه‌ و هه‌یچی نه‌ماوه. چاوش عیسا له‌و ماله‌دا ده‌رسی به‌مندالان ده‌گوتته‌وه.

چیشخانه

له بن یه کیک له و میچانه، له سووچیکی دوو بهردم له په نایهک داناوه و ناوړگیکم پیکهوه ناوه. نیستا حه ساومهوه و چیشتی له سهر لیده نیم. به لام بهچ زه حمت و دهرده سهریک؟ هه تا دهیخوم ده مخوا. له وانه یه پیاو به دوکه له که ی چاوی کویر بی. بهو حاله شهوه هیشتا شت لیئانه کهم له قاپ و که وچک شوژدن بی کویره وهریتره. به راستی نه وکاره ناده میزاد له ژیان بی زار دهکا.

له گوڅاریکدا خویندمهوه: له داهاتوویه کی نزیکدا زوریه ی کاره کان به "ئینیپرژئی ته تومی" جیبه جی ده بی و چیشت و خوارده مهنی له ماوه ی دوو دهقیقه دا حازر و ناماده له سهر سفره داده ندری. بلایی نه مرین و چاومان بهو رۆژه بکهوی؟ به خوای شتیکی خوشه پیاو پال داتهوه و نان و چیشتی بیئنه بهر دهستی، بهه، بهه!

نهو گوڅاره هی کام ولاته؟ خوژگه م به خویمان! به لام نیمه لیره کاریکمان به "ته توم و مه توم نییه" نه گهر دهسکه و ته کانی هه زار سال شارستانییه تی خویمان بتوانین له ولاتی خویمان پهره پی بدهین لیئمان سهر و زیاده.

سوور و سات

به نووسینی نامه یهک بو وه زاره تی بارهیتان و لیکو لینهوه... ههروهها قسه کردن بو کوپخا، سهرنجی هه موو لایه کم بو لای قوتابخانه راکیشا. هینده ی نه خایاند دهستوور هات که ده بی هه رچی زووتر شو پای ناوایی پیک بی و پیتاکی تاییه تی ناوایی کو بکریتهوه. به لئی ده بی بهم چه شنه سوور و سات وهریگیری و بو قوتابخانه شووشه، سویه، میزی کلاس و... بکرین. کوپخاش بهو کاره رازیبه و دهست له بیانوگرتن هه لده گری.

خه لکمان ده عوه ت کرد، هیچ کهس نه هات. جارمان کیشا، مال به مال له دوومان ناردن، نه وهنده به ملا و نه ولادا هه لسووران لاقیان بلوقی کرد. ژماره یهک بو ده رچووبوون، تا قمییک خویمان هینابووه حالی جاوی، ژماره یه کیش ره پ و راست گوتبوویان "نیمانه."

هه رچه ند شهش سهد و په نجا لیره بو قوتابخانه ی ناوایی دیاری کراوه. به لام شهست لیره ش کو نه بووه. کاتیک و امزانی گوتم رۆژی ساوه ساو و دانیشتن نییه. له گه ل سهرۆکی شو پای ناوایی وه مالان کهوتین. به لام ته ماشام کرد نه گهر ته وای سامانی خه لک کوکه ینهوه و نرخ له سهر دانیتین به شی نه وهنده ی ناکا که قهرزی سوور و ساته کانیان بده نهوه. ماوه ی چنده سالیکه هیچ کهس شایه کی نه داوه.

که گه یشتینه مالی هه وه ل، ده رگیان له سهر پیوه داین. ژماره یه کیش له بهرته وه ی له وپه ری هه ژاریدا ده ژیان له روومان هه لنه هات داوای یارمه تیان لی بکه یین. زوریه شیان له نیو مالیدا خویمان شاردهوه. چنده که سیکیش که پییان ناخوش بوو ده ربا ز بن و خو بشارنه وه، هاتنه لامان و مؤله تیان خواست. نهو رۆژه ته نییا بهرگه ی چوار لیبره مان نویسی. خو نه شده کرا لهو مالانه که خاوه نه کانیان بو ده رچووبوون و خویمان حه شار دابوو دهست بدهینه شتییک. چونکه به ناشکوری نه بی شتیکی وایان نه بوو به که لک بی. شه ره که لت له ماله کانا کردبا زهره ری قرانیکت لی نه ده دان.

سهره‌رای ئه‌وه‌ی که شۆرای ئاوابی به‌توندی که وتبووه ژیر پرسیاره‌وه، نه‌یتوانی وه‌ک هه‌میشه گه‌شه به‌مه‌سه‌له‌که بدا ناچار یارمه‌تی له ژاندرمه وهرگرت. ژاندرمه هات، هه‌ر شتیکی له نیو ماله‌کاندا وه‌گیری ده‌که‌وت، ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گرت. شت گه‌لیکی وه‌ک مه‌نجه‌ل و لیفه و به‌ره... ئه‌و شتانه‌یان له ماله‌ کیشکچی کو کرده‌وه. که‌وابوو ئیستا ده‌بی بو کورسی و کورسیله‌ی کلاس له قابله‌مه‌ی مسی یا لیفه و دۆشه‌گ که‌لک وهرگرین!

رۆژنامه

من لیتره ئه‌وه‌ی هه‌مبێ رۆژنامه‌یه و له هه‌موو شتیکم زیاتر هه‌یه، کاتیک جیتیگر بووم هه‌مووم له سووچتیکی له‌سه‌ر یه‌ک دانا، به‌لام ئیستا لاپه‌رێکیش - ته‌نانه‌ت بو‌ ده‌رمان - وه‌گیر ناکه‌وی. زۆر به‌زه‌حمه‌ت چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کم بو‌ خۆم گێراوه‌ته‌وه و به‌سه‌ر شتومه‌که‌کانمدا داوه بو‌ ئه‌وه‌ی خۆلاوی نه‌بن. ئه‌و نووسراوه به‌که‌لکانه‌ی که جویم کردبوونه‌وه ئه‌وانیشم له ده‌ست بو‌وه. بێجگه له رۆژنامه، گۆقاره‌کانیشیان بردن. با ئه‌وه بلێم که دانیشتوانی ئاوابی زیاتر مشتته‌ری رۆژنامه‌ن هه‌تا گۆقار، چونکه لاپه‌ره‌کانی گه‌وره‌تره. له رۆژنامه‌ی "وارلیق"یش لاپه‌ره‌یه‌ک چیه‌ به‌م نه‌ماوه‌ته‌وه. ده‌زانم ده‌پرسن و ده‌لێن ئه‌وه خه‌لک بو‌چی و له که‌یه‌وه وا ئۆگری رۆژنامه خۆیندنه‌وه بوون؟ بو‌ ده‌یاننه‌وی بینه پسه‌پۆری سه‌رده‌می خۆیان؟! نه‌خێر وا نییه هینده‌ی قوول مه‌خۆیننه‌وه، وه‌لامه‌که‌ی زۆر ساده‌یه و ئه‌وه‌یه: زستانان په‌نجه‌ره‌ی پێ ده‌گرن. یه‌ک به‌دوا‌ی یه‌کا وه‌رێ ده‌که‌ون و دینه لام: مامۆستاگیان دوو لاپه‌ره‌مان رۆژنامه بده‌یه، منداله‌کان له‌وانه‌یه له سه‌رمان ره‌ق هه‌لێن.

ده‌لێم: "ئه‌دی جارن چتان ده‌کرد؟" له وه‌لامدا ده‌لێن: "جارن به‌ریتکه‌ی ئارد و په‌رۆکۆن ده‌مانگرت. فلان که‌سیک به‌کاغه‌ز گرتوویه، به‌کاغه‌زیش خاوتینتر و جوانتره" نازانم کێ گوتوویه‌تی که دێهاتی شتی جوانی بێ جوان نییه؟ دیاره له‌و کاره‌شدا چا‌ووش غه‌نی رچه‌ی شکاند.

ناوبراو دوو په‌نجه‌ره‌ی گه‌وره‌ی وه‌تاغه‌که‌ی رۆژنامه لێ دا‌بوو، ئه‌وه چه‌ند رۆژتیکه هه‌ر که‌سیکی دێ به‌ده‌ستی به‌تال ده‌گه‌رێته‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ده‌ست هه‌لناگرن و ده‌لێن: "ئاغا به‌قسوربانت بم چا‌ویک له ده‌وروبه‌رت بگێره به‌لکو شتیکت ده‌ست که‌وت!" به‌لام ده‌زانم هه‌یج له گۆرێدا نییه و ده‌لێم: "ئه‌وه نا‌کرێ شووشه‌ی تێخه‌ن؟" به‌ سه‌رسورمانه‌وه ده‌لێن: "هه‌موو شتی‌کمان ته‌واوه شووشه نه‌بێ، خۆ هه‌یج که‌س نه‌زانێ ته‌و چاک ده‌زانێ که منداله‌کمان له‌به‌ر نه‌داری بێ ده‌فته‌ر و قه‌له‌م ده‌نێرینه‌وه قوتا‌بخانه."

نیشیتیا، یان گیرۆده بووم؟

دهزانم ده پرسن: چۆن و له چی را تووش و گیرۆدهی رۆژنامه کربن و خۆتندنهوه بووی؟" پێم وابیه باس کردنی جیتی خۆیهتی: دواى تهواوکردنی دهورهی سههرهتایی و تهناهت تا پۆلی دووهمی ناوهندی جگه له کتیبی دهرسی، شتیکی دیکه به ناوی رۆژنامه، چیرۆک و گوڤار... به دلشیدا نههاتبوو، ناوچهیهکی چووک و دهس وهههچ کوی رانهگه یشتوو و هک ئاوابی چهند وشهیه کمان له بهرکردبوو ئه ویش به بی ئه وهی مانای بزاین. بۆ وینه شتیکیمان به نیوی "ماله کانی به خشت دروستکرا" خۆتندبوو، به لām بۆمان نه دههچۆوه سههریهک، له ئاوابی ئیمه بهو تهپالانه ده لاین خشت که بۆ ئاوردوو زستان کوی دهکهنهوه. زۆر له میژ بوو بیرم له وه دهکردهوه که ده بی ئه و مالانهی به خشت دروست ده کرین چلۆن بی و بهو تهپالانه چۆن خانوو دروست دهکهن؟ نازانم چ ئالوگۆرتیکم به سهردا هات و له پۆلی سییه می ناوهندی کوت و پر ئوگری رۆژنامه خۆتندنهوه و گوڤار بووم. پاش ماوهیهک له بهر رۆژنامه خۆتندنهوه نه مده توانی به چاکی به دهرس و مه شقه کانم رابگه م. موتالا کردنی هه ر لاپه ریه کی کتیب یان رۆژنامه بۆ من دنیا به کی دیکه بوو. دنیا به کی سههر و نائاشنا، دروست وهک چیرۆکه کانی جندۆکه و په ری. ئالوگۆرتیکی سههرم به سهردا هاتبوو. ئه و دنیا تهنگ و تاربه کی من به ره و ئاسۆیه کی روون بالی گرتوو. له خۆتندنه وهی شت تیر نه ده بووم و جار له گه ل جار لیبی سهرخۆشتر ده بووم. می شکم ئوگری بیرکردنه وه ببوو، فیره بیرکردنه وه ببوو.

نیو و نیشانی دوو سێ گوڤارم وه ده ست هینا و بووم به مشتته ری یه کجاره کی. هه تا مانگ تهواو ده بوو ئارا و قارام لی هه لده گیرا. ورده ورده، چاوه پروانی پۆستخانه م لی بوو به نه خۆشی. هه می شه له گه ل کاربه دهستی پۆستخانه شه پر بوو، هه ر نامه و پر تیکه یه کی پۆستی که ده هات له رپوه ده یان برده وه تاغی سههرۆکی پۆستخانه. گوڤار و نامه کان چهند رۆژیک له وئ دهکهنه وه سههریهک، جاری و بوو ئی دوو سێ

رۆژیان له سههریهک که له که ده کرد و پاشان به مامۆستایانی قوتابخانه کاندایان ده باناردن بۆ خاوه نه کانیان.

له و ماوه دا په ریشانی و بی تاقه تی وهک خۆره ده می ده دهروونم ده نا و تهنگی پی هه لده چنیم. باسی چاوه پروانی و دلله کوته ی ئه و ماوه به له وه زی قه له مده نییه. ئه وه نده به په له بووم ده تگوت له سههر ئاورانم، دوو سێ جاریش گوڤاره کانم به نیوه خوایش و نیوه زۆر له ده ست کابرای کیشک هینا ده ر...

کاتییک چاوم به و "به ستانه ی پۆستی ده که وت که به شری ت پیچراونه وه و له بهر په نجه ره دان دراون له حه بیه تان سههرم لی ده شیوا. جاری و ابوو شه بیتان تینی ده دام که خۆم به په نجه ره داده م و "به سه ته کان" بر فینم.

یهک دوو جاریش چوومه لای سههرۆکی ئیداره شکایه تم کرد. به لām هه موو جار لی وه لāmدا ده یگوت: "کو ری چاک ئه تو چ جو ره ئاده می زا دیکی، ئاخه ئه و رۆژنامه نه چ ده ردیکی تو ده رمان ده کهن؟ برۆ خه ریکی ده رس و مه شقه که ت به له وه ی چاک تره..."

ورده ورده وای لی هات که هاواله کانم گه مه یان پی ده کردم. له سالی ئاخردا "به خشنا مه یه یان" کرد که جگه له خۆتندنی کتیبی دهرسی خۆتندنه وهی هه ر چه شنه کتیبیکی دیکه قه ده غه یه! به لām ئه و ده ستووره ئیمه ی نه ده گرتوه، جگه له وه ش شتیکی وای نه ما بوو که له و پاوان و به رته سکیانه نه جاتم بی، هه زار و یهک نه خشه و ئاواتم هه بوو. له دنیا ی خه ون و خه یالا جیگای خزمه تی خۆم دینا به رچاو که هه موو رۆژی کابرای پۆستچی دی و رۆژنامه و گوڤار و بلاو کراوه کانم بۆ دینی. هه زم ده کرد با لم پیوه با و خۆم گه یان دیا دنیا ی خۆشی و داها تووی روون و جوان. نه مده توانی له سههر پی را وه ستم. به لām کوا ئه و ئاواته دیتته دی؟ راستیان گوتوه که: دنیا ی رازا وهی خه یال شتیکه و راسته قینه ی تال شتیکی دیکه یه.

من له جیبه ک خزمه ت ده که م که ریگای شه مه نده فه ری نییه. وا چاکه که

بَلِّيم هِيچ رِيگايه كِي نيبه. له گهَل ناوه ندى شاروچكه ش مه وداي زوره. له وه هه لومه رجيكدا چاره نه و به دانيشين و چاو پروان بين. خوَم بو چه ند رُوژنامه و گوڤارم نووسيوه. نه گهر به سچ چوار مانگان ژماره يه كم پين بگا له خو شيان كلاو هه لداو پيم و نايگرمه وه. هه موو رُوژي ده بين له يه كيتكي بگه پيم و بزانم كي ده چي بو شاروچكه و نامه ي بو بنووسم و نيونيشاني بده مي و له به ري بپار پيمه وه نه مانه ته كاني بوستي و رُوژنامه كانم بو بيتته وه، به لام زور جارن كبرا له بهر نابه لهدى و كاروباري خو يان له بي ري ده چيته وه يان نيونيشانه كه ي لي ون ده بين. له و نيوه دا ته نيا گوڤاري (وارليق) هه رچه نده زور درهنگ بده دستم ده گاه به لام به ريكوييكي بو دم نيرن. به جيكاي نه وه ي سه ري مانگي بگاته ده دستم له پازده و شازده ي مانگي بده مده ني. نيستاش ليم حالي نه بووه بو وا درهنگي ده نيرن، جاري وابو ده مگوت خه تاي به رپوه به راني گوڤاره كه يه، هينديك جاريش ده مگوت له بوستخانه خو ي پيوه ماندوو ناكهن، جاري واشه بي ر له و كه سانه ده كه مه وه كه تاسوودهن و له خه ته ردا نين، له خوَم ده پرسم نايان نه و شتانه به راستي هو ي ده ردي سه ر نين؟ زانين مايه و هو ي نارچه ته ي و شاره زايي و هه ست پيكردن به دهر د و مه رگي كو مه ل ده رده يته ره.

هه رچه ند نه و رُوژنامه و گوڤاران هه به زار چه رمه سه ري و نارچه ته ي ده گه نه ده دستم پيم وايه نه و چاو پروانيه نيشانه ي زيندوو بوونه و سه ره تايه كه بو ژيان هه رچه ند نه شمتواني دلخوشي و حه ره كه و جوولانه وه يه كه به دي بيتم.

نه وه ي كه دل مان ده يه هو ي قه ته ي پين ناگه بين. خو به ناشكوري نه بين شتيكمان به جهرگه وه نيبه. حه زم ده كرد گرامافونيك هه با و جاروباره سه فحه يه كم له سه ر دانابا و له و ژيانه ي كه هيج نالوگوژيكي تيدا نيبه نه جاتيم بووبا. به لام كاتيك ده ست نادا ده تواني چ بكه ي؟

يه كيك له دوسته كانم كه ده يزاني له چ حالي دام و چون ده ژيم پيشنباري پي كردم و گوتي راديويه كي چوك بكره و گوتي پيوه بني. نه وه

له گرامافون هه رزانتر ته واو ده بين، بوخوم هيج كاريكم له ده ست نه ده هات ناچار مه سه له كه م بو يه كيك له ناشناكانم له ناكارا نووسي. له وه لامدا نووسي راديويه كي كه به كه لك بي ٤٢ لي ره هه لده گري. له سه ره تاوه زور خو شحال بووم. پيم وابو نه وه م بو ده كري. به لام دواي حه وت مانگيش ٤٢ لي ره م بو پاشه كه وت نه بوو. به كورتي له خيروبي ري نه و راديويه ش بوومه وه.

نيستا له سه ر نه و باوه رهم كه هه ركاتييك به ري ده دستم مووي لي روا ده مبه خاوه ني راديو. سه ره راي نه وه ش جارنا جاريك خه يال هه لمده گري و ده ليم خو زگه راديويه كم ده بوو. ناده ميزاد زينده وه ريك ي سه ير و خه يالا وييه.

هه تا بجمه ناوه ندى شاروچكه، پووليكي به قه رز له به قال و ده رده گرم و دواي دوو سي مانگان ده يده مه وه. هه رچه ند من نوگر به شت گه ليكي وه ك شه راب و سيغار نيم و خه رجيك ي نه و تو م نيبه، هيشتا ناتوانم و ناكري تووشي پوول ليبران نه بم. ناچار كاتييك له شاروچكه ده گه ريمه وه به ريك رُوژنامه و دوو سي ده نك نوقل و بريك خسته و پرته ي ديكه چاوي منداله كان ده نووسينم.

نه وه نده ي له بي رمه قه ت شتيك به نيوي پوولي پاشه كه وت نه بووه. نه وه ي وه گيرم كه وتووه نه چوته گيرفانمه وه، به هه وادا چووه. جاريكي ده لي ره م به قه رز له يه كيك له دوسته كانم وه رگرت - دوسته كه م وينه گر بوو - دواي مانگيك نامه يه كي نووسي كه: بو شت كرين ده چمه نه ستامبول، نه گه ر له ده ست دئ ده لي ره كه م بو بنيره وه "ده ستتيك كه وته نه ملا و يه ك نه ولا، خودايه روو له كو ي كه م؟ هيج چاره يه ك نه بوو ده با بو م نارداوه. به هه زار پارانه وه و خو له م مال و نه و مال هاويشتن ده لي ره م وه رگرت و بو دوسته كه م به ري كرد. به لام به راستي له خه جاله تيبان مردم.

راديو و قوتابخانه

چاوش عيسا نهوسال بهسه د و په نجا كيله گه نم بوته ماموستاي ناوايي "بوالي". دوپني هاتبووه سهر داتم. باسي راديو هاته گور، سهير نهوه بووه كه عيسا نه بده زاني راديو چييه به هيچ جوړ باوهرې نه ده كرد كه شتيكي نه وتو هه بي.

"خودايه تو به، نه فندی نه وه له ناقل به دووره، تو ده لتي له ميسر بانگ ده دن و تو ليتره گويت لي ده بي؟ زور سهيره بلتي جادو نه بي؟ هه رچي شير و رتيوي بو دينمه وه و ده ليم وابوو وا چوو ناييسسي و ده لتي لوكه ي له گوتي ناخنيوه. ده لي: "ده بي نيو نه و قودو له كه يه كيكي تيدا بي نه گينا شتي وا هه ر ناي و نه وه كلاو له سه ر خه لكی نانه."

به راستي هيشتا ئي وا زورن كه وا بير ده كه نه وه. دانيشتواني ناوايي له به ياني را هه تا شه وي به شوپن مزگهوت و شوپنيكي ديكي ئاينيدا ده گرين، نه ونده ي خودا حمز ده كا به روا له ت خويان چاك پيشان ده دن به لام هه تا بلتي له باري ري و شوپني ئينساني و خو و خده و ناكاره وه له پاشن. كاريان به وه نييه كه دين ده لي موسلمان له گه ل يه ك بران، موسلمان ده بي درو نه كا، پاك و خاوين بي، نه وه ي ده يكا و ده يلتي به راستي بي، له سه ودا و مامه له دا نه مين بي، سه باره ت به خه لكی ديكي دل ناوا و فيداكار بي... كاريان ته نيا دوعا و پارانه وه يه، خه به ريك له كرده وه نييه. كاتيک ده لتي بابي من كاكي خوم "پاك و خاويني نيشانه ي ئيمانه" ده سنو پي بو پاك و خاوينييه. نه وه چ ده سنو پي كه سه ر و چاوت چلك و چه پهری لي ده بارئ... خيرا دروشي: فلان كه سيش كافر و بي دين ه، به نيوچاوانته وه ده نووس و وه ك قيلي كه وای سپي لتي نابيته وه.

قوتابيه كاني قوتابخانه هه ر له مندالييه وه هاموشوي مزگهوتن ده كن، به لام كاتيک باسي دين ديته گور عه ربن و هيچ نازان.

ردين سپيه كان دين و ده لين: "خه لك كاريان به كارنامه و درس نييه،

هه ر نه ونده كه فيري خويندنه وه و نووسين بن، لبيان سه ر و زياده. نيوه رو و ئيواران ئيجازه يان بده نوپي كه كانيان بكن. ده ليم: خو نه و منداله چكولانه نوپيان له سه ر نييه و نازان نوپي چييه "ده لين: "خو خودا ده زانن، نه وانه دلبيان وه ك ناوينه وايه هه ر شتيك بلين و هه رچي بيان هوي بي دلبيان ناكا. قيامه ت پي ده وي. نه و ده رسانه ي نيوه بو نه و دنيايه به كه لك دي. هه مووي له باره ي نه سپ و كه ر دايه... ده رسه كاني نه و دور و زمانه هه موو بي فايده يه، بابي قرانيكي سوود نييه.

ههواله كان

دهتوانين بلين له گه ل دهست پيكردي پايز، زستان ته شريفى دينى و تا مانگى خاكه ليوه جىگاي خوزى خوش دهكا، له و ماوه دا زوركهم و اهه يه كه سىك هه بى و بچيته شاروچكه، تاق و لوقيش كه دهچن له بهر خوشى خويان نيبه، وا ده بى كارى دادگايان ده بى! ته گهر سه فهرىكى و ايان بو بيتته پيش چهن رۆژ له پيشدا وهرى دهكهن، دوو سى رۆژ بهر پيوه دهبن و ههر شه وهى له گونديك ده ميننه وه، پاش نه وهى گه رانه وه ده وربان ده گرین و باس و خه به ربان لى ده پرسين، به للام ريبواره كانى نيمه ته نيا رووداويك و به سه رهاتىك ده گيرنه وه: "زستان جگه له زستان هيج باسوخواسيك نيبه!"

ههر كه زانيان يه كىك به ته مای شاروچكه يه، خه لك دهچنه لای و هه ربه كه ي پيشنيارى شتىكى دهكهن بويان بينى، منيش وهك هه ميشه ده ليم رۆژنامه ت له بير نه چى، به للام زور جارن به دهستى به تال ده گه رپيته وه و ده لى: دوو كانه كان گاله درابون، له بهر به فر و سه رما چاومان به هيج كوئى نه كه وت" دوو سى جاريش نامه م دانى بو م پوئست كهن. به للام به قه دكر اوى بويان هيناومه وه: "سندوقمان نه دوز به وه نه مانزانى له كوئيه.

پياو نابى سپله بى، جارىك يه كىك راسپارده كه مى نه نجام دا: وشه ي "جمهوريت" م له سه ر كوته قاقه زىك نووسىبو و دامه دهستى. كاتىك رۆژنامه كه ي هينا، ته ماشام كرد ئى مانگ و نيوپك له مه وه به ره. رۆژنامه فرۆش رۆژنامه يه كى كوئى له مل په ستاوتىبو. سه ره راي نه وه ش بو من وهك نانى تازه و ابو، زور به روويه كى خوش له دهستم وهرگرت.

ژماره يه كى ديكه ش كه نيونيشانى گونده كه ي نيمه ي له سه ر نووسرابوو، دوای ماوه يه ك مانه وه له دوو كانى به قالى و توژ له سه ركه وتن به و كابرايه دا نارديو يانه وه. كاتىك لىكم كرده وه ته ماشام كرد قاقه زى چهنده سه ربازى تيدايه بو بنه ماله كانيان. نه و به سه ته زمانه له قاقه زه كانياندا جلويه رگى گهرمى زستانى و گوره وى و دهسته وانه و نه و جوژه شتانه يان

ويستبوو. قاقه زه كانيان له سه ره تاي پايزدا نووسىبو، به للام نيبستا ناخر و توخرى زستانه... به ته و اوى رۆژنامه كه به دهسته وه ناگرم خه لكى ئاوايى ده گه نه سه رم و ده لىن: "هه وال و رووداوه كان، رووداوه كان بخوئنه وه، زوربان بى خوشه هه رچى زووتر بزنان چى رووى داوه و ده لىن: ده بيخوئنه وه، بايم بيخوئنه وه بزنان چ نووسراوه "پييان وايه له باره ي وه زعى خو مان و گونده كه ماندا شتىك نووسراوه ده ليم: "خاترجه م بن شتىكى و اى تيدا نيبه كه به كه لك بى و پيوهندي به نيوه هه بى" به للام به كى ده لىن! هه رچى نووسرابى ده بى بويان بخوئنه وه له به رنه وه ي هه ميشه بو م خوئندونه وه و بى دل يم نه كروون و زور به چاكى گويم بو ده گرن و پيى راهاتوون. ده لىن: "بايم نه تو ش له و قسه ي زباتر هيجى ديكه نازانى، به للام به و حاله ش رۆژنامه كه سه رو بن ده كه م و رووداوه لىكى زوربان بو ده خوئنه وه:

"يانه ي گشتى سه ر ژميرى ده ستى كرده وه به سه ر ژميرى سه گه به ره لالا..."

- هاوار بو سه گه كانى نيمه. چ بكه ين له وانه يه نه وانيش بتو پين.

- مه حمود ئاغا خو نه وه هه والىكى زور ناخوش بوو. چاكه چى ديكه نووسراوه؟ ته ماشاى كه بزانه كيشه يه ك، هه للايه كى تيدا نيبه. ده توخوا بزانه رووسه كان ديسانيش خويان شيت نه كرده وه؟...

درتزه به خوئندنه وه ده دم:

"رووسه كان بو نه وه ي له نه مريكايه كان و ده وور نه كه ون به ره يه كيان له

نه وروپاي رۆژه لانى كردو ته وه..."

- ئاغا به هه موو رهنگىك خو ده نوئىن كوا ده ست هه لده گرى؟

- له پاشان؟

"له كيوى قاز پينج كه س له سه رمان ره ق هه لانون"

- نه وپش ليره ي خراپتر لى هاتووه...

له پاشان ده ست پيده كهن. هه ركه سه به سه رهاتى خوزى ده گيرته وه. نه وئى سالى چ به فرىك بارىبو... نه وئى سالى له فلانه ديبه چهنده كه س له سه رمان مردن و...

پشوودان و وچانی قوتابخانه‌گان

له مانگی جۆزه‌رداندا که قوتابخانه گالنه دهری، بۆ ماوه‌یه‌ک ئاوابی به‌جی دیتلم. مانگی پووشپهر بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستیک به‌دار و دیواری قوتابخانه‌که‌دا بیتم سهرتیک له ئاوابی ده‌ده‌مه‌وه. له‌و ماوه‌دا منداڵه‌کان دین سهرم لئ ده‌ده‌ن و چاوم پییان ده‌که‌وئ. هاوین وه‌زی بژار و گیره و کیشه‌یه و به‌شی زۆری له سهر جیخون و کپو ده‌خه‌ون. به‌لام ههر که‌سیتی هه‌والی منی ده‌بیست گارانێ به‌یه‌کیتی دیکه ده‌سپارد و خۆی ده‌گه‌یاند له‌ لای من، چه‌ند که‌سیتی‌کان که بۆیان نه‌کرابوو به‌سلاو ناردن گله‌یان له‌سهر خۆیان لابردبوو، منیش سلاوم بۆ ده‌ناردنه‌وه و زۆرم لئ ده‌پرسین.

ئه‌وه‌ی له‌و سهردانه‌دا سهرنجی منی راده‌کیشا جلویه‌رگی منداڵه‌کان بوو، پیتم سهر بوو، ده‌مگوت ئه‌دی بۆ جلویه‌رگی مووچه و مه‌زرایان له‌به‌ردا نییه. له‌ پاشان بۆم ده‌رکه‌وت که له‌ پیتشدا ده‌چنه‌وه ماله‌ی، جلویه‌رگه‌کانیان ده‌گۆرین جا دینه‌ لای من. به‌لام من به‌دل چه‌زم ده‌کرد هه‌روا چلکن و شپری بۆ و ئالۆز چاوم پییان بکه‌وئ، چونکه جلویه‌رگ له‌ لای من هیتنه‌ گرینگ نییه. له‌ وه‌زی هاویندا له‌ هه‌موو بابه‌تیکه‌وه ئالۆگۆریان به‌سهردا دئ و ده‌گۆرین. بۆ وینه‌ چلم و لیکیان تیکه‌ل ده‌بێ. سهروچاویان له‌به‌ر تاوئ ده‌سووتی و توبخیتی لئ ده‌بیته‌وه، لیبیان ویشک و شه‌قار شه‌قار ده‌بێ. هه‌رچه‌ند به‌م سهر و وه‌زه‌شه‌وه شه‌رمیان ده‌کرد، به‌لام ههر ده‌هاتنه‌ لام. ئه‌و پاک و خۆشه‌ویستی‌یه‌یان بۆ من دنیا‌یه‌کی دیتا. زۆریان پێ ده‌لیم: "هه‌مووتان ده‌بێ کار بکه‌ن، کارکردن مایه‌ی سهربه‌رزیه‌ی و شه‌رمی پێ ناوئ، منیش کار ده‌که‌م" به‌لام هه‌ست ده‌که‌م که ته‌ریق ده‌بنه‌وه.

قوتابخانه‌ی ئیمه که پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر دروست کراوه، ههر وه‌ک ئه‌و خانووبه‌رانه ده‌چێ که منداڵ کاتی کایه‌کردن به‌قور و گل دروستی ده‌که‌ن. ههر له‌ سهره‌تاوه که چاوم پیتی که‌وت تیکه‌بیم که ته‌نیا مه‌به‌ستیان چا نووساندن بووه ئه‌گینا به‌و به‌رده‌ خراپه‌ کوا خانوو دروست ده‌بێ؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی دیواره‌کانی به‌مۆره و گل داندراوه به‌فر و باران به‌ته‌واوی

به‌ه، به‌ه! ئه‌وجار نۆره‌ی لاپه‌ره‌ی تاییه‌تی دپه‌اته، هه‌واله‌کانی ئاوابی. لاپه‌ره‌ی هه‌وه‌ل به‌دوو سێ راگه‌به‌ندراو و چه‌ند هه‌والی ژن خواستن پیر کراوه‌ته‌وه. بۆیان ده‌خوینمه‌وه و قاقا پیتده‌که‌ن. گوندچیه‌که هه‌واله‌که‌ی چ بێ؟ شتیکی ئه‌وتۆ له‌گۆرا نییه، به‌کێک ژنی ماره‌کردوو، به‌ک ده‌سگیرانی دیاری کردوو... شتیکی سهرنج راکیشی تیدا نییه.

کابرای دپه‌اتی زانا نییه، به‌لام هه‌تا خودا چه‌ز ده‌کا پاکه، زۆریه‌ی ئه‌و شتانه‌ی که ده‌بیین له‌ رووناکی‌یران و خوینده‌وارانی رواله‌تی چاکتر لیبی حالێ ده‌بن و لیکدانه‌وه‌یان باشتره. گرینگ ئه‌وه‌یه که بلاو کراوه‌ی به‌که‌لک بگاته ده‌ستی دئ نشینه‌کان. باره‌یتان و فیرکردنی دئ نشینه‌کان مه‌سه‌له‌یه‌کی گرینگ و بنه‌ره‌تییه، به‌لام کئ و که‌ی ئاوری ویده‌ده‌ن؟ نازانم.

گه‌یشتوو مه‌ وتاره‌کانی رامیاری ولات و هه‌والی گرینگ: "سهره‌ک وه‌زیر شه‌مه‌سه‌دین گون ئاتای... (۱)" پیتم سهره‌ی ئه‌دی هه‌سه‌ن سه‌قا (۲) چی به‌سهر هاتوو؟ که‌ی گۆراوه، ره‌نگه هه‌موو ده‌ست و پپه‌نده‌که‌ی گۆرابن؟... " به‌ده‌نگیکی به‌رز ده‌لیم: "هه‌سه‌ن سه‌قا پله‌ی سهره‌ک وه‌زیری وه‌لا ناوه." به‌کێکیان ده‌لئ: "ده‌ی، ده‌ی ئه‌وی نرخی قه‌ندی برده‌ سهر؟ ئه‌دی ئه‌وه‌ی دیکه چ کاره‌یه؟ له‌ پاشان زانیم که "کابینه‌ی" هه‌سه‌ن سه‌قا له‌ سهره‌تای زستاندا گۆراوه.

(۱) شه‌مه‌سه‌دین گون ئاتای مامۆستای زانکۆی ئانکارا سالی ۱۹۴۹ بپوه سهره‌ک وه‌زیری تورکیا.

(۲) هه‌سه‌ن سه‌قا له‌ سالی ۱۹۴۷ بوو به‌سهرۆک وه‌زیر و له‌ سالی ۱۹۴۹ ده‌ستی له‌ کار کیشاوه.

خوارددهه نی

روالته تی کز و لیتقه و ماوانه ی منداله کان که له دووره وه سه رنج راده کیتشی، به ناشکرا ئه وه ی لی به دی ده کړی که له بهر هم ژاری و نه بوونی خوارددهه منی هیتزی قسه کردنیان نییه. لوتیان بگری گیانیان ده رده چی... مندال ده بی خه په تۆله و قه له و بی، کولمه و پرومه تی وهک سیوی لاسور و ابی، هیتنده تورت و ناسک بی دهستی پیدابینی خوین فیچقه بکا... به لام ئه و چاره ره شان له ته منی هشت نو سالیدا له لیتقه و ماوانه ی لیتقه و ماوانه ترن و جگه له ئیسک و پیست هیچیان پیوه نییه. پیاو که چاوی پتیاں ده که وی له حه بیه تان دلای ده پیته که باب. جا به ناشکوری نه بی چ ده خون که له وه ی چاکتر بن؟ له پۆلی دووهم که سی و یهک که سی قوتابی هه بوو له سی وهرزی پایز و زستان و نیوه راستی به هاردا سه ر ژمیریکم له منداله کان کرد. جاری هه وه لئی، دواى ئه وه ی دهرسم گوته وه له هه موسویانم پرسى: چتان خواردوه؟ بیست و یهک که س هیچیان نه خواردبوو، ده ده که ی دیکه شیان ته نیا نانی ویشکیان خواردبوو. یازده ی مانگی ره زیه ر پاش نویتزی لیم پرسین، هه ر سی و یهکیان نان و شووتی کال و نه گه یشتوویان خواردبوو. جاری سیبهم، پینج شه مه، بیستی مانگی به فرانبار له پۆلی یهک و دوو که بیست و یهک و سی و یهک نه فه رن ده پرسم. سه ره نجامه که ی به مجوره بوو: چوار که س دۆکلیو، شه ش که س ساوار، چارده که س ته نیا نانی ویشکی، چوار که س برینجی سارد، پینج که س دۆشاو، هه وت که س نانه ره قه. له پاشان ده ست ده که ن به گریان و ده لئین: "ئاغا ده تو بیست چ بخوین؟ به هار هات. ماست نه ما، ئار دیش هه روا. ئه وانه ی که نه ئارد شک ده بن و نه ماست" جاجیق" ده خون.

له مانگی بانه مه را له پۆلی دووهم، دوازه که س به زگی برسیمی وه هاتبوونه وه، یازده یان نانی ئیشکیان خواردبوو، هه وت که سیان" جاجیق"، یه کیتکیش نه هاتبووه. بو پاش نیوه ره یه هه ر سی که سیان" جاجیق" یان خواردبوو.

شۆردوویه ته وه و روچوون، له وانه یه تیکقرمیتین، سه ره نجام نه مانته وانی ده رگا و په نجاره کان هه لاهه سین. هه رچه ند دیوی ده رتیاں ته نانه ت سواغیش نه کرابوو، له بهر ناچاری ژووره که مان ته نکه سواغیتک کرد و تپوه ی چووین. دیواره کان جیگای متمانه نین و له وانه یه به پال پیوه دانیش به سه ر پیاودا پرووخین. به هه زار ترس و له رز و نیگه رانی ئه و زستانه مان گه یانده به هار. به لام سه ره نجام به کوئی ده گا؟ نازانم.

هه والم پی گه یشت که دایکم نه خوشه. خۆم پی رانه گیرا و روژی پینج شه مه و هه یی چوومه وه گونده که ی خۆمان. کاتیک گه رامه وه ته ماشام کرد دیوی ده رتیی دیواره که هه موو هاتۆته خوار. باران باریبوو، خووسابوو و گلّمه ت و که سه که کانیشی تلبساندبووه. به رده کانیش ته ر بیوون و شه یان کیشابوو. پینج سالی ته واه به فر و باران به سه ریدا باری، شتییکی سروسشتییبه که خراپ بی و تیکقرمی. ئه و به شه ش که ماوه ته وه باوه ر ناکه م له بهر بارانی ئه وسال خۆ رابگری. ده لئین مه لا نه سه رده ی روژتیک که واکه ی ده شوا و له بهر تاو هه لیده خا. بایه کی به قه وه ت دی و که وای له گه ل خۆی ده با. مه لا که ئه وه ی ده بیستی ده ست ده کا به دوعا و پارانه وه و ده لئی: "خودایه شوکری تو ته واه ناکه م." خیزانی ده پرسى: "ئه وه شوکرانه بژیری بو چییه؟"

مه لا له وه لامدا ده لئی: جا چوون شوکری ناوی؟ هیچ بیرت له وه ی کردۆته وه ئه گه ر بو خۆم له نیو ئه و که وایه دا با م چم لی ده هات؟

ئیستاش ئه و مه سه له له ئیمه ی رووداوه. بیر له وه ده که مه وه و ده لئیم چانه بوو کاتی رووخانی دیواره که بو خۆم و منداله کان له نیو دیوه که دا نه بووین. له سه ر قازانجی ماوینه وه. خودایه گیان زۆر شوکر.

ئیستا سه رم لی شتواوه و بو خوشم نازانم چ بکه م؟ ئه گه ر ده لئیم وه رن چاکى که نه وه، به قسه م ناکه ن و ده لئین بناغه که ی خراپه. ده لئیم با له نووکه وه دروستی که ی، ئه وه ش هه ر بو گوتن نابی. به راستی چاک پیوه بووم. تووره بم؟ بگریم؟ قاقا پیده که نم"له بهر ئه وه ی پیده که نم که بو گریانیش دره نگه!"

پاک و خاوینی

سالی پيشوو نيسپي به سه روچاوی مندالاندا هه لده گه را. به هه زار به دبه ختی و نار هه تی سالمان برده سه ر. ده مگوت جاری له کویمه و هه وه لی کاره. پیم و ابوو نهو سال منداله کان پاک و خاوینتر دینه وه و له کۆل نهو هه مووه نه سپیته ده بینه وه. به لام پيشبینییه کهم به هه له ده رچوو، بو پی راگه یشتنی پاک و خاوینی منداله کان پتوبست به ته ماشا کردنی به خه ی کراسه کانیا نیه. هیچیان له هیچیان چاکتر نین و وهک بهک پیس و پۆخلن. چاره چییه؟ به ناچاری له کۆل نهو بهرنامه ده بیه وه، به لام بو مناله کان ده ست هه لده گرن؟ وهخت و کات و سات نازانن له سه ر کلاس یان هه وشه ته ماشا ده که ی نهو به کیتیک دهستی بهرز کردۆته وه: "ئیجازه تاغا، ته پلای سه ری فالانه کهس به کیتیک پتویه به، پشته ستۆی فیساره کهسی ته ماشاکه دوو پیکه وه ده رۆن...

رۆژتیک تاو و ساو بوو و له ده ری ده رسم ده گوته وه، کاتیک لام کرده وه هه ژده کهس قامکی هه لئینابوو. هه موویان نه سپیته سه ر کراس و پشت نه ستۆی دۆسته کانیا ن پيشان ده دا. منداله کان هه ستی هاو کاریبان زۆر کهم بوو، چاوپوشیان له عه یب و عاری به کتر نه ده کرد و لیکتریان له هه لالا ده دا.

نهو مندالانه ی که نه سپییا ن پی هه لده گه ری ده یان نیرمه وه مالتی، چاو له بهرگی منداله کانی دیکه ناکه م. بهروالهت خاوین.

ناردنه وه شیان هیچ ده ردیک دهوا ناکا، چونکه هه ر بهو بهرگانه وه ده گه رینه وه. دایکیان، یان خوشکیان پرووتیان ده که نه وه، بهرگه کانیا ن بو راده وه شین و ده بهریان ده که نه وه دیاره جگه له وهش هیچی دیکه یان له ده ست نایه.

له هه رکام پکیان ده پرسم: "وه ره بزانه چت کردوه؟" ده لی: "تاغا ته ماشایان کرد." کاتیک به خه ی ده کاته وه و چاوم به نه سپیته کوژراو و زیندوو ده که وی له حه بیه تان خۆم ویک دینم و دلیم له خیله وه دی. دوو

به بیستنی وشه ی "جاجیق" نه کهن هه لبه زنه وه و پیتان وایی خوارده مه نییه کی به تامی وهک ماست و خه یار و... نهوانه به. به هیچ جوړ لهو شتانه خه بهر یک نییه. جاجیق بریتیه له خوارده مه نییه کی تاوه کی تیکه لاو له گیای جوړاوجوړی کتوی. به هاران ژن و کچ به دهشت و کتوان وهرده بن و جاجیق کو ده که نه وه. خوی پیوه ده کهن و ده بکه نه پتخور، جاری واشه به کولاوی ده بخون.

سڀ ڪه سيشيان جلويه رڱي خويان گوريو و ئي برا يان يه ڪي ديڪه يان له به رڪردوه، له دوروهه دياره جلويه رڱي خويان نيبه، هه چهنده بهروالته برٽڪ پاڪ و خاوپنتره، بهلام وهڪ ئي خويان ئه سڀي پي هلدده گهري.

مه ڪينه به ڪي ژارپاشيم هه به. دوو سي جار تاق، تاق منداله ڪانم بانگ ڪرد، گوتم خو پرووت ڪه نه وه، چهند شووشه به ڪم د.د.ت ليدان. بهلام هه ده لتي درمانيشت لي نه داون. له لايه ڪ ده ڪوژران، بهلام له لايه ڪي ديڪه وه وهڪ شاره ميروو ريتچڪه يان ده به ست. ئيستا ئيدي هه موو ڪه س ده زانتي ڪه من پومي ژارپاشيم هه به، په يتا په يتا دين و داوام ليدده ڪن. له سه ره تاوه پومپه ڪم ده داني، بهلام زور زوو ده يانه يتاوه. ده مزاني ڪه نه يان زانويه ڪاري پي بڪن. له لايه ڪي ديڪه شه وه توڙ، يان سه ميان نه بوو، له پرووشيان هه لته ده هات ڪه داواي درمانم لي بڪن. زور درهنگم نه وه زاني. له پاشان هه رڪه سڀي ڪي ده هات ليم ده پرسی درماني موريانهت هه به؟ نه گهر نه بيا درمانيشم ده دا به. جاري وايه ناره زوو ده ڪم و ده ليم نه گهر چهند سه دليره به ڪم له ده ستدا با مال بيم نه ده ڪرد و هه ريه ڪه ي پومي پيڪ و شووشه به ڪم سه م بو ده ڪرين و ده مدانتيه.

ناره زوويه ڪي فره شيرين؟!

روژيڪ هاوسيتيه ڪم هاتبووه لام. له گهرمه ي قسه ڪردندا سه رم هه لينا ڪه ته ماشام ڪرد ئه سڀي دوو دوو به به رڱي هلدده گه ران. داواي نه وه ي مالئاوايي ڪرد و روڙيشت هه موو له شم وه خوروو ڪهوت. ده تگوت دوو پيشڪم پي هلدده گه ري. خيرا به رگه ڪانم داڪه ند. نه منيش بي به ش نه بووم. چهنديش گهره ن ده لتي بيچوه ڪوللهن.

چه شنیگ نه خوآشی

نهوانه‌ی که کاروباریکیان هه‌یه و کوسپیتیکیان له‌سه‌ر ریگا نییه، ژبانیان زۆر خوآش تیده‌په‌ری. رۆژگاریشیان پره له خوآشی و ئاره‌زوو، سه‌ر و بنی قسه‌کانیان هه‌مووی باسی خوآش گوزه‌رانییه.

به‌لام ئی وه‌ک ئیمه‌مانان نه‌گه‌ر بتوانین ده‌رد و مه‌ینه‌ته‌کامان چاره‌سه‌ر بکه‌ین لیتمان سه‌روزیاده، به‌ناشکوری نه‌بی عیشق و خوآش گوزه‌رانی ده‌لیی له ئیمه‌ تو‌راوه، به‌خه‌ون نه‌بی چاومان پیتی ناکه‌وی.

ئه‌و رۆژانه دلم به‌وه‌ی خوآشه که هه‌وا خوآش ده‌بی و له‌به‌ر تاوی خوآم هه‌لده‌خه‌م و چاو ده‌برمه‌ دنیای ئاوات و بیسه‌وه‌به‌کانم، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌واش یارمه‌تیمان ناکا. ئه‌وسال که قوتابخانه‌که‌مان کرده‌وه له‌به‌ر بی جی و ریپی له‌سه‌ر ئه‌وه ساغ بوومه‌وه که له‌هه‌وشه‌ ده‌رس به‌منداله‌کان بلتیم. به‌لام ئاسمانیش ئه‌و ئاواته‌ی پی ره‌وا نه‌دیم، ناچار مانگ و نیویک له‌نیو هۆلی و له‌په‌نا مه‌ره‌کان دانیشتین. به‌به‌ردیک دوو نیشانه‌م ده‌پیکا و ده‌رسم به‌هه‌ردووکیان ده‌گوت. له‌نیوه‌ی پایزدا، زستان رووی دزیوی خوآی پیشان دا و به‌فر و با و بۆران دنیای روونی پی تال کردین.

له‌به‌ر ناچاری و له‌به‌ر خاتری منداله‌کان له‌وه‌تاغیکی ته‌نگه‌به‌ر و ته‌سک و تاریکی که بۆ مامۆستا دروست کرابوو درێژه‌مان به‌ده‌رس گوتنه‌وه‌که دا و نه‌مانه‌پشت قوتابخانه‌که‌ دا‌بخری.

ئه‌ویش به‌چ حالیک؟! نه‌ کورسیله هه‌بوو نه‌ میز. وه‌تاغیش چ وه‌تاغ؟ عه‌رزه‌که‌شی سواغ نه‌کرابوو... لانی که‌م منداله‌کان رایه‌خیکیان بۆ خوآیان نه‌ده‌هیتا. هه‌رچی پیم گوتن بی فایده‌ بوو. جیگای گله‌بیش نه‌بوو چونکه نه‌بانیوو، له‌کویتیان هیتابا؟ نه‌وانه‌ی که هه‌شیانوو، له‌به‌ر نه‌داری، بابیان فرۆشتبووی.

دوو سی جارن که سوکاری قوتابییه‌کانم بانگ کرد. به‌لام بۆیان نه‌کرا کورسی بکرن، چونکه هه‌یچ پوولتیک کۆ نه‌بووه. چیان لیده‌که‌ی؟ نیانه... په‌نجه‌ره‌کانیش شووشه‌یان تیدا نییه... منداله‌کان له‌سه‌رمان هه‌لده‌له‌رز و

شه‌قه‌شه‌قی ددانیان رۆژه‌پریه‌ک ده‌روا، ده‌ستیان هه‌ر به‌زاریانه‌وه‌یه و به‌هه‌ولتیکردن گه‌رمی دادین. جا وه‌ره به‌و حاله‌ له‌سه‌ر زه‌وی په‌ق و پروت و بی رایه‌خ دانیشه، به‌راستی زۆر دژواره و هه‌ر به‌زار خوآشه. به‌و حاله‌ش رایده‌بویرین، به‌لام کاتیک به‌فر ده‌باری و گیژه‌لوکه له‌ژووری ده‌کا به‌جاریک شپزه‌ ده‌بین و مه‌رگی خوآمان به‌ئاوات ده‌خوآزین، ئیستا ئیوه بلتین له‌وه‌ها هه‌لومه‌رجیکدا من له‌گه‌ل ئه‌و مندالانه‌ ده‌توانم چ بکه‌م؟ بیانکوژم؟ لییان گه‌ریم هه‌ر وا بن؟ نا باشتین ریگا ئه‌وه‌یه ئیجازه‌یان بده‌م و قوتابخانه‌ گاله‌ ده‌م. سه‌ری خوآم داده‌خه‌م و یه‌کسه‌ر ده‌چمه قاوه‌خانه. به‌شی زۆری خه‌لک له‌وین.

ده‌لیم: ئای هاوار، روو له‌ کوئی که‌م له‌چه‌نگ ئه‌وه‌مه‌موه‌ گیروگرفته؟

ده‌لین: کاریکی زۆر چاکت کرد قوتابخانه‌ت داخست.

ده‌لیم: ئه‌وه ئه‌ورۆ گاله‌م دا، ئه‌دی سه‌هینی چی؟ کوا ده‌توانم درێژه به‌و وه‌زعه بده‌م، وه‌رن با ریگاچاره‌به‌ک بدۆزینه‌وه.

ده‌لین: بۆ خوآت چت پی چاکه‌ وا بکه، وه‌ک پاره‌که ریگاچاره‌به‌کی بۆ بکه‌وه و به‌پریوه‌ی به‌ره...

هه‌موو شتییک ده‌خه‌نه ئه‌ستۆی من:

- نیمانه... خو نامانکوژی، باوه‌رکه نیمانه ئه‌گه‌ر له‌ خوآت نه‌گۆری ده‌زانی نیمانه، رووی نه‌بوونی ره‌ش بی ده‌نا هیتنده‌ش ناپیاو نین.

مندالی به‌سته‌زمان و پایه‌تی به‌و سه‌رمایه له‌ خوآ رانابین بین. نیوه‌یان پتر سه‌رمایان بووه. ژماره‌به‌کیش کزه‌لوکه و لاره‌مل دینه‌وه، به‌رییان ده‌که‌مه‌وه مالتی. له‌ دوو کلاسان چهند قوتابییه‌ک ماونه‌وه. وام سه‌ر لی شیواوه ئاگام له‌ خوآشم براوه. ده‌م و لیوم به‌نۆیه‌تی هه‌موو بوته‌ تیمیسک. به‌ئاواتم که به‌تیغ ردینم بتاشم. له‌و لایانه‌ خه‌به‌ریک له‌ سه‌رتاش و ئه‌و جوژه‌ شتانه نییه. مه‌یدان مه‌یدانی پاله‌واندارییه. دوو مانگی ته‌واوه ردینم نه‌تاشیوه. سه‌روچاوم له‌ موودا ون بووه، وام لیها‌توو به‌خوآشم خوآم نانا‌سمه‌وه. جاریکی ده‌خوآم نووسام و به‌هه‌زار چه‌رمه‌سه‌ری و نارچه‌تی ردینم تاشی. به‌لام هه‌ر به‌و جاره بۆ سه‌وت پشتم ته‌نبی بووم. سی

مانگیش زیاتره سهرم نه تاشیوه. تووکی سهر و چاوم وا لیکهالاون دهلیبی به تانقه ست هوندووتوه. له حالی خۆم بیزارم و له گهڵ تری بز به شهردیم. بیر له خۆم دهکه موه و بۆ خۆم له خۆم تووره دهیم. به منداله کانم گوت: له حهیفی ئیوه پشیم داناوه. ده زانم ئیوه چاکتر گوئی دهدهنه ئه و که سانهی که به درۆ دینیان داناوه. به پرسیارکردن لهم و لهو، که و قه شوین مه کینه یه کی سهر تاشین. سهره نجام له ماله یه کیک له منداله کان تووشی هاتم. لهو گوندهدا ههر ئه و یه که هه بوو. شتیکم له ملامه وه پینچا و له بهر دهستی کوره دانیشتم، له بهر ئه وهی کوره که شاره زا نه بوو، گوتم ئه گهر هه روا به پاک پاک بۆم بتاشه با ههردوو کمان ئاسووده بین. ههر چۆنیک بوو ددانم به جهرگی خۆم داگرت و پاک پاک سهری بۆ تاشیم و بۆ خۆشم به تیغی دینیم تاشی. ههوا زۆر سارده و تف ههلاوتی دهیبهستی، ئیستا حالی بووم که ئه وهی من کردوومه شیتیش نایکا. بهلام وا چاکه پیاو وه دوای چوان نه که وی. چهند رۆژیک له ترسی سهرما سهر و چاوم داپوشی، بهلام سهره رای ئه وهش، ئه وهی لیبی ده ترسام تووشی هاتم. به چاکه سهرما لیبی دام و به جیگاوبان بۆی که وتم... ته نیای ته نیا، بچ که سوکار و بچ په رستار. وه شوین دهرمان که وتن بچ فایدهیه. ههر که به فر عهرزی گرت، هاموشۆ له گهڵ شارۆچکه ده بری و هاتوچۆ نامینی. به ههزار زهحمهت و ئه ملاو ئه ولا شووشه یه کم شه ربهت له یارمه تیده ری دوکتوری ناوچه وه رگرت.

له سهری نووسرابو "میتۆل" بۆنی پتوه ده که م وادیاره دهرمانی ههلامه ته. ئیواریش چادانیک دیم ده که م و هه لیده قورینم. بریک کشپه ل و ته پاله ش له سوئه که داویم و سهره نجام سهرم ده پینچمه وه و هه رچی وه بهر دهستم بچ به سهر خۆمی داده کیشم و ده خه وم، بۆ ئه وهی ئاره قه بکه م و بریک سووک بم. بهلام به داخه وه گهرم دانا یه م تا ئاره قه بکه م. کوا به و سوئه کۆنه و له نیو وه تاغیکی رووت و قووت و بچ فه رش و دهرگا و په نجه ره ئاره قه ده که م؟ شه و ئه ونده سارد بوو گۆزه که م قه لشیبوو. مه سه له یه ک نییه، کاتییک ریگاوبان بۆوه راده سپیرم له شارۆچکه گۆزه یه کی دیکه م بۆ بین.

پهندی پیشیان

زستانی ئه و رۆژانهی که دهرسمان نییه و جاری وایه رۆژانی وچان و ههینی، ده چمه چایخانه و کتیب و گوشار و رۆژنامه بۆ خه لک ده خۆینمه وه. زۆریان خوو به و کاره گرتوه، ههتا ساکارتریش بچ پیمان خۆشتره. به تابهت له و نووسراوانه پیشوازی ده که ن که له باره ی ژیان و به رتیچوونی ئاوابی نشینه کاندانا نووسراوه.

له سهره تاوه نووسراوه کانی دانیشسه رام بۆ خۆیندنه وه. به بیستی چیرۆکه کان ده گه شانه وه و دلیان ده کراوه، ئه ونده یان بچ خۆش بوو ئه گهر جوابم دابانه وه نه مده توانی به کاروباری خۆشم رابگه م. له کاتی خۆیندنه وهی چیرۆکدا ئه ونده به دل گوئی راده گرن پیاو ماندوو نابن. هه رچهند له خۆیندنه وهی شت به دهنگی به رز ماندوو دهیم، بهلام له بهر ئه وهی به دل و به گیان گویم بۆ راده گرن و جار له گه ل جار پیمان خۆشتره ماندوو یه تی خۆم له بیر ده چیتته وه.

له و نووسراوانه ی که سالی پیشوو بۆم خۆیندبوونه وه چیرۆکیک بوو به نیوی "دهرانی منالی"، ئه ونده یان ئه و چیرۆکه پچ خۆش بوو زیاتر له ده جارم بۆ خۆیندنه وه که چی لیبی تیر نه ده بوون. ئه و سالیس یه کیک له چیرۆکه کانی که بۆم خۆیندنه وه چیرۆکیکی ریکو پیتیکی "لافونتن" بوو. زۆریان بچ خۆش بوو ئه گهر بلیم هیندیک له چیرۆکه کانم په نجا جار خۆیندۆته وه زیادم نه گوتوه. شیوه ی به یانی وه رگیت، به ریزکردنی وشه کانی نه خۆیندوه وارانیه ئیمه زۆر زهق و به رچاو و سهرنج راکیش بوو. خه لکه که مه به ستی چیرۆکه کانیا ن له گه ل ژیا نی خۆیا ن هه لده سه نگاند و ههر کام له قاره مانه کانیشیا ن به یه کیک له خه لکی ئاوابی ده شو به اند و ده یانگوت:

- رتوبیه که ههر ده لیبی جاوید به گه. قه له ره شه که له گه ل عیرفان سیراج موو لی نادا.

چیرۆکی "زانی کتو" یشیا ن ئه ونده پچ خۆش بوو له خۆشیا ن ده تگوت

خوا خەنى كوردوون. جارى هەو دەل كە خوئندمەو هە كورپى "حەسەنە قىبلە" گوتى:

- "مەحمود ئەفەندى چىرۆكى ئەو كىتو چىرۆكى ئىمە يە."

گوتم: چ پىتوئەندىكى بەئىمەو هە يە؟

گوتى: بۆى ناوئى، كىتو تەكان دەخوا، دەنگىكى ترسىنەرى لىتوئەدى، خۆ وىك دىئى، خەلك چاوەروانن كە كىتو بەو گەورەبىيەى كە هە يە تى دواى ئەو هەموو دەنگ و هەرايە هېچ نەبى شارپىك دەزى، بەلام كىتو چى لى دى و چ دەزى؟ مشكىك. بۆ پىت وايە وەزعى ئىمە وانىيە؟ تۆ ئەو هەموو شتەت بۆ خوئندىنەو كە و دەبى و فلان و فیسار، دەولەت وا دەكا و چى و چى... ئىمەش گوتىمان شل كرد و چاوەروان دانىشتىن، بەلام ئاخىركەى بوو بەچى؟ گوتىان قوتابخانەتان بۆ دروست دەكەين بەلام دواى چاوەروانىكى زۆر چاومان بەهېچ كەس نەكەوت. ناچار بۆ خۆمان وەخۆكەوتىن و بەهەزار زەحمەت و ئەملاو ئەولا چوارديوارىكىمان دروست كرد و دامانپۆشى، لەبەرئەوئەى پىي رانەگەيىن ئەوئەى تىك رووخا. ئىمە زۆر چاك دەزانىن كە تۆ دلت بەقەد كىتوئەى و چەندت نارەحەتى لەسەر شانە. تەنيا تۆى كە لەبىرى ئىمەداى و ئاگات لە دەردى ئىمە يە. چما كەس هە يە ئەو بەزانى؟ ئەگەر راستت دەوئى لە سەرەتاو نەماندەزانى قوتابخانە يانى چى، دەتوانىن بلتەين نەماندەفامى و زۆرىشمان پى ناخۆش بوو. تۆ هاتى و تىت گەباندىن، چاو و گوتت كرىنەو. ئىستا دەزانىن كە مەبەستى تۆ چ بوو، بەلام چمان لە دەست دى؟ خۆ ئىمە ناتوانىن قوتابخانە دروست كەين. دەولەت بى و دروستى كا ئىمەش دەستى ماچ دەكەين، بەقورىان و سەدەقەشى دەبىن. ئەتۆ كارت بەكارى ئەو كەسانە نەبى كە دەلەين قوتابخانە بەكەلكى هېچ نا يە. ئەوانە لە عىلم و زانست دەترسن و پىيان خۆش نىيە خەلك چاو و گوتىيان بكرتتەو. هەرچى دەيكەن و دەيلەين بەدوژمنايە تىيە. ئەگەر لە خۆيان نەگۆرن دەزانن كە هەر بەدبەختىيەكى بەسەر ئىمە دى لەبەر نەخوئندەوارى و نەزانىيە. ئىمە

ئەوانە بەچاكى دەزانىن بەلام كوا قوتابخانە؟ كەى دىن و دروستى دەكەن. هەم تۆ پشوت لى برا، هەم ئەو مندالە چارەرهشانە. باوەر بکە لەسەر خۆمانرا دلەمان بەتۆ دەسووتى. ئەو بەلەينىانە خۆئى ئەوسال و پارەكە نىيە. ئەو بىست سالە بەلەينىمان پى دەدەن و ئەورۆ و سبەمان پىدەكەن. هېچ نەبى ئەو كىتو مشكىكى بوو بەلام ئىمە هېچ شتەكىمان چاو پى نەكەوت... حەرامزادە دەتگوت ددانى مارە، چەند بەرپىكوپىكى قسەى دەكرد. زياتر لە نىوسەعات يەك پشوو قسەى كرد منىش سەرتاپا بووم بەگوى.

گۆل و گۆماو؟!

گۆلیکی که ناوی نه چیتته نیوی، ورده ورده ئاوه که ی بۆگه نیو و ئیشک ده بی. ئیمه شهش هاوولاتی بووین که پیکه وه بووینه مامۆستای قوتابخانه و ئیستا له دیهاتین و خهریکی دهرس گوتنه وهین. دوا ی ئه وه ی تاقیکردنه وه ی ناخری سالمان به پیره برد پشوودانه که ی ده به ی نه وه گونده که ی خویمان و ماوه یه ک پیکه وه ده بین. وه زعی ئیمه ش وه ک ئه و گۆلاوه وایه. ئه و سالیش ههر له رۆژی هه وه لی پشووداندا له دهری یه ک کۆبووینه وه و به سه رهاتی خویمان بۆ یه کتر ده گپراوه. جاری واش بوو شت گه لیکم بۆ ده خوتینده وه، له بهر بیکاری له پر ئه و خه یاله به زه ینمدا هات و ته مام گرت که رۆژنامه یه کی جه فه نگ و گالته و گه پ و په خنه بلاوکه مه وه. رۆژتیک له بهری به یانی را تا شه وی خه ریک بووم و چه ند نوسخه یه کم نووسی. لاسای ئه و رۆژنامه مانه م کرده وه که مشتته ری خویمان هه یه و بویان ده نیرن، منیش بۆ دۆسته کانی خووم نارد. په نگه بپرسن نرخی رۆژنامه که چه ند بوو؟ هه یچ، رۆژتیک برسپیه تی، به خۆرایه ده مدا به مشتته ری خووم. له راستیا ئامانجی من سه ره گرمی و وهخت گوزهرانی بوو. سه ردیتری وتاره که م به م جوړه بوو: "مزگینی: لایحه ی تازه له پینوده ی له گه ل مامۆستاکانا." دوا ی منیش یه کییک له دۆسته کانم رۆژنامه یه کی ده رکرد به نیوی "بج هوده" و له ودا لایه نگری له "PUS"^(۱) کردبوو. ئه وه ی راست بج ئه و هه ول و ته قه لایانه کاریکی بنه ره تی نه بوو، ههر ئه وه نده بوو له بیکاری چاکتر بوو، ههروه ها مه به ست ئه وه بوو که ئیمه له و ته مبه لی و بج ته فاوه تیبه بیتته در. به لام ته نانه ت هاووه نگ بوون له گه ل "کولبی"^(۲) یش هاسان نه بوو که فه قیری و هه ژاری له لایه ک، ههروه ها ته نیایی و بج ئه نوابی له لایه کی دیکه وه که س ناتوانی خو ی له بهر راگری و ئاده میزاد له پی ده خا و به چۆکیدا دینتی.

له هاویندا ده چوو مه کیو و مه زرا و یارمه تی باوکم ده دا. له و ماوه دا

(۱) نیشانه ی ریکخراوه یه کی مامۆستایانه له تورکیا.

(۲) جاهید کولبی شاعیریکی تورکه.

ره مه زانیش ته شریفی هینا و له ده رگای دا. گه رما و ئیش و رۆژووانی! سه ره رای ئه و هه مووه که ند و کۆسپه کتیبم له گه ل خووم ده برد. ههر که هه لم وه ده ست ده که وت چه ند لاپه ره یه کم ده خوتینده وه. دۆسته کانم زۆریان خو له شتی وا نه ده دا و له بن سببه ری داره بی داده نیشتن و ده ستیان ده کرد به گالته و جه فه نگ و به ته خته و دۆمینه، خویمان ده خافلانده. منیش ئه و کایانه م پی خووش نه بوو، به راستی نه شمده زانی. ئه گه ر هه وسه له ی خوتینده وه م نه با به ره لالا به ره لالا ده سوپرامه وه. خوتینده وه ی دوو سی کتیب له و پشوودانه دا ده ی توانی چ شویتیک له سه ر من دابنی؟ وه کوه تره یه ک وایه له به رابه ر ده ریادا. ورده ورده وام لیها تبوو می شکم هه یچی وهر نه ده گرت. تووشی نارچه تیبه کی ناخووش ببووم.

هه لۆیست

ئەوێی که گوتوویمانە "هەر زالمە ی زهوالیکی هەیه" بەلێ وایە، بەلام دەردی لە دەرد گەورەتریش زۆرە. ئادەمیزاد چاوی بەهەر جیگایەک و هەرکەسێک دەکەوێ دەردێکی دیکەشی لێ دەبیتە سەربار، بەچەشنیکی ئەوتۆ که جاری وایە دەردی خۆی لەبیر دەچیتەوێ. گێروگرفت و تەنگوچەلمە و دەرد و بەلاکانی خەلک و دۆست و ناسیاوەکان ئەوێندە زۆرە که مەودا نادەن پیاو بێر لە گێروگرفتی خۆی بکاتەوێ.

دیارە ئێمە ئەوێمان لەبەر چاوی بوو که دەرس گوتنەوێ لە ئاوانی پرە لە تەنگ و چەلمە و کاری حەزرەتی فیله، بەلام شت گەلێکمان چاوی پێکەوت که هیچ کاتێک بێرمان لێ نەکردبوو. یەک دوو نمونە دەخەینە بەرچاوی و تۆ بۆ خۆت لەو بەسەر هاتە کورتە چیرۆکی دوورودرێژ بخوێنەوێ: من و مۆتەللیب لە دوو گوند دەرسمان دەگوت. گوندەکانمان زەویان لێک دەگەراوێ. لەگەڵ مۆتەللیب لە مندالییەوێ پێکەوێ گەورە بێوین، لە چوونی قوتابخانە را بگرە تا دەگاتە دانیسەسەر و بوون بە مامۆستای قوتابخانە ئاوی. هەر یەکە ی چوینە گوندیک. تکایە گوێ شل کەن بزانی چیان بەسەر مۆتەللیبی بێ چارە هینا. هەر لەو رۆژەوێ که پیتی لە ئاوی نا، چی چاکی بۆ نەهات و دیاربوو که لەگەڵ شیخەکان زۆر لێک دوورن و دانوویان پێکەوێ ناکوێ. هەوێلین عەیب و تاوانی گەورە مۆتەللیب ئەوێبوو که بەسەری رووت و بێ کلاو دەگەرا و شیخەکانیش ئەوێیان پێن کاریکی زۆر ناحەز بوو. بەلام تاوانی مۆتەللیبی چارەپەش هەر ئەوێندە نەبوو. نەیدەوێرا لە پێستی خۆی بجوولیتەوێ لێیان دەکرده هەرا و تاوانیکیان بۆ هەلدهست. "دەلێن بەرە هەر لەلای تەنکیوێ دەدری" بەلێ بۆ بەدبەختی لە هەویانی مالهەکی را کانی ژنان دیاربوو. جا چ لەوێ چاکتر! پەرە کایەکیان لێ کردە کیتوک، بوختانیان بۆ هەلبەست و گوتیان: "چاوی لە ژن و مندالی خەلک دەکا، زۆر چاویزە و لە نامووسی هیچ کەس خۆ ناپاریزی..."

وهرزی زستان بوو، ههوا سارد و به تهنیا له وه تاغی قوتابخانه که ی خۆی دانیشتبوو، له حالیکه بێ خه بهر بوو له هه موو شتیکی، دوو که سی بهرە لالا و خوتیری لیتی و هژوور که وتن و زۆریان سوو کایه تی به سەر هینا. به هەر جوړیک بوو خۆی له دهستی رزگار کردن. به لام هیچ کەس نەیدەزانی بۆ لیتی دەدەن. جاریکیش که بۆ خۆی له مالتی نەبوو به سەر ماله کەیان دادابوو. دەرگا و پەنجەرە و شووشەکانیان هەموو شکاندبوو و هەر که لۆپه لیتی هەببوو له گەڵ خۆیان بردبوویان. پەرودەندی شکایه تی پێشسوی هیتشتا هەر وا به ناته وای مابوو. له سەر رێگای ناوهندی شارۆچکه، سەرکیشم له وێ دا و ئەحوالم پرسی. ته ماشام کرد بهو زستانه له ژووریک سارد و سردا دانیشتوو، شووشه کانیان هه موو شکاندبوو، پەرده و جاجم و جیگا و بانە کەشیان به تالان بردبوو. شکایه تیکی دوورودرێژی نووسیبوو، گوتی له گەڵ خۆت ئەوێم بۆ بەرە و بێدە به کاربه دهستانی ناوهندی شارۆچکه. پێش هه موو شتیکی نامەکی ئەوم گەیان و برده لای سەرۆک. دواي ئەوێ خویندییهوێ زه رده یه کی تالی که و ته سەر لیتو و گوتی: "له بهر دهستیان مرم! کاریکی زۆر چاکیان کردوو. که سیتی ته ماح له نامووسی خەلکی بکا ئاخریبه که ی هەر وا ده بێ."

کاتیک گەر امهوه مه سه له که م بۆ مۆتەللیب گێراوێ و گوتم ئەتۆ له خۆرا دلته به کاربه دهستانی میری خووش ده که ی، له خۆرا چاوه نواری موعجیزه ی...!؟

کاتیک ئەوێم گوت دهستی کرد به گریان. زگم پیتی سووتا دلخووشیم داوه، له وه زیاتر چی دیکه م له دهست ده هات؟ له حالیکه که به کول ده گریا ده بگوت: "چ بکه م؟ روو له کوێ که م؟ ده ردی خۆم به کی بلیم؟" ئەو به سەر هاتە له نیوه راستی زستاندا بوو. هەر ئەوێندە چاوی له سەر یه ک دانیی به هار ته شریفی هینا و به شوین ئەودا قوتابخانەکانیش گاله دران. به لام ئێمە بۆمان ناکرێ ته وای ماوێ پشوودانه که، قوتابخانه

جی بیلین. له راستیدا تهنیا دوومانگ نازادین. بهلئی ئەو دۆستەى من ئەوهنده دەسکورت و فەقیر و نەدار بوو بەوتەى پێشینیان "ئاسمانی پێخەف و عەرزى رایەخ بوو." تەنانەت دەفرێکی نەبوو چێشتی تێدا لى بنى. زۆرى هەستى تەنبایی دەکرد له قوتابخانەدا و هیچی له دەست نەدەهات. بەلام بەسەرھاتەکە هەر بەئەوهنده رووداوه کۆتایی پى نەهات. درێژەى چیرۆکەکەى لەمە سەرنج پراکیش ترە.

پیرێژتیک له ئاوایدا بوو. تەمەنى پەنجە سال دەبوو بۆ خۆى تهنیا دەژیا. قسەى لەسەر بوو و چاکیان باس نەدەکرد. سەرەتای بانەمەر کردیان چاو و پراو و گوتیان مۆتەللیب وەدواى ئەو ژنە دەکەوئ و خۆشى گەیاندۆتییە. لەبەرئەوهى هیچی له خۆیدا شک نەدەبرد بەبى تەقیە هاموشۆى دەکرد. رۆژتیک له کۆلاندنا ژمارەیهک دەوریان دا، بە بەرد و مست و پیتلاقە دایانگرت و سەر و چاویان هیچ نەهێشت. بەکورتى خورى شۆریان کرد و هەموو لەشى شین و رەش هەلگەر. سەر و نەیه شینم دەتگوت سیپالە. هەر بەوهنده له کۆلى نابنەوه. پاش ئەو هەموو لێدانە زۆر ناجوامیرانە بەراکیش پراکیش دەیبەن بۆ مالى کویخا. لەوئ بەدەست بەستراوى و بە سى چوارتیکى بەخۆوه دەینیرن بۆ پاسگا.

پیاوانى رێگای تەریقەت له بەرپۆهبردنى پیلانەکە زۆر خۆشحال و رازى بوون، دواى ئەوهى نەخشەکیان سەرى گرت له دەورى یەک کۆپونەوه و دەستیان کرد بەدوعا و پارانەوه و بەدارشتنى پیلانیتى ناجوامیرانە بەئاواتى خۆیان گەیشتن. رۆژتیک دواى گێرانی پیلانەکە ژنەتییوکه بەسواری داشقە دەبەن بۆ شارۆچکە و بەزۆرى و بەمەیلی خۆیان شاهیدی پى دەدەن. ژنە کاتیک چاوى بەمۆتەللیبى خاین و دزی ناموس دەکەوئ چەپۆکتیکى بەسەریدا دەدا و دەلئ: "بەزۆرى خۆى دەمالئ هاویشتووم..."

مۆتەللیبى بێچارە بەدوکتۆر و ئەملاو ئەولا و دادگا و تازەکردنەوهى جلۆهەرگ بێجگە له پوولئى خۆى دووسەد لیرەش قەرز دەکا. جگە لەوہش بەناھومیدی و شەرمەزاریبیەوه له مەحکەمە بۆ ئەو مەحکەمە بەشوتین

پەروەندەکەیدا هەلدەسوورئ. هەرچەند مەسەلەکە روون بۆوه و ژنە گوتى: بەهەرەشە و گورەشە و زۆرەملی ئەو شاهیدییه نابەهەقەبان بەمن دا و گوتیان ئەگەر بەقسەمان نەکەى له ئاواى وەدەرت دەنێن! منیش له ترسان شاهیدی نابەهەقم بۆ دان، بەلام ئەورۆ دنیاى و سبەى قیامەت، ئەوهى پێیان کردم هەر راشنەبردوو، من بەش بەحالى خۆم هیچ شکایەتیکم له ئاغا موعەلیم نییە... بەلام تازە هیچ سوودیکى نەبوو و وەک "کەپەنکی دواى باران وابوو" ژنە شکایەتى خۆى وەرگرتەوه و پى له تاوانى خۆى نا، بەلام هیچ کەس نەبوو هەنگاوێک بۆ هەقى خوراوى ئەو لاوه بى تاوانە هەلینیتەوه. بەو حالەش هیشتا تاقمیک تاوانبارى دەکەن و دەلین:

"هەقى خۆى بوو با وای لى بى."

دەبى چ کەستیک دلئ شکاو و ورەى رووخاوى مۆتەللیبى زولم لى چوو دەرمان بکا؟ لەگەل خەلکى ناهالى کە وەک بووکى کایەى دەست مندالان لەبەر دەستى چەند کەس نەیاردا هەلدەسوورئ چ بکا؟ تۆلەیان لى بکاتەوه؟ دۆژمنایەتیا بکا؟... لەگەل ئەو خەلکەى کە له رووى نەزانیبیەوه بەچاوى خاین و چاوچیز تەماشای دەکەن دەبى چ بکا؟ هیچ شک لەوهدا نییە بىتوئەو هەوالەش بگاتە شار دەلین: "دیوتە ئەو موعەلیمانە چ دەستەگول گەلێک بەئاودا دەدەن. لەو تاقمە خیر ناوہشیتەوه و هەر ئەوه چاوەروان دەکرى."

رووداویکی تر

ئاخري بهار بوو "چاوش یونس" له گوندی "گوستوک" را په کيکی نارد
لام که خیرا خوت بگه یه نه ئیره. وا کاکي موعه لیم که وتوتته دهرده سه ره وه.
چاوش یونس خاوهن مالتی که نعان بوو که له گونده که ی وان ده رسی
ده گوته وه. که نعان پورزای من بوو. کاتیک دانیشسه رامن ته واو کرد
ئویان دا به گوندی "گوستوک" له ماله چاوش وه تاغیک به کری ده گری.
بی و نه بی به لایه کی به سه هاتوه! نازانم ده بی چ بی؟ حه وتو به که
له مه و بهر قوتا بخانه ته عتیل بوو، خو دهرسپک نیبه و کلاسیک له گورپدا
نیبه...

خوم بو رانه گیرا. هه ستام وه ری که وتم. کاتیک گه یستمه نیو دی و گویم
هه لخت هه وال گه لیکي دوور له راسته قینه م ده بیست: "به دوو که سان
ماموستای بی چاره بیان گرتوه، له ئویان هاویشته وه و خوری شور
کوتایانه و پشتیان له زگی نه رمتر کردوه. ده یانویست بیخنکیتن."

- له بهرچی بو ئه و فه قیره چ کاریکی کردبوو؟

جیگای ساغیان نه هیشته بوو. ئه و نه دیان لیدابوو ئاخ و ئوخیان لی
بریبوو. کاتیک ده بیستی له بهر ا بهر ئه و کرده وه ناحه زدا هیچی بو ناکری
هه روا به سه ر و گویتلاکی شکاو و خویناوی و دل برینداری ده چی بو
شاروچکه.

- رووداوه که چ بووه؟

- ته ماحی له - حه لیمه - کردوه. حه لیمه برازای په کیکی له و دوو
که سه یه که له که نعانیان داوه. ئه وه ی لی ده که نه بیانوو و لیبی ده خه فیتین.
به کورتی لیبی ده چنه ژوور و باقی رووداوه کان.

خه لک له دهره م کو بوونه وه و به داخ و که سه ریکی زوره وه ده یانگوت:

چاوش یونس ده یگوت: "له پر ده نگیکم گوی لیبوو، که ههستم راگرت
ته ماشام کرد په کیکی هاوار ده کا: هاوسه هاوسه! نه پرژام دهرگا بکه مه وه
و ناغا موعه لیم وه ژوور کهوت. یاره بی هیچ کهس چاوی به و روزه ره شه

نه که وی. ئیدی ئه و هه ر خودا دابویه وه ئه گینا به ته مای کوشتن
دا بگژابوونیبه و لیبیان دابوو. به هاوسه، هاوسه په نای بو من هینا و
گوتی "گوشتیانم." بر دبوویانه سه رکانی، له ئویان هه لکیشابوو له پاشان
تا توانیبوویان لیبیان دابوو. هه ر به و نه دهش له کولی نه بیوونه وه و
به قونداغه تفه نگیش له سه ریان دابوو. فه قبری چاره رهش ده گریا و
ده یگوت: "تازه من لیره نامینمه وه. ئه گه ر هه یه چه ند لیره به کم به قهرز
بدیه، به خوی هه تا شاروچکه گیر نابم و ده چم شکایهت ده کم." شانسی
خوی دوینی شهش کیلوم پیواز فرۆشتبوو، دوو لیره و نیوم هه بوو ئه ویشم
دایه. لیبی وه رگرتم و رویشته. له بهر ئه وه وه لامم دایه ی که بزائم ده لیبی
چی...؟

به راستی ده متوانی بلیم چی و چم له ده ست ده هات؟ بیرم له وه ده کرده وه
که وه دوا ی که وم و بچمه شاروچکه، ته ماشام کرد په کیکی له شاروچکه
گه راوه و گوتی ماموستاش ئه وه دپته وه. چاوه روان بووم بگه ریته وه.

که نعان په یدا بووه. سه ریان پیچا بووه. ته نیا چاوه کانی به دهره وه بوون.
هه موو له شی خویناوی بوو.

- ئه وه بو وات لی هاتوه پورزا؟

- هه ر مه پرسه خالوژا. گوتم با بچمه لای دۆستان و رووداوه که یان پی
بلیم. کاتیک چاویان به من کهوت پیکنه نین و گوتیان برۆ پاسگای
ژاندارمهری شکایهت بکه.

- له پاشان؟

- له پاشان ده تو یست چ شتیک رووبدا؟ بو که سیکی پوول و پارتی
نه بی کهس گوی بو قسه ی راده گری؟ هه موو تاوانه کانیان خسته ئه ستوی
من...

سه ره نجام! په کی دووسه شه په لاغه بیان له و دوو که سه دا و به ره لالیان
کردن. به خه یالی خو بان چا که یان له گه ل که نعان کرد و بردیانه گوندیکی
دیکه.

دیاره ئهوجاریش لیده ره کان سه رکه وتن و له باره ی لیدراوی بیچاره دا بهم جوړه حوکم درا: "چاوی کویر بی، حه تمهن شتییک بووه، ده نا بو نالین فلانه کهسیکی دیکه وای کردووه؟!"

له و رووداوه دا ئه وه دهرده که وئ که لیدراو جگه له جنیو پیدان تاوانباریش ده کری. لیکدانه وهی عه داله ت ئه وه یه. که و ابو ده بی تی بکوشی لیت نه دهن، چونکه سه ره رای ئه وه ی ویت ده که وئ، ده که ویه بهر شک و گومان و تۆمه تیش.

کۆبوونه وه

سالنی دووجار کۆبوونه وه یه که له ئیداره ی فیرکردن و بارهیتان پیکدی. یه که له سه ره تای ده ستپیکردنی قوتابخانه و ئه وی تر له ئاخو و ئوخو ته و او بوونی قوتابخانه دا. من پیم و ابو له و کۆبوونه وانه دا مه سه له گه لیکه گرینگ سه باره ت به کاروباری یه که ساله ی قوتابخانه دیته گۆر و رینوینی پیوست ده درئ به مامۆستا کان. ههروه ها ده مگوت له و کۆبوونه وانه دا که م و کورپییه کان راده گه یه ندرین و ری چاره ی گیروگره ته کان ده دۆزنه وه. به لام ئه وه ی باسی لینه کرابا گیروگرفت بوو. ئه وه ش نمونه یه که له و کۆبوونه وانه:

هه موو دانیشتبووین و چاوه روانی ئاغای "بازرپس" بووین که بیته و قسه بکا. دوا ی ماوه یه کی زۆر جه نابی بازرپس ته شریفیان هینا و ده ستی کرد به قسه کردن: "ژماره یه که له ئاغایان ده یانه وه ی بینه شارۆچکه، ههروه ها تا قمییک بو جیبه جی کردن کاروباری خو یان قوتابخانه به جی دیلن. به توندی راده گه یه نم که له مه وه دوا ئه و کارانه دوویات نه بیته وه."

ئه وانه ی راگه یاند و له پشت تریبوونه که هاته خواری. من وای تیگه ییم که به پروای وان ئه گه ر که سییک و یستیکی هه بی و نامه یه که بنووسی ده بی به کۆتردا بینیری! دیاره ئه وه ش ده زانن که له و جوړه کۆبوونه وه گرینگانه ده بی ئه و قسانه ی ده گوترین و ده کرین بنووسری. میرزا هه وه ل به ندی قسه کانی ده خوینیتته وه: "له باره ی هاموشۆکردنی بی ئیجازه بو نا وه ندی شارۆچکه رینوینی پیوست کرا."

من ئیجازه م وهرگرت که قسه بکه م. که م و کورپییه کانی قوتابخانه ی خو مانم شی کرده وه و بیرو پای ئاغای بازرپس پرسی.

ئاغای بازرپس به قه لسی گوتیان: "ئه و قسه بی که لکانه چن کردووته بنیشته خو شکه و هه ر ده لئی قوتابخانه ی من ئیله و بیله و چی و چی. سه رینی خاترجه می وه بن سه رت ده نه له پوولی ته رخان کرا و بو وه زاره تخانه دا و نه له پوولی ته رخان کرا و بو ناوچه دا ته نانه ت"

قرۆشیکیش بۆ ئاوايى ئىيوه له بهرچاو نه گبراهه. ئه گهر قوتابخانه ت نيبه منداله كان له پهنا ديوارتيك دابنئى، ئه گهر ئه وهشت نه كرد هيلكهى خوت بخۆ و له سهه لاته نيشتيك بۆي پاكشئى.

به ندى دووهم خويىندرايه وه: "له بارهى خانووبه رهى ناته واوى قوتابخانه كاندا به دريژى وتوويز كرا و ته ماى پتويست گيرا!"

چيرۆكيك، دوايين وته

رۆژگارى ئيمه رۆژگارتيكى سهيره. كاروباره كان له رۆژگارى ئيمه دا زۆر سه رنج پاكيش و سهيرن. خه لكى پاك و خاوتين له حه مامن، به لام ئه وانى هه موو له شيان چللك و چه په ره به خه ون نه بئى حه مام نابيين. تا قميتك له و په رى شادى و خو شى رابواردن دان و ژماره يه كيش به پيچه وانه له و په رى ده سكو رتى و نه دارى دان و هيج ده راويتكى روون شك نابه ن و دنيا بو ئه وان وه ك زيندان وايه. شوانگه ل خو بيان له كه په نكه وه ده پيچن و ساماندار و ده سرپويوه كان له سه ر سه فره ي خو شگوزه رانى و كامه رانى خه ريكي كه يف و نه هه نكي خو يانن.

برسييه تى و هه ژارى قه لافه تى شووش و باريكى تا قميتكى زۆرى كو م كردۆته وه و پرستى لئى پريون. ژماره يه ك كامه ران و به خته وه رن و تا قميتك له بن بارى نه دارى و چاره ره شي دا ده نالئين و ده ره تان بيان نيبه. چه نه وه رى باسى سه ره و قسه كردن له ده رد و مه ينه ت و رۆژه ره شى قه ده غه به! حوكم ئه وه يه: "زمانه كان قفل دراون و مافى ده رپرينى ئاوات و ئاره زوويان نيبه! هه ر ده نگت لئيه بئى ماله كه ت به سه ردا ده رووخينن."

گه ردوونى چه ويئل و رۆژگارى چه پگه ر گويئ ناده نه ها وارى ده رده داران و له حاندى ناله ي پشو له گه روو خنكا وه كاندا كر و ماتن، دلره ق و بئى روحم هه رو هك زۆربه ي زۆرى ئه و ده فته ر و لاپه ره ره شان هى كه نوو سراون، به لام كوا گوئى بيستن؟! تير ناگاي له برسى نيبه، فه قير له ژي ر بارى خه م وه ك قه فى گوچان چه ما وه ته وه. تا قميتك خه ريكي به زم و شادى و پي كه نين و تا قميتكيش تووشى رۆرۆ و شين و شه پۆر و چه مه رن. يه كي تك مريشكى برژاوى له سه ر خوانه و يه كى تر ته نانه ت شيلمى كو ليو و نه كو ليو بيش شك نابا. يه كي تك گوا ره ي ياقووت و ئه لماسى له گوي دا يه، ئه وى تر توقى خه مى له ئه ستۆيه، چاره ره ش و بئى ئه نو اكان ده ست ده كه ن به گريان و شيوه ن و گه ردوون پي ده كه نئى.

به سه ره ها تي كه، گو تنى له دلان خو شه و بيستنى خو شتر، وه ره و گوي بده ئه و چيرۆكه پرمانايه. چ بووه، چ كرا وه. ئه گه ر پي ت خو ش بوو بو

چاره سه رکردنی تیکۆشه، یان پیکه نه و خه لک وه پیکه نه خه، یان مهینهت و نارچه تیه کان له سینگتدا کۆ که وه و مهیدرکتینه و خۆت به دهر دانه وه بکۆشه. بۆ ئه وه پهندهت نه بیستوه که له سه ر خوانی رۆژگار " گول و درک و خه م و شادی پیکه وهن. " ده لێن قسه قسه دینێ، هیتانه وه ی پهندیکی تر بۆ ئه وه پهنده زۆر به جیه، پهندیکی که روویه کی ناحهزه و رووه که ی تری جوان، روویه کی خۆشی و شادییه و ئه وی تر دهر د و خه م، ئه وه پهنده ئه وه یه:

یه کی هه بوو، یه کی نه بوو. رۆژگار یک بوو، گوندیک بوو، ئه وه گونده مامۆستایه کی قوتابخانه ی لێ بوو. له وه رزی پایزدا له دمی خۆی گپراوه و بریکی پاشه که وت کرد. به وه ندوو که پاشه که وته قه رزه کانی نیوه کرد و به نیوه که ی دیکه ی بریکی که لوپه ل و شتی نیو مالتی وه ک تووره که به ک برویش و ته لیسیک ئارد کری، هه مبانه یه کی پر کرد و به کۆلێک هیوا و ئاواته وه به ره و ئاوی وه پێ کوه ت.

به ته نیا له گه ل رۆژگار ده ست به یه خه بوو، به حاله تیکه نه مر نه ئی به ره ره کانی رۆژگاری ده کرد. نه دلخۆشیکه هه بوو، نه دلداریک، نه پوور، نه هاوسه ر، ئه وه ی فیری ببوو تا قی کرده وه و ده کاری هیتا، هه ره ها ئه وه ی له هیتز و توانایدا بوو به دلێکی پاک ئه نجامی دا، به لām هه زار و یه ک ئاواتی له دلیدا و ته نانه ت یه کیکیان نه هاته دی.

به ترس و له رز و ده س پیه وه گرتنیکه زۆر به چه ند رۆژان جاریک لایچیکه ی برویشی بێ رۆن وه سه ر ئاور دهن، به لām له به ر بێ رۆنی له گه رووی نه ده چوه خوار. چیشتی بێ تام و خوی بۆ خۆی چیه هه تا خواردنه که ی چ بێ؟ بوون و نه بوونه که ی وه ک یه ک و ابوو. دلێشی وه ک ماله که ی سارد و سپ بوو. جگه له برویش و که میک ئارد، ده ستیکیشی پیخه ف هه بوو. شه وانه له به ر هه ناسه ساردی خه وی له چاوی نه ده که وت و به رۆژیش له ئاوری ناکامیدا ده سووتا. شه و که سه ری له سه ر سه رینی سارد و سپ داده نا فرمیسه کی هه ناسه ساردی به سه ر روومه تیدا ده هاتنه خوار و له به ر دلپری لیه کانی بۆ نه ده که وتنه وه سه ره به ک و ده تگوت له به ر خۆیه وه

گۆرانی ده لێ: "اخ ته نیایی، هاوار له ته نیایی."

کاتیکی له کتیه که یدا ئه م دروشمه له گوێیدا ده زربنگیته وه که: "ئه وه توێ که ده بێ ئاوی ئاوه دان بکه یه وه "هاوار ده کا" منیکه ی وا بێ ده سه لات، منیکه ی وا ده ست به سترای دلشکاو، کوا ده توانم ئه و کا و لاشه ئاوه دان بکه مه وه؟ له سه ره تا وه تو هیتز و توانا و دلخۆشیم بێ بیه خشه تا منیش له بیری ئاوه دان کردنه وه ی گونده که مدا بم، دیاره جگه له وه ش بییر له هیچ ناکه مه وه و هیچ ئاواتیکه ی دیکه م له دلدا نییه، به لām ئه ی کتیه ی خۆشه ویستی من، ئه ی مامۆستای به رتیز و عه زیز، ده ستیک به ته نیا ته قه ی نایه و هیچ کاریکه ی بۆرانا په ری. " ئه و که به زمان ئه وه ی ده گوت، به لām نووری هیوا ی له دلێ خۆیا نه کۆژاند بۆوه. به لێ ئه و پیه ی له شیوی عیشق نابوو، دلدار کوا به ته واوی وره به رده دا و ناهومید ده بی؟ له سه ر ئه و پروایه موتالای ده کرد و فیرده بوو، له پاشان خه لکی تیده گه یاند، وه ک شه م ده سووتا و به زمی خه لکی رۆشن ده کرد. به م شیوه یه برینه کانی ده رمان ده کرد و نارچه تیه کانی داده مرکا.

قاره مانی ئیمه هه ر که ته نیایی و برویشی بێ رۆن وه ته نگیان دینا په نای بۆ سه رچاوه ی روونی کتیب ده برد. ئه و بۆ خۆی ئه ویندار و گیرۆده ی کتیب بوو، به لām ئاشقیکی زۆر زه رد و کز و مات و مه لوول بوو. هه رچه ند به ته مه ن هه ژده سال بوو، به لām ته مه نی زیاتر له سی سالی ده نواند، به رگه که ی کۆن و بالته که ی درابوو، به کورتی جگه له ئیسک و پیست چی پیته نه مابوو، لاقه کانی وه ک قامیش باریک بوون. ردینیکه ی زۆر هالۆز، مووی سه ریشی ده تگوت جندۆکه هۆندوویانه ته وه، پیاو سامی لێ ده کرد. سه ره رای هه موو ئه و ناکامیانه که زه بری له ده روونی په ریشان و ئالۆزی ده دا، بازه سه ییش له لایه کی دیکه را له ده رگای مالتی ده دا. ئه و بازه سه ، بازه سه ی فه ره نه گ بوو. خۆزگه بۆ ئه و ده رده ی که ده رمانه که ی تو بی! پرئیسکه ی دلێ کرده وه و هه زار و یه ک ده ردی بۆ دوکتۆر هه لپشت، به لām به داخه وه ئه و ده ردی دل کردنه جیه نه گرت هیچ، گالته شی پیکرد. ئاغای بازه سه چ په کی به وه که وتوه که ئه و لاوه چی هه به و چی نییه. ئه و کاری

پیراست

5	پیشه کی
9	وهزى زستان
17	ته پالەى خۆشه ويست
19	شه مچه
20	خواردن و خوارده مهنى
23	سه ودا و مامه له
26	گير و گرتى زه ويوزار
28	چال
31	ناش
33	نان
36	گوپدرى ژله جياتى گاجوت
38	خپروپيرى ته راكتوريشمان نه ويست
42	ناژده تدارى
46	مووچه و مه زرا
48	خه له و خه رمان
52	باوك
54	دايك
56	به لام من
58	"كه زيان" ه شپت
59	دانه و تله
61	به لام رووداوى نه شه وه
63	شه ريكهى هه ره وه زى
66	گه و ره ترين به لا
71	خوشيه كانى ناوايى
74	گونديكى تر
79	بنه تو
82	سه فه ريكي ده ورى دنيا
85	هونراوه
86	خانوبه رهى دتهات

دهوئى. ده بئى واش بئى، به لام قانون نيكيان گوتوه و گه و ره و چكوله يهك، ناغاي باز پرس به بئى نه وهى حال و نه حوالى ميوانداره كه بيرسى به پرسياران دايد ه گرتى: "كوا هه ره وه زى؟ كوا شوپراى ريكوپيكي و ته كوز؟ ده فته رى شوپرا له كو پيه..."

ناغاي باز پرس له چوار چيوه يهكى ويشكى ئيداريدا قسه ي ده كرد. كارى به وه نه بوو موعه ليم چى هه يه و چى نييه. قانون هيجى نه دابوو به موعه ليمي بئى چاره، به لام هه زار و يهك شتى لئى ده ويست. له تا كامدا نه وهى نه وه ئو وينداره به ئيمان وه ده يگوت بئى جئى بوو، به لام نه وهى باز پرس ده يگوت ره وا و به جئى و هه ق بوو.

ناغاي باز پرس راپورتى خوئى نووسيبوو و روپشتبوو، به لام ماموستايى چاره رهش له گه ل بارىك داخ و هه سرت و شه رمه زارى به ره و روو بوو: "چش له مريشك و پلاو، شير و چايش هيج، ئيستى كانىك قاوه ش نه بوو ميوانه كه ي پئى به رى كه م" ناشقى خه مناك، خه مبار و مات و مه لوول، دريژه به رپئى خوئى ده دا، رپئگاي عيشق.

به لئى تا قمىكى زور پشتا و پشت به ئاواتى دلئى خويان ژباون و به شى زور تريشى به نامرادى سه ريان ناوه ته وه. ئيمه ش ده بئى ده سته و دوعا له خوا پيار پينه وه: كه ئاسمانى پيرى پشت كوور و دنياى كوون زياتر له وه تالاو به گه روو ماندا نه كا. به زه يى به فرمى سكى چاوى ئيمه دا بئى، مه له مئىك له سه ر برينى قاره مانى چيرۆكى ئيمه يانى نه وه ماموستايه دابئى.

نامين نهى خواى هه ردوو جيهان

162	خپوهنې ناو قوتابخانه
164	قوتابخانه‌ی نمونه
165	چېشتخانه
166	سور و سات
168	رژنامه
169	ئېشتيا، بان گېروده‌بوون
173	راديۆ و قوتابخانه
175	هه‌واله‌کان
178	پشودان و وچانې قوتابخانه‌کان
180	خوارده‌مېنې
182	پاک و خاوينې
184	ناره‌زوويه‌کې فره شيرين
185	چېشنېک نه‌خوښې
188	پهندي پېشينيان
191	گۆل و گوماو
193	هه‌لوېست
197	رووداويکې تر
200	کوټوونه‌وه
202	چېرۆکېک، دواين و ته

87	ته‌نوور
89	ده‌لاقه و کولانه
90	رووناکايې
92	ئېستامپ
93	سه‌عاتي دېهات
94	قاپ و که‌وچک
97	مه‌سه‌له‌ی حه‌مام و خوښوردين
99	ئاوهرۆ
100	پيلاو
101	خه‌وني راست
102	پوښتخانه
104	ناوه‌کان
106	کوټخا
108	نيو و نرکه ليک هه‌لدان و پيک هه‌لپړان
111	سيغار
113	مافي کۆمه‌لايه‌تي ژن
116	منداله‌کان
117	ئه‌وانه‌ی باربان کردووه، ئه‌وانه‌ی ماونه‌وه
121	زه و زوو - مه‌رگ و مردن
123	ياداښته‌کانې من
130	پروپوچ - شيله‌ی ترياک
132	نه‌خوښې من، کرمې کتيب
134	که‌شف و که‌راماتي شېخ
136	کوانوو
138	نه‌خوښې شېخ و ده‌رويشې
145	تفاق
146	مانگې بانه‌مه‌ر
148	چله‌کېشي
150	خه‌ليفه‌ی لاه
157	قوتابخانه‌ی ئيمه
159	مه‌کته‌ب